Umění krást oheň[1]

URAN V HOROSKOPU

Liz Greene

Robin Salomon

Ostrava

2026

ŘADA: MODERNÍ ASTROLOGIE (VI.)

[1] Greene, Liz: *The Art of Stealing Fire. Uranus in the Horoscope*. Centre for Psychological Astrology Press London. 1996.

bungula.toliman(zavinac)gmail.com

Řada *Klasická astrologie*:

Úvod do studia helénské astrologie: Daimon a Štěstí (I.)[2]

Definice a základy helénské astrologie: Antiochos Athénský spolu s Porfyriem z Tyru, Rhetoriem Egyptským, Serapiónem Alexandrijským, Thrasyllem, Antigonem Nikájským, Héfaistiónem Thébským a dalšími (II.)[3]

Abú Ma'šar a al- Qabīsī: Uvedení do tradiční astrologie (III.)[4]

Ptolemaios a Geminus: fáze fixních hvězd (IV.)[5]

Starověké nauky o fixních hvězdách: Anonymovo (379) Pojednání o jasných fixních hvězdách — Hermes Trismegistus o fixních hvězdách (V.)[6]

Liber Hermetis: Kniha Hermova o astrologii (VI.)[7]

Antiochos Athénský: Tezaurus. Vysvětlení a přehled celého astronomického umění podle Pokladnice Antiocha Athénského (VII.)[8]

Dorotheus, Orfeus, Anubio a Pseudo-Valens: Učení o tranzitech (VIII.)[9]

Porfyrios Filozof - Úvod k Tetrabiblos. Serapión Alexandrijský — Astrologické definice. (IX.)[10]

Julius Firmicus Maternus: Mathesis. Starověká výkladová astrologie. (X.)[11]

Starověká astrologie v teorii a praxi: Příručka tradičních technik (XI.)[12]

Orfický astrolog Kritodémos (XII.)[13]

Helénská astrologie: Studium osudu a štěstí (XIII.)[14]

Vettius Valens: Antologie (XIV.)[15]

[2] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=103
[3] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=115
[4] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=116
[5] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=120
[6] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=121
[7] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=125
[8] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=134
[9] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=135
[10] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=136
[11] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=137
[12] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=165
[13] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=180
[14] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=205

Mimořádné překlady řady *Klasická astrologie*:

Abū Maʿšar Ǧaʿfar ibn Muḥammad ibn ʿUmar al-Balḫī: Velký úvod do astrologie (I.)[16]

William Lilly a jeho způsob primárních direkcí (II.)[17]

Gauricus a Jindřich II. Francouzský: Středověká astrologická prognóza (III.)[18]

Primární direkce I. Primární direkce k MC, IC, ASC a DSC. (IV.)[19]

Primární direkce II. Placidovy klasické meziplanetární direkce (V.)[20]

Omar z Tiberiady: Tři knihy o nativitách (VI.)[21]

Diplomový kurz středověké astrologie (VII.)[22]

Roční prediktivní techniky řeckých, arabských a indických astrologů (VIII.)[23]

Nástroje a techniky středověkého astrologa: Prenatální záležitosti a výpočet délky života (IX.)[24]

Řada *Astrologická magie*:

Gájat al-hakím — Picatrix — Cíl mudrce: uvedení do středověké astrologické magie (I.)[25]

Řada *Babylonská astrologie:*

Rady hvězd — Mikro-zodiak v seleukovské Babylónii (I.)[26]

Babylonský Astroláb — Kalendář stvoření (II).[27]

---

[15] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=255
[16] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=122
[17] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=123
[18] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=128
[19] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=129
[20] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=130
[21] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=131
[22] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=172
[23] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=238
[24] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=240
[25] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=109
[26] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=107
[27] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=124

Řada *Astrologické aforismy:*

Cardanovy astrologické aforismy (I.)[28]

Řada *Moderní astrologie*:

Astrologie osudu (I.)[29]

Zodiak a svastika. Jak provázela astrologie hitlerovské Německo (II.)[30]

Fixní hvězdy a souhvězdí v astrologii (III.)[31]

Symboly horoskopu (IV.)[32]

Kniha o Plutonu. (V.)[33]

Umění krást oheň. Uran v horoskopu (VI.)

[28] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=110
[29] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=163
[30] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=204
[31] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=239
[32] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=241
[33] http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=242

Obsah

I. část: Uran v horoskopu 9

Nekonvenčnost a individualita 9

Mytologie Uranu 12

Asociace s Uranem 13

Prométheus Titán 14

Uranské utrpení a Prométheův trest 19

Prométheovské utrpení v jednotlivci 22

Bůh nebes Úranos a pythagorejská čísla 26

Kastrace Úrana 30

Uran jako Frankenstein 31

Alice Bailey a další uranské kratochvíle 32

Kabalistický Uran a rituální magie 34

Uranská kontrola 36

Uranský fundamentalismus 39

Slunce a Saturn jako nositelé uranské energie 42

Moderní aplikace mýtu o Úranu 43

Uran a osvícenství 46

Uran v domech horoskopu 49

Uran v 1. domě 58

Uran v 7. domě 63

Prométheova játra a uranská sklíčenost 70

Uran ve 2. a 8. domě 73

Uran ve 3. a 9. domě 82

Uran ve 4. a 10. domě 89

Aspekty Měsíce s Uranem a úzkost v dětství 90

Posedlost Uranem 96

Uran ve 4. a 10. domě (pokračování) 98

Uran v 5. a 11. domě 109

Uran v 6. a 12. domě 118

Uran a tělo 126

Aspekty Uranu k osobním planetám 130

Příklad horoskopu 134

Bibliografie 141

II. část: Tranzity Saturnu a Uranu *142*
Význam tranzitů *142*
Tranzitní cykly *143*
Tranzity jako teleologie *145*
Tranzity jako psychologické vzorce *146*
Tranzity jako události *148*
Orbisy v tranzitu *151*
Význam Saturnova cyklu *154*
Saturn a oddělení (odloučení) *154*
Saturn jako „vládce karmy“ *159*
Fáze prvního Saturnova cyklu *164*
Fáze druhého Saturnova cyklu *173*
Závěrečné poznámky k Saturnovu cyklu *176*
Kontakty Saturn-Neptun *181*
Příliš mnoho Saturnu? *184*
Obranné systémy Saturnu *187*
Tranzitující Saturn k jiným planetám *190*
Tranzitující Saturn v konjunkci s Venuší *193*
Význam Uranova cyklu *195*
Individuální a kolektivní *198*
Uran na počátku druhé dekády věku *199*
Uran v polovině života *202*
Uran v pozdějším životě *205*
Návrat Uranu *208*
Kombinované cykly Saturnu a Uranu *208*
Povaha událostí *214*
Tranzity Uranu k jiným planetám *218*
Horoskop č. 1 (C. G. Jung) *219*
Skupinové horoskopy a diskuse *225*
Horoskop č. 2 ..... *225*
Konjunkce tranzitujícího Saturnu se Sluncem *227*
Tranzitující Saturn v MC *228*
Tranzitující Uran velkým fixním křížem *233*
Temná strana lásky *237*

Venuše ve Vodnáři *240*
Horoskop č. 3 ..... *241*
Tranzitující Saturn přes NOV *241*
Tranzitující Uran v sextilu s NOV-em *249*
Horoskop č. 4 ..... *250*
Tranzitující Saturn v kvadratuře se Saturnem *250*
Tranzitující Saturn v kvadratuře s Venuší *251*
Bibliografie *258*
O Centru pro psychologickou astrologii *259*
Učební plán semináře pro hloubkový vzdělávací program *261*

I. část: Uran v horoskopu

Tento seminář se konal 20. ledna 1996 na Regents College v Londýně jako součást jarního semestru seminárního programu Centra pro psychologickou astrologii.

Nekonvenčnost a individualita

Dnes se budeme zabývat velmi vzrušujícím, nebo spíše elektrizujícím tématem. Jakákoli vnější planeta představuje pro nás velkou výzvu při interpretaci, protože nemáme žádnou starověkou astrologickou tradici, která by podpořila naše výzkumy. Začnu tedy popisem toho, co podle mého chápání Uran není. Při interpretaci astrologických symbolů musíme být velmi opatrní ve výběru slov, která používáme. Přesnost má při komunikaci astrologických pojmů, jak mezi námi, tak s klienty, obrovský význam, a nedbalost nebo nejasnost mohou vést k nedorozuměním. Slyšela jsem mnoho astrologů popisovat Uran jako „planetu individuality“. Individualita se však vztahuje k jednotlivci, což znamená vás nebo mě jako samostatnou, odlišnou osobnost – jedinečnou, odlišnou od všech ostatních a vyvíjející se podle vnitřního plánu rozvoje, který se liší od plánu všech ostatních.

Uran je vnější planeta. Protože vnější planety odrážejí pohyby v kolektivní psyché, kterou všichni sdílíme, Uran se nezabývá individuálním rozvojem. Může se dokonce ukázat jako nepřátelský k individuálním hodnotám a individuálním emocionálním potřebám. Kolektivní povahu Uranu bychom si měli uvědomit z prostého faktu, že tato planeta je spoluvládcem znamení opačného k tomu, kterému vládne Slunce – ve společnosti Saturnu vládne Vodnáři, který je v opozici vůči Lvu. Už jen to nám říká, že symbolizuje protiklad individuálního projevu (který je solární), protože jedinec je vtažen do skupiny.

Takže člověk, kterého bychom mohli popsat jako velmi uranského, nemusí být vůbec individuální v solárním smyslu. Často si málo uvědomuje osobní hodnoty a osobní identitu. Uran má tendenci nahlížet na svět širokoúhlým objektivem a záležitosti každodenního života mohou být snadno ignorovány nebo považovány za nedůležité. Takový člověk může rebelovat proti existujícím strukturám nebo postojům, nebo může odmítat světový názor, který se mu jeví jako zastaralý. Může být v kontaktu s progresivními myšlenkami a

inspiracemi, které jsou daleko před svou dobou. Uranický člověk může být kvůli tomu velmi nekonvenční, ale nekonvenční neznamená individuální.

Kolik z vás vidělo film *Život Briana*[34] od Montyho Pythona? Možná si pamatujete scénu, ve které se stovky dychtivých, new age lidí toužících po vykoupení shromáždily před dveřmi vyvoleného Mesiáše a unisono skandovaly: „Všichni jsme individualitami!“ Nekonvenčnost může být neuvěřitelně neindividuální. Někdy je až neuvěřitelné, jak neindividuální takové chování může být, ačkoli si to člověk v sevření uranské vize jen zřídka uvědomí, protože samotný akt vzpoury proti něčemu znamená, že je člověk nějakým způsobem hluboce spjat s tím, proti čemu bojuje, a jemně jím ovládán. To není projev individuality, protože ta vychází zevnitř a není diktována snahou být opakem něčeho, co vnímáte ve vnějším světě. Zkuste se tedy prosím zbavit spojení Uranu s individualitou, protože pokud tento termín použijete při čtení horoskopu, můžete se s ním vážně splést.

Zvláštní druh utrpení, který může Uran odrážet, velmi často pramení ze skutečnosti, že daná osoba nedokáže projevit pocit individuality. Může být ovládána nebo poháněna kolektivním zjevením či světonázorem. Může se jednat o revoluční nebo transformativní pohled na život, ale přesto je kolektivní, a proto se uranské myšlenky obvykle dostávají do vědomí dané osoby v plném rozsahu, aniž by byly destilovány z osobní zkušenosti nebo ověřovány na jejím základě. Pokud je někdo uvězněn v takové vnímavosti ke kolektivu, bez jakéhokoli individuálního pocitu sebe sama, který by toto zjevení monitoroval, třídil a formoval, může ztratit kontakt s tím, co je na vnitřní úrovni výživné a tvořivé, a mnoho důležitých aspektů osobního života může být nevědomky rozdrceno.

Člověk si musí být schopen říct: „Počkejte chvilku. Tohle je úžasná a inspirativní vize budoucnosti, ale platí pro svět, ve kterém v současné době žiji? Je životaschopná z hlediska mých životních zkušeností a lidské přirozenosti? Věřím v ni srdcem a instinktem, stejně jako hlavou? Dává tato myšlenka v reálném životě smysl? Jaký je časový rámec? Mohu k její realizaci přispět něčím skutečně individuálním?“

[34] https://www.csfd.cz/film/23587-zivot-briana/prehled/

Bez tohoto druhu perspektivy může Uran vymazat individuální hodnoty a individuální autenticitu a to, co nám zbude, jsou polemiky. V nejhorším případě se jedná o polemiku teroristů nebo jakéhokoli hnutí, jehož cílem je zničit instituce nebo struktury, které považuje za potřebné radikálně změnit. Uznání potřeby změny může být správné a vhodné – i když někdy, stejně jako krása, záleží na úhlu pohledu.

Uran však neuznává hodnotu a podstatu času ani důležitost pomalého růstu a kompromisů. Neuznává ani realitu individuálního lidského cítění. Vize budoucnosti se musí stát teď a cokoli, co jí stojí v cestě, musí být zničeno, nebo v lepším případě reformováno. To může vést k obrovskému utrpení, a to jak pro jednotlivce, tak pro kolektiv. Základní filozofií Uranu je, že k přípravě omelety je třeba rozbít vejce. Problém je v tom, že vejce jsou emocionální a instinktivní potřeby jednotlivých lidských bytostí. Revoluce se vždycky vymknou kontrole.

Pokud to někoho z vás, kdo patří k *Uranské osvobozenecké frontě*, rozčiluje, je to naprosto v pořádku. Máte právo být rozrušeni a také vyjádřit své pocity k této záležitosti během semináře. Ale já netvrdím, že Uran je „škodlivý“. Věřím, že ho v astrologii idealizujeme, protože předpokládáme, že změna je vždy dobrá. Často tomu tak je, ale změna pro změnu nemusí otevřít žádné kreativní dveře. Kritický je také způsob, jakým je změna prováděna, a Uran není příliš ohleduplný k jednotlivci, když je změna nutná. Označení „práv“ je často na rtech Uranu, ale hlubší, vnitřní práva každého jednotlivce mohou mít v konfrontaci s abstraktními ideály Uranu malý význam. Doufám, že v průběhu semináře pochopíte, proč na tuto planetu nahlížím z tohoto úhlu pohledu.

Jedna z nejvíce uranických osobností, které jsem kdy potkala, za mnou před pár lety přišla s žádostí o horoskop. Měla Slunce ve Vodnáři, v trigonu s Uranem v Blížencích. Začala popisovat svou situaci, rodinný život a tak dále. Pokaždé, když se zmínila o nějaké události, pocitu nebo názoru, pokaždé prohlásila: „My“. „My“ jsme se chtěli přestěhovat na venkov; „my“ jsme se velmi zajímali o astrologii; „my“ jsme měli v posledním roce nebo dvou těžké období; „my“ jsme neschvalovali vládní politiku v oblasti zdravotní péče. Když jsem se zeptala, kdo jsme „my“, bylo mi řečeno, že tím myslíme jejího manžela, tři psy, dvě děti a matku, která s ní bydlí. Snažila jsem se vyvolat nějakou osobní reakci – nějaký náznak „já“ uprostřed celého toho skupinového konsensu. „Ale co vy, co si o tom myslíte?“ opakovala jsem. Odpověděla: „No, my cítíme…“

Prostě nedokázala říct „já“. Bylo to docela děsivé. Zdálo se, že nemá žádný pocit samostatnosti. Excentrická a nekonvenční, ano. Ale individualita? Ne.

Mytologie Uranu

Nyní vám ukážu na projektoru poměrně jednoduchý diagram – vlastně je to spíše seznam –, abych vám ukázala některé souvislosti, které nám pomohou lépe porozumět Uranu. Jsem si jistá, že vás během našeho výkladu napadne mnoho dalších obrazů a asociací, a bylo by užitečné, kdybyste mi poskytli své příspěvky, pokud máte pocit, že jsem něco relevantního zapomněla či přehlédla. Je důležité, aby si každý z vás vytvořil své vlastní asociace, a to jak s jinými planetami, tak s Uranem, protože vaše zkušenosti a oblasti studia se mohou lišit od mých, ale jsou stejně relevantní.

Každá z těchto asociací by si mohla vyžádat samostatný seminář, pokud bychom ji chtěli důkladně prozkoumat – například jsem zahrnula kabalistický termín *Chochma*[35] a abyste ho skutečně pochopili, museli byste do hloubky studovat Kabalu –, takže mé komentáře budou nutně neúplné. Tyto uranické asociace mají sloužit jako odrazový můstek pro představivost i intelekt a ráda bych se jimi pokusila projít během první části dopoledne, abychom si při pohledu na Uran v natálním horoskopu udělali co nejúplnější obraz.

[35] Moudrost. Jedna ze sefír. RS

Asociace s Uranem

Prométheus	**Úranos**
Hebrejský Jahve	
„Skupinová duše“ a „Plán v Boží mysli“ podle Alice Bailey[36]	
Frankenstein od Mary Shelley	
Osvícenství	
Pythagorejská čísla	**Platónovy ideální ideje**
Rituální magie Sedmého paprsku[37] podle Alice Bailey	
Múza Úrania[38]	
Egyptská bohyně Nút	**Hinduistický Brahmá**
Chochma	**Tarotová karta „Věž“**
Americká, francouzská a bolševická revoluce[39]	

Myslím si, že tyto asociace nám mohou pomoci lépe pochopit základní význam této planety, protože opravdu potřebujeme pochopit její podstatu, a to jak emocionálně a intuitivně, tak i racionálně. Nemůžeme interpretovat Uran podle domu, aspektu nebo znamení, aniž bychom měli širší a ucelenější představu o tom, co označuje. Klíčová slova nám příliš nepomohou, protože nás nespojují s živou energií planety; a klíčová slova jako „individualita“ jsou spíše překážkou než pomocí. Měli bychom si uvědomit, že planety jsou ve psychologickém smyslu skutečně bohové. Jsou to živé energie s úmyslem a vůlí, přesně jako lidé, ale mnohem větší.

Každá planeta má specifickou povahu, specifický soubor potřeb a tužeb a specifický pohled na svět. Planety se někam pohybují; mají záměr a inteligenci. V nás představují aspekty psyché. Abyste dokázali ocenit tento pohled na planety, nemusíte být pohan. Používám termín „bůh“ jako symbol životní

[36] Alice Ann Bailey (16. června 1880 – 15. prosince 1949) byla britsko-americká spisovatelka zabývající se teosofií RS

[37] Sedm paprsků je koncept, který se objevuje v několika náboženstvích a ezoterických filozofiích jak v západní kultuře, tak v Indii přinejmenším od šestého století př. n. l. Teosofický koncept sedmi paprsků byl dále rozvinut na konci 19. a začátku 20. století. RS

[38] Častý jev v moderní astrologii, kdy se zaměňuje Uran s Úranií (Nebešťankou). RS

[39] Autorka poukazuje obecně na revoluce, může to působit zavádějícím dojmem. RS

energie, archetypální vzorec působící v celém životě. Protože planety jsou uvnitř i vně nás a mají život a osobitou identitu, musíme pochopit, co tato identita skutečně je. Chceme-li poznat člověka, musíme pochopit, co leží v jeho jádru – co pro něj představuje realitu.

Prométheus Titán

Co leží v jádru uranského záměru a jaká je povaha tohoto boha? Začneme s Prométheem, protože mezi náročnějšími astrology je to postava, která je s Uranem spojována nejčastěji. Všichni byste si měli přečíst vynikající knihu Ricka Tarnase s názvem *Prometheus the Awakener*.[40] Je velmi užitečné přistupovat k Uranu prostřednictvím zkoumání této postavy. Ačkoli v mýtu neexistuje žádný příběh o přímém spojení mezi nebeským bohem Úranem a Titánem Prométheem, všichni Titáni, včetně Prométhea, jsou potomky Úrana.

Myslím, že všichni pravděpodobně znáte obecný náčrt hlavního mýtu o Prométheovi. Je tu někdo, kdo ho neví? Dobře, to mi ušetří procházení celého příběhu. Ale mohli bychom se plodně zaměřit na určité důležité rysy. Nejprve bychom se měli zamyslet nad jeho povahou Titána a nad tím, co to implikuje. Titáni nejsou „bohové“ ve stejném smyslu jako Olympané, jako například Zeus-Jupiter nebo Afrodita-Venuše. Mýty, stejně jako sny, jsou extrémně přesné, když něco popisují. Nejsou neurčité, nedbalé ani volné, i když se v průběhu času vyvíjejí a mění, protože se přizpůsobují potřebám různých kultur v průběhu historie. Mýty jsou velmi konkrétní ve způsobu, jakým věci vyjadřují, takže pokud je božská postava v mýtu Titán a ne Olympan, pak nám to sděluje něco velmi důležitého. Titáni jsou děti nebes, ale jsou to zemští duchové a mají tělesnou podobu, protože jejich matkou je Gaia, země.

Prométheus tedy ve skutečnosti není obyvatelem nebeské říše. Má uranského ducha, ale jeho tělo je stvořeno ze země a může trpět bolestí, což se nakonec stane. Mohli bychom říci, že je v inkarnaci nějakým způsobem spojen s nebeským nebo božským duchem – jinými slovy s touhou nebo vizionářskou stránkou lidské přirozenosti, obsaženou ve světě forem. Prométheovi, jehož jméno znamená „předvídavost“, se ve skutečnosti připisuje stvoření lidských bytostí, které formuje z hlíny, načež jim Athéna vdechuje život, aby je oživila.

[40] Richard Tarnas, *Prometheus the Awakener*, Auriel Press, Oxford, 1993.

Prométheus je kouzelník, umělec a nositel kultury. Učí lidské bytosti astrologii, architekturu a navigaci – vlastně všemu, co zahrnuje znalosti o tom, jak funguje kosmický nebo holistický systém. V tomto ohledu se liší od ostatních nositelů kultury, kteří nabízejí velmi specifická umění nebo řemesla, jako je tkaní (což je dar Athény). Prométheovy znalosti vždy zahrnují něco nebeského nebo kosmického, převedeného do pozemské formy. Architektura vyžaduje pochopení geometrie, která, jak každý platonik ví, má v konečném důsledku kosmickou povahu; astrologie a astronomie jsou samozřejmě aspekty kosmického poznání. Aby tato umění a vědy fungovaly, je nutné mít široké pochopení celého systému. Prométheus je tedy jakýmsi inspirativním daimonem. Je silou v duši, která má přístup k poznání, jak kosmický systém funguje a jak jej aplikovat na každodenní záležitosti lidských bytostí.

A co je nejdůležitější, Prométheus ukradne kosmický oheň a dává ho lidským bytostem proti vůli Dia. Toto téma fascinuje umělce a spisovatele po staletí. Co znamená krádež ohně? Pokud to pochopíme, pochopíme i podstatu Urana. Tarnas spojuje Prométheův oheň s „tvůrčí jiskrou, kulturním a technologickým průlomem, posílením lidské autonomie, osvobozujícím darem z nebes, náhlým osvícením, intelektuálním a duchovním probuzením“. [41] K tomuto seznamu bych přidala ještě jednu interpretaci: Prométheus krade bohům potenciál vědomí. Oheň, který si přivlastňuje, je solární; je to božská jiskra nesmrtelnosti, vědomí Já, které existuje v každé lidské bytosti. Je to také oheň představivosti a vize, skrze který se projevuje solární božství a individuální kreativita.

Oheň je ve světových mytologiích vždy spojován s božstvím a věčným duchem a tuto symboliku si stále uchováváme v takových projevech, jako je „věčný plamen“ u Hrobu neznámého vojína nebo Památník holocaustu v Jeruzalémě. Tyto plameny, protože hoří nepřetržitě, nám připomínají, že ačkoli jako jednotlivci zemřeli, mají věčný život. V příběhu o Prométheovi, když byly stvořeny lidské bytosti, nedostaly dar ohně, protože kdyby oheň měly, byly by božské. Měly by sílu tvořit jako bohové. Zeus to zakázal, a proto byli lidé jako zvířata, kolektivní povahy a zcela podřízeni silám přírody. Jinými slovy, neměli žádné vědomí sebe sama a své tvůrčí síly.

[41] Richard Tarnas, *Prometheus the Awakener*, Auriel Press, Oxford, 1993. S. 2.

Prométheus – díky své schopnosti předvídat budoucnost – viděl potenciál lidského vědomí. To je další nesmírně důležitá vlastnost této postavy Titána. Měl vizi toho, čím by se lidé mohli stát, kdyby jim bylo umožněno naplnit potenciál, který jim byl dán. Postavil se tedy proti Diovu příkazu a ukradl malou jiskru slunečního ohně. Schoval ji do dutého stonku fenyklu, přinesl ji na zem a dal ji lidským bytostem jako kolektivu. Nedal ji jedné zvláštní nebo vyvolené osobě; dal ji všem. V důsledku toho byl za hřích své krádeže strašlivě potrestán, a stejně tak i lidské bytosti, skrze Pandoru s její slavnou skříňkou utrpení – i i když jakmile lidstvo oheň získalo, už mu ho nikdo nemohl vzít.

V tomto mýtu je mnoho silných vzájemně propojených témat. Krádež slunečního ohně, božská odplata a vize lidského potenciálu jsou základní archetypální obrazy. Z nich můžeme začít chápat, o čem by mohlo být jádro Urana. Uran vidí, co je možné, protože existuje znalost fungování kosmického systému. Nejedná se o „psychickou“ předvídavost. Prométheova „předvídavost“ je přesně to – schopnost „vidět dopředu“. Je spíše vizionářská, nežli psychická či instinktivní.

Uran vidí věci jasně a rozpoznává vzorce a potenciály, které lze definovat. Prométheus, který je uranským duchem, dokáže vidět dopředu na základě svých znalostí o tom, jak funguje kosmický evoluční proces. Ví, že pokud je lidským bytostem dán oheň, stanou se určité věci; určité potenciály se mohou naplnit. Má plné znalosti o tom, jaké tyto potenciály jsou, protože lidské bytosti stvořil. Protože jim přinesl oheň, jsou schopné se učit vědy a umění, které je učí, a aplikovat je s inteligencí a kreativitou, místo aby je pouze mechanicky opakovaly. Dokážou pochopit to, co je učí, se všemi důsledky a možnostmi, protože mají jiskru slunečního ohně. Znalosti a oheň jdou ruku v ruce. Na nejhlubší úrovni jsou to stejné věci.

Prométheus učí o slunečním ohni. V Aischylově hře *Prométheus*[42] Titán promlouvá, zatímco je připoután k vysoké hoře. Nejprve hovoří o žalostném stavu, v němž se lidstvo nacházelo před jeho zásahem:

[42] *Upoutaný Prométheus* nebo *Spoutaný Prométheus*. RS

„Dřív hleděli a neviděli nic,

a poslouchali, neslyšíce nic.

Snů přízrakům se podobali,

svůj dlouhý život protápali jen

jak slepci. Domů z cihel stavěných

a slunci otevřených neznali

a ani tesařství:“[43]

Pak hovoří o všech věcech, které dal lidským bytostem:

„Já jsem je teprv učil chápat to,

co vidí na obloze, já ukázal jsem jim

jak hvězdné západy, i východy,

tak těžko poznatelné. Vynašel

jsem počítání, skvělý výmysl,

skládání písmen v slova, s jejichž pomocí

si lze vše zapamatovat – základ věd.“[44]

V podstatě dal mužům a ženám prostředky k ovládnutí přírody prostřednictvím síly vidění a poznání vyšších vzorců a zákonů. To lidem umožňuje osvobodit se z otroctví instinktivních cyklů Země a ovládnout planetu, na které žijí. Mohou vytvořit to, co eufemisticky nazýváme civilizací. To je výsledek ohně, který krade.

[43] Aischylos: Prométheus. Přeložil, upravil, prolog a epilog napsal Ferdinand Stiebitz. Orbis. 1969. S. 44. RS https://web2.mlp.cz/koweb/00/04/69/32/76/prometheus.pdf

[44] Ibidem. S. 44. RS

Pokud se na Prométhea podíváme jako na psychologický obraz a chápeme ho jako něco, co je uvnitř všech lidských bytostí, pak můžeme začít rozpoznávat, jak tento uranský duch působí od počátku lidských dějin. Samozřejmě existoval i přesto, že planeta byla objevena až v roce 1784. Ale od roku 1784 si jako kolektiv uvědomujeme, že ho vlastníme – jakkoli matně a neohrabaně – a objev Uranu se shoduje s úsvitem toho, co s potěšením nazýváme osvícenstvím. O tom budu mluvit více později. George Bernard Shaw kdysi řekl, že vyrovnaný člověk přijímá svět takový, jaký je, nevyrovnaný člověk se ho neustále snaží změnit, a proto veškerý pokrok závisí na nevyrovnaném člověku. Možná musíme být trochu blázni, abychom přijali to, co se Prométheus snaží naučit.

Pokud se zamyslíme nad způsobem, jakým se vyvíjejí zvířata a rostliny, zjistíme, že se nevyvíjejí stejným způsobem jako my. Nejsou poháněny touhou ovládnout přírodu kvůli vizi potenciální dokonalosti. Vyvíjejí se z nutnosti. Změny v říši přírody probíhají velmi pomalu a v souladu s tlaky klimatu, dostupností potravy a nebezpečím ze strany predátorů; jsou součástí rozsáhlé, propojené a pomalu se vyvíjející sítě života, kterou si starověcí lidé plně uvědomovali, ale kterou my teprve nedávno začínáme uznávat jako součást našeho moderního pohledu na svět. Ale lidské bytosti, příjemci daru slunečního ohně, mají nezkrotnou představu, že si mohou tak či onak podmanit síly a vzorce přírody.

Uranovo působení v historii můžeme vidět velmi jasně, pokud pochopíme Prométheovskou vizi. V různých okamžicích je jednotlivec nebo skupina jednotlivců náhle uchvácena zjevením, že něco by se dalo zlepšit, vylepšit, transformovat, osvobodit nebo změnit. Dříve nerozpoznané potenciály se náhle stanou zřejmými. Uran jako by vždy nesl vizi lidského potenciálu – potenciálu být božským, potenciálu stvořit vesmír. Zde je lidská bytost, která chce být bohem. Sám Titán Prométheus nechce být bohem; ačkoli není olympským bohem, neosvojuje si sluneční oheň pro sebe, i když by to mohl snadno udělat. Co dělá, je, že dává lidským bytostem touhu být bohem tím, že jim poskytuje vizi k rozpoznání božských potenciálů.

Uranské utrpení a Prométheův trest

Titánův trest je brutální. Zeus, král nebes, nemá absolutně žádné pochopení pro to, co Titán udělal, protože lidé nyní mají kousek toho, co činí Dia bohem. V charakteristickém jupiterovském stylu je rozzuřený, protože se nyní musí dělit o pódium s obyčejnou chátrou. Prométheus je tedy připoután k vrcholu hory a každý den přilétá orel a jí mu játra. A každou noc se játra regenerují a další den se orel vrací a znovu je jí. Toto je hrozný, divoký mytický obraz – ušlechtilý Titán připoutaný k nejvyšší hoře, izolovaný a zbaven jakéhokoli kontaktu s bohem nebo člověkem, trpí neustálým fyzickým a psychickým mučením, které ho nezabíjí, ale udržuje ho ve stavu nepřetržité agónie.

Myslím, že tuto část mýtu musíme prozkoumat, protože nám říká cenu, kterou musíme zaplatit za uranské znalosti. Nemůžeme ji odmítnout slovy: „No, možná se tomuto nešťastnému problému s játry vyhneme, když budeme dostatečně cvičit, meditovat nebo se budeme věnovat horoskopům, nebo když budeme mít dostatek vědeckých znalostí.“ Pokud chceme profitovat z ukradeného ohně, což se stalo každému z nás, musíme tomuto obrazu porozumět, neb účet bude vždy splatný na konci měsíce. Nikdo není vyňat, protože jako kolektiv jsme přijali Prométheův dar. Ti, kteří velmi silně rozvíjejí uranského ducha, mohou dostat mimořádně vysoký účet. Můžeme se však trochu uklidnit tím, že si připomeneme, že v mýtu není Prométheus navždy připoután ke své skále. Nakonec je osvobozen. Ale o čem vlastně je jeho utrpení? Co by to mohlo znamenat na vnitřní úrovni?

Publikum: Izolace.

Liz: Ano, myslím, že izolace je její velmi důležitou součástí, a to jak individuálně, tak kolektivně. V poslední době se hodně diskutuje o „odcizení“ a o vysoké ceně, kterou jsme jako společnost zaplatili za náš vědecký a technologický pokrok. Osamělost a pocit zvláštního, abnormálního nebo společensky „nepřijatelného“, které tak často zažívá každý, kdo se zabývá „hlubšími“ nebo „vyššími“ zkoumáními, jako je astrologie, jsou pravděpodobně dobře známé většině, ne-li všem, z vás, kteří jste dnes zde, a to je také Prométheova izolace, na osobnější úrovni.

Publikum: Na Prométheovi je zajímavé, že zničil zavedený řád světa, a zdá se mi, že je spojován s postavou rebela, psance, který se staví proti zákonu a pořádku. Změní svět a je potrestán.

Liz: Ano, přesně tak ho Nietzsche viděl – jako božského rebela, který měl drzost a odvahu vzepřít se přirozenému řádu. Přirozený řád je řád stanovený bohy, nebo, chcete-li, příkazy instinktů či sil přírody. Prométheus porušuje přírodní zákony, které jsou stejné jako zákony bohů, a v důsledku toho je rebelem, psancem, vyvrhelem, prorokem, kterým je opovrhováno. Řád, který narušuje, je řád diktovaný přírodními procesy. Pokud to aplikujeme na lidskou přirozenost, Uran v nás způsobuje, že se podíváme na naši vlastní lidskou přirozenost a řekneme: „Lidská přirozenost ve své instinktivní podobě není dost dobrá. Něco by se mohlo změnit. Mohli bychom být jiní. Mohli bychom být lepší."

Můžeme také pohlížet na bohy jako na archetypální dominanty v kolektivním nevědomí. Tyto vrozené vzorce jsou ve skutečnosti tím, co rozumíme pod pojmem „osud" – řídí vývoj života podle určitých základních vzorců nebo energetických linií. Vědomí a znalost toho, jak systém funguje, mohou změnit náš vztah k těmto archetypálním dominantám, i když nám nemohou poskytnout únik z naší podstatné přirozenosti; a je možné, že čím více se stáváme vědomými, tím méně jsme „předurčeni" v jednoduchém smyslu. Jedná se ve skutečnosti o proces internalizace božství, který vede ke snížení projekcí moci do kosmu a posílení racionálního vědomí a lidské síly. Tento proces samozřejmě skrývá velká nebezpečí – introjekce božství nás může učinit arogantními a neuvěřitelně destruktivními. A přináší také velké tvůrčí výhody, protože se stáváme spolutvůrci v kosmickém procesu.

Uran je spojován s revolucemi, které jsou založeny na nějaké ideologii. Uranova povstání nejsou založena na jednoduchých praktických otázkách, které obecně vyžadují přizpůsobení a kompromis. Jsou založena na nějakém ideálu, který zapaluje kolektiv, a v historii existuje mnoho příkladů. Nedělejte chybu, když si budete myslet, že Uran je politicky vždy na levici, protože uranský duch může také sledovat extrémně pravicové politické ideály. Diktátoři obvykle přebírají moc prostřednictvím revoluce. Hitler měl samozřejmě Urana v konjunkci s Ascendentem.

Ale ať už se Uran naklání doprava nebo doleva (a někdy je těžké rozlišit mezi těmito dvěma), vždy nese ideologii, vizi společenské dokonalosti, která prohlašuje: „Zbavíme se všech podřadných, temných, barbarských prvků v lidské přirozenosti a vytvoříme dokonalou společnost, v níž budou lidské bytosti božské a bezchybné.“ Uran se staví proti lidské přirozenosti, a proto uranské revoluce obvykle dopadnou otřesně špatně a prolijí velké množství zbytečné krve. Lidská přirozenost bez individuálního vědomí a reflexe nedokáže pojmout uranskou vizi, která má tendenci se uvolnit a přemoci sílu individuálního rozumu a individuálního cítění.

Toto je další prvek podílející se na Prométheově utrpení. Nejsme jen izolováni nebo odcizeni uranickou vizí. Možná budeme muset také trpět srdcervoucím uvědoměním, že ideální svět, velkolepá vize dokonalosti, není v daném okamžiku možná. Jakmile si myslíme, že jsme naplnili svůj potenciál, objeví se něco jiného, co nám připomene, že jsme stále ještě daleko pozadu. Vize lidského potenciálu před dvěma sty lety například zahrnovala zdolání některých nemocí, jako je syfilis, kterou nyní máme pod kontrolou. AIDS však zaujal jeho místo a dokonce i tuberkulóza, o které jsme si mysleli, že jsme se s ní vypořádali, se nyní vrací v ještě virulentnější, vůči antibiotikům odolné formě. Někdy nás také šokuje zjištění, že naše metody ovládnutí přírody způsobily horší problémy než dříve, protože byl narušen přirozený řád planety. Například díry v ozonové vrstvě, které jsou přímým důsledkem našeho vměšování, mohou předznamenávat mnoho budoucích klimatických obtíží, nemluvě o výrazném nárůstu rakoviny kůže, a my musíme spolknout plody naší uranské arogance. Prométheův oheň s sebou nese mnoho následků – ne proto, že je zlý, ale proto, že lidská přirozenost se velmi pomalu učí, jak s ním zodpovědně zacházet.

Kdykoli se objeví uranská vize, není možné ji realizovat v plném rozsahu, protože je v rozporu s povahou. Uran vždy na jedné nebo druhé úrovni selže, nebo musí být nějakým způsobem konfrontován, a myslím, že i to je také součástí Prométheova utrpení. Je to, jako by Zeus říkal svému vzpurnému Titánu: „Skvělé, starý brachu, dal jsi lidem oheň, velmi hezké, velmi ušlechtilé od Tebe, a teď se podívej, co s ním udělali. A je to všechno Tvoje vina.“

Člověk, který vytvořil atomovou bombu, se po jejím svržení na Hirošimu a Nagasaki úplně zhroutil. Nedokázal sám se sebou žít. Nechápal, co vlastně spouští, a když viděl následky, nemohl to snést. Ve vědách není tento druh

utrpení neobvyklý. Nechtěla bych být tím, kdo vynalezl Thalidomid[45] nebo kterýkoli ze stovky dalších léků, které měly léčit, ale nakonec poškozovaly a ničily. Existuje jakási slepota, s níž se uranský vědec pohybuje v oblastech, jako je genetické inženýrství nebo vytváření nových zbraní.

V sevření uranské vize se zdá, že na ničem jiném nezáleží, přičemž individuální důsledky se neberou v úvahu. Vzrušení z objevování zastíní všechno ostatní a obvykle – ne-li vždy – je motivující duch altruistický a progresivní. Člověk je tak zaneprázdněn přípravou dokonalé omelety, že si nevšimne, jak rozbitá vejce křičí. Pak se způsoby, jakými jsou nové objevy využívány, odhalí jako hrůza a tvůrce musí se svým výtvorem žít. Pokud jsme všichni lidé a sdílíme ducha doby, jsme všichni zapojeni, a to jak do výtvorů, tak i do způsobů, jakými jsou využívány. A v důsledku toho jsme všichni vystaveni Prométheovu utrpení.

Prométheovské utrpení v jednotlivci

V menším měřítku můžeme vidět ozvěny Prométheova osudu v jakémkoli nárůstu vědomí, které vede k utrpení. Dokonce bych mohla zajít tak daleko, že bych řekla, že veškeré zvýšení individuálního vědomí vede k utrpení, protože představuje jakousi „krádež“ z kolektivního nevědomí.

Přečtu vám, co k tomu říká Jung: „Čím silnější a nezávislejší se stává naše vědomí a s ním i vědomá vůle, tím více je nevědomí odsouváno do pozadí a tím snadněji se vyvíjející vědomí emancipuje od nevědomého, archetypálního vzoru. Získáním svobody trhá pouta pouhé instinktivity a nakonec dosahuje stavu instinktivní atrofie. Toto vykořeněné vědomí se již nemůže odvolávat na autoritu prvotních obrazů; má prométheovskou svobodu, ale zároveň trpí bezbožnou *hybris*. Vznášející se nad zemí a nad lidstvem, ale je zde nebezpečí jeho náhlého kolapsu…“[46]

Pravděpodobně to dobře věděl, protože Uran byl jedním z vládců jeho horoskopu a stál v opozici k Saturnu, druhému vládci horoskopu. Freud to pravděpodobně také dobře věděl, protože měl Slunce v konjunkci s Uranem.

[45] Thalidomid (obchodní název Contergan) je chemická látka, která má léčivé účinky. Zároveň se jedná o teratogen a karcinogen. V období poloviny 20. století se používal jako sedativum a hypnotikum, v šedesátých letech pak byla odhalena škodlivost léčiva. RS

[46] C. G. Jung, *Alchemical Studies*, Vol. 13, Collected Works, Routledge & Kegan Paul, London, 1973, para. 13.

Velkým selháním Uranu v osobním smyslu je, že nepředvídáme zpětnou reakci, důsledky, které krádež ohně přináší. Ačkoli mytický Prométheus má předvídavost, jakožto lidští jedinci ji často postrádáme a zapomínáme nebo nedokážeme rozpoznat, jakou cenu bude nutné zaplatit. Důsledky této krádeže ohně jsou nevyčíslitelné, protože morální vlastnosti, které máme, když ho přijmeme, mohou, ale nemusí být schopny s ním naložit kreativním, nikoli destruktivním způsobem. V důsledku toho Uran často zažívá strašlivý šok, a to nejen zjištěním, co by ostatní mohli se solárním ohněm dělat, ale i z uvědomění si, co s ním udělali sami.

Publikum: Mohla byste říct něco více o utrpení způsobeném zvýšeným vědomím?

Liz: Myslím si, že vědomí, které je teoreticky pro psychologicky zaměřené lidi tak žádoucí, často způsobuje větší utrpení než předtím, i když je to utrpení jiného druhu. Mnoho poradců a terapeutů na to přichází až poté, co sami dlouho docházejí na terapii a několik let pracují s klienty. Mnoho astrologů to také objeví po dostatečných zkušenostech. Zpočátku věříme, že lidi osvítíme. Máme úžasnou vizi uspořádaného vesmíru a hlubokou víru v lidskou evoluci, a pokud lidem dáme tento solární oheň, předpokládáme, že jejich životy se díky němu zlepší. Mnoho lidí se vzdělává jako terapeuti s touto reformátorskou vizí. Člověk předpokládá, že může cokoli uzdravit, vyléčit, cokoli změnit. Tato vize zachvátila kolektivní vědomí v 60. letech 20. století, kdy byly planety Uran a Pluton v konjunkci a velké množství lidí si myslelo, že stačí se zapnout, naladit a odpoutat se.

Uranský reformní duch měl v poslední době také silný kolektivní vliv, a to i v zjevněji politických sférách, v konjunkci Uran-Neptun v Kozorohu. Všichni si mysleli, že *glasnosť*[47] zcela promění východní Evropu, a nyní je tu nevyhnutelný lidský chaos, který vzniká, když se staré struktury zhroutí a lidé nevědí, čím je nahradit. Když se jakýkoli jedinec stane více vědomým, ztrácí obviňování všech ostatních. Je to nesmírně bolestivé, protože neexistuje žádný pohodlný vnější objekt, na který by člověk mohl svalit svůj psychický odpad. Vědomí znamená

[47] Výraz glasnosť (rusky: гла́сность) znamená „otevřenosť“ v politickém smyslu. Toto slovo bylo zavedeno ve spojitosti s dalším politickým pojmem přestavba – perestrojka (rusky: перестройка) v někdejším Sovětském svazu za vlády Michaila Sergejeviče Gorbačova, posledního prezidenta SSSR před rozpadem. Termín označuje politiku maximální otevřenosti o činnosti státních orgánů a minimálního potlačování svobod slova a informací. RS

internalizaci projekcí, a to znamená zvládat zdánlivě neřešitelné vnitřní konflikty. Míra utrpení, které to způsobuje, může být velmi velká, a někteří lidé to považují za nevýhodnou výměnu.

Mám podezření, že skutečné utrpení prométheovského typu není možné, pokud se člověk nepodívá na své vnitřní konflikty. Člověk samozřejmě může ukrást oheň a vyhnout se odhalení. Pak, řečeno hrubě, pokud prométheovský duch v nás není ochoten nést důsledky krádeže ohně a projít tímto rituálem iniciace symbolizovaným utrpením Titána, pak tuto bolest utrpí někdo jiný – partner, děti, sousedé, nebo možná sociální či rasová skupina, či jiný národ. Člověk může lkát, brečet a naříkat. Ale utrpení, jaké je zobrazeno v mýtu o Prométheovi a které je nezbytným tvůrčím doplňkem výhod vlastnictví ohně, přichází pouze tehdy, když se člověk postaví tomu, kým je a co udělal. Jung věřil, že jediným řešením utrpení je vrátit něco kolektivu – individuální výtvor, který nahradí to, co bylo ukradeno. Toto je možná nejhlubší způsob, jak vnímat význam Uranu pro jednotlivce.

Publikum: A co způsob, jakým Uran viní přírodu z lidského utrpení? Pokud Uran chce ideální svět, pak je příroda zdrojem veškerého zla.

Liz: Uran nemá sklon vnímat přírodu jako zlo; vnímá ji jako nedokončenou. Je to trochu jako prohlášení alchymistů ve středověku: „Naše umění zdokonaluje to, co příroda nechala nedokončené.“ Pochybuji, že vědec, který se snažil objevit antibiotikum, které by vyléčilo tuberkulózu, si řekl: „Ty zatracené bakterie, za všechno mohou ony, ty prohnilé potvory.“ Spíše si asi pomyslel: „Tyto bakterie jsou zbytečně destruktivním aspektem přírody a lidské poznání je schopno je vylepšit.“

Publikum: Myslíte tím „Nemělo by to takhle být“?

Liz: Ano i ne. Uran říká: „Nemělo by to takhle být,“ ale důsledek není morální v běžném lidském smyslu, tedy ve smyslu rozlišování mezi správným a špatným. Možná by bylo jasnější to vyjádřit: „Nemusí to takhle být.“ Tato planeta nemá takovou morálku, jakou přijímáme jako jednotlivci. To je další důvod, proč je termín „jednotlivec“ pro Uran tak nevhodný. Morálka je vysoce individuální záležitost. Morálka v nejhlubším smyslu vychází z instinktivního, upřímného přesvědčení člověka o něčem, co není v souladu s jeho ideály nebo s tím, co vnímá jako nejvyšší dobro.

Publikum: Je to spíš neptunovské?

Liz: Z mé zkušenosti ne. Neptun je také vnější planeta, stejně tak spojená s kolektivními pohyby a proudy. Pokud chcete v horoskopu najít něco, co by vám mohlo napovědět o individuální morálce, myslím, že se musíte podívat na Slunce a Venuši, stejně jako na Jupiter, Ascendent a 9. dům. Vnější planety vám nepomohou.

Uran se nezabývá morálkou; zabývá se efektivně fungujícím systémem, prosazováním kosmického „plánu“. To je předpokládám druh morálky, ale je značně neosobní a má jen malý vztah k našim lidským obavám, potřebám a aspiracím. Ani Prométheus, který je někdy vnímán jako jakýsi kosmický sociální pracovník, není morální; je to zloděj a je neloajální vůči Diovi. Má vizi lidského potenciálu a chce vidět, zda to bude fungovat, či nikoli. Morálka osobního druhu, která je spojena s individuálním cítěním, u osoby ovládané Uranem často podivně chybí.

Může si nárokovat vysoký morální základ na základě ideálu. Ale když se člověk blíže podívá na to, jak je tento ideál uplatňován, zdánlivý vysoký morální základ se často zdá mizet. Jsme zpět u rozbitých vajec. Uranova vize je systém, který funguje krásně a efektivně, a tato vize se spíše rodí z vnímání potenciálu než ze soucitu. Uran nevystupuje prostřednictvím soucitu. Vystupuje prostřednictvím vize, předvídavosti a odhalení, nikoli ze srdce, které podle mého názoru tvoří základ morálky. Proto je pro jednotlivce tak nesmírně důležité mít vnitřní smysl pro hodnoty a identitu, aby mohla být uranská vize zpracována prostřednictvím osobní morálky a skutečných životních zkušeností.

Bůh nebes Úranos a pythagorejská čísla

Prométheův mýtus je opakováním původního mýtu o Úranu na intimnější úrovni. Nyní se musíme podívat na skutečného boha, po kterém je planeta pojmenována. Je to předek Prométhea, protože zplodil rod Titánů s Gaiou, svou sestrou a manželkou. V řečtině znamená *úranos* nebe poseté hvězdami, hvězdnou oblohu. Znám dvě mýtické verze jeho narození. Jednou z nich je, že Úranos a Gaia se společně vynořili z chaosu. Druhou je, že nejprve existovala Gaia, porodila ho a poté se s ním spářila. Ale i kdyby se vynořil z lůna Velké Matky, je to archetypální bůh stvořitel. Proto jsem do diagramu zahrnula hebrejského Jahveho. Úranos má mnoho společného s Bohem z knihy Genesis, který umisťuje hvězdy na nebeskou klenbu a stvořil Slunce a Měsíc a jehož duch se vznáší nad hladinou vod. Úranův příbytek je nejvyšší a nejnepřístupnější oblast hvězdné oblohy, „krystalická sféra“, v níž jsou stálice zasazeny jako drahokamy.

Ve starověkém světě neexistovaly žádné kultovní svatyně Úrana. Protože je Vším a Prvním, je nemožné si ho představit; předchází fyzickému stvoření, a proto nemá žádnou formu. Co je před vznikem vesmíru? Je nemožné si to představit, protože nemá tvar. Všechny potenciály stvoření existují v Úranu, ale dokud se neprojeví, jsou to „myšlenky v Boží mysli“. Jsou to Platónovy Ideální ideje, plán, na kterém je založen hmotný svět.

Před několika lety jsem si v Britském muzeu koupila nádherný tisk, středověký iluminovaný rukopis, na kterém je Bůh zobrazen, jak stvořil vesmír – Zemi, Slunce, Měsíc, hvězdy a čtyři živly – pomocí kružítka. Ve středověku existovala ochota zobrazovat Boha, někdy i docela překvapivými způsoby. Člověk žasne, co se asi odehrávalo v umělcově mysli, nebo možná ještě důležitější je, jak vypadal umělcův otec. Na tisku, který jsem právě popisovala, vypadá Bůh jako kříženec Rasputina a Jeremyho Ironse, a to ve špatný den. Řekové však byli opatrnější. Aby ztvárnili ducha hvězdné oblohy, použili geometrii.

Nejblíže k vyjádření Uranu a jeho významu se Řekové dostali v oblasti řecké matematiky. Řecká matematika a věda se nepodobaly naší matematice a vědě. Řekové apriorně předpokládali, že vesmír je propojen. Dnešní věda tento apriorní předpoklad nemá; neexistuje žádný přehled, žádná skutečná prométheovská vize celku. Jednotliví vědci, kteří tuto vizi zastávají, jsou obvykle

považováni za „okrajové“. V současnosti je ortodoxní věda spíše saturnovská. Pomalu se dostává k poznání jednotného vesmíru, přičemž se po celou dobu brání a protestuje. Řecká věda vnímala každý aspekt života jako součást obrovského živého systému. Vývoj řecké geometrie je proto založen na myšlence, že vnitřní strukturou vesmíru je číslo.

Pokud vezmeme v úvahu pythagorejský koncept kosmu, můžeme získat hluboký vhled do Uranu. Všechno, co existuje v hmotném světě, začíná abstraktní ideou a nejčistší formou této abstraktní ideje je číslo. Nejprve je tu jednička neboli Jedno; a toto Jedno může být vyjádřeno jak bodem, tak kruhem, nikdy nezačínajícím ani nikdy nekončícím. Toto je slavná analogie svatého Augustina, který řekl, že Bůh je kruh, jehož střed není nikde, ale jehož obvod je všude. Jedna rodí dvě, dvě rodí tři a pak může vzniknout rovinná figura. Číslo je nejzákladnější vlastností vesmíru. Číslo nakonec vede k rovinným figurám, z nichž první je trojúhelník, následovaný čtvercem; a rovinné figury se pak stávají pevnými figurami, z nichž první je pyramida, následovaná krychlí. Tyto pevné formy, o nichž Platón tak rozsáhle psal,[48] leží za strukturou toho, co vnímáme jako zjevnou realitu.

Kdokoli z vás, kdo se ve škole učil geometrii, si možná pamatuje, jak magické může být vytváření rovinných a prostorových útvarů pouze pomocí kružítka. Bez kalkulaček, počítačů nebo jiných zařízení, na kterých jsme dnes závislí, dokázali Řekové z ničeho vykouzlit dokonalé tvary, dokonalou harmonii a symetrii. Není divu, že geometrii chápali jako základní tvar božství. S kružítkem lze začít s kruhem, vytvořit trojúhelník a šestiúhelník a nakonec sestrojit propracované dvanáctistěny nebo ikosedry,[49] které lze vyříznout, slepit na okrajích a zavěsit jako kouzelnou lucernu na nit. Platón trval na tom, že studium geometrie, stejně jako studium astrologie, s níž ji spojoval, zaručeně pozvedne mysl k „věčným realitám“. Kdybychom dnes měli čas, ráda bych vám všem dala kružítka a velké kusy silného papíru, abyste si mohli hrát na boha a tvořit projevený vesmír. Pak byste zažili Uran na velmi odlišné úrovni.

Toto je další způsob, jak pochopit oheň, který krade Prométheus. Kosmologický systém, ať už je to astrologie, kabala, „posvátná“ geometrie, vyšší

[48] Plato, *Timaeus*, in *The Collected Dialogues of Plato*, ed. Edith Hamilton and Huntington Cairns, Princeton University Press, 1961, 32-58.
[49] Dvacetistěn. RS

matematika, struktura hudby nebo cokoli jiného, co nás učí základnímu vzoru a fungování vesmíru, je tou kvintesencí, kterou nám Uran odhaluje. Astrologii tradičně spojujeme s Uranem, částečně proto, že v řecké mytologii existovala múza jménem Úrania, která astrologii předsedala. Ale vztah je mnohem hlubší.

Bůh, kosmokrator, architekt hmotného světa, je nejživěji ztělesněn v numerické a geometrické struktuře vesmíru a nikde to není lépe vyjádřeno než v numerické a geometrické struktuře astrologie. Samotná praxe čtení horoskopů sama o sobě není uranská. Uran se velmi silně odhaluje při studiu astrologických harmonických, které jsou moderní verzí pythagorejské kosmické vize. Harmonické jsou pro mnoho astrologů obtížně přístupné, protože celá teorie se zdá být tak abstraktní a neosobní, a jak ji aplikovat na nešťastného klienta, který se nachází v křečích rozpadu manželství? Ale astrolog s uranskými sklony bude trvat na tom, že bez tohoto širšího pochopení struktury astrologie nemáme žádnou perspektivu, ze které bychom se mohli dívat na fragmentované části individuální lidské zkušenosti.

Abyste lépe pochopili tento rozměr uranské vize, měli byste si všichni přečíst *Harmonics in Astrology* od Johna Addeyho a také knihu *Working with Astrology* od Charlese Harveyho a Mika Hardinga. Za zmínku také stojí, že Jung, který byl proniknut astrologií i platónskou filozofií a měl Ascendent ve Vodnáři se Saturnem v těsné opozici k Uranu, používal jako základ svého mapování psychiky čísla a geometrii. Trojice, čtveřice a kruh jsou základem Jungova chápání osobnosti. Velká část jeho tří alchymistických svazků, *Psychology and Alchemy, Alchemical Studies* a *Mysterium Coniunctionis*, je věnována zkoumání geometrické struktury duše. Ačkoli tento intenzivně uranský přístup nemusí být v praxi nutně užitečný pro každého astrologa, je důležité mít alespoň základní představu o tom, o co jde a co nám říká – už jen proto, že bez něj jako astrologové uranské vizi skutečně neporozumíme.

Dimenze astrologie, kterou naznačuje Uran, je jejím základním designem. To nám zprostředkovává fungování „božské mysli“, vesmíru jako jednotného celku. Každý student astrologie musí začít s faktem, že vše v astrologii je založeno geometricky a funguje prostřednictvím uspořádaných číselných posloupností. Existuje dvanáct znamení, která jsou odvozena z rozdělení ekliptiky na čtyři (dvěma rovnodennostmi a dvěma slunovraty) a poté na

dvanáct. V každém ze čtyř živlů jsou tři znamení, v každé kvalitě čtyři znamení a tři kvality.

Všechno je zakořeněno v magii kompasu. Hlavní aspekty se měří v derivacích trojky a čtyřky. Když se člověk podívá na astrologický systém jako na geometrický vzor, jeho krása a symetrie jsou úchvatné. Je pythagorejské povahy a funguje na základě apriorního předpokladu, že v mysli boha, na hvězdné obloze Úrana, je vše již v principu propracováno, počínaje číslem a postupně sestupujícím k množnosti projevených forem. Když se na horoskop díváme tímto způsobem, využíváme Prométheova ukradeného ohně.

Úranos je v mýtech velmi neuchopitelná postava. Nemá ve skutečnosti charakter takový, jako ho má Zeus nebo Afrodita – nemá „osobnost“ jako antropomorfizovaní Olympané. Nemáme žádné příběhy o mimomanželských eskapádách Úrana. Máme však několik velmi relevantních motivů. Zaprvé, je mimořádně plodný, jak bychom mohli očekávat od nebeského boha-stvořitele; každou noc „přikryje“ Gaiu a je počato další dítě. Zadruhé, když Gaia porodí tyto děti v celé jejich rozmanitosti, shledává je naprosto odpudivými. Nejsou dokonalé; nejsou to, co měl na mysli. Nevzal v úvahu skutečnost, že jeho děti zdědí její zemitost se vší schopností přírody vytvářet obrovskou rozmanitost tvarů. A tyto děti nejsou hezké, nejsou půvabné a symetrické jako geometrický vzor.

Nejprve zplodí Titány, kteří jsou obrovští, chlupatí a drsní – a bez grácie dupou po zemi; pak zplodí několik obrů, kteří jsou ještě větší a nemotornější; a nakonec zplodí několik nestvůr, které mají sto rukou. To si Úranos úplně nepředstavoval, a v záchvatu odporu je uvrhne do podsvětí, aby se nemusel na ně dívat. Kvůli tomuto aktu zavržení jejích potomků je Gaia hluboce uražena a povzbuzuje je, aby povstali a vzbouřili se proti svému otci. Svému oblíbenému dítěti, Titánu Kronu (Saturnu), dává Gaia srp nebo kosu. Kronos tiše přistoupí ke svému otci, když spí, vyčerpaný po další noci plození dětí. Uchopí otcova varlata do levé ruky, usekne je kosou v pravé ruce a zmocní se trůnu jako nový král bohů.

Krev kapající z rány vsakuje do země a zrodí se Fúrie. Kronos vrhá uťaté genitálie do moře a z oplodnění vod spermatem se z mořské pěny vynoří

Afrodita. Z tohoto aktu kastrace vznikají dva mimořádné ženské obrazy, jeden spojený s krásou a harmonií, druhý s pomstou.

Kastrace Úrana

Publikum: Jeden příběh praví, že se ve skutečnosti miloval s Gaiou, když se k nim připlížil Kronos. Odloučil se tedy nejen od svých varlat, ale i od Gaii.

Liz: Ano, je to oddělení božských rodičů, božského spojení nebe a země a začátek oddělené pozemské reality. Je trochu obtížné si představit skutečný mechanismus a kdo co dělá pravou a levou rukou a tak dále, ale to nevadí. Kastraci můžeme nahlížet z mnoha různých úhlů. Jak říkáte, je to akt oddělení, který provádí Kronos, oddělí ducha od hmoty a zanechá lidské bytosti s přesvědčením, že tyto dvě říše jsou navždy neslučitelné. Kastrace také znamená konec tvůrčího potenciálu Úrana, což musíme mít na paměti, když uvažujeme o astrologickém vztahu Saturna k Uranu. Saturn ničí uranský potenciál nekonečné tvorby, takže vizionářský (prométheovský) duch již nemůže vytvářet nové možnosti, jakmile ho Saturn uchopí za vlasy. Již není plodný. Potenciál dokonalosti je odříznut, omezen, zkrácen. Musíme tedy žít život v pozemském světě, který je světem definovaných forem, které se nemohou vyvinout v něco, čím nejsou.

A tak v mýtu končí vláda Úrana. Na rozdíl od jiných božstev má jeho moc omezenou životnost. Neumírá, ale už není mocnou silou v kosmu. Není jasné, co se s ním stane. Když je Kronos svržen Diem, říká se nám, že je vyhnán do Tartaru či Požehnané ostrovy.[50] Alespoň je zde uvedena přeposílací adresa. O místě pobytu Úrana však není žádná zmínka. Samozřejmě existuje ve svých potomcích – z nichž pro naše dnešní účely je nejdůležitější Prométheus – a existuje také v božstvech, která z jeho rány vzešla, Afroditě, Venuši a Fúriích. Dalo by se říci, že odchází do nevědomí a lidským bytostem je již přístupný pouze prostřednictvím svých potomků. Hvězdné nebe zmizelého boha-stvořitele zahlédneme, když prozkoumáme Venušin svět krásy a harmonie, nebo když se střetneme s „přisluhovači spravedlnosti“, kteří podle Hérakleita brání Slunci překročit jeho hranice.

[50] Ostrovy požehnaných (starořecky μακάρων νῆσοι – Makarón Nesoi) jsou v řecké mytologii jedna z podob podsvětí. RS

Pokud se na tento svět mýtů podíváme jako na spontánní zobrazení lidských psychologických procesů, pak jsou Úranos a jeho dokonalá geometrie vizí života, která byla ztracena dávno, dávno, ještě předtím, než lidé vůbec chodili po Zemi. Existujeme teprve od vlády Krona a Dia, a proto je naše vnímání reality omezené a vázané na Zemi. Ačkoli se Zeus může zdát lepší volbou než Saturn jako vládce bohů, i Zeus je omezený, protože nestvořil kosmos a nemá tušení, jak se to stalo. Zmocňuje se jeho vlády, ale není to jeho výtvor. Uran může uplatňovat svou tvůrčí sílu pouze z neviditelného místa, z hlubin kolektivního nevědomí. Toto je místo, kam nemáme přístup, pokud nás k vědomí neprobudí šokující inspirace, které vybuchnou jakoby odnikud a připomenou nám, že kdysi dávno byl celý vesmír koncipován jako jediný dokonalý plán. A když k tomu dojde, nemusíme být vždy schopni se s tím dobře vyrovnat.

Uran jako Frankenstein

Některé další asociace v diagramu by vám měly být již celkem zřejmé. Bez ohledu na Kennetha Branagha nepochybně všichni znáte Frankensteina Mary Shelley – doufejme, že prostřednictvím románu, který je jemně a krásně napsaný, a ne pouze prostřednictvím často hrubých filmových adaptací, které byly natočeny. Dr. Frankenstein je uranská postava, stvořená ženou se Sluncem v konjunkci s Uranem v Panně. Mary Shelley měla jistě zálibu v excentrických mužích – což je jedna z tradičnějších interpretací Slunce a Uranu v ženském horoskopu – avšak postava Victora Frankensteina je brilantním ztělesněním její vlastní vnitřní tvůrčí vize a také trvalým portrétem uranského ducha, který se v lidské přirozenosti vymkl kontrole. Narodila se v roce 1797, pouhých osm let po Francouzské revoluci a třináct let po objevení Uranu, v době, kdy se osvícenství skutečně začínalo rozvíjet. Mám pocit, že její natální konjunkce Slunce a Uranu ji učinila velmi citlivou k novému kolektivnímu duchu doby a ona až příliš jasně viděla, kam by to mohlo vést. Frankenstein je moderní Prométheus, který sešel z cesty a jehož vynálezecký duch je zdánlivě zasvěcen vědeckému dobru, ale místo toho vytvoří monstrum, které nakonec zničí svého stvořitele. Nemyslím si, že je třeba dále komentovat trvalou relevanci tématu Mary Shelley.

Alice Bailey a další uranské kratochvíle

Nejlepším raným příkladem uranského pohledu na svět, který mě napadá, je Pythagorův systém, který silně ovlivnil Platóna a všechny řecké filozofy a matematiky, kteří po něm následovali. V soudobém esoterickém myšlení je idea plánu v mysli Boha nejjasněji vyjádřena v díle Alice Baileyové, a jejím nejvíce uranským dílem je snad *Esoteric Astrology*. Rudolf Steiner je další důležitou postavou tohoto století, která ve svém díle, zdá se, vyjádřila uranský světonázor. Najdete ho i jinde, zejména v díle lidí, kteří tvrdí, že channelingují.[51] Činnost channelingu je velmi zajímavá a pro naše téma je obzvláště relevantní, pakliže poselství přichází přímo od Uranu. To není vždycky pravda.

The Seth Material od Jane Roberts jsou dalším vynikajícím příkladem uranského kosmického systému, přenášeného prostřednictvím toho, co autorka definuje jako vyšší duchovní entitu. Informace, které sděloval jasnovidec Edgar Cayce, údajně z „Akášických záznamů“, však byly mnohem osobnější a specifičtější a vztahovaly se k minulým inkarnacím lidí. Někteří lidé se zdají být náchylní k prožívání toho, co považují za informace nebo moudrost přijatou z vyššího zdroje, a u některých se vyšší zdroj může zabývat především záležitostmi srdce, zprávami od zesnulých nebo spíše neptunskou vizí, „vše, co potřebujete, je láska“. Někteří lidé, jako Bailey, nám však vyprávějí o pečlivě uspořádaném kosmickém systému.

Ani Bailey, ani Roberts nebyly z hlediska významu planety v natálním horoskopu nijak zvlášť uranské. Mary Shelley stvořila planetu vědomě, a proto představovala umělecké vyjádření jejího vlastního vnitřního světa a zároveň prorockou vizi světa, ve kterém žila. Není tedy vůbec překvapivé, že se zde nachází konjunkce Slunce a Urana v nativním horoskopu. Bailey a Roberts se však v žádném případě vědomě neztotožňují s entitou, kterou „channelingují“. Uran se projevuje jemnějšími způsoby. Roberts ho měla ve 3. domě na 9° Berana, v sextilu s Merkurem na 8° Blížence, což jistě souvisí s jejím extrémně

[51] Channeling (z angl. „channel“ – kanál) je spirituální proces komunikace, kdy člověk (médium) přijímá informace od nefyzických entit, jako jsou andělé, duchovní průvodci či vyšší vědomí. Médium funguje jako „kanál“, který překládá tato sdělení do lidsky srozumitelné formy. Využívá se k získávání vhledů, rad do života či duchovnímu rozvoji. RS

uranským světonázorem a způsobem komunikace.[52] Její knihy jsou odhalující a díky tomu nesmírně silné, ať už jejich předpoklady přijímáme, nebo ne.

Totéž by se dalo říci o Bailey. Uran je v jejím horoskopu na 5° Panny ve 2. domě a tvoří trigon s Neptunem v Býku a další trigon mimo znamení se Saturnem na konci Berana. Je také v kvadratuře s Plutonem v Blížencích. Chybí zde významné kontakty s osobními planetami, ale Uran je zapojen do silných konfigurací s dalšími dvěma vnějšími planetami, stejně jako se Saturnem.[53]

Možná to nějakým způsobem souvisí s podivně disociovanou povahou jejích objevů, které zdánlivě nemají nic společného s její osobností, ale které, soudě podle těchto konfigurací, odrážejí silné pohyby v kolektivní psyché v době jejího narození v roce 1880. O Uranu a Neptunu víme něco z první ruky, protože jsme právě zažili jejich konjunkci s mimořádnou směsicí sociálních a politických otřesů vyvolaných mystickou touhou po vykoupení. Dobrým příkladem fungování tohoto druhu věcí u jednotlivce je Marx, který se narodil s konjunkcí Uran-Neptun ve Střelci, v kvadratuře s Plutonem v Rybách. Tato konjunkce je zcela bez jeho osobních planet. Nemyslím si, že by Marx schvaloval myšlenku channelingu *Kapitálu*, ale jedná se o podobný „přenos" něčeho přímo z úst kolektivní psyché. Bailey se narodila s trigonem mezi Uranem a Neptunem, což naznačuje hlubokou kolektivní potřebu – a potenciál – syntetizovat prométheovské znalosti a vizi s duchovním vykoupením.

Pokud se pokusíte číst její[54] dílo bez jakéhokoli úvodu, je to často extrémně obtížné, protože je to jako číst vědeckou nebo technickou příručku. Popisuje složité duchovně-mechanické fungování plánu v Boží mysli, jako by to byla instruktážní příručka, která vám říká, jak rozebrat motor vašeho BMW. Jazyk je někdy nesrozumitelný a čtenář může snadno nabýt dojmu, že je duchovně zcela nevyzrálý, že Bůh je ve skutečnosti obrovský počítač, nebo že autorka potřebuje láhev Prozacu.[55] Její dílo je plné nesrozumitelného žargonu,

[52] Data Jane Roberts: 8. května 1929, 23h27m EST/S (GMT 3h27m), Albany, NY, USA, 73°W45', 42°N49'. In Hans Hinrich Taeger, *Internationales Horoskope Lexikon*, Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1992, s. 1288.

[53] Data Alice Bailey: 16. června 1880, 07:32 WET (GMT 07:32 GMT), Manchester, GB, 02°W14', 53°N29'. In Hans Hinrich Taeger, *Internationales Horoskope Lexikon*, Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1992, s. 96. Pro ty, kteří se zajímají o harmonické horoskopy, stojí za zmínku, že v jejím horoskopu 7. harmonické je Uran umístěn v 9. domě v Beranu, v trigonu se Sluncem a v těsné opozici s konjunkcí Mars-Měsíc-Venuše-Saturn ve Vahách ve 3. domě.

[54] Myšlena Alice Bailey. RS

[55] Prozac (léčivá látka fluoxetin) je široce používané antidepresivum ze skupiny SSRI, které zvyšuje hladinu serotoninu v mozku k léčbě depresí, obsedantně-kompulzivní poruchy a bulimie. RS

ale přes to vše se táhne nesmírně silné téma geometrie vesmíru a evolučního plánu Boží mysli.

Můžeme se klidně zeptat: „Kde tohle všechno vzala? Jaké pro to existují důkazy?“ Samozřejmě žádné důkazy neexistují, ne v saturnském smyslu. Ale v doméně Urana je irelevantní, zda racionální ego definuje tuto nauku jako falešnou, čistě šílenou, částečně šílenou, vyvolanou drogami, parodií *Monty Python*[56] nebo plnou hlubokých pravd. Relevantní je, že přišla v plné síle, jako zjevení z hvězdného nebe kolektivní psyché, a je na každém čtenáři, aby si sám vypracoval, co pro něj nebo pro ni může znamenat. Je to uranské, protože je to prométheovské, plné tématu lidského a kosmického potenciálu, a jeví se to jako kompletní, souvislý systém, aniž by to bylo zpracováno individuální sadou vědomých hodnot a pocitů. Pokud chcete získat dobrou představu o Uranu, přečtěte si Bailey.

Kabalistický Uran a rituální magie

V kabalistickém myšlení se Sefira – emanace Boha – která je spojena s planetou Uran, nazývá *Chochma*.[57] Na kabalistickém stromě je *Chochma* mužská energie, záblesk blesku, který vychází z *Ejn Sof*,[58] Jednoho, a který oplodňuje *Binu*,[59] ženský princip, aby přivedl k existenci projevený svět. *Bina* je moře a *Chochma*, uranický blesk, je duch Boží pohybující se nad hladinou vod. Záblesk blesku je zjevením plánu kosmu a oplodnění *Biny* je jako oplodnění Gaii Úranem v řeckém mýtu. *Bina* je spojována se Saturnem jako ženská a zemská síla, což se vztahuje i k řeckému mýtu, protože Kronos-Saturn je Gaiin oblíbený syn, obraz její falické moci. Stejně tak je Hádes-Pluto obrazem falické síly Matky Noci a Poseidon-Neptun představuje falickou sílu prvotního moře.

V jistém smyslu je Kabala sama o sobě uranským systémem, protože opět zobrazuje fungování vesmíru jako uspořádaný, dokonale fungující systém. Nejsem v Kabale příliš zběhlá a je to studium, které vyžaduje hluboké odhodlání i intelektuální porozumění – podobně jako astrologie. Cítila jsem však, že bych

[56] Monty Python byla vlivná britská komediální skupina založená v roce 1969, proslulá svým absurdním, satirickým a surrealistickým humorem. RS

[57] Chochma – חָכְמָה – moudrost, nejvyšší moudrost, jež vyvěrá přímo z Keter, aktivní intelekt. RS

[58] Ejn Sof (hebrejsky אֵין סוֹף), doslova „bez konce“ či též „nekonečný, neomezený“, je termín, pomocí něhož je v kabale vyjadřována nepoznatelnost podstaty Boha v absolutním smyslu. RS

[59] Bina – בִּינָה – porozumění, pasivní intelekt. Pramen ženského principu, též nazývána matkou. RS

se o ní měla zmínit, protože *Chochma* je důležitým rozměrem uranské sítě asociací.

Bailey také spojuje Urana s rituální magií jako vědou a pro ty z vás, kteří znají její schéma *Sedmi paprsků*, Uran souvisí se sedmým. Nejedná se o magii ve smyslu *The Devil Rides Out* od Dennise Wheatleyho, ani o magii vúdú a černých kuřat obětovaných ve sklepě. Je to magie jako aplikace vnitřních zákonů, podle kterých fungují neviditelné dimenze reality, na materiální rovině. V tomto smyslu je věda také magií, protože se pokouší dělat totéž. Abychom mohli měnit, transformovat nebo tvořit na hmotné úrovni, musíme studovat a uplatňovat zákony, podle nichž věci fungují.

I psychologie má vztah k této definici magie, protože se opět snažíme transformovat hmotnou realitu skrze znalost fungování vnitřních zákonů. V astrologických a psychoterapeutických kruzích se s magií moc nesetkáváme, a to je dobře, protože obvykle přichází v neatraktivním balíčku s některými velmi nepříjemnými problémy s mocí, které se skrývají v zákoutích. Jedinci, kteří se zabývají běžnou magií, často trpí strašlivými problémy s mocí a hlubokými emocionálními ranami, které je nutí snažit se ovládat ostatní a svět kolem sebe. Přesto se velká část psychoterapie, stejně jako vědy, zabývá uranskou magií, která je jedním z doplňků prométheovské vize.

Jakékoli ritualizace, systematizace, využívání nebo záměrné modelování přírodních energií v souladu s jasně definovanými zákony a za účelem vyvolání účinku na materiální rovině je magické. Z tohoto hlediska můžeme za magické rozpoznat mnoho alternativních léčebných praktik, jako je homeopatie, herbální léčebné prostředky nebo akupunktura. Stejně tak je magické i to, co dělal Hitler, když velmi záměrně využíval sílu archetypálních symbolů, jako je svastika a černo-stříbrná zbroj svých SS, aby vyvolal účinek na kolektivní chování. Myslím, že jsem se již dříve zmínila, že Hitler měl Urana v těsné konjunkci s Ascendentem, a můžeme to vidět v jeho schopnosti působit magií na kolektivní německou duši.

I když to může znít „hereticky“, církev, a to jak v katolické, tak v protestantské formě, se vždy dopouštěla tohoto druhu magie, protože promyšlené používání rituálů a symbolů k ovlivnění psychického stavu věřícího není nic víc ani méně než aplikace vnitřních zákonů na vnější svět. Věda i

náboženství používají magii. Kdysi byly tyto dvě věci totéž a podstata magie byla uznávána přesně taková, jaká byla. Právě o to šlo v rosekruciánském osvícenství na počátku 17. století. Jednalo se o mimořádnou uranskou syntézu vědeckého výzkumu a magických experimentů, zaměřenou na přeložení Božích „stop“ v přírodním světě. Objevením tajemství přírody bylo možné přírodu ovládnout a v tomto pozoruhodném historickém období byly magické rituály stejně důležité jako empirické poznání toho, jak vznikají substance. Příroda byla vnímána jako jakési hieroglyfické písmo, soubor zakódovaných obrazů, které při správném čtení odhalovaly božský vzor, který se skrýval pod povrchem.

Uranská kontrola

Publikum: Kde do toho vstupuje kontrola? Myslím, že Uran je velmi ovládající a všechny věci, o kterých mluvíte – použití magie ve vědě a náboženství – souvisejí s kontrolou.

Liz: To, zda vnímáte Uran jako ovládajícího, závisí na tom, jak na jeho konkrétní perspektivu reagujete. Protože Úranos v mytologii odmítá své pozemské děti, může někdy dojít k silné negativní reakci na tuto planetu, a to jak v sobě samotném, tak i vůči ostatním lidem, kteří nesou silnou uranickou energii. Pokud má někdo například důraz na Vodu a Zemi v kombinaci s aspekty, jako je Měsíc v Rybách v kvadratuře s Uranem v Blížencích nebo Mars ve Štíru v opozici s Uranem v Býku, může se Uran jevit jako extrémně dogmatický a tyranský a může být promítán na vhodné vnější objekty, lidské či jiné. Uran v 7. nebo 8. domě může být někdy promítán na partnera, který se pak může zdát velmi manipulativní a náročný. Dítě uranského rodiče může vnímat tohoto rodiče jako extrémně manipulujícího; to je často případ, kdy se planeta objeví v jednom z rodičovských domů v horoskopu. Uranská osoba to však nemusí vnímat jako manipulaci, ani si to nepřeje. Uranský rodič může vnímat své trvání na určitých vysokých standardech jako pozitivní, konstruktivní a civilizované a může se u rodiče i dítěte projevovat intenzivní frustrace a hněv, protože rodič vnímá potenciál dítěte, zatímco dítě se cítí jednoduše ponižováno a kritizováno.

Publikum: Ale to znamená nepřijmout dítě takové, jaké skutečně je. Znamená to vnucovat dítěti soubor hodnot nebo standardů, které mu mohou, ale nemusí vyhovovat.

Liz: Ano, to je pravda. Uran není příliš dobrý v přijímání věcí nebo lidí takových, jací skutečně jsou. Idealisté nikdy nejsou; jsou to nevyléčitelní vměšovači. Prométheus nedokázal nechat věci tak, jak jsou. Musel dát lidem oheň, protože si myslel, že by ho měly mít. Možná by byli naprosto šťastní, kdyby žili v jeskyních a jedli syrové maso. Ale uranský člověk to nevnímá jako narušení reality druhých. Reformní duch si uvědomuje, že lidé nebo skupiny, které nechtějí rozvíjet svůj potenciál, mohou pro své okolí vytvořit velké utrpení a chaos. Proto se musí naučit, jak se systémem pracovat. Jsme přímo v *Brave New World*.[60] Samozřejmě, že je to ovládání. Ale zároveň prohlášení „Jsem takový, jaký jsem, a nechci být jiný, a vy ostatní můžete jít do háje!" je také velmi ovládající. Můžeme ospravedlnit spoustu barbarství ve jménu „být sami sebou".

Tohle je velmi složitá otázka. Nesnažím se ospravedlňovat Uran – koneckonců mé ospravedlňování ani nepotřebuje – ale myslím si, že je důležité, abychom se dokázali vcítit do pohledu na svět všech planet a pochopit, že z tohoto rámce jsou aspirace a potřeby každé planety naprosto správné a vhodné. Pouze tímto způsobem se můžeme skutečně vžít do situace jiného člověka a pochopit něco z toho, kým je a co je pro něj správné, spíše než to, kým bychom ho chtěli mít podle našich vlastních hodnot a standardů.

Pokud chcete velmi znepokojivý obraz toho, jak Uran právě teď působí, zamyslete se nad citlivým tématem genetického inženýrství. Zamyslete se nad tím, a zamyslete se nad tím důkladně. Co to ve vás vyvolává? Jaký z toho máte pocit? Jaké to má důsledky? V současné době se věda intenzivně zabývá identifikací genů, které podle tohoto modelu „způsobují" alkoholismus, depresi, schizofrenii a agresivitu. V této uranské vizi *Brave New World* bychom mohli svět zbavit většiny jeho problémů buď potratem plodů, které nesou antisociální nebo psychicky nestabilní geny, nebo nahrazením či vymýcením těchto genů. Jsem si jistá, že si všichni dokážete domyslet důsledky tohoto přístupu, aniž bych je musela podrobně vysvětlovat. Lidé již nemají vnitřní problémy ani konflikty; jejich chování je způsobeno nemocí, která je určena zkaženým genem.

[60] *Konec civilizace: aneb Překrásný nový svět*, v prvním překladu *Konec civilisace*, v originálu *Brave New World*, je antiutopický sci-fi román anglického autora Aldouse Huxleyho. RS

To jim umožňuje vyhnout se odpovědnosti za své vlastní emoce a motivy. Namísto promítání našich konfliktů přímo na ostatní, promítáme je do genů a samozřejmě nakonec budou promítnuty na kohokoli, u koho je podezření, že je nositelem těchto genů. Je vidět ušlechtilost této vize – mohli bychom zbavit svět hroznych nemocí, jako je Alzheimerova choroba, rozštěpové vady[61] a další genetické zdroje utrpení. Ale kde je hranice? A co když geny nesou kreativní psychologické složky i potenciálně škodlivé fyzické, zkombinované v jedné opojné směsi? Kdy je nemoc striktně fyzická a kdy je kombinací fyzického a psychického? A existuje vůbec něco jako striktně fyzická nemoc?

Je vidět, proč byl Hitler tak zaneprázdněn genetickými experimenty. „Kdybychom se jen mohli zbavit těchto méněcenných typů," bezpochyby si říkal, „měli bychom dokonalou rasu." (Za rozpoznání problémů, které mu musela způsobit jeho vlastní fyziognomie, se žádné ceny neudělují.) Stačí odstranit kohokoli s predispozicí k… No, cokoliv si jen vzpomenete. Gen darebáka je definován podle konkrétních osobních preferencí a nevědomých komplexů genetického inženýra. Vskutku, mohli bychom mít rasu dokonalých lidských bytostí. Nestárli bychom, neonemocněli bychom, nepili bychom, nekouřili bychom ani nebyli násilní, neměli bychom výkyvy nálady, nedělali bychom nic, co by narušilo hladké a efektivní fungování společnosti. Viděl někdo z vás starý film Johna Boormana s názvem *Zardoz*,[62] ve kterém hrál Sean Connery? Musí to být patnáct nebo dvacet let zpět. Je to nádherný film, čpící Uranem, a také se stává skutečností, jak to bývá u mnoha sci-fi románů a filmů.

Máte v tomto bodě nějaké otázky nebo připomínky? Myslím, že jsme náš diagram docela vyčerpali a můžeme se přesunout k Uranu v natálním horoskopu.

[61] V originálu „spinobifida". RS
[62] https://www.csfd.cz/film/872-zardoz/prehled/

Uranský fundamentalismus

Publikum: Souvisí náboženský fundamentalismus s Uranem? Je tak rigidní v myšlení a fundamentalisté zdá se věří v neprodyšný, dokonalý systém.

Liz: Strnulost uvažování může být jistě atributem Uranu. Když člověk přijme uranskou myšlenku v její čisté podobě, je správná a pravdivá v absolutním smyslu, protože nic jí nemůže narušit. Je bezešvá a dokonalá. Dříve jsem hovořila o geometrii ve vztahu k Uranu a o tom, jak ji Řekové vnímali jako magické projevení struktury vesmíru. Když vezmete kružítko a nakreslíte kruh a pak opakovaně označíte poloměr podél obvodu, samozřejmě vždy dostanete šestiúhelník. Nikdy neztratíte šestiúhelník, pokud kružítko neohnete, protože díky nějaké tajemné vlastnosti čísla se každá strana šestiúhelníku rovná poloměru kruhu. Takové principy mají nevyhnutelnou správnost; vždy fungují. Uranská pravda má tuto vlastnost.

Zda to souvisí s náboženským fundamentalismem, je složitější otázka. To, co obvykle chápeme jako fundamentalismus, se opírá o apriorní náboženskou autoritu, obvykle v textové podobě, a ta nemusí nutně pocházet z uranského odhalení. Častěji se jedná o konvenční náboženské dogma, předávané po mnoho generací. Některé fundamentalistické sekty, jako například mormoni, však spoléhají na uranské odhalení jedním charismatickým vůdcem. Je zajímavé, že Joseph Smith, zakladatel mormonské církve, měl velmi těsnou konjunkci Saturnu a Uranu na konci Vah, v sextilu se Sluncem na počátku Kozoroha, v kvadratuře s Merkurem na konci Kozoroha a v kvadratuře s Ascendentem na konci Raka.

Myslím, že ve fundamentalistickém myšlení je hodně Saturnu a také hodně hrozné vnitřní nejistoty a konfliktu u jedinců, kteří ho zastávají. Tato konfigurace ve Smithově horoskopu obnášela také Měsíc na začátku Vodnáře, v konjunkci s Merkurem a v kvadratuře s konjunkcí Saturn-Uran. Osobní emocionální problémy zjevně hrály důležitou roli v jeho božském odhalení. Myslím, že máte pravdu, Uran může být důležitým prvkem v tomto druhu náboženského pohledu. Ale já si Urana spojuji spíše s tím, co bych nazvala „esoterickým fundamentalismem“. Autoritativní text je obvykle velmi exkluzivní – například nauky předávané mistrem nebo Smithovy zlaté desky. Je zde rozhodně přítomna rigidita myšlení.,

Uranská vize nebere v úvahu, co se stane, když člověk aplikuje abstraktní principy na něco tak proměnlivého, jako je lidské srdce, nebo na organický život, který podléhá mnoha nepředvídatelným posunům a změnám. Dogmatismus Uranu není ve skutečnosti morálním dogmatismem. Je založen na skutečnosti, že pokud jsou hlavní principy extrahovány z obecných podstat života, takové principy vždy fungují. Teprve když tyto principy aplikujete na každodenní realitu, začnou se rozpadat. Avšak uranská povaha se na to nechce dívat. Mysl se soustředí na obecný princip a obecný princip velí, že šestiúhelníky vždy vycházejí z kružnic, protože takový je zákon.

Publikum: Myslím, že tito lidé mají v sobě něco velmi dětského. Genetické inženýrství v nich vyvolává obrovské dětské nadšení. Když pak přijde etická komise a řekne: „No, nejsme si tím úplně jisti…“, vyvolá to v nich obrovský hněv, protože energie, kterou do toho vkládají, je jako u hrajícího si dítěte. „Nekazte nám zábavu,“ říkají. „Je to vzrušující.“ Nemají vůbec ponětí, kam to směřuje. Jediné, co si myslí, je: „Je to vzrušující.“

Liz: Ano, pro Prométhea to muselo být vzrušující, když byl na cestě k Zemi s ohněm ukrytým ve stonku fenyklu. Nemyslel na následky.

Publikum: Je strašně snadné se touto cestou vydat. Téměř soucítím s nadšením, které tito lidé prožívají z uranských objevů.

Liz: Já taky. To je na tom tak obtížné; v uranské vizi je tolik potenciálně dobré a tvůrčí energie. Ale musí existovat individuální ego, které ji dokáže zprostředkovat a zvážit důsledky na lidské úrovni. Jako astrologové se musíme s tímto problémem také vypořádat, protože astrologie, jako prostředek, kterým můžeme získat vhled do skrytého fungování vesmíru, je prométheovské umění. Když se začneme učit astrologii, máme tendenci do ní vstupovat s myšlenkou: „Ach, to je úžasné!“, protože nás oslňuje její pravdivost a krása její symetrie. A když máme poprvé klienta, který zemře, onemocní opravdu vážnou nemocí nebo ztratí dítě, pak se začnou objevovat nepříjemné otázky. Je možné takové věci předvídat? A pokud ano, kolik toho můžeme lidem říct? A může předpověď skutečně přispět k uskutečnění něčeho? Ale pokud vidíme, že se blíží něco nepříjemného, a klientovi to neřekneme, zatajujeme důležité informace? Mohli jsme ho ušetřit?

Každý astrolog, byť jen se špetkou morálního smyslu, si začne klást takové otázky, jakmile si začne uvědomovat limity a možnosti astrologie. A tyto otázky se objevují i v psychologické sféře. Jeden novinář se mě nedávno zeptal, zda je „nebezpečné“ mít takové sebepoznání, jaké může odhalit psychologická astrologie. Odpověděla jsem, že mnohem nebezpečnější je sebepoznání nemít. Zároveň si ale sebepoznání s sebou nese svou cenu, o které jsem hovořila dříve. Prométheus trpí za hřích své krádeže a my také. Možná vyměňujeme slepou bolest za vědomou bolest, ale stále je to bolest.

My, astrologové, pracujeme v oblasti, kde neustále kráčíme po minových polích a často se do nich dostáváme s velkou naivitou a těmi nejvyššími možnými ideály a aspiracemi. Pak si uvědomíme, že máme co do činění s něčím velmi silným, svým způsobem stejně silným jako sluneční oheň, a to vyvolává mnoho otázek. Čím více víme, tím více budeme trpět, protože naše znalosti nás izolují a také vyvolávají dilema, kolik z nich je platných a kolik z nich jsme schopni sdílet. Ať děláme cokoli, nebudeme to dělat úplně správně. Přílišná jistota, která je typická pro uranské věštecké povahy, může být docela špatná; možná je lepší zažít určitou úzkost a nerozhodnost a také zdravou dávku pochybností o sobě samém.

Takže nehledě na vědce zapojené do genetického inženýrství – všichni v této místnosti se svým vlastním způsobem potýkáme se stejným druhem uranské výzvy. Říkáme: „Není to vzrušující? Podívejte se na přesnost tohoto zatmění v midpointu Ascendentu/Středu nebe v ingresu Berana pro zeměpisnou délku Bangkoku, když havarovalo letadlo Thai Airlines! Podívejte se na tento tranzit, kdy Maggie Thatcher vyhodili! Podívejte se na tuto přesnou konjunkci Marsu a Saturnu na meridiánu přesně v okamžiku, kdy vybuchla bomba IRA!“ Pak najednou vidíme stejnou konfiguraci v horoskopu našeho dítěte nebo v našem vlastním a už nejsme tak nadšení a nedočkaví.

I my si zahráváme s uranským ohněm a někdy si neuvědomujeme, jak opatrně a promyšleně k němu musíme přistupovat. Nikdy nesmíme kvůli tomu předpokládat, že je Uran zlověstný, nebo že bychom se jeho znalosti měli vyhýbat. Žádná planeta není zlověstná, a ani ze své podstaty destruktivní. Kolektivní energie tohoto druhu však musí být monitorovány, zadržovány, zpracovávány a artikulovány skrze individuální lidskou psychiku s individuálním

lidským srdcem a individuálním zdravým rozumem. Bez toho může Uran na kolektivní úrovni rozpoutat neuvěřitelnou destrukci.

Publikum: Co bychom hledali v horoskopu, abychom tyto věci našli? Srdce a zdravý rozum?

Liz: Nejsem si jistá, zda jsou takové atributy převoditelné do konkrétních planet a konfigurací. Ale kdybych se snažila pochopit, kým daný jedinec v podstatě je a na čem mu na této hlubší úrovni nejvíce záleží, pak bych se nejprve podívala na Slunce a Saturn. Abychom měli pocit, že jsme skuteční a definovaní jako jednotlivci, musíme být schopni se s těmito planetami ztotožnit a vyjádřit je. Srdce a zdravý rozum, ať už jsou solární, saturnské, lunární nebo směs všech planet, vycházejí z definovaného jedince; když tyto atributy chybí, obvykle zjistíme, že struktura ega je slabá a neformovaná a daná osoba stále žije v infantilním psychickém stavu a nemůže co nejlépe využít potenciál horoskopu. Pak se mohou nasadit vnější planety, které představují kolektivní psyché, a převzít kontrolu. Nejsem si ale jistá, zda nám horoskop může říct o síle ega. Každý má Slunce a Saturn, takže každý má potenciál rozvíjet tyto planety, i to, co označují na vnitřní úrovni. Zda je neúspěch v jejich rozvoji způsoben aspekty horoskopu, špatnou výchovou rodičů, vrozeným charakterem, sociálními tlaky, minulými životy nebo kombinací všech těchto věcí, je obrovská otázka, jejíž prozkoumání by nám zabralo nejméně dva další semináře.

Slunce a Saturn jako nositelé uranské energie

Uran v horoskopu nemůžeme skutečně pochopit, aniž bychom se podívali také na Slunce a Saturn, protože tyto dvě jsou v jistém smyslu závorkami kolem osobnosti jednotlivce. Jsou to dvě planety, které se nejvíce zabývají egem a jeho rozvojem, a proto jsou nádobami pro uzemnění a individualizaci vnějších planet. Proto jsou aspekty Saturnu a Uranu v horoskopech tak silné. Často tyto kontakty přehlížíme a předpokládáme, že pouze lidé se Sluncem a Uranem, Měsícem a Uranem nebo s rohovým Uranem jsou skutečně uranským duchem. Lidé s kontakty Saturnu a Uranu jsou však obvykle Uranu velmi blízcí, mnohem více, než když k němu má aspekt Měsíc, Merkur, Venuše nebo Mars. Aspekty Saturnu a Uranu jsou nesmírně důležité, protože struktura osobnosti je neustále otřásána kolektivní prométheovskou vizí pokroku a potenciální

dokonalosti. To vyvolává silnou potřebu uzemnit uranského ducha, ale pokud jedinec nedokáže zvládnout napětí, může se polarizovat a zcela se ztotožnit s Uranem nebo se proti němu postavit.

Saturn, jak všichni víte, spoluvládne Vodnáři. V mýtech je synem a kastrátorem Urana. Jsou úzce spjati a neoddělitelní, což se odráží v jejich společném vládcovství ve Vodnáři. Slunce je také úzce spjato a neoddělitelné, protože je to solární oheň, který Prométheus krade, což se odráží v přirozené opozici Lva k Vodnáři. Každý potřebuje toho druhého; jsou to dvě poloviny stejného příběhu. Bez ohně by Prométheus neměl co dělat. Byl by nadbytečný, nečinný Titán na podpoře. Bez Prométhea by lidstvo jako kolektiv nemělo žádnou přímou zkušenost se Sluncem – solární oheň by byl přístupný pouze prostřednictvím umělce, vládce a kněze, nebo jinými slovy prostřednictvím solární elity.

Moderní aplikace mýtu o Úranu

Publikum: Má nějaký význam skutečnost, že v mýtu Kronos uchopí svého otce za varlata levou rukou?

Liz: Ano, symbolika v mýtu je velmi specifická, takže nám něco říká. Levice byla vždy spojována s temnotou a s podzemní říší, stejně jako s ženskostí. Jung ji spojoval s nevědomím. V latině máme slovo *sinister*, které se dochovalo v moderní italštině jako *sinistra*, ale *sinistra* znamená pouze „vlevo“, jako v „odbočte doleva“. *Sinister* v angličtině neznamená jen vlevo. Znamená nebezpečný, temný, hrozivý. Kronos se přibližuje a svírá svého otce skrze nevědomou stránku, temnou stránku. Mohla bych si s tímto obrazem pohrát a naznačit, že tvrdá realita, reprezentovaná Saturnem, omezuje uranské vidění, a to nejen přímou konfrontací s pravou rukou svírající srp času a smrtelnosti, ale i temnějšími, nevědomějšími prostředky. Uranské vidění selhává částečně kvůli nevědomým saturnským prvkům v lidské povaze – chamtivosti, závisti, pocitům méněcennosti a tak dále.

Publikum: Jaký je význam skutečnosti, že k tomu dochází zemědělským náčiním? Zdá se mi ironické, že to, co ukončuje uranské stvoření, je zneužití uranského systému znalostí – zemědělství je nejvíce ovládající systém, jaký na planetě máme. Možná součástí odmítnutí jeho dětí je to, že jsou nejen ošklivé,

ale také příliš hloupé na to, aby pochopily, co dělají. Vezmeme všechny tyto skvělé nápady a vymýšlíme způsoby, jak bezohledně ovládat přírodu.

Publikum: To je poněkud globální tvrzení. Na moderních zemědělských technologiích jistě existují i některé extrémně dobré věci, zejména to, že nám umožňují dělat věci, jako je studium astrologie, namísto toho, abychom trávili život prací na polích.

Liz: Tato diskuse by se mohla brzy začít velmi vyhrocovat a politicky se rozvíjet. K tomu dochází šířením energie Uranu; všechny roznítí abstraktní myšlenky. Ano, srp je zemědělské náčiní. Je spojován s Měsícem, který má ve své začínající fázi tvar srpku, a je to mateřský dar od Gaii, takže je také symbolem přírodních cyklů. Nemyslím si, že Řekové se zemědělství věnovali jako formě tyranie, protože ještě nevynalezli pesticidy, hormonální injekce pro dobytek ani monoplodiny, a v té době neměli žádné dotace od EU. Pro ně byl Kronos-Saturn moudrým a dobrotivý pánem zlatého věku, během kterého lidé pracovali v harmonii s ročními obdobími a užívali si plodů své práce.

Srp je umělý nástroj, který používáme ke sklizni úrody. Srp symbolizuje jak sklizeň – získání odměny za moudré hospodaření – tak smrt, předčasné ukončení života. Zdá se, že vás rozčiluje to, jak lidé uplatňují uranskou vizi v praxi, která vede k poškození samotné Země. A ano, v tomto smyslu jsou jeho děti příliš hloupé, aby to pochopily. Ale Titáni nekandidovali za Stranu zelených a podle orfického učení všichni máme titánskou povahu.

Lidé si často čtou mýtus o Úranu a myslí si: „Ach, chudáci Titáni, byli odmítnuti svým otcem.“ Instinktivně s jejich odmítnutím soucítíme, protože naše vlastní instinkty jsou uraženy. Dokonce jsem znala astrology a psychology, kteří se snažili z tohoto příběhu udělat feministické téma, jako by všichni Titáni byli ženy, protože jsou pozemského původu a utlačováni nebeským patriarchátem. Ale možná jsou Titáni skutečně ošklivý. Možná má Úranos naprosto legitimní důvod, proč se chtít vyhnout večeři s těmi storukými obry.

Zapomněla jsem zmínit, že Gaia také dala vzniknout Kyklopům, kteří měli jen jedno oko a jedli lidské maso. Úranos je obzvláště nesnášel. Asi bych je také nesnášela, kdybych se v noci musela vracet domů k jednomu z nich. Uranský zrak se může odvrátit od skutečné ošklivosti, kterou vnímá v lidské přirozenosti. Z tohoto odporu může udělat jednu ze dvou věcí. Uranský duch se může pustit

do pokusu o reformu lidské přirozenosti prostřednictvím vědy, psychologie, sociologie nebo politiky. Nebo Uran řekne: „Děkuji mnohokrát, odsud odcházím," a člověk se uchýlí do slonovinové věže akademické samoty, nebo se pokusí vytvořit ideální komunitu bez interakce s těmi hroznými Titány tam venku. Ideální společenství je velmi uranská záležitost, která má za cíl uniknout monstrózním prvkům lidské povahy.

Publikum: Zdá se, že v tomto století máme strach z toho, čemu říkáme subjektivita, ačkoli subjektivitou ve skutečnosti myslíme iracionalitu. Je to, jako bychom nemohli snést, že nemáme absolutní materiální znalosti a kontrolu nad vesmírem. Jakékoli vnímání, které je silně samozřejmé, je považováno za subjektivní, a proto iracionální. Je to Saturn nebo Uran?

Liz: „Subjektivita" se v některých kruzích jistě jeví jako sprosté slovo, zejména pro ty, kteří spíše smýšlejí podle Uranu. Hloubková psychologie – ať už freudovská, jungovská nebo kleinovská – se spíše opírá o individuální vztah a soubor znalostí založený na individuálním pozorování nežli na statistice. Z tohoto důvodu je často považována za příliš „subjektivní" na to, aby byla vědou, a proto je vyloučena z mnoha psychologických programů na univerzitách.

Ze stejného důvodu je astrologie považována za „subjektivní", navzdory Gauquelinovým snahám. Nejsem si ale jistá, zda je to jen proto, že subjektivita je „iracionální". Uran bude často respektovat to, co se běžně nazývá iracionálním, pokud lze nalézt obecné principy, které tomu dávají smysl – i když tyto principy ještě nejsou přijatelné pro ortodoxní vědeckou komunitu. Uran nevyžaduje, aby věci byly konkrétní. Musí však být logické, i když logika není hmotně prokazatelná. Pocity a imaginativní vjemy by pro uranského člověka byly „iracionální", pokud by nebylo možné definovat zákony, které by je uspořádaly do srozumitelného systému – proto máme psychologii jako přímý důsledek uranského úsilí uspořádat iracionalitu lidského srdce a duše.

Subjektivita je ale pro Urana skutečně odporná, protože je vyjádřením individuality. Když jsme subjektivní – tedy když dáváme hlas něčemu, na čem se neshodl všeobecný konsenzus nebo statistické hodnocení a co nelze pochopit logikou –, zpochybňujeme principy systému. Za subjektivní pravdou stojí pouze „já", nikoli „my". Uranští lidé se někdy mohou domnívat, že pravda je

definována největším počtem „my“. Subjektivita je vždy na straně výjimky, nikoli pravidla. Když se tedy Uran subjektivitě brání, ve skutečnosti říká: „Nebuďte tak individuální, protože systém se rozpadne, pokud budete mít názory, pocity a vnímání, které nejsou jeho součástí. To vás činí nebezpečnými.“

Z politického hlediska lze někdy vidět, nakolik se uranská sociální vize dostává do popředí vlivem spisovatelů a umělců, kteří dávají hlas subjektivnímu. To se stalo v Rusku za komunistického režimu. Disidenti byli vždy umělci, kteří vyjadřovali vysoce individuální vizi. Byli odváženi do psychiatrických léčeben, aby se tam léčili, protože podkopávali doktrínu uniformity, která je uranskému srdci natolik drahá. Je důležité pochopit, jak paradoxní může Uran být – nebo alespoň jak paradoxní se nám může zdát, dokud se nad tím hlouběji nezamyslíme.

Na jedné straně se Uran vzbouří proti normě, pokud je vnímána jako brzda pokroku nebo v rozporu s ideálem. Na druhé straně se však bude snažit disidenta potlačit, pokud se normě nepřizpůsobí – „normou“ je systém, který odráží konkrétní uranský ideál. Zkuste být například opravdovým jedincem v rámci uranské ideální komunity, jako byly hippies komuny 60. let, které se konvenčnějším lidem zdály tak individualistické. Byly stejně kolektivní jako kolektiv, vůči kterému se tak vášnivě stavěly.

Uran a osvícenství

Nyní se můžeme přesunout k historickému období, jemuž říkáme osvícenství. Pravděpodobně si všichni uvědomujete, že Uran byl objeven na vrcholu osvícenství, a tento důležitý posun v lidském sociálním a vědeckém vnímání je tedy jakousi materializací Uranu ve světě, souběžnou nebo synchronní s jeho fyzickým objevem. Tento objev byl ohraničen dvěma politickými revolucemi, americkou a francouzskou, které obě používaly jako své bojové heslo koncept nezcizitelných lidských práv. Během Velké francouzské revoluce byla bohyně Rozumu vnímána jako nejvyšší dobro. Pokud má někdo cit pro černý humor, může to být vnímáno jako skvělý vtip, když se zamyslí nad skutečným vývojem událostí. Velká francouzská revoluce byla jednou z nejnerozumnějších, nejchaotičtějších a nejbarbarštějších událostí v celých

dějinách západní civilizace. Byla to krvavá lázeň. Gilotina sice mohla odstranit mnoho hlav, ale bohyně Rozumu jich zřejmě odstranila mnohem více.

Nicméně v Paříži byla vztyčena socha bohyně Rozumu na oslavu této velké a ušlechtilé vzpoury proti sociální nespravedlnosti, pověrám, moci církve, monarchii a všemu, co patřilo k iracionální stránce existence. Francouzská revoluce se zrodila z ducha osvícenství, které prohlašovalo, že lidské bytosti by neměly být podrobeny otroctví skrze narození, společenské postavení ani zotročení přírody. Ideál nezcizitelných lidských práv je bezchybný. Pokus o přípravu omelety však skončil naprostým neúspěchem a poté, co všichni měli plné zuby bohyně Rozumu, která se chovala jako šílená, se hromadně přiklonili k Napoleonově subjektivní a nerozumné diktatuře, protože bylo neuvěřitelně úlevné mít zase trochu lesku, vášně, individuality a silného vůdcovství.

Máme tendenci romantizovat osvícenství, protože se na něj díváme z pohledu toho, co představuje, spíše než toho, co se v dané době skutečně projevilo na lidské úrovni. Protože se Francouzská revoluce odehrála před dvěma sty lety, nemusíme se skutečně vyrovnávat s tím, jak to prožívali obyčejní občané. Můžeme proto říci, že to bylo „dobré“. Přesto si stále musíme klást otázku, zda byly důsledky nevyhnutelné, nebo zda se skutečně osvobozující duch osvícenství mohl na společenské úrovni projevit jinými, méně destruktivními způsoby. Uranův duch vědeckých objevů, který prostupoval koncem 18. století, nám dal prostředek k osvobození se od hrozného pocitu, že jsme vydáni na milost a nemilost iracionálním silám, které nemůžeme ovládat – ať už jsou tyto síly vnímány jako destruktivní lidské emoce, nespravedlivé společenské hierarchie založené na bohatství nebo krvi, nebo nadvláda náboženských institucí. Když řádí Uran, lze vědu přijmout jako náboženskou doktrínu. Realitu tvoří pouze to, co je logicky a racionálně prokazatelné. Cokoli, co musí být vnímáno prostřednictvím „iracionální“ funkce vědomí, neexistuje.

Publikum: Uran se tedy staví proti mysticismu.

Liz: Ano, myslím, že je velmi proti mysticismu. V moderních ezoterických kruzích můžeme někdy slyšet velmi vtipný křížový dialog, protože nastupující duch doby, *zeitgeist*, je uranský a existuje silná potřeba rozvíjet kosmické systémy, které vysvětlují zákony vesmíru. Vnitřní motivující síla mnoha esoterických skupin je neptunská – poslední výdech (nebo bublání) odcházející

energie Ryb – protože pod pseudovědeckým povrchem je velmi silná starodávná touha po sjednocení s Bohem. Oddanost Neptunu lze vnímat okamžitě, i když je člověk zaplaven diagramy a teoriemi. Může však existovat velký pocit studu za to, že je v danou chvíli Neptunián, protože to samozřejmě znamená, že je blázen. Člověk je „iracionální“ a „subjektivní“. Člověk si tedy musí vymyslet systém, který zní vědecky, aby prezentoval svůj mysticismus formou, která je přijatelná pro světonázor, v němž stále více dominuje Uran.

Z toho vznikají velmi zvláštní hybridy. Pokud se zúčastníte jedné z každoročních akcí „Festival mysli a těla“ nebo něčeho podobného, uvidíte mimořádnou směs neptunských lidí převlečených za uranské, a uranské za neptunské. Stejně tak je najdete i ve vědě a astrologii, která je samozřejmě plná nepolapitelných, duhově se lesknoucích Ryb, které předstírají, že jsou střízlivé, racionální Nositelé vody, a Nositelé vody v zářivých kostýmech z třpytivých rybích šupin. Uran je nepřítelem mystiky v tom smyslu, že mystika je přímá, subjektivní zkušenost božstva, pro kterou neexistuje žádné racionální vysvětlení. Mystická zkušenost je subjektivní, pomíjivý, nevysvětlitelný okamžik splynutí, který nelze ani artikulovat, natož dokázat či zasadit do systému logických principů. A stává se to jednomu jedinci, je to jedinečný zážitek, který není dostupný těm, kteří nejsou „připraveni“ nebo „vyvinutí“. To je pro Urana anatéma. Uranský duch tedy přichází se systémy – někdy vysoce kreativními systémy, jako je transpersonální psychologie –, aby zasadil mystickou zkušenost do rámce, který dává intelektu smysl.

Uran v domech horoskopu

Začneme se zabývat Uranem v domech? Po prozkoumání mytického pozadí si musíme utvořit představu o tom, co se stane, když se Prométheův duch ztělesní v individuálním horoskopu. Vím, že jsem se o jedné nebo dvou asociacích nezmínila, ale myslím, že bychom se měli přesunout k samotné astrologii a pokud možno se k těmto asociacím později, postupně, přiblížím.

Jako obecný přístup k pochopení umístění Uranu v domě si myslím, že je užitečné představit si domy jako kulisy představující konkrétní sféry života. Domy jsou jako prázdné jeviště na začátku hry, předtím, než se objeví herci, a každý z nich má svůj charakteristický dekor, nábytek a předměty podle oblasti, kterou dům ovládá, a znamení na hrotu domu. Všichni máme ve svém horoskopu stejných dvanáct domů, a to jsou široké arény, ve kterých hledáme a setkáváme se s životními zkušenostmi. Dům v abstraktním smyslu nemá kulisu ani osvětlení; to závisí na znamení na hrotu, které mu dává jeho specifické zabarvení. Ale pak na jeviště přijdou herci: a to jsou planety. Pak se v této sféře života setkáme s něčím velmi silným a budeme se muset zapojit do dialogu a vstoupit do dramatu.

Jedním z nejlepších zdrojů, na které jsem narazila pro hlubší pochopení domů, je římský spisovatel Manilius, který v díle *Astronomica*[63] nazývá každý dům *templum*. Římané toto slovo používali jak astrologicky, tak i k označení místa, kam lidé chodili k bohoslužbám, stejně jako ho používáme dnes. Římská definice chrámu však byla jakákoli prázdná budova nebo místo určené k posvátným účelům. Živá přítomnost božstva nebyla patrná, dokud nebyla do chrámu umístěna kultovní socha boha. Dalo se tedy najít chrám bez kultovní sochy a taková budova postrádala *numen*,[64] a stála prázdná nebo byla dočasně využívána pro světské účely. Byla označena za posvátnou, ale uvnitř nemohlo dojít k žádnému prožitku božství, protože Bůh nebyl přítomen.

Templum v horoskopu je přesně totéž. Je to určené posvátné místo, ale s bohy – archetypálními životními vzorci, které vnímáme jako náš „osud“ – se setkáváme pouze tehdy, když je v domě umístěna planeta. Bez planety prožíváme tuto sféru života primárně na „světské“ úrovni – to znamená, že

[63] Manilius, *Astronomica*, trans. G. P. Goold, Harvard University Press and William Heinemann, Ltd., London, 1977, 2.856-967.
[64] Duch nebo božská moc vládnoucí věci nebo místu. RS

můžeme víceméně řídit její záležitosti prostřednictvím funkcí ega, aniž bychom měli pocit, že se setkáváme s osudovými událostmi. Ale je-li přítomna planeta, pak se setkáváme s mocí, *numen*, nebo, psychologicky řečeno, setkáváme se s archetypálním vzorem, který jako by v této oblasti našeho života převzal kontrolu a prostupuje všemi našimi každodenními zkušenostmi. Pod povrchem všedních událostí lze rozpoznat stopy mnohem hlubšího významu a činné inteligence.

Uran bude v jednom z dvanácti chrámů v horoskopu každého z nás. S čím se tedy v této sféře života setkáváme? Tak či onak, Prométheův duch najde způsob, jak zabarvit a utvářet naše zkušenosti, ať už si to uvědomujeme, nebo ne. Když se setkáme s Uranem, má tendenci nás naplňovat úzkostí, protože je svou podstatou neosobní. Obvykle je cizí zásadám, ve kterých jsme byli vychováni, a může ohrozit naši bezpečnost, emocionálně i materiálně. Zpočátku nevíme, co s tím. Naše rané zkušenosti s Uranem jsou často klasickými zážitky náhlého odloučení nebo otřesu, ve věku, kdy si s tím nemůžeme dovolit žádné skutečné vědomí. Proto obvykle reagujeme snahou ovládnout věci, usilovně se snažíme udržet věci v „normálním“ a stabilním stavu v této sféře života a snažíme se vypořádat s příchodem nepředvídatelného způsobem, který zachovává iluzi, že ego má vše pod kontrolou. Samozřejmě s tím ale nemůžeme vycházet donekonečna, protože Uran bude neustále narušovat každý náš pokus o řešení těchto životních problémů podle konvenčních postojů a přijímané moudrosti světa, ve kterém člověk žije.

Možná si myslíte, že kdybychom tomu porozuměli, mohli bychom přijmout Uranův požadavek na změnu a novou vizi a vědomě pro to vytvořit prostor. Pak bychom teoreticky nemuseli trpět uranskými explozemi. Vezměme si například Urana v 10. domě. Prozatím ponecháme stranou hlubší psychologické důsledky 10. domu a jeho souvislost s obrazem matky. Pokud je Uran v 10. domě, jaká je pak práce, ke které je člověk povolán? Jaké je jeho místo ve společnosti? Ti z vás, kteří mají toto postavení, nepochybně vědí, že s Uranem v patách nelze jen tak jít a najít si jakoukoli starou práci v dobře zavedené firmě nebo společnosti, aby si člověk zajistil bezpečné živobytí. Můžete to zkusit a možná se vám podaří vydržet tři týdny nebo dokonce tři roky. Ale dříve nebo později buď osoba s Uranem v 10. domě, nebo lidé v jejím okolí zajistí, že se to všechno zhroutí.

Hluboko uvnitř je vize potenciálu, nových možností, která znemožňuje žít s tím, co je konvenčně přijímáno jako „řádná práce“ nebo „normální“ místo ve společnosti. Obvykle se jedná o archetypální vlastnost, která se dědí po matce a po matčině linii, ačkoli matka možná nebyla schopna kreativně žít uranského ducha a mohla ho projevovat duševní nestabilitou nebo nevyzpytatelným chováním. Matka však nemůže být viněna za problémy jednotlivce s „normální“ společností. Potíže, s nimiž se Uran často setkává v oblasti autority, když se nachází v 10. domě, souvisejí s hluboce zakořeněným pocitem nezcizitelných lidských práv, která se bouří proti hierarchickým strukturám, pokud nemají skutečnou vnitřní autentičnost. Uran bude bojovat proti všednosti a banalitě, protože v sobě nese vizi statečného nového světa, k němuž lze významně přispět.

V oblasti života ovládané domem, ve kterém se nachází Uran, všichni toužíme, vědomě či nevědomě, být Prométheem a nabídnout světu dar ohně. Klasické pracovní potíže s Uranem v 10. domě nevznikají proto, že by je vnutil nějaký zlý osud. Je to proto, že v jednotlivci je prométheovský duch, který je nucen usilovat o jiné, svobodnější místo v jiném, svobodnějším světě. Tento duch vnímá společnost jako nedokonalou a potřebující změnu a reformu, a jedinec se bude vědomě či nevědomě snažit být součástí avantgardy, která uvádí nové společenské možnosti. Cokoli méně bude pravděpodobně neuvěřitelně nudné, bezduché a depresivní.

Každá dobrá učebnice popíše řadu konkrétních projevů, které mohou být spojeny s Uranem v 10. domě. Pravděpodobně je znáte. Narušení práce, nekonvenční zaměstnání, problémy s autoritou nebo s kolegy, potřeba najít v práci nezávislost, excentrický nebo znepokojivý veřejný obraz – to vše jsou typické projevy, které se obvykle zmiňují v knihách. Dokážu si představit spoustu dobrých příkladů k ilustraci těchto projevů; jsem si jistá, že i vy si některé dokážete představit. Z méně atraktivní strany měl americký politik Joseph McCarthy Urana v Kozorohu v 10. domě, v konjunkci s MC a v opozici k Neptunu.[65] Jak někteří z vás možná víte, v 50. letech 20. století inicioval v Americe prudce antikomunistické a antisemitské sociopolitické klima, které inspirovalo Arthura Millera k napsání hry *The Crucible* (Čarodějnice ze Salemu) a k porovnání McCarthyho taktiky s honem na čarodějnice v 17. století.

[65] Data senátora Joea McCarthyho z *Internationales Horoskope Lexikon*, ibid, s. 265.

Na druhou stranu, Charles Addams, strašidelný karikaturista, který vytvořil *Addamsovu rodinu*, měl Urana přesně na MC, také v Kozorohu.[66] Vždycky jsem k němu měla zvláštní náklonnost, protože chodil do stejné školy jako já, i když o dobrých třicet pět let dříve, takže jsem ho nikdy nepotkala. Ale když jsem chodila do školy, stále kolovaly historky o jeho hrozných tricích, jako například o tom, že dával mrtvé krysy do ventilačního systému. Uran v 10. domě miluje šokovat.

Máme také klasické „mundánní" příklady, jako je založení *American Federation of Astrologers* za přesné konjunkce Slunce a Uranu na MC – bezpochyby jde o elekční horoskop. Všechny tyto příklady jsou však vnějšími projevy kulminujícího Uranu, vnějším výsledkem setkání jednotlivce s bohem v chrámu. Jaká je podstata boha? A co od nás vyžaduje? Ať už je Uran v natálním horoskopu kdekoli, je to místo, kde do života člověka propukne duch doby, a čím více se člověk drží známého a konvenčního, tím více problémů pravděpodobně bude mít.

Je docela hezké říct: „Výborně, tady je Uran v 10. domě, stanu se astrologem." Nebo by si někdo mohl myslet, že řešení spočívá v zapojení se do společenských aktivit nebo progresivních nových myšlenek. Ale emocionálně může být velmi obtížné se touto dobrou radou řídit, pokud nenastane správný čas a jedinec není připraven. U vnějších planet musíme mít vždy na paměti, že jsou neosobní a v mnoha ohledech ohrožují pocit bezpečí ega – i když na papíře vypadají skvěle. Povaha Uranu je v protikladu k solárnímu smyslu individuální aspirace a obvykle, i když má člověk velmi vzdušný horoskop a spoustu pěkných aspektů k Uranu, bude nepříjemné sledovat uranskou vizi. Potenciální utrpení a izolace Prométhea jsou vždy v pozadí a my to cítíme a obvykle se vydáváme na cestu Titána, až když zjistíme, že všechny ostatní cesty jsou pro nás uzavřeny.

[66] Data Charlese Addamse z *Internationales Horoskope Lexikon*, ibid, s. 34.

Samozřejmě existují výjimky. Ale obvykle se stává, že během první poloviny života se ze všech sil snažíme předstírat, že Uran neexistuje. Můžeme si ho nevědomě promítat a pevně ho mít přilepeného na někom jiném, a pokud se setkáme s narušením Uranu, můžeme mít pocit, že jsme byli ze strany této druhé osoby vystaveni jakémusi psychologickému teroristickému útoku. Někdo nás opustí, nebo nám naruší bezpečí, nebo převrátí naše stávající struktury a my se už nemůžeme držet toho, co jsme se tak usilovně snažili zachovat kvůli stabilitě. A v tom okamžiku může s trochou štěstí dojít k úsvitu poznání skutečnosti, že člověk skutečně potřeboval explozi, i když to byl rodič, partner, dítě, přítel, kolega nebo vnější kolektivní situace, která zažehla pojistku. Lidé velmi často zoufale bojují proti Uranu, protože tak moc touží někam patřit.

Problémy, které snižují naši schopnost rozpoznat Uran, jsou rozmanité. Je zřejmé, že musíme zvážit aspekty Uranu s jinými planetami, a některé z nich mohou být harmonické. Obecně však jedním z velmi důležitých faktorů, který nás nutí bojovat s naším prométheovským duchem, je naše potřeba cítit se emocionálně svázáni a v bezpečí v rámci rodiny, komunity nebo skupiny založené na emocionální spřízněnosti a pocitu zakořenění. Jsou to, chcete-li, naše lunární potřeby, které nás nutí odolávat Uranovu daru ohně. Sledování prométheovské vize může znamenat odříznutí od rodiny a komunity a člověk se může nakonec cítit izolovaný, odlišný a vyvržený. Člověk si nemusí být schopen užívat „normálního“ luxusu manželství, dětí a domu na předměstí. Krást oheň s Prométheem může znamenat život s chronickou nestabilitou. Není divu, že se můžeme pokusit odmítnout Uranovo volání kvůli utrpení, které může způsobit na emocionální úrovni.

Další věcí, která může oslabit naši schopnost ctít Uran, je to, že může být nutné riskovat a vsadit na nějakou myšlenku bez jakýchkoli záruk. To ohrožuje naši saturnskou potřebu jistoty a spolehlivých struktur. Uran je nepřítelem země nejen tím, že nesouhlasí s pozemskou nedokonalostí. Uran může ohrozit základní závislost země na materiální struktuře a stabilitě a mnoho lidí není připraveno důvěřovat nehmotným slibům ideálního světa, které Uran nabízí jako alternativu. Pokud se řídíme nějakou zásadou nebo ideálem, pak bude náš instinkt zajistit bezpečnost neustále zpochybňován. V každém z nás je něco zvířecího. Rádi víme, kde máme postel, kde máme misku s jídlem a v kolik hodin podávají večeři. Ti z vás, kteří chovají domácí mazlíčky, vědí, že zvířata jsou

tvorové zvyku. Vaše kočka chce mít misku s vodou každý den na stejném místě a její kočičí záchod se nikdy nesmí přemisťovat. Pokud začnete tyto věci po domě nepředvídatelným způsobem přemisťovat, kočka bude trpět obrovskou úzkostí a začne se chovat velmi podivně.

I my jsme tvory zvyku. Když jdeme ke svým vchodovým dveřím, chceme vědět, že jsou tam, kde jsme je viděli naposledy, a schody jsou stejné a nikam se nepohnuly. Rukojeť našeho zubního kartáčku má stejnou barvu jako včera, vytáhneme kreditní kartu a je na ní naše jméno, ne něčí jiné. Máme bezpočet malých rituálů, které jsou každý den stejné. Obvykle je bereme jako samozřejmost. I když o nich zřídka přemýšlíme, umožňují nám cítit se bezpečně, protože nám dávají pozemskou identitu, pocit kontinuity ve světě forem. Pokud je však člověk poháněn prométheovským démonem progresivní vize, pak tyto malé rituály a obřady pravděpodobně ignorujeme nebo obcházíme, protože jakákoli příležitost k šíření vize, jakákoli příležitost k vytvoření změny, musí být využita; a k čertu se stabilitou a strukturou.

Uran může vyvolávat strašnou úzkost. Je to nejcharakterističtější emocionální reakce na příchod této planety tranzitem nebo progresivním aspektem. Je také charakteristický pro určitá natální umístění zahrnující Uran, zejména kontakty Uran-Měsíc, které maří instinktivní potřeby a obracejí je novými směry. Více než jakákoli jiná reakce vyvolává Uran úzkost, a to i u silně uranského člověka, který je schopen vidět vzrušující možnosti. Tato úzkost pochází z naší animální části, instinktivní části, která chce, aby naše pozemské rituály byly bezpečné a zabezpečené. Chceme vědět, kde se na pozemské rovině nacházíme, kde najít věci a jak se orientovat. Chceme vědět, že všechno bude takové, jaké jsme to naposledy zanechali, a to platí jak pro emocionální, tak i materiální aspekty. Takže jakákoli změna uranského druhu – která obvykle znamená změnu základních struktur – bude pravděpodobně vnímána jako hrozba. Lidé na tuto úzkost často reagují tím, že se odmítají vypořádat s tím, co je čeká. Proto má Uran tak špatnou pověst, že vytváří exploze, o které člověk nežádal. Můžeme udělat chybu, že budeme příliš tvrdě bojovat proti prométheovskému ohni, protože v nás vyvolává pocity děsivého nebezpečí.

Publikum: Mohla by být úzkost důvodem, proč je člověk typu Urana hnán k vynalézavosti?

Liz: Uran je vynalézavý, protože to je jeho povaha. Není to reakce na něco jiného. Ale Uran je jednou z jedenácti planet v horoskopu a ostatních deset nemusí být tak nadšených z krádeže ohně. Uran má v planetárním panteonu pár přátel – hlavně Merkura a Jupitera, a někdy i Venuši, pokud je spíše v intelektuální náladě. Uranova vize však vzbuzuje hrůzu u Měsíce a Saturnu a může také Slunce a Mars pěkně rozzlobit a podráždit, protože je nutí cítit se sobecky a nedůležitě. Úzkost, kterou cítíme v přítomnosti Urana, prožíváme na úrovni instinktu a citů, protože instinktivně víme, že se budeme muset vzdát něčeho, na čem jsme byli emocionálně nebo materiálně závislí. Uranský typ se může obávat symbolické kastrace způsobené přílišnou strukturou, protože pak mohou být potenciály potlačeny. Urana často můžeme slyšet říkat: „Cítím se v pasti.“ Ale to není stejný druh úzkosti, jakou cítí lunární/saturnovská stránka nás, když se setkáme s uranskými tranzity a progresemi. Samotný Uran vyvolává strach, že naše vize bude zničena hustotou a konečností všedního světa.

Uran sám o sobě není „kreativní“ jako Slunce. Odráží naši schopnost, jakožto lidských bytostí, naladit se na větší systém a náhlé rozpoznání tohoto většího vesmíru má často za následek rozbití našeho stávajícího pohledu na svět. To nás může buď donutit k panice, nebo ke skoku vpřed bez ohledu na důsledky. Uran symbolizuje naši schopnost vnímat kosmický řád, který existuje v životě, propojenou síť, která je *a priori* a stojí za hmotným světem. Proto se může se stejnou lehkostí ubírat vědeckými, politickými, psychologickými a ezoterickými směry. Vynalézavost Uranu není totéž co magická schopnost Slunce tvořit z představivosti něco individuálního. Je to schopnost „napojit se“ na fungování systému tak, aby se náhlá inspirace jevila jako plnohodnotná. Dotyčný člověk ji nevytvořil; on ji přijal.

Dokud lidské bytosti zaznamenávají své vjemy, popisují jakýsi kosmický řád. Nevíme, zda popisují objektivní univerzální řád, nebo zda promítají psychologický řád do kosmu. Ale v praxi na tom nezáleží; popisují něco, co je základní součástí lidské životní zkušenosti. Odhalení systému, nebo nějaké jeho části, nevyhnutelně odhaluje potenciály pro kolektivní evoluci a případnou dokonalost, které dosud nebyly naplněny. Tehdy Uran začne narážet do mříží. Když k tomu dojde, naše saturnská a lunární stránka začne panikařit, protože pokud tohle vypukne, mohlo by se rozpoutat peklo. Často se to stává.

Oblast, ve které se pravděpodobně rozpoutá peklo, bude popsána domem, ve kterém je umístěn Uran. Peklo se může rozpoutat proto, že člověk otevřel dveře a dobrovolně vypustil démona ven, v momentě, kdy uslyšel klepání. V takovém případě se člověk může do jisté míry vědomě účastnit a spolupracovat s tím, co se objeví. Peklo se ale může rozpoutat i proto, že se člověk pokusil zavřít dveře právě v okamžiku, kdy démon zamýšlel vyjít. Tranzity a progresivní aspekty nám obvykle říkají, kdy ten čas nastal. Ale i když víme o tranzitech nebo progresích zahrnujících Urana, můžeme si myslet, že démona dokážeme oklamat a podřídit ho vůli ega. To je obvykle velká chyba. Kolik z vás mělo Urana, který rozbil dveře bez vašeho vědomého souhlasu? Vidím, že se zvedlo mnoho rukou. Měl někdo z vás poté pocit, že ve vás možná bylo něco, co potřebovalo explozi? Ach, vidím mnoho přikyvování a úsměvů.

Toto je zpětný pohled, zvláštního a obzvláště důležitého druhu, a je také spojen s Uranem. Není to ten druh zpětného pohledu, který pramení z pečlivého přemýšlení o zážitku a vyvozování závěrů. Uranova odhalení často následují po znepokojivých zážitcích a právě zpětný pohled nám umožňuje dát je do perspektivy a uvědomit si, co nám ukazují. V mýtu měl Prométheus bratra jménem Epimétheus, jehož jméno znamená „zpětný pohled“. Poté, co Uran způsobí chaos nebo zásadní změny, si obvykle uvědomíme, co se odehrálo, a to je okamžik, kdy se náš pohled na svět navždy změní. Před jeho aktivitou a během ní často nechápeme, co se děje, protože jsme v takovém stavu paniky. Myslíme si, že se na nás tato planeta řítí, jako by to byla náhodná rána osudu. Ale není. Je to náš vlastní prométheovský duch, ale není to individuální duch a nemusí žádat o svolení ego, než se začne pohybovat. Pohybuje se na kolektivní úrovni a zasahuje do našich osobních životů. Je to něco, co sdílíme s ostatními lidmi, ale prožíváme to, jako by to byla jedinečná naše vlastní zkušenost.

Takže člověk s Uranem v 10. domě se nebude slepě vrhat do neznáma, aby se záměrně stal někým, koho společnost může pranýřovat. Individuální hodnoty obvykle táhnou člověka jiným směrem, pokud Slunce není v konjunkci s Uranem, ale zasáhne hlas, který říká: „Možná se ti to nelíbí, ale jsi příkladem určitého druhu vzpurného ducha a ať se ti to líbí nebo ne, neseš to pro ostatní. Neseš to pro svou rodinu, a zejména pro svou matku, která měla pravděpodobně stejného ducha, ale nemohla ho žít. Neseš to také pro svou generaci a světová aréna je oblastí, kde to musíš uskutečnit. Jsi mluvčím, byť v

malém měřítku, určitých nových ideálů a vizí, které kolektiv v současné době vyhledává. Usiluj o své osobní naděje a sny jinde, ale v očích světa se nauč elegantně krást oheň, protože pokud to neuděláš, stejně tě s ním chytnou v kapse.“

Zatímco nejlepší přítel může Prométheův příběh ztvárnit prostřednictvím 2., 5. nebo 7. domu, osoba s ním v 10. domě nese kolektivního ducha doby na světové scéně; její práce není pro ni samotnou, ale pro kolektiv. Zmínila jsem senátora Joea McCarthyho jako příklad poněkud nepříjemného projevu Uranu. Ten však nepochybně věřil, že dává hlas přáním lidí, a skutečně to tak bylo. Nikdy by mu nikdo nepřikládal význam, kdyby americká veřejnost nebyla otřesena potřebou uvědomit si širší svět.

McCarthy měl však Neptuna v IC v opozici s Uranem a vnitřní konflikty spojené s jeho vlastním zázemím ho pravděpodobně vedly k hledání „podvratného“ neptunského obětního beránka, na kterého by mohl svést všechny nedokonalosti, které vnímal ve společnosti kolem sebe. A totéž by se dalo říci o americké veřejnosti, která se v té době nedokázala vyrovnat s alternativní ideologií, jako byl komunismus, aniž by reagovala poněkud paranoidním způsobem. Nemáme čas zabývat se ani McCarthyho, ani horoskopem USA, abychom pochopili, proč se uranská vize stala tak dogmatickou a destruktivní. Ve své rodící se podobě však byla skutečně uranská a jejím cílem byla dokonalá společnost.

Funkce Uranu, která má zvyšovat povědomí, často koliduje s osobními hodnotami. Často to není to, co bychom si jako jednotlivci přáli. Často to také není to, co bychom si přáli jako kolektiv, protože to může kolidovat i s kolektivními pocity. Může se nám nelíbit, co se stalo, co děláme nebo co nakonec reprezentujeme. Můžeme být hluboce proti změnám, které přináší Uran, ale v této oblasti mohou být naše individuální hodnoty potlačeny a možná budeme muset uznat, že jsme součástí kolektivu, který usiluje o změnu.

Uran v 1. domě

Kolik z vás má Urana v prvním domě? O čem tento dům je?

Publikum: Sebeobraz. Pocit osobní identity.

Liz: Ano, toto je dům osobního obrazu. Týká se také našeho vnímání ovzduší. Často se mu říká „prostředí“, protože je to to, co do něj promítáme. Znamení a planety spojené s 1. domem jsou to, co vidíme, když se díváme z okna našich uzavřených malých psychických domů, takže je to náš pohled na život, který zase formuje to, jak se chováme, když se nacházíme venku v životě. Náš osobní obraz je řízen tím, jak definujeme život. 1. dům popisuje to, co si myslíme, že je tam venku, protože je to způsob, jakým interpretujeme náš svět. Proto pokaždé, když vykročíme do světa – počínaje narozením – projevujeme určité vlastnosti, které definujeme jako vnější realitu, a své vlastní chování ospravedlňujeme tím, co prožíváme jako reakci světa na nás. V nejhlubší rovině 1. dům představuje náš pohled na život, světonázor a vnímání reality. Pokud je tedy zde umístěn Uran, co vidíme?

Publikum: Mám Urana v 1. domě a život vnímám jako nepředvídatelný. Zároveň si ale myslím, že by měl být nepředvídatelný a že bychom na to měli být vždy připraveni. Také se považuji za člověka, který má tendenci probouzet ostatní. Nesnažím se o to, ale někdy se situace v mé přítomnosti vyhrotí a já se asi považuji za katalyzátor.

Liz: 1. dům se netýká jen toho, jak vnímáme prostředí, ale také toho, co do něj přinášíme. 1. dům se tedy zabývá naší interakcí s ostatními. Je součástí horizontální osy, která zahrnuje i 7. dům, a 1. dům je pro vztahy stejně důležitý jako 7. dům. Rozdíl je ale v tom, že si myslíme, že 7. domem jsou ostatní lidé, zatímco po chvíli obvykle zjistíme, že 1. domem jsme my sami. Uran v 1. domě se může stát hlasem osvícenějšího nebo inkluzivnějšího pohledu na svět. Někdy je to prostě někdo velmi rušivý, kdo má uranský vliv na lidi kolem sebe.

Publikum: Vždycky jsem si myslel, že jsem abnormální. Teď, když vím, že jsem jakýmsi katalyzátorem, cítím, že mám smysl.

Liz: S Uranem v 1. domě může být zapotřebí ochota působit vůči okolnímu světu abnormálně. Pokud se člověk nesmírně snaží prezentovat

kolektivu přijatelný obraz, často se věci pokazí a člověk je stejně „podezřelý“. Lidé zachytí energii pod pečlivě udržovaným zevnějškem a podle toho reagují.

Ale v tom, co říkáte, je něco, co mě vede k zamyšlení, zda je taková úplná identifikace s uranskou energií dobrý nápad. Uran není osobní planeta, a když mluvíte o „účelu“ ve vztahu k tomu, že jste uranským katalyzátorem, trochu mě to znepokojuje. Nepochybuji o tom, že někdy můžete působit jako katalyzátor v situacích, kdy něco zatuchlo a potřebuje trochu protřepat. Ale je to Slunce, nikoli Uran, kdo je ve skutečnosti nádobou pro smysl života. Musíme se blíže podívat na roli Slunce při zpracování Uranu, což bych ráda udělala o něco později. Ačkoli jste pravděpodobně velmi citlivý na kolektivní proudy, které vás obklopují, bylo by moudřejší vybudovat si silnější pocit identity prostřednictvím osobních planet v horoskopu. Pokud navíc považujete sklon k narušování za jakýsi kosmický životní úkol, nejste schopen převzít žádnou odpovědnost za jeho důsledky. A nevědomé osobní problémy se mohou mísit s uranským viděním, stejně jako se mísí se vším ostatním. Pak nemusí být narušování vždy kreativní nebo užitečné a vy možná nebudete schopen rozeznat, jaké hlubší a možná temnější osobní motivy v tom mohou být.

Jednou z věcí, které Uran v 1. domě na vnější úrovni naznačuje, je velmi proměnlivý život, co se týče životního stylu, prostředí, místa, kde člověk žije a s kým žije. V okamžiku, kdy se člověk snaží dát všechno do pořádku a vytvořit si příjemné a bezpečné prostředí, věci mají tendenci začít propadat, protože existuje vnitřní potřeba žít s určitou mírou proměnlivosti.

Publikum: Pokaždé, když se snažím stabilizovat své prostředí, prásk!, všechno je zničené. Teď už se o nic nesnažím. Je lepší cestovat nalehko, než aby vám všechno neustále vybuchovalo pod rukama.

Liz: Uran nás nutí spoléhat se na něco jiného než na hmatatelný svět a konvenční definice normality. To, co vyjadřujete – cestování nalehko – je pravděpodobně nejkreativnější způsob práce s Uranem. To ale nutně neznamená vyhýbání se materiálnímu zabezpečení. Souvisí to s postojem k životu. Pokud jste připraveni připustit plynulost a dokážete přijímat změny v plánech s klidem, spíše než s urputným odhodláním uplatňovat kontrolu, nemusíte být vykořeněni na konkrétní úrovni. Tím se učíte mít lehký kufr. Uran v 1. domě ne vždy vyžaduje materiální narušení. Často se to zdá být úměrné

flexibilitě, nebo jejímu nedostatku, v pohledu na svět dané osoby. Někdy může být změna nutná, ale mám podezření, že mnoho lidí ignoruje vnitřní úrovně, na kterých lze uranskou vizi projevit, a proto má planeta pouze materiální cestu, skrze kterou může fungovat. Máme co říci o úrovni, na které se Uran projevuje.

Taková flexibilita je revoluční, a to nejen proto, že se tak jeví v kontextu převládajícího společenského klimatu. Je revoluční pro ty lunární a saturnské potřeby, o kterých jsem se zmínila, a pravděpodobně vždy bude, protože tyto dvě planety, přirození vládci 4. a 10. domu,[67] se zabývají kořeny, stabilitou a ukotvením v minulosti. Ve většině západních zemí máme jistě tendenci ztotožňovat stabilní životní styl s psychickým zdravím. „Cikány" a „New Age Travellers"[68] považujeme za abnormální, protože jsou neustále v pohybu. Naše současné definice normality nás učí, že pokud je člověk zralý a relativně stabilní, bude žít na jednom místě s jednou osobou a bude mít jedno zaměstnání. Není to však jen nedávné společenské očekávání. Touha po zemi, po majetku, po trvalosti je základem pozemské stránky lidské přirozenosti.

Pokud je někdo kočovník, stěhuje se každý rok, má více partnerů nebo proměnlivé vztahy, nebo pokud má „excentrické" prostředí *ménage à trois*,[69] nebo žije v komuně, nebo je jeho partner stejného pohlaví jako on sám – pak je podezřelý. Uran v 1. domě má tendenci se stavět proti těm vzorcům chování ve vnějším světě, které jsou vnímány jako stabilní a zralé – ne proto, že by to bylo v rozporu s dobrým vztahem nebo potěšením ze stabilního domova, ale proto, že se tyto věci tak často používají jako definice „správného" způsobu, jak být lidskou bytostí. Proti tomu se staví prométheovský duch. Uran v 1. domě říká: „Je mi líto, ale lidská přirozenost je větší a rozmanitější. Nelze ji kategorizovat podle konkrétního kodexu chování. Nelze ji posuzovat podle materiálních standardů. Mnoho věcí je možných a mnoho druhů lidských bytostí má právo existovat."

Tento uranský hlas pravděpodobně zní pro mnohé z vás velmi ušlechtile a demokraticky. Ale když ho člověk slyší uvnitř sebe, může to být velmi bolestivé, zejména pokud má několik planet v Býku, Raku nebo Kozorohu, nebo silného

[67] Osa Rak-Kozoroh. RS

[68] New Age Travellers jsou lidé žijící převážně ve Spojeném království, kteří se obecně hlásí k New Age s hippie nebo bohémskou kulturou 60. let. RS

[69] Ménage à trois je partnerské uspořádání, kdy tři osoby mají mezi sebou romantický nebo sexuální vztah. Jedná se o formu polyamorie. RS

Saturna. Člověk může mít hrozný pocit, že je blázen, že je něco vážně v nepořádku. Ale na Urana v 1. domě není léčba. Není to vyléčitelné.

Publikum: Také mám Urana v 1. domě a napadlo mě pár věcí. Chtěl jsem se k Uranu v 1. domě vyjádřit, co si myslím, ale pak jsem uslyšel vnitřní hlas: „Drž hubu!“ To mi připomnělo, že patřím ke generaci s Uranem v konjunkci s Plutonem, takže je velmi těžké mluvit o jednom, aniž bychom mluvili o druhém. Pluton je ten, kdo mi pořád říká, abych držel hubu. Tato kombinace v mém 1. domě mě nutí snažit se žít svůj život tak, abych všemu dával smysl. Snažím se stále chápat některé velmi neosobní, uranské myšlenky a zároveň mě silně odpuzují mocenské otázky, se kterými se těžko vyrovnávám. Je těžké rozlišit, zda takto promlouvá Pluton nebo Uran.

Liz: Tyto dvě vnější planety budou v konjunkci působit společně a jistě budou odrážet silnou vnímavost ke kolektivním hnutím a myšlenkám, ale věřím, že je také možné vnímat jejich odlišné hlasy. V některých ohledech jsou si protikladné, protože Uran působí na intelektuální úrovni, zatímco Pluton je spojen se silnými instinktivními pudy. Zatímco Uran si představuje nový báječný svět, Pluton se zabývá tím, jak se nejlépe bránit útoku.

O této konjunkci jsem se chtěla později podrobněji zmínit, protože konjunkce Uran-Pluton je generační záležitostí. Možná se zde setká i poměrně dost lidí s konjunkcí Uran-Saturn, k níž došlo na začátku 40. let 20. století. A samozřejmě v 50. letech 20. století proběhla dlouhá kvadratura Uran-Neptun, která začínala v Raku a Vahách a poté se přesunula do Lva a Štíra. Tyto hlavní uranské aspekty ovlivňují celé skupiny lidí, kteří jako generace ztělesňují ve svých životech konkrétní uranské problémy. Mohli bychom se k tomu později vrátit?

Máme nějaké další komentáře od lidí s Uranem v 1. domě?

Publikum: Mám Urana v 1. domě, ale je v konjunkci se Saturnem. Patřím do té skupiny 40. let, kterou jste právě zmínila. Snažím se pochopit, jak tyto dva prvky spolupracují. Zažívám mnoho konfliktů mezi silnými myšlenkami, které zastávám, a neustálým pocitem nesmělosti a neochoty se vyjádřit. Říkám si: „Kéž by byl Uran svobodný a neseděl na něm Saturn!“

Liz: Musíme se znovu vrátit k významu Slunce a Saturna v omezování uranské vize, protože když Uran promlouvá, je to obvykle ideologické a často nesouvisí s tím, jak se daná osoba skutečně cítí. Může to také být bez souvislosti s tím, jak se cítí ostatní lidé. Pokud vycházející[70] Uran vyjadřuje svůj světonázor, obvykle to bude v rámci nějakého systému a často existují silné politické nebo ezoterické vazby, někdy docela rigidní. Člověk má Pravdu s velkým „P“. Tato pravda může být Pravdou pro uranské jedince, ale nemusí to být pravda ostatních lidí. A nemusí to být ani pravda pro všechny dimenze jeho vlastního já.

Saturnova plachost, která může být vnímána jako „špatná“, protože způsobuje tolik citlivosti a zranitelnosti, může sloužit k omezení uranské tendence k obracení na víru. Opatrnost a zdrženlivost, kterou cítíte, mohou odrážet moudrost uznání, že vaše myšlenky nemusí být správné a platné pro každého a mohou být potřeba ověřit zkušeností. Saturn vám také může pomoci uvědomit si, že prométheovská vize se pravděpodobně nenaplní příští čtvrtek odpoledne v 15:00 hodin; je to ideál, o který člověk usiluje. Konjunkce bude pravděpodobně poměrně nepříjemná, protože Saturn bude často zasahovat do vaší schopnosti svobodně vyjadřovat Uran. Ale možná potřebuje Uran spíše trochu zkrotit, než slepě uvolnit. Možná si uvědomíte, že Saturn vám dává některé mimořádně cenné sebekritické schopnosti, které vám umožní zapojit své citové hodnoty a přizpůsobit své myšlenky reálnému světu a skutečným lidem, se kterými komunikujete.

Stále zmiňuji Hitlera, protože věřím, že velká část jeho moci byla spojena s Uranem na jeho Ascendentu. Zde promlouvá ideologie, ne jednotlivec. To je temný extrém Uranu, který se uvolnil bez omezení, a není pochyb o fanatismu, který z něj vychází. Musí tedy existovat někdo doma, nějaké vnitřní ego, které může říci: „Ano, je to úžasná vize, ale je skutečně proveditelná? Beru v úvahu realitu ostatních lidí? A co moje vlastní realita? Promyslel jsem to dostatečně z hlediska svých vlastních omezení?“ To je to, na co se ptá Saturn, a možná by bylo moudré vnímat Saturna spíše jako přítele než jako utlačovatele. Saturn, protože souvisí s vlastními pochybami a sebedůvěrou, nás udržuje v pokoře.

[70] Myšleno na Ascendentu. RS

Uran v 7. domě

Podívejme se na Urana v protilehlém domě, tedy v 7. Domy bychom měli vždy posuzovat ve dvojicích, protože protilehlé domy spolu významově souvisí. Kolik z vás ho má v 7.? Dobře, dost na to, abyste nám poskytli zpětnou vazbu. Jak nepochybně víte, Uran má v 7. domě špatnou pověst, protože vztahy bývají nestabilní. S tímto umístěním je někdy spojován rozvod. Pravděpodobně není dobrý nápad, pokud má někdo Uran v 7. domě, ženit se v jednadvaceti a předpokládat, že bude žít šťastně až do smrti. Proč ne?

Publikum: Ideály dané osoby mohou být příliš velké.

Liz: Někdy. Ale často si daný člověk vědomě neuvědomuje vznešené ideály. Může prostě chtít hezký, normální a stabilní vztah. Uran v 7. domě však může explodovat, ne proto, že by ideály byly příliš velké, ale proto, že se daný člověk snažil žít ve vztahu kolektivně přijatelnou roli a potřebuje něco mnohem flexibilnějšího a progresivnějšího. Stejně jako v 1. domě, platí, že čím více se člověk snaží přesně zasadit Urana v 7. domě a naplnit konvenční definice normálního vztahu, tím pravděpodobněji se planeta bude chovat špatně. Exploduje. Zdá se, že s Uranem v 7. domě je velmi důležité dovolit vztahům být jakýmikoli, bez ohledu na to, zda jsou sexuální nebo sociální role „přijatelné“, a bez ohledu na to, zda existuje závazný a zpečetěný slib trvalosti.

Navzdory zdánlivě osvícenějšímu postoji, který v současnosti máme k vztahům, které by před třiceti nebo čtyřiceti lety možná nebyly společensky akceptovány, v hloubi duše až tak osvícení nejsme. Možná jsme o něco tolerantnější, ale stále si myslíme, že normální lidé se usadí s jedním partnerem, založí rodiny a vychovávají děti. Pokud člověk do druhé poloviny života tato očekávání nenaplní, je zjevně v něčem zvláštní.

Například povrchně více tolerujeme homosexuální vztahy, ale stačí si poslechnout některé komentáře britských ozbrojených sil, abychom si uvědomili, že ve střední Anglii se od 19. století moc nezměnilo. Myslím, že v Americe je to mnohem horší, kde některé státy nyní ruší své zákony a homosexualitu opět trestají. Vztah mezi starší ženou a mladším mužem má stále sílu šokovat, ačkoli vztah mezi starším mužem a mladší ženou je považován za „normální“; a starší člověk, který se rozhodne žít sám a užívá si

milence, aniž by se zavázal k manželství a rodině, je považován za emocionálně adolescenta nebo narušeného člověka.

Navzdory naší nově nabyté politické korektnosti nejsme vůbec osvíceni. Jediné, co se stalo, je, že nyní máme právní aparát, jehož prostřednictvím můžeme bojovat, pokud budeme vyhozeni z práce kvůli našemu pohlaví nebo sexuálním sklonům. Ale i když legislativa může být v určitých oblastech nezbytná a konstruktivní, nemůže nijak podpořit skutečnou velkorysost. Někdy má dokonce opačný účinek a upevňuje hluboce zakořeněné předsudky. V mnoha ohledech jsme stále spíše viktoriánští, pokud jde o naše osobní vztahy, a nikde to není patrnější než tehdy, když se setkáváme s často excentrickými vzorci vztahů Urana v 7. domě – zvláště pokud se jedná o nás samotné. Chce se někdo z vás, kdo ho má v 7. domě, vyjádřit?

Publikum: Mám Urana v 7. domě. Zdá se, že toto postavení narušilo veškeré úsilí mého Ascendentu ve Vahách. Uran je také v kvadratuře s mým vládcem horoskopu, Venuší, která je ve 4. domě.

Liz: Zajímavé je, že říkáte, že „to“ narušilo vaše nejlepší úsilí, místo abyste uvažoval o tom, že něco uvnitř vás možná takové narušení potřebuje nebo je jím přitahováno. To je často to, co děláme s Uranem – zapíráme ho, jako by s námi neměl nic společného, ale jako by byl jakýmsi „duchem ve stroji“, který zlovolně převrací všechny naše plány. Uran – nebo přesněji řečeno uranský duch – jistě naruší všechny naše nejlepší snahy o partnerství, pokud jsou tyto snahy založeny pouze na tom, co je společensky přijatelné, nebo na touze po bezpečí. Uran usiluje o vizi partnerství, která umožňuje flexibilnější interakci, než je v současnosti považováno za „normální“. Někdy je toho extrémně obtížné dosáhnout, protože „flexibilita“ může zahrnovat náhlé odloučení nebo zjištění, že vztah může existovat i v nepřítomnosti partnera. Pokud však pro takovou flexibilitu v našich postojích ke vztahům nevytvoříme prostor, může dojít k poměrně nápadným zvratům.

Publikum: Nakonec jsem se šťastně vdala, i když to chvíli trvalo. Ale také mám Plutona v opozici s Venuší; můj manžel zemřel.

Liz: Někdy je extrémně těžké spatřit, jak mohla vědomá účast člověka v situaci, jako je ta vaše, věci změnit, a Uran je někdy spojován s prožitkem náhlé ztráty. Nakonec lze snad jen říct, že někde hluboko uvnitř funguje vzorec, který

vyžaduje pomíjivost, protože ta má tendenci otevírat jiné, nehmotné úrovně vztahů. Tak či onak, pomíjivost pravděpodobně ovlivní postoje člověka k partnerství, a ne nutně vinou někoho jiného. To je nejobtížnější stránka Uranu. Někdy se stávají věci, kterým se nelze vyhnout, a to slovy: „Dobře, na nějaké nevědomé úrovni jsem za to zodpovědný já.“ Někdy člověk zodpovědný není. A přesto jeho rozhodnutí, i když jsou správná a šťastná, nakonec vedou k této situaci pomíjivosti. Existuje velké tajemství kolem toho, proč se nám děje to, co se nám děje.

Publikum: Tvrdíte, že pokud má člověk Urana v 7. domě, musí se smířit s pomíjivostí?

Liz: Mám na mysli něco takového, i když „pomíjivost“ nemusí být tak výrazná a doslovná jako smrt nebo rozvod. Může také zahrnovat měnící se emocionální stavy nebo periodické období odtažení se od reality. Schopnost vyrovnat se s životním průběhem prostřednictvím udržení vize vzorce, který se za tímto průběhem skrývá, je jedním z darů Uranu a stojí za to na něm pracovat. Bez něj se můžeme cítit vydáni na milost a nemilost neznámé budoucnosti. Když je planeta v 7. domě, úzkost z toho, že nemáme absolutní záruky vytesané do kamene, může být něco, s čím se člověk musí naučit žít.

To skutečně znamená být otevřený vzorcům chování a myšlenkám, které nejsou součástí vědomého kolektivního kánonu. Neznamená to, že život člověka musí být vždy převrácený. Myslím si však, že je třeba být ochoten přijmout případné otřesy s určitou otevřeností vůči budoucnosti a potenciálně pozitivním a osvobozujícím účinkům změn a ztrát. Řečeno o něco ostřeji, Uran po nás žádá, abychom odložili stranou své osobní pocity a podívali se na širší souvislosti. Ztráta, odloučení a narušení jsou vždy bolestivé a můžeme mít pocit, že jsme si je nezasloužili. Pokud však člověk dokáže pozvednout svou vizi na objektivnější úroveň, mohl by rozpoznat fungující vzorec, který souvisí s širším evolučním procesem – nejen vlastním, ale i generací člověka.

S Uranem v 7. domě se stabilní vztah může někdy jevit jako život v domě, ve kterém jsou všechny dveře zamčené. I když si člověk není vědom své psychické klaustrofobie, něco uvnitř chce začít na tyto dveře bušit. Vědomí, že jsou všechny zamčené, je velmi nepříjemné, takže člověk začne lomcovat klikami a křičet: „Pusťte mě ven!“ Pokud někdo otevře dveře a řekne:

„Podívejte, tyto dveře jsou otevřené, můžete odejít, kdy chcete," je pravděpodobné, že nebude muset odejít. Protože člověk ví, že může odejít, může se klidně rozhodnout zůstat. Ale v okamžiku, kdy někdo řekne: „Nesmíš odejít. Musíš zůstat. Máme oddací list, hypotéku, zodpovědnost vůči dětem a tvé matce, o kterou se musíme starat, a co si o tom budou lidé myslet?", pak se nutkání odejít může stát docela chorobným. Jde o metaforické ponechání otevřených dveří, což může být velmi obtížné, pokud je člověk příliš konvenčně smýšlející nebo příliš ztotožněný s rigidními rolemi ve vztazích.

Uran je v některých domech o něco tvrdší než v jiných. Například v 9. domě je jako doma. V 7. domě se však může ukázat jako docela bolestivý, protože emocionální potřeby člověka mohou být ohroženy nebo dokonce zcela potlačeny požadavkem najít nový a flexibilnější způsob vztahu. Strach z osamělosti a potřeba stálosti jsou velmi základní lidské vlastnosti a Uran v 7. domě může znemožnit, aby byly tyto potřeby uspokojeny s jakoukoli zárukou bezpečnosti. Člověk může mít dlouhodobou stabilitu, ale nikdy ji nemůže brát jako samozřejmost. Uran v 7. domě tedy může být velmi náročný, protože vyžaduje, abychom nechali dveře otevřené a přijali možnost vztahů, jejichž délka závisí na mentální nebo duchovní, spíše než emocionální nebo fyzické kontinuitě. Pro některé lidi je to snazší než pro jiné, v závislosti na aspektech, které Uran vytváří s jinými planetami, a na celkové rovnováze živlů v horoskopu. Pro lidi ovládané zemskými a vodními znameními je to možná těžší.

Publikum: A co Vodnář na hrotu 7. domu?

Liz: Znamení není totéž co planeta, i když Vodnář samozřejmě odráží uranské i saturnské vlastnosti. Znamení na hrotu domu popisuje scénu, atmosféru obklopující určitou oblast života, ale nepopisuje aktéry ani jejich vzájemnou interakci. Vodnář na hrotu 7. domu může dát určité zabarvení postojům k vztahům – například ocenění přátelství nebo přitažlivost k lidem, kteří jsou intelektuálně vzrušující a emocionálně soběstační.

Člověk také interaguje s ostatními ve stylu Vodnáře, což často znamená partnerství, v nichž je prvek intelektuální a duchovní spřízněnosti nesmírně důležitý. Také když je Vodnář v 7. domě, Lev je samozřejmostí na Ascendentu, a vztahy pak mohou poskytovat nezbytnou zdrženlivost a odstup, aby vyvážily nadšení a sklony k sebevyjádření Lva. Ale když je planeta umístěna v domě, je

to jako setkání s bohem. Funguje zde archetypální vzorec, jakýsi vír energie, do kterého se člověk okamžitě strhne. V okamžiku, kdy vstoupí do záležitostí daného domu, jsou všechny související záležitosti ovlivněny planetou. Znamení na hrotu domu tuto moc nemá.

Publikum: Mám Urana v 7. domě, prakticky bez aspektů, a zažil jsem poměrně neobvyklé vztahy s některými velmi excentrickými a obtížnými lidmi. Znamená absence aspektů, že bych měl sklon promítat Uran na své partnery?

Liz: I kdyby byl silně aspektovaný, stále by mohl existovat sklon k projekci Uranu. Máme tendenci to dělat s jakoukoli planetou v 7. domě – alespoň v první polovině života – a máme k tomu obzvláště sklon s bolestivými planetami, jako jsou Saturn a Cheirón, a s vnějšími planetami, protože se mohou zdát tak neosobní a zastrašující. Planety v 7. domě se často zdají být cizí způsobu, jakým chceme vnímat sami sebe. Nedostatek aspektů k jiným planetám může zvýšit nedostatek spojení planety s vědomím ega. Může se tedy projevit klasický vzorec přitahování uranských partnerů a nestabilita se může jevit jako zdroj druhé osoby. Samozřejmě to není „chyba“ druhé osoby, že vztah nefunguje, i když je on nebo ona skutečně velmi nevyzpytatelný a nezávazný. Je to vaše vlastní nevědomá potřeba, která vás přitahuje k takovým partnerům, kteří ve vás vyvolávají určité pocity.

V interakci s ostatními se od vás pravděpodobně vyžaduje velká flexibilita, ať se vám to líbí nebo ne. Nejsem si jistá, co myslíte „obtížnými“ lidmi, ale možná budete překvapen, když zjistíte, že vy sám můžete být docela obtížně definovatelný. Pokud je pro vás příliš bolestivé nebo znepokojivé přiznat si své vlastní problémy týkající se svobody a odporu k závazku, pak se pro vás uranští lidé ukážou jako extrémně atraktivní, neb pro vás udělají to, co vy sami nejste připraven udělat. Ale pak se můžete cítit jako jejich oběť, místo abyste si uvědomil svou vlastní investici do nestability vztahu.

Publikum: Je to pro mě těžší, protože není aspektován?

Liz: Tím „těžší“ předpokládám, že myslíte bolestivější. Ano, možná proto, že může být obtížnější přijmout uranského ducha jako něco, s čím se můžete osobně ztotožnit. Neznamená to, že je to nemožné, ale může to být dlouhý proces, pravděpodobně trvající alespoň do doby, kdy se Uran dostane do opozice s jeho vlastním místem. Je to snazší, pokud existují silné aspekty Uranu

k osobním planetám; člověk pak obvykle relativně brzy v životě ví, že narušující a vzpouzející duch je alespoň zčásti jeho vlastní. Když je Uran neaspektovaný, má tendenci tiše ležet pod povrchem jako mina a člověk o něm neví, dokud na ni nešlápne, nebo dokud si nevybere partnera, který na ni šlápne.

7. a 10. jsou úhlové domy a planety v těchto úhlech se obvykle projevují poměrně snadno jako „vnější“ události. To nesnižuje vnitřní význam Uranu v těchto domech, ale často dochází k odpovídajícímu vnějšímu otřesu, který odpovídá vnitřnímu postoji. Uran v 1. nebo 7. domě se tedy může projevovat velmi jasnými způsoby a prostředí, vztahy i lidé, s nimiž člověk jedná, se mohou zdát v neustálém nebo občasném stavu změny. Neexistuje žádný pěkný a úhledný vzorec, jak přimět tuto planetu, aby se chovala. Samotná její podstata nám umožňuje uvědomit si, jak málo kontroly ve skutečnosti máme nad nevědomou psychikou. A měli bychom si vždy pamatovat na prvek prométheovského utrpení, protože pokud se člověku podaří najít pozici relativní flexibility, pak může být výsledkem izolace nebo sociální ostrakizace od vrstevnické skupiny nebo rodiny.

Tak či onak nás Uran konfrontuje s otázkou prométheovského utrpení, které je často prožíváno skrze pocit abnormality, podivnosti nebo vyvrženosti. Protože nás Uran nutí krást oheň, neseme v sobě pocit, že děláme něco nezákonného. Uranská flexibilita je vysoce kreativní reakcí na život. Záleží na vizi širšího vzorce, spíše než na konvenčních strukturách a společenské poddajnosti. Otevírá možnosti, které lidé žijící ve strukturovanějších podmínkách nikdy nezahlédnou. Prudce se měnící prostředí, životní styl, sebeobraz a vztahy, které tak často doprovázejí Uran v 1. a 7. domě, znamenají, že život člověka může být enormně obohacen, barevnější a vzrušující, protože člověk vidí mnohem více z širšího vzorce. Přesto je s tím spojeno utrpení, protože člověk se nikdy zcela nezařadí do konvenčních definic způsobu, jakým by lidé měli žít své životy.

Publikum: Je izolace nevyhnutelná?

Liz: Obvykle si to člověk nevybírá, ale ano, myslím, že to tak obvykle bývá, dokud se nezaplete s lidmi, kteří mají stejný pohled na věc. Možná nesdílejí jeho pocity, ale mohou sdílet jeho vizi, v takovém případě může být člověk

setrvale osamělý v běžném slova smyslu, ale existuje trvalé společenství na duševní a duchovní úrovni.

Publikum: Jsou lidé s Uranem v 1. nebo 7. domě obzvláště populární?

Liz: Co myslíte tím „populární“? Myslíte charismatický/á?

Publikum: Přitahují hodně přátel?

Liz: Uran může být fascinující, protože se zdá, že propůjčuje svobodu, kterou mnoho lidí závidí – i když osoba s Uranem v 1. nebo 7. domě to nemusí považovat za tak žádnou věc, protože by si o svobodu možná nežádala a dala by přednost klidnému, závislému a bezpečnému životu. Uran má díky svému inkluzivnímu pohledu schopnost rozšiřovat mysl a uranský typ může ostatní značně fascinovat záblesk nebeských výšin, který se jí nějakým způsobem daří zprostředkovat. To může být obzvláště patrné, když je Uran v úhlových domech. Ale na emocionální úrovni není závist ostatních lidí nijak zvlášť příjemná a konvenčnější lidé mohou být vnímáni jako hrozba. Uranský typ v 7. domě, který je vpuštěn na večeři, může zasít hrůzu v srdcích silně oddaných, i když daná osoba nemá ani zdaleka zájem si hrát.

I když mohou být fascinující, lidé s Uranem v 1. nebo 7. domě se často cítí osamělí, částečně proto, že se nemusí hodit do rutiny příměstského páru se dvěma dětmi, a částečně kvůli své neschopnosti vyjadřovat pocity. Něco uvnitř jim stále říká: „Nezasekni se v tom emocionálním lepidle, nech dveře otevřené, abys mohl odejít, pokud budeš muset.“ Dříve někdo zmínil svou konjunkci Uranu a Plutona na Ascendentu a Plutonův sklon Uran umlčet. Myslím si ale, že Uran se uzavírá sám, protože vyjádření osobních pocitů nás váže k ostatním lidem, a daimon chce, abychom byli připraveni se sbalenými kufry a letenkami a pasy v rukou.

Prométheova játra a uranská sklíčenost

Publikum: Mám otázku ohledně mýtu o Prométheovi. Je potrestán tím, že mu každý den orel pojídá játra. Co si myslíte, že to znamená z hlediska lidské psychologie? Zvláště když je Uran v 1. nebo 7. domě?

Liz: Hodně jsem přemýšlela o tomto obrazu jater, protože je to v mýtu velmi silné a specifické téma. V řecko-římské astrologii byla játra považována za orgán pod vládou boha Dia-Jupitera. V římských náboženských praktikách se ovčí játra pravidelně používala k věštění, protože se věřilo, že popisují osud. Římané to zdědili po Etruscích, kteří spojovali různá rozdělení jater s rozdělením nebes. O etruské astrologii víme jen velmi málo, ale zdá se, že chápali souvislost „jak nahoře, tak dole“ jako nejživější a nejpřesnější demonstraci prostřednictvím jater. Proto otevřeli zvíře a mapovali játra stejným způsobem, jako mapujeme nebesa, podle zón či oblastí. Z tohoto věštění z jater se dala předpovědět budoucnost státu nebo budoucnost císaře. Pro kultury, z nichž vzešel mýtus o Prométheovi, játra symbolizovala budoucnost a smysl pro spojení s kosmickým řádem. Jupiter je samozřejmě Velký dobroděj a orgán těla ovládaný Jupiterem byl chápán jako sídlo radosti a naděje.

Věřím, že požírání Prométheových jater souvisí se sklíčeností. Je to eroze naděje a víry, zničení pocitu spojení s kosmickým řádem. Předpokládám, že když byl Prométheus poprvé připoután ke skále, strávil spoustu času reptáním: „Jaký má smysl být naživu? Proč jsem se obtěžoval s tím ubohým ohněm? Nic se doopravdy nepodařilo a teď budu navždy nešťastný a v bolestech.“ Všechna radost, všechny pocity z naplnění kosmického účelu jsou požírány. Všimla jsem si, že deprese či sklíčenost je něco, co má tendenci následovat po uranských erupcích a inspiracích. Kolektivní hlas v nás říká: „No, tentokrát jsi to opravdu zpackal. Za koho se považuješ? Nikdy nebudeš normální, nikdy nebudeš šťastný. Je pryč další vztah. Je pryč další práce. Už se s tím netrap, protože to nikdy neuděláš správně.“

Pojídat játra může symbolizovat pocit zoufalství, což je něco, co často vidím u lidí se silným Uranem. Mohou mít naději v lidstvo, ale často ji nemají pro sebe. Vzdali se myšlenky, že mohou být šťastní, protože jsou vinni; ukradli oheň. Udělali něco, co je proti kolektivním hodnotám. Krádež ohně s sebou nese svůj vlastní trest. Orel je Diův pták. Král bohů, který je jako tyranský otec, je ten, komu se nelíbí, že mu byl ukraden oheň, i když to od začátku nebyl jeho

oheň – byl to oheň Slunce. Ale Zeus je ten, kdo uděluje trest. Vystupuje spíše jako Freudovo superego,[71] které říká: „Udělal jsi něco nezákonného. Dopustil ses činu nebo jsi pomyslel na něco, co je naprosto nepřijatelné, a tvým trestem bude, že nikdy nebudeš šťastný. Vzdej se jakékoli naděje na osobní štěstí.“

Publikum: Mohlo by se to projevit jako skutečné onemocnění jater?

Liz: Možná; to je doslovné znění, ale souvislost mezi tím může být. Jedno z nejčastějších onemocnění jater, cirhóza, souvisí se zneužíváním alkoholu, které je často spojeno s depresí a ztrátou naděje.

Publikum: Ale říkala jste, že Uran oddělí city. Jak mohou lidé s Uranem trpět depresí či sklíčeností?

Liz: Člověk může být velmi hluboce depresivní a přitom si svých pocitů vůbec neuvědomovat. A charakteristické uranské omezení může zajistit, že takové pocity zůstanou pohřbené, a proto dvojnásobně silné. Klinická deprese ze své podstaty znamená neuznání, že je člověk hluboce nešťastný. Velmi sklíčení lidé si obvykle neuvědomují, že jsou nešťastní, a protože nemohou neštěstí vyjádřit, projevují se u nich příznaky deprese. Zapomínají se umýt nebo postarat se o sebe, v kuchyni se hromadí nepořádek, nemají energii a nemohou vstát z postele. Nedokážou se zastavit a říct: „Jsem opravdu ubohý a mizerný, protože se cítím tak osamělý.“ Nevědí, jak se cítí. Kdyby věděli, nebyli by v depresi. Mohli by být zoufalí a ubozí, ale nebyli by v depresi. Deprese je stav, který je oddělen od pocitů. A pod povrchem deprese se obvykle skrývá velká zuřivost, spolu s pocity, že je člověk nějakým způsobem pronásledován, ovládán nebo mařen. Ale všechny tyto pocity jsou obvykle nevědomé.

Publikum: Nemá orel v mýtu něco společného se Štírem?

Liz: Ne v řecko-římském světě. Byl to pták Dia. V poslední době jsme ke Štíru přidali orla, protože Štíra stále chceme změnit a učinit ho „transcendentním“. Zdá se, že máme problém s rozpoznáním toho, že instinktivní říše podsvětí je sama o sobě numinózní a nepotřebuje naše chabé úsilí ji „zduchovnit“. V tomto kontextu na orla zapomeňme, protože ve skutečnosti nemá se Štírem nic společného, kromě toho, že je to dravý pták a v tomto ohledu jej lze přizpůsobit znamení. Ale tygři a piraně jsou také predátoři.

[71] Superego, neboli „nadjá“, je podle Freuda nejvyšší a nejvyvinutější ze tří složek osobnosti. RS

Spojení orla se Štírem pochází z období astrologického studia, kdy astrologové shledávali, že je velmi obtížné ocenit štíří vlastnosti. Bylo učiněno mnoho usilovných pokusů přeměnit Štíry na duchovní ptáky, místo aby jim bylo dovoleno být plnokrevnými štíry nebo hady, kteří byli původně s tímto znamením spojováni.

Orel, jakožto pták Dia, byl v řecko-římské symbolice vnímán jako posel nebes. Nesl duše mrtvých do olympských výšin. Proto jsou na hrobkách římských císařů vždy orli – Zeus sestupuje a vynáší duši císaře ke hvězdám. Římské legie nosily orla jako svůj symbol, protože sloužily nejen císaři, ale také Diovi-Jupiteru, Otci všehomíra. Když Zeus v mýtu unesl Ganyméda, proměnil se v orla, aby chlapce odnesl do nebe.

Publikum: Myslíte si, že alergie by mohly být spojeny s depresí a symbolikou jater? Znám někoho s Uranem v 1. domě, kdo strašně trpí řadou alergií.

Liz: Upřímná odpověď zní, že nevím. Je to nesmírně složitá otázka a k jejímu prostudování by byl zapotřebí další seminář. Fyzické utrpení psychologického nebo psychosomatického druhu je, při vší úctě k medicíně, oblastí, o které stále víme jen velmi málo. Věřím, že alergie mají velkou psychologickou složku, i když nepochybně existuje i tělesná citlivost. Nebo možná tělesná a psychologická citlivost nejsou ve skutečnosti dvě oddělené věci. Psychologická složka se jasně projevuje v načasování alergické reakce, která má často významné emocionální souvislosti, a v nevědomém prvku „sekundárního přírůstku“, který vyvolává určité reakce v okolí.

Je možné, že druh deprese, který je specificky uranský, může vést k určitým druhům fyzických příznaků, včetně alergií. Mám podezření, že tomu tak je. Ale nemohu k tomu říct víc, protože nemám dostatečné znalosti o tomto tématu, abych mohla poskytnout vyčerpávající odpověď. A také si uvědomuji, jak důležité je pro mnoho lidí, kteří trpí takovými příznaky, aby jejich situace byla kategorizována jako „nemoc“. Tvrzení, že v práci mohou být emocionální problémy, může u postiženého často vyvolat velký vztek, protože existuje implikace, že si člověk nějakým způsobem tento stav způsobuje sám. Není snadné vysvětlit, o co v nevědomí jde, člověku, který se nedokáže nebo nechce

postavit realitě psychiky. Zní to prostě tak, jako by byli obviňováni z toho, že si za své utrpení mohou sami.

Publikum: Očekávala byste, že Uran na Ascendentu bude konkrétně spojen s fyzickými příznaky?

Liz: Ne nutně. Nemyslím si, že je to vždy, nebo dokonce často, samotné tělo, co vyjadřuje uranskou excentricitu. To může být spíše charakteristické pro Urana ve 2. nebo 6. domě. S Uranem v 1. domě to může být způsob, jakým se daná osoba prezentuje – spíše její tělesný vzhled než tělo samotné. Mohli bychom strávit hodiny povídáním o 1. domě, protože má také souvislost s porodem, s prožitky při porodu a bezprostředně po něm. 1. dům nám může hodně říct o samotném procesu porodu a o tom, co se dělo mezi matkou a dítětem v okamžiku narození.[72] Ti z vás, kteří mají Urana v konjunkci s Ascendentem, by se mohli zamyslet nad svým skutečným fyzickým narozením a nad tím, zda s ním byly spojeny nějaké komplikace nebo zvláštní okolnosti. To, jak jsme se narodili, je také tím, jak „vycházíme“ do života pokaždé, když se snažíme ovlivnit svět jako nezávislá entita. V tomto ohledu mohou být alergie na psychologické úrovni spojeny s určitou emocionální reakcí na vnější svět.

Uran ve 2. a 8. domě

Musíme jít dál, protože bude těžké pokrýt Urana ve všech domech, natož pak podle aspektů. Podívejme se na osu 2. a 8. domu. Co leží v jejich jádru?

Publikum: Hodnoty.

Liz: Individuální hodnoty jsou obvykle spojovány s 2. domem. Ale co je spojuje s 8. domem? Co myslíme pod pojmem „hodnoty“? Těmto domům můžeme dostatečně dobře porozumět prostřednictvím protikladů – například polarit, jako je stabilita versus změna, budování versus destrukce, ukotvení ve formě versus rozpad formy. Ale chci slyšet víc, něco, co leží přímo v jádru obou domů.

Publikum: Souvisí to s formou. S hmotnou realitou. S budováním a ničením formy.

[72] Tradičně je to také vztah 12. domu. RS

Liz: Ano, jádrem této dvojice domů je tajemství substance. Je to substance nejen směny, ale také vlastní substance, a tedy i těla, a také vnitřní substance, která zahrnuje naše zdroje, talenty a hodnoty. Vždycky se mi líbila definice karmy jako substance, která naznačuje, že hmota, z níž jsme stvořeni – vlastnosti, které jsme si nashromáždili a ukotvili v reálném životě – je skutečným základem našeho „osudu“. 2. dům je spojen s životem fyzického těla, zatímco 8. dům je spojen s jeho smrtí. 8. dům se také zabývá zdroji, hodnotami a talenty, které člověk zdědil – substancí, která není jen vlastní, ale je také nějakým způsobem sdílena nebo součástí jiných. Když je Uran umístěn v jednom z těchto domů, čemu čelíme?

Publikum: Bez trvalého bydliště.

Liz: Do určité míry. Ale to spíše spojuji s Uranem na ose 1. a 7. domu. Jedinec sám o sobě je proměnlivý, nebo se mění prostřednictvím proměnlivých vztahů. Život člověka je sám o sobě rušný. Ve 2. nebo 8. domě má uranská nestabilita jiné zaměření a jiný význam.

Publikum: A co ztráta?

Liz: Ztráta je v těchto domech velkou součástí Uranova projevu, i když ke ztrátě může dojít na mnoha úrovních, nejen na té doslovné. Když je Uran ve 2. nebo 8. domě, naše definice trvalosti je zpochybňována a naše chápání připoutanosti se může muset radikálně změnit. Musíme se naučit spoléhat na jiné zdroje než ty zjevné, konvenčně rozpoznatelné zdroje, a zjistit, že jedinou trvalou věcí v životě je věčný systém. Možná budeme také muset rozpoznat a respektovat ty síly, které leží pod povrchem života a které nedovolují, aby věci zůstaly stejné.

S Uranem v obou domech může dojít ke ztrátě. Skutečná ztráta se však netýká ani tak objektů, jako spíše naší definice toho, co představuje trvalost a stabilitu. V některých ohledech je Uran v těchto domech méně zřejmý a také obtížnější než Uran v 1. či 7. domě, protože kardinalita 1. a 7. domu umožňuje aktivní rozhodovací proces, který nám umožňuje účastnit se změn nebo je dokonce iniciovat. S veškerou potenciální nestabilitou Uranu v prvním domě se například člověk může rozhodnout raději si dům pronajmout, než ho koupit, nebo žít s někým na psí knížku. Druhý a osmý dům jsou však fixní domy a jejich

sklonem je držet se, hromadit, budovat a udržovat. Změna je vnímána spíše jako rozchod, než jako jízda na horské dráze.

Jakákoli planeta ve 2. domě může být interpretována jako zdroj. Znamená talent, vrozenou schopnost, pozitivní vnitřní fond, ze kterého můžeme čerpat kapitál pro úspěch v životě. Proto jsou planety ve 2. domě někdy spojovány s prací; mohou být vyjádřeny jako talenty, které lze projevit a využít k budování stability. Není však snadné vnímat Uran jako zdroj, když se zdá být tak nepřátelský ke stabilitě. Pokud je Uran ve 2. nebo 8. domě, věci, které společnost obecně vnímá jako nejzákladnější oporu pro přežití, emocionálně i materiálně, nám nemusí poskytnout bezpečí, které hledáme. Můžeme ztratit předměty a lidi, ke kterým jsme připoutáni, ať už z vlastní vůle, nebo kvůli neočekávaným vnějším okolnostem.

Jednání s Uranem v těchto domech vyžaduje ducha nevázanosti. Když je Uran v 1. nebo 7. domě, které jsou úhlové, musíme pěstovat ducha flexibility vůči ostatním a vůči našemu okolí – ochotu tolerovat události a chování, které jsou výstřední, nebo které odporují konvenčním definicím normality. Když je Uran ve 2. nebo 8. domě, musíme zůstat hluboce nevázaní. To neznamená, že bychom neměli cítit. Ale možná se budeme muset naučit nechat věci být, bez ohledu na to, jak hluboce cítíme, protože pokud se snažíme uzemnit svá připoutanost, ať už materiální nebo emocionální, mají tendenci odcházet z našich životů navzdory – nebo někdy i díky – našemu nejlepšímu úsilí. Chtěl by se někdo z vás s Uranem ve 2. nebo 8. domě vyjádřit?

Publikum: Mám ho v 8. domě a ztratil jsem do šesti let věku několik členů své rodiny. Kvůli tomu jsem velmi nedůvěřivý k životu.

Liz: Ano, o tomto druhu zážitku jsem slyšela několikrát od klientů, kteří mají Urana v 8. domě. Může se jednat o zkušenost se smrtí někoho blízkého a psychologickou a materiální změnu, kterou taková smrt přináší, a to poměrně brzy v životě. Ani v mladém věku nelze předpokládat, že lidé, ke kterým se člověk připoutal, tu s ním budou navždy. Nutnost nechat odejít nemusí vždy znamenat smrt milované osoby. Může se jednat o odloučení jinými prostředky. Přemýšlím o nativním horoskopu princezny Diany, která má Urana v 8. domě a jejíž matka odešla žít s jiným mužem, když byla ještě docela mladá. Uran často projevuje svou sílu převrátit existující realitu velmi brzy v životě a právě

následky takových zkušeností představují psychologické dědictví, „zdroj“ pochopení zásadní nepředvídatelnosti života. Narušení a rozchody ve vztazích jsou v dospělosti s Uranem v 8. domě poměrně běžné, stejně jako když je v 7. domě, ale význam je jiný a obvykle i následky. Uran v 7. domě nás učí být flexibilnější a nekonvenční v našich definicích vztahu. Uran v 8. domě nás učí, že v životě existují vzorce a síly, které jsou mimo naši kontrolu a s nimiž se musíme vyrovnat duchem nevázanosti.

Publikum: V dospělosti také neustále zažívám rozpady vztahů. Je to, jako by se problémy objevily z ničeho nic.

Liz: Pokud se vám vztahy neustále rozpadají, mohlo by být důležité zamyslet se nad tím, zda se příliš nedržíte svých vazeb. Je možné, že rané ztráty, které jste zažil, vás odhodlaly k tomu, abyste se k milované osobě velmi pevně připoutal, a že jste nevědomky přispíval k touze partnera po prostoru a svobodě tím, že jste příliš majetničtí. Na hlubší úrovni je také možné, že něco ve vás, co zjevně není vaše vědomé ego, potřebuje ve vztazích určitou míru odstupu a odtažitosti a vy tuto potřebu možná popíráte. Vaše dětské zážitky by mohly být součástí hlubšího životního vzorce, který vyžaduje, abyste lidem dovolili vstupovat do vašeho života a odcházet z něj.

Možná Uran v 8. domě vyžaduje, abyste chápali lásku a vztahy na hlubší a méně osobní úrovni. 8. dům se zabývá tajemstvím života a smrti, a každý, kdo má Urana v tomto domě, možná potřebuje přistupovat k velkým a nevyhnutelným cyklům života, smrti, připoutanosti a ztráty s univerzálnějším a jasnějším přístupem. Ať už je Uran umístěn kdekoli, musíme se naučit odpoutání, což není totéž co emoční potlačení nebo disociace. To pro vás může být na emocionální úrovni velmi těžké přijmout. Pokud ano, mohli byste si vybírat lidi, kteří temperamentně nejsou dostatečně vybaveni k tomu, aby ve vztahu tolerovali přílišnou intenzitu nebo strukturu, takže může existovat jakási nevědomá tajná dohoda mezi vaším Uranem a uranskými lidmi, s nimiž se zapletete.

V nedávné době se jeden astrolog rozhodl, že Uran je exaltován ve Štíru. Nedokážu si představit proč. Je pochopitelné, že od jeho objevu si astrologové kladou otázku, ve kterém znamení je tato planeta exaltována, protože jsme od starověku zdědili koncept exaltací, pádů, důstojností a detrimentů, a tyto

termíny nám pomáhají cítit, že rozumíme významu planet. Tyto kategorie však mohou mít omezenou platnost.

Stará představa byla, že planeta je „slabá“ ve svém detrimentu nebo pádu a „silná“ ve své důstojnosti. Obvykle si představujeme, že planeta je ve svém vlastním znamení – ve své „důstojnosti“ – pohodlná z hlediska toho, co se planeta snaží vyjádřit, a méně pohodlná v opačném znamení, ve svém „detrimentu“. Do jisté míry je to pravda, protože znamení jsou projevem planet, které je ovládají. Venuše se cítí dobře v Býku, protože toto znamení se snadno spokojí s potěšeními fyzické reality (což je doména Venuše), zatímco ve Štíru se Venuše necítí tak dobře, protože toto znamení má rádo drama a krize a vyžaduje všechno, aby se cítilo emocionálně naplněné, a spokojenost může Štíra vnímat jako druh stagnace. To však neznamená, že je Venuše ve Štíru „slabá“ nebo „oslabená“. Je prostě jiná – méně mírumilovná a intenzivnější.

Mám ale mnoho otázek ohledně pojmů „pád“ a „povýšení“. Zde máme v podstatě společenský úsudek – odraz hodnot doby, ve které tyto pojmy vznikly a rozvinuly se. Například Mars je považován za „povýšený“ v Kozorohu. V Raku se nachází ve znamení svého „pádu“, protože Kozoroh poskytuje odhodlání, soustředěnou energii, disciplínu a prvek bezohlednosti k Marsu, který se snaží být první a nejlepší, zatímco emocionalita Raka a potřeba druhých činí Mars příliš závislým na správné emocionální atmosféře, aby mohl projevit iniciativu. Mars v Kozorohu tedy může být schopen dosáhnout velkého množství věcí na světské úrovni. Ne každý si však takového úspěchu cení nebo způsobů, jakými ho člověk získá, což může být sporné. Mars v Raku se svou proměnlivou citlivostí může mít velké nadání pro fantazii a schopnost jednat s ostatními citlivě, taktně a jemně. Je diskutabilní, zda to znamená, že Mars je v Raku „oslabený“ nebo „slabý“. Myslím si, že ne. Je to, stejně jako Venuše ve Štíru, prostě jiné.

Přiřazení Štíra k Uranu jako znamení jeho exaltace mi připadá velmi zvláštní a možná i vyloženě nevhodné. Není mi jasné, jaký druh uvažování se za touto volbou skrývá, ale mám podezření, že je to stejné uvažování, které se snaží proměnit Štíra v orla – myšlenka, že uranská kosmická vize nějakým způsobem „transformuje“ Štírovu „nižší podstatu“. Nejsem přesvědčena, že je vůbec nějaká moudrost v přiřazování exaltací nebo pádů vnějším planetám. Ani těmto planetám plně nerozumíme, natož v jakých znameních by mohly být

„nejlepší“. Pro koho nejlepší? A pokud jde o Uran ve Štíru, který je v některých ohledech podobný Uranu v 8. domě, může být extrémně bolestivé zbavit se emocionálních vazeb způsobem, jaký vyžaduje uranský duch. Není to možné aktem intelektu nebo aktem vůle. Zda je to „transformativní“, je opět diskutabilní – záleží na tom, jak dobře je jedinec schopen zpracovat své zkušenosti. Uran může být transformativní v kterémkoli z domů. Když je v 8. domě, je člověk metaforicky tažen, kdy kope a křičí, k rozpoznání hlubší nutnosti nevázanosti. Zároveň je však také nesmírně důležité ctít své základní lidské emocionální potřeby, jinak může dojít k vážné disociaci. A to není exaltovaný stav.

Publikum: Nechci se příliš vázat. Chci být ve vztahu, ale nechci být zranitelný ani trpět ztrátou někoho, na kom mi záleží. Z toho, co říkáte, zmizí někdy tento strach z připoutání?

Liz: Může to zmizet, ale nemusí. Nemohu odpovědět na vaši otázku. Hodně záleží na tom, jak se strachem pracujete a zda jste ochotni k problému přistupovat psychologicky a symbolicky, spíše než doslovně a konkrétním způsobem. Je možné, že jakoukoli hlubokou vazbu bude vždy doprovázet určitá úzkost; to je obvyklý vedlejší produkt uranského ducha, i když si ho uvědomujeme. Ale nemyslím si, že nějaké řešení spočívá ve snaze necítit. S Uranem v 8. domě se často stává, že poté, co člověk zažije několik výbuchů, si řekne: „Do takové situace se už nikdy nedostanu.“ Ale tento druh rigidní obranyschopnosti může narušit další důležité faktory horoskopu – například Měsíc ve vodním znamení, Pluton v 5. domě, konjunkce Venuše a Neptunu nebo nějaký jiný náznak emocionální intenzity a hluboké potřeby připoutání.

Člověk se nakonec možná bude muset přiklonit k trochu buddhistické filozofii – nechat se unášet svými pocity, ale když nastane čas se jich zbavit, uvědomit si, že je to nutné. Vyhýbat se vášni s Uranem v 8. domě není dobrý nápad. Ale ať už se vášeň vrhne na cokoli – na osobu, předmět, systém přesvědčení – nic v životě člověka nemůže být zaručeno navždy. Stručně řečeno, hlubší smysl života pro Urana v 8. domě nespočívá v zmrazení času a fixaci objektů tak, aby nezmizely. Četl někdo z vás Goethova Fausta? Mefistofeles říká Faustovi, že pokud někdy řekne: „Kéž tento okamžik trvá věčně!“, v tu chvíli bude Faust zatracen. Sám Goethe neměl Urana v 8. domě, ale měl ho téměř v přesné kvadratuře s Ascendentem ve Štíru a nepochybně

problému docela dobře rozuměl. Uran v 8. domě vyžaduje střední cestu – ochotu důvěřovat kosmickému systému, ale neočekávat od něj žádné laskavosti, a schopnost kráčet opatrně mezi odloučením a posedlými pokusy o lpění.

Publikum: Také mám Urana v 8. domě. Přemýšlel jsem o tom z hlediska dědictví a karmy a zdá se, že to má hodně společného s pocitem sexuální viny, se kterým se teď snažím vypořádat.

Liz: 8. dům se týká sexuality, protože sexuální vášeň a sexuální uspokojení prostřednictvím orgasmu jsou zážitky, při nichž ego již nemá kontrolu. Během sexuálního aktu se setkáváme tváří v tvář s něčím, co je syrovou a tajemnou životní silou, s vlastní vůlí, a tato hlubší vůle může rozbít mnoho struktur a existujících postojů, které jsme považovali za bezpečné. Nic není tak účinné v tom, aby lidi přimělo k chování, které by v rozumnějších chvílích z celého srdce nesouhlasili. Prožitek sexuální vášně je druhem smrti. Pokud se v daném okamžiku někdo zdrží nebo se snaží chránit, pak nedojde k naplnění. A také nejsme schopni diktovat, kam naše vášně směřují. Proto si Řekové představovali intenzivní sexuální vášeň jako šíp Eróta, vystřelený zlomyslným bohem na nic netušícího smrtelníka, nebo jako šílenství Afrodity, které žene lidské bytosti do vztahů, které by normálně nikdy nepřijaly.

Když je Uran v 8. domě, to, co se uvolní, může být velmi znepokojivé, protože člověk se musí nejen potýkat s ohromující nutností vášně, ale vášeň nemusí být v souladu s konvenčními představami o sexualitě. Ve starších učebnicích se objevují velmi zvláštní popisy Urana v 8. domě – často se objevují zmínky o „sexuální perverzi“. Nejsem si jistá, co to má znamenat, protože definice sexuální „normality“ jsou v každém případě velmi subjektivní a mohou být obzvláště hloupé a nevhodné, když se zabýváme rozšířenou vizí a světonázorem vnějších planet. Uran v 8. domě může přispívat k pocitu viny z „abnormality“, protože sexualita člověka nezapadá do konkrétního souboru pravidel, jak by se měl člověk cítit a jednat. Takový pocit viny často doprovází Uran v 8. domě, když je rodinné zázemí obzvláště napjaté a v rodinné spíži jsou sexuální kostlivci. Uran v 8. domě může odrážet velký strach ze zranitelnosti a ztráty kontroly, které následují po vášni, protože vybuchne něco, co nemusí být uvedeno na straně 53 „*Dobrého průvodce sexem*“. Prostřednictvím sexuálních pocitů a sexuálních zážitků může Uran narušit nebo rozbít obraz člověka o sobě

samém jako o určitém typu člověka a otevřít tak dveře k širšímu a flexibilnějšímu chápání lidských vášní.

Uran může přinést náhlé vhledy i náhlou předvídavost a skrze sexuální zkušenost může Uran v 8. domě někdy vyvolat hluboká odhalení o lidské povaze a o tom, co se děje pod povrchem v jakémkoli blízkém vztahu – emocionálně i sexuálně. Takové vnímání může být velmi znepokojivé, protože odhaluje vzorce a psychologickou dynamiku, které jsou obvykle hluboce nevědomé a mohou být součástí skrytého rodinného duševního dědictví. Tyto poznatky obvykle nejsou k dispozici, když kolektiv nabízí svou moudrost o tom, jaké by mělo být normální sexuální chování či jak by měly fungovat vztahy. Mám podezření, že mnoho lidí s Uranem v 8. domě je zděšeno frázemi „návrat k rodinným hodnotám a všechno bude v pořádku“, které se v současnosti nabízejí jako řešení společenských neduhů. Prométheův duch, který probouzí vášně, může odemknout tajné dveře, jako jsou dveře v Modrovousově hradě, a to, co zjistíme o sobě a lidské povaze obecně, v nás může vyvolat pocity viny, abnormality, strachu nebo studu.

Publikum: Mám pocit, že Uran v 8. domě je o strachu ze smrti.

Liz: V mnoha ohledech je strach ze smrti a strach z vášní stejný strach. Alžbětinská éra nazývala sex „Malou smrtí“. Pro mnoho lidí sex není hluboký; je jako dobré jídlo, uspokojující a výživné, a problémem je pouze tehdy, když člověk žádné jídlo nedostává. Pro určitý druh zemité povahy je sex příjemným fyzickým uvolněním. Pro jiné lidi, možná vodnatější povahy, je sex způsobem, jak se sblížit s jinou osobou. Pro Urana v 8. domě může být sex prostředkem transformace, druhem smrti, která vede k jiné vizi života. Prostřednictvím vášně je rozbita kontrola ega. Objevuje se svět, který není takový, jaký si člověk myslel, plný tajemství, vzorců a energií, které natahují mysl i srdce daleko za jeho běžné hranice. Může se cítit, jako by člověk umíral.

Měli bychom se blíže podívat na Urana ve 2. domě? Zdá se, že jsme se ztratili v hlubinách 8. domu, a jakkoli je to fascinující, musíme jít dál. 2. dům se netýká jen fyzického těla, z něhož jsme stvořeni, ale také všeho, co obvykle definujeme jako bezpečí. Pro mnoho lidí znamená bezpečí peníze a všechny související věci – jak si člověk vydělává na živobytí, jakou hypotéku by měl mít, jaké má karty Access a American Express, jak hromadí majetek a jaké má

stabilní vztahy. Jsme bombardováni napomenutími a reklamami o tom, jak plánovat budoucnost, chránit své rodiny, kdyby se nám něco stalo, a zajistit, abychom nemuseli být závislí na milosti sociálních služeb. Jsme učeni, jak se s materiálním světem vypořádat určitými „normálními“ způsoby. Očekává se od nás, že budeme přispívat do penzijního fondu, odejdeme do důchodu v šedesáti pěti letech a budeme si spořit na pohodlné stáří. Všechny tyto věci děláme jako součást struktury každodenní materiální existence. Předpokládáme, že jistota funguje na principu příčiny a následku, takže pokud budeme pracovat a spořit, a nebudeme-li dělat divoké skoky do neznámé budoucnosti, naší odměnou bude bezpečí a stabilita.

Ale když je Uran ve 2. domě, „normální“ způsob řešení bezpečnostních otázek má tendenci selhávat a snahy o vytvoření stability podle konvenční moudrosti obvykle nefungují. Někdy si je člověk s Uranem ve 2. domě dobře vědom vnitřního prométheovského ducha a dobrovolně se rozhodne přijmout nestabilitu. To však vyžaduje hodně odvahy i předvídavosti a častěji – alespoň v první části života – se člověk vleče a snaží se dělat správnou věc, a pak zjistí, že to není tak jednoduché. Uran ve 2. domě od nás vyžaduje, abychom v hmotném světě přežili skrze zdroj vize, a učí nás pracovat s energií hmotné reality, aniž bychom se k ní příliš připoutali.

Moudří lidé s Uranem ve 2. domě se vyhýbají práci pro firmy nebo instituce. Osoba s Uranem ve 2. domě se může začít snažit najít si jistou práci v rámci firmy a pak se něco zvrtne – firma se zhroutí, člověk je propuštěn z práce, nebo se začne cítit nesnesitelně klaustrofobicky a musí odejít. Pro ty s Uranem ve 2. domě nemůže být materiální svět jen prostředkem k zajištění jistoty, aby člověk mohl splatit hypotéku. Je třeba ho chápat magicky. Tím myslím, že se od člověka může vyžadovat vize a předvídavost v kombinaci s hlubokou znalostí toho, jak „systém“ funguje a jak podstata sleduje tok myšlenek. Proto se profese spojené s Uranem ve 2. domě často nazývají „nekonvenční“.

Publikum: Mám Urana ve 2. domě a pracuji jako chůva na částečný úvazek.

Liz: Možná klíčovým uranským výrazem je „částečný úvazek“.

Publikum: Rozhodně si nedokážu představit, že bych tuto práci dělala navždy, natož na plný úvazek.

Liz: S Uranem ve 2. domě si pravděpodobně nedokážete představit, že byste nějakou práci vykonávala věčně. Během svého života můžete projít mnoha pracovními zkušenostmi; Uran ve 2. domě tohle často ukazuje. Ochota být flexibilní je nesmírně důležitá. Postupem času se obvykle objeví určitý vzorec a rozmanité zkušenosti přispívají k obzvláště bystrému pochopení toho, jak přežít a zároveň zůstat svobodný. Pro ty, kteří jsou odhodláni všechno dotáhnout do konce, může být Uran ve 2. domě extrémně stresující. Pokud je člověk ochoten cestovat nalehko a dokáže se vžít do ducha objevování, jehož Uran vyžaduje, pak mu může odhalit tajemství, jak se cítit ve světě pohodlně, aniž by prodal svou duši.

Uran ve 3. a 9. domě

Jelikož se zdá, že k Uranu ve 2. a 8. domě nejsou žádné další komentáře ani otázky, obraťme se k Uranu ve 3. a 9. domě. Co je jádrem této osy?

Publikum: Vzdělávání. Znalosti.

Liz: Ano, jádrem jsou znalosti odvozené z faktů (3.) nebo z intuice (9.). Přístup ke znalostem se může lišit, ale cíl je „stejný“ – pochopení světa, pochopení života.

Publikum: 9. dům je spojen s obrazem Boha.

Liz: To je jistě jedna z oblastí zájmu 9. domu. Ale obraz Boha, který si neseme, je založen na našich znalostech života, ať už jsou odvozeny z vnější duchovní autority nebo z naší vlastní vnitřní zkušenosti. A naše náboženské formulace odrážejí naši snahu pochopit, z čeho je svět stvořen a o co v životě vlastně jde. Ne každý s důrazem v 9. domě se zabývá Bohem v tom zřejmém smyslu. Agnostický vědec by mohl mít dominantní 9. dům, pakliže se zajímá o to, jak je stvořen vesmír.

V mnoha ohledech se Uran v těchto dvou domech cítí jako doma, protože jsou kadentní a zaměřené na mysl, a proto jsou spojovány s reflexí a učením. Uran se proto méně pravděpodobně projeví neočekávanými událostmi emocionálně rušivého druhu (i když se to může stát), a spíše se projeví náhlými, nevyžádanými odhaleními intelektuálního nebo intuitivního druhu. Nicméně, i když jsou aktivity 3. a 9. domu často spíše vnitřní než konkrétní, mohou být stejně šokující a znepokojivé. Člověk může začít s určitým pohledem na svět

nebo souborem postojů, které jsou ovlivněny rodinným zázemím a raným vzděláním, a pak najednou tento pohled na svět přestane fungovat a člověk je zmatený, tápající a morálně nejistý.

Někdy se u dětí s Uranem v těchto domech vyskytují velké problémy s raným vzděláváním. Bez ohledu na to, jak se učitelé snaží vtlouct do hlavy svou verzi reality, Uran stále říká: „To je hromada nesmyslů. To je nesmysl. To je povrchní, bezúčelná informace, která nemá nic společného s celkovým obrazem. Vidím celkový obraz. Znám pravdu. Tito lidé nemají ani ponětí.“ Protože uranské odhalení systému je tak úplné a bezchybné, může člověk s Uranem ve 3. nebo 9. domě pohlížet s opovržením na jakoukoli vzdělávací autoritu, která postrádá globální perspektivu. U dítěte s Uranem ve 3. nebo 9. domě nejsou neobvyklé to, co eufemisticky nazýváme „potížemi s učením“. Odpor k duševní disciplíně, vzpoura proti mechanickému učení, odmítání soustředit se na předměty nebo úkoly, které se zdají nudné, a velmi excentrický způsob komunikace a psaní, to vše se může projevovat u dětí s Uranem v těchto domech.

Ve skutečnosti se nejedná o „potíže s učením“ v tom smyslu, že by dítěti chyběla inteligence nebo schopnosti. Takové dítě se však potřebuje učit jiným způsobem, a to chápáním světa prostřednictvím souvislostí, které odhalují systém, spíše než prostřednictvím izolovaných informací. Pokud si vzpomeneme na umění, která Prométheus učil lidské bytosti, můžeme získat určitou představu o druhu poznání, které Uran ve 3. nebo 9. domě hledá a odhaluje. Uranské utrpení se může objevit v rané fázi života v souvislosti se vzdělávacími institucemi, a to jak na gymnáziu, tak na univerzitě. Mohou se také vyskytnout potíže v náboženské sféře, pokud rodinné zázemí odráží obzvláště konvenční nebo rigidní náboženský přístup. Velmi často jsou rané duchovní přesvědčení člověka, někdy nepříjemně, otřesena okolnostmi, které zpochybňují jeho víru, nebo zjištěním, že lidé, kteří se prohlašují za nábožensky vzdělané nebo duchovně osvícené, nepraktikují to, co kážou. Uran ve 3. a 9. domě může také proměnit politickou ideologii v náboženství, protože uranský duch je nepřátelský k mysticismu a povrchním přístupům k životu. Uran má tendenci dříve či později prohlédnout náboženské pokrytectví a celá struktura se může zhroutit.

Uran ve 3. a 9. domě tedy může odrážet odlišný způsob vnímání světa a odlišný způsob učení, jemuž se naše vzdělávací instituce nepřizpůsobují. Ani ortodoxní věda se Uranu nemůže ve skutečnosti přizpůsobit, protože je často příliš saturnská a rigidní ve svém přístupu k nefyzickým aspektům života. A uranský duch se vždy snaží propojit různé dimenze reality, aby nahlédl do většího systému, a my v současné době žijeme v éře specializace znalostí.

Chtěl by se vyjádřit někdo s Uranem ve 3. nebo 9. domě?

Publikum: Mám ho v 9. domě. Jsem Němec a moji rodiče pocházeli z náboženského prostředí, ale svůj původ popírali a vychovali mě jako ateistu.

Liz: Ateismus je samozřejmě stejně náboženská ideologie jako katolicismus. Operativním principem je dogma a prozrazuje ho koncovka „-ismus“ na konci slova. Ateismus jako pragmatické popření neviditelného není s Uranem naladěn o nic více než úzké náboženské vyznání. Agnosticismus by mohl být více v souladu s Uranem. Pokud je však ateismus spojen s komplexní politickou a sociální ideologií, pak lze vidět, jak uranský duch proměňuje „Boha“ v „lidstvo“ nebo „společnost“. Humanismus, který byl v 16. století (zejména v Německu) mocným hnutím, byl v podstatě ateistický, ale lidským bytostem byla prokazována stejná úcta a uctívání jako božstvu. Dnes se objevila otázka ohledně spojení Uranu s náboženským fundamentalismem. Uranští lidé mohou být ve svém myšlení extrémně rigidní kvůli tendenci přijímat pravdu jako odhalení, a ironií je, že oddaný ateista a oddaný fundamentalista – kteří se považují za nepřátele – si mohou být podobnější, než si oba uvědomují. Jaké jsou vaše stávající náboženské názory?

Publikum: Myslím, že jsem vyměnil jedno odhalení absolutní pravdy za druhé. Nejsem ateista, ale nevěřím v zosobněného Boha. Můj zájem o astrologii a ezoterické „systémy“ je pravděpodobně velmi uranský. Předpokládám, že jsem stejně rigidní v odmítání vědeckého, racionálního světonázoru, jako byli moji rodiče v odmítání Boha.

Publikum: Mám Urana ve 3. domě a líbí se mi, co jste o tomto umístění řekla. Měl jsem problémy v mnoha studijních oborech, které jsem tady v Anglii absolvoval. Někdy mám pocit, že mám mystické spojení nebo získávám porozumění skrze intuici, ale to mi způsobuje mnoho obtíží. Angličtina také

není můj rodný jazyk. Pocházím ze St. Paula, ztratil jsem své kořeny a zanechal jsem za sebou mnoho přátel.

Liz: Vyjadřujete mnoho z toho, o čem jsme diskutovali, v souvislosti s osamělostí a pocity izolace, které často doprovázejí Urana ve 3. domě. Přestože je vaše angličtina vynikající, jsem si jistá, že je pro vás obtížné vyjadřovat se se stejnou jemností a komplexností, jako byste to dokázal v portugalštině. Přesto jste to vy sám, kdo se rozhodl studovat v této zemi, možná proto, že Uran ve 3. domě potřebuje širší pohled na svět a toho byste mohl dosáhnout pouze cestováním a seznámením se s různými způsoby myšlení. Jak všichni víte, 3. dům se zabývá komunikací a vzájemnou ovlivňováním s bezprostředním okolím a s Uranem ve 3. domě se někdy objevuje děsivý pocit, že nikdo nepochopí, o čem mluví. Člověk má pocit, že nemůže sdělit své vjemy ostatním lidem. Uran ve 3. domě, ačkoli se v tomto domě v mnoha ohledech cítí jako doma, může také odrážet mnoho utrpení skrze pocit intelektuální izolace.

Publikum: To je pravda. Mám takovou mysl, že vidí širší souvislosti. Ale je velmi těžké to sdělit. Nedokázal bych to ani doma. Nedokážu to slovy, ale zdá se to tak zřejmé. Pro mě jsou pravdou Akášické záznamy.

Liz: Bylo použito slovo, které velmi připomíná Urana ve 3. i 9. domě: pravda. Je-li Uran v těchto domech. Pravda se obvykle dostaví v podobě odhalení. Porozumění není proces, kdy se fakta staví na faktech, aby se dospělo k logickému závěru. Porozumění přichází v plném rozsahu. Pro osobu s Uranem ve 3. nebo 9. domě je taková pravda nezpochybnitelná. Pro kohokoli, kdo náhodou poslouchá, to může být velmi obtížné, protože myšlení dané osoby je charakterizováno jakousi nepropustností. Je zcela nemožné vést objektivní diskusi s někým s Uranem v jednom z těchto domů, pokud se téma dotkne jedné z těchto uranských, samozřejmých pravd. Systém je kompletní a nepotřebuje žádné další úpravy ani moderování. Pro někoho, kdo do systému nemá přístup, to může být frustrující. Došlo k uložení dalšího břemene snahy sdělit svou pravdu v jiném jazyce, než je váš rodný jazyk.

Publikum: Také mám Urana v 9. domě, přičemž mé vysokoškolské vzdělání bylo přerušeno, protože jsem se rozhodl přestěhovat z Francie do Anglie. Přerušil jsem ho sám. Měl jsem pocit, jako by si všichni mysleli, že můj světonázor je šílený. Moje univerzitní vzdělání bylo velmi rigidní, velmi

akademické. Říkal jsem si, že bych tady mohl absolvovat nějaké kurzy alternativních předmětů. Ale lidé tady si také myslí, že jsem blázen. Nechápu, proč je Uran v 9. domě jednodušší než v jiných domech.

Liz: Tohle začíná být docela vtipné. Všichni, kdo jste komentovali Uran ve vašem 3. nebo 9. domě, jste pocházeli ze zemí, kde se mluví jinými jazyky než angličtinou. Všichni jste přijali astrologii jako univerzální jazyk. Uranova osamělost a ztráta sociálního kontaktu a pocit, že je člověk trochu blázen, mohou být samozřejmě velmi znepokojivé a bolestivé. Myslím si ale, že Uran ve 3. a 9. domě může být někdy snazší díky komunikativním a zvídavým sklonům těchto domů. Pokud má člověk dost toho, že se na něj konvenčně smýšlející lidé dívají divně, může vyrazit ven a hledat zajímavější lidi, s nimiž může sdílet svůj bláznivý pohled na svět. A obvykle je najde, protože Uran je připraven sbalit si kufry a přeskočit národní a jazykové bariéry ve snaze o dosažení své vize. Jako byste to chtěli dokázat, všichni tři jste se dostali na anglický astrologický seminář o Uranu, kde si lidé mohou povídat o pravdivosti Akášických záznamů, aniž by všichni s křikem vyběhli z místnosti nebo sahali po mobilu, aby zavolali do místní psychiatrické léčebny.

Neřekla jsem, že Uran ve 3. nebo 9. domě je hračka nebo že nenese žádné prométheovské utrpení. Existují však potenciální způsoby, jak zmírnit velkou část tohoto utrpení úsilím, které nevyžaduje úplné převrácení vlastních instinktivních potřeb. Když je Uran ve 2. nebo 8. domě, nebo v 1. nebo 7. domě, může nalezení kreativních předsevzetí vyžadovat vzdát se nebo ohrozit mnoho základních lunárních a saturnských potřeb, které jsou pro nás všechny tak důležité. Když je ve 3. nebo 9. domě, člověk může být schopen najít jazyk – jakkoli ezoterický – k popisu svých zkušeností, spíše než zůstat němý a nechat si odmotat tlusté střevo, což je často pocit, je-li Uran ve 2. nebo 8. domě. Pokud jste připraveni akceptovat fakt, že si o vás spousta lidí bude myslet, že jste blázni, pak si Uran ve 3. a 9. domě opravdu můžete užít. Pokud zoufale toužíte po tom, aby vás přijal kolektiv, který myslí pragmaticky nebo povrchněji, pak budete pravděpodobně trpět.

Publikum: Znamená to, že se nikdy nebudu shodovat s kolektivním myšlením?

Liz: „Nikdy“ je ve vztahu k Uranu nevhodné slovo. Tato planeta není konzistentní, s výjimkou své nekonzistentnosti. Někdy tiše spí a pak občas vybuchne ve velmi specifických oblastech. Myslím, že je důležité přijmout fakt, že člověk často není schopen myslet v souladu s konvenčními vzorci. Mohou existovat konkrétní problémy nebo konkrétní téma, u kterých se člověk stane velmi uranským. O některých tématech nemusí být s komunikací vůbec žádný problém. Ale když se probírá téma, kde Uran odhalil jednu ze svých kosmických pravd, pak se pravděpodobně najde mnoho lidí, možná většina lidí, s nimiž se člověk nebude moci doopravdy dorozumět. To může být velmi bolestivé, zvláště pokud je člověk značně extrovertní. Může to být obzvláště bolestivé pro kohokoli s důrazem na vodní znamení, protože existuje silná potřeba být s ostatními blízko. Intelektuální výstřednosti mohou člověka odcizit a člověk ztratí pocit blízkosti.

Publikum: Pro dítě s Uranem v těchto domech to může být tragické, pokud je vzdělávací systém příliš úzký.

Liz: Ano, skutečně to může být tragické a někdy je poškození trvalé. Když je dítě s Uranem v těchto domech umístěno do příliš konvenčního vzdělávacího systému, může mu být diagnostikována porucha učení. Ve skutečnosti s učebními schopnostmi dítěte nemusí být vůbec nic špatného, ale způsob učení je velmi odlišný a často pouze kreativnější vzdělávací prostředí odhalí skutečné dary Uranu. Pokud byla někomu diagnostikována porucha učení nebo dyslexie, může to poznamenat celý jeho život, protože může být přesvědčen, že je něco neodvolatelně špatně.

Stejně jako u psychologicky podmíněných fyzických onemocnění se konvenční moudrost hroutí tváří v tvář tomu, proč se zdá, že některé děti mají problémy s učením, a to navzdory jasným důkazům, že pro tyto obtíže neexistuje žádný organický základ. V ideálním světě potřebuje Uran ve 3. nebo 9. domě osvíceného rodiče a osvíceného učitele. Protože vzdělání je odráženo ve 3. a 9. domě, mají tato umístění Uranu velmi specifické vzdělávací požadavky. Náš současný systém samozřejmě v podstatě není schopen tyto požadavky splnit. Jedinec musí často začít znovu, později v životě. Tragédií je, že mohlo být zničeno velmi brzy sebevědomí.

Publikum: Mám dyslektického syna, který má Urana ve 3. domě. To, co říkáte, mi přichází jako velká úleva, i když to zároveň považuji za velmi znepokojivé a smutné.

Liz: Taky mě to mrzí, protože je zatížen nálepkou „dyslektik“, zatímco trochu více pochopení ze strany jeho učitelů by mu mohlo dát svobodu objevit své intelektuální nadání vlastním způsobem. Ale doufejme, že mu časem pomůžete pochopit, že skutečný nedostatek může spočívat ve vzdělávacím systému, se kterým je v kontaktu.

Publikum: Rád bych se zeptal na Uranovu předvídavost. Je to jakýsi vnitřní význam pro budoucnost, nebo je to psychické? A je pravděpodobné, že bude zdůrazněna, pokud je Uran ve 3. nebo 9. domě?

Liz: Předvídavost je jednou z nejkreativnějších dimenzí Uranu, i když někdy může nepříjemným způsobem rozbíjet všechny naše stávající předpoklady a přesvědčení. Uran přináší určitý druh intuitivní vize, někdy budoucnosti, ale častěji širšího fungujícího vzorce, který může budoucnost zahrnovat jako jakýsi vedlejší produkt. Zdá se, že v žádném konkrétním domě není nijak zvlášť zdůrazňován, ačkoli sféra, ve které člověk prožívá své odhalení, může odrážet umístění domu. Není to totéž co senzibilita. Zdá se, že nefunguje na emocionální úrovni – uranská předvídavost se jeví jako náhlé odhalení toho, jak něco nebo někdo funguje. Znám mnoho studentů astrologie, kteří to zažili, když začali studovat astrologii, a rozhodně jsem to zažila i já, když jsem se s tímto tématem poprvé setkala, v době, kdy tranzitující Jupiter vytvořil konjunkci s mým natálním Uranem. Náhlý a silný pocit poznání, jako bych tyto věci znala celou dobu, ale hloupě jsem na ně zapomněla.

Takto samozřejmě Platón definoval vzdělání – proces urychlení vzpomínání si na univerzální pravdy, „vyvedení“ vnitřního poznání kosmického systému, spíše než vnucování vnějších faktů. Vzájemně propojené předměty, které Platón zdůrazňoval – hudba, astrologie, geometrie a matematika – všechny tvoří prométheovské odhalení propojeného celku, „věčných realit“. Uranova předvídavost někdy působí prostřednictvím náhlého a hlubokého vhledu do lidí. To může být charakteristické, když se nachází ve vodních domech, a také v 7. domě, kde může náhlým a pronikavým způsobem odhalit dynamiku vztahů. Ve vodních domech však není o nic „psychičtější“ než kdekoli

jinde. Vhled je obvykle oddělený a nevyplývá z druhu stavu fúze a emocionální identifikace, kterou spojuji s neptunskou senzibilitou.

Uran ve 4. a 10. domě

Další dvojice domů – 4. a 10. dům – se zabývá rodinným zázemím a rodičovským dědictvím. Když je Uran spojen s ranými životními zkušenostmi, a zvláště pokud má také aspekt s Měsícem, může v kojeneckém věku dojít k otřesům nebo stresu v prostředí nebo mezi rodičem a dítětem. To může zanechat pocit, že každou chvíli všechno vybuchne. Toto úzkostné očekávání bezprostřední katastrofy se může přenášet i do dospělosti a může přispívat ke stavu chronické úzkosti.

Někdy předvídavost Uranu vůbec není předvídavostí, ale vzpomínkou na minulé otřesy, které mohou vést k opakujícím se předtuchám exploze, která se má stát někdy v budoucnosti. Někdy samozřejmě k explozi dojde, protože existuje tak jemně vyladěná citlivost na signály blížící se turbulence, že člověk předvídá zcela správně. Častěji však předtucha katastrofy není předtuchou, ale vzpomínkou, vyvolanou situací, která může být navenek nebo vnitřně podobná původnímu scénáři z dětství.

Existují určité stavy úzkosti způsobené Uranem, kdy člověk chodí kolem a očekává, že vybuchne plynový kotel, nebo že se do domu pokusí vloupat zloději. Rozptýlená úzkost z dětství se v dospělosti soustředí na konkrétní předmět nebo situaci ve vnějším světě a člověk se neustále bojí této věci, která je ve skutečnosti zachycením projekce dětských zážitků. Pocit nejistoty, který pramení z rodinného prostředí, má však také vysoce kreativní rozměr. Může vést k rozvoji zvláštního flexibilního postoje k budoucnosti, což zahrnuje hledání intelektuálních nebo duchovních zdrojů k vyrovnání se s možností bezprostřední změny.

Aspekty Měsíce s Uranem a úzkost v dětství

Publikum: Mám Urana ve 4. domě, v kvadratuře s Měsícem. Měl jsem mnoho zkušeností s intuitivním vycítěním, že se stane něco znepokojivého. Mnohokrát se to stalo. Ale někdy se to nestalo. Přemýšlím, jestli bych měl své intuici důvěřovat, protože někdy je tak správná a někdy se zvrtne.

Liz: Je to velmi složitá otázka. Možná neexistuje způsob, jak definitivně zjistit, co je co, a možná v tom, že to nikdy doopravdy nevíte, je kreativní prvek – znamená to, že se musíte naučit spoléhat na vnitřní zdroje a vkládat svou důvěru do života, spíše než do neměnné jistoty vnější reality. Ale myslím, že pokud máte Měsíc v kvadratuře s Uranem, můžete předpokládat, že se věc, které se obáváte, již stala, pravděpodobně před věkem 9 měsíců. Když vypočítáte pohyb Měsíce pomocí sekundární progrese, aspekty, které vytváří k jiným planetám, ať už aplikační nebo separační, by nevyhnutelně nastaly přesně během těhotenství vaší matky (v případě separačních aspektů) nebo do 9 nebo 10 měsíců po narození (v případě aplikačních aspektů). Používám orbis kolem 9 až 10 stupňů. Je váš Měsíc-Uran v kvadratuře aplikační nebo separační?

Publikum: Měsíc je na 8° Vah a Uran je na 12° Raka. Předpokládám, že to znamená, že je v aplikaci.

Liz: Ano, je to orbis 4°, přičemž Měsíc aplikuje kvadraturu. Nastala by přesně ve věku tří až čtyř měsíců, v závislosti na přesné rychlosti pohybu Měsíce. Měsíc se pohybuje mezi 12° a 13° za den, což v symbolickém pohybu sekundárních progresí znamená mezi 12° a 13° za rok, neboli zhruba 1° za měsíc. K náhlému narušení struktury stability pravděpodobně došlo ve čtyřech měsících a váš strach z budoucnosti je ve skutečnosti vytěsněnou viscerální vzpomínkou na nějaký minulý otřes. Pocit otřesu nemusel být doslovný, ve smyslu konkrétního narušení (jako je odloučení rodičů), ale mohl být způsoben obzvláště napjatou atmosférou.

Publikum: Můj otec odešel, když mi byly čtyři měsíce. Vrátil se znovu, ale v té době moje matka nevěděla, že se vrátí. Vlastně si nepamatuji, co se stalo.

Liz: Pamatujete si, ale vaše paměť je zapouzdřena ve vašem strachu. Emoce, které prožíváte, když máte pocit, že se stane něco znepokojivého, jsou pravděpodobně silně zabarveny vašimi ranými zkušenostmi. Paměť se

neomezuje pouze na fakta nebo myšlenky; máme emocionální vzpomínky a naše těla si také pamatují věci. Ne vždy rozpoznáváme, kdy se takové vzpomínky probouzejí. Emocionální a tělesná úroveň paměti je spojena s Měsícem, který je jako miska nebo pohár přijímající proud životních zkušeností. Určité situace ve vašem současném životě mohou tuto niterní paměť spustit a uvrhnout vás do paniky, protože podstata situace se nějakým způsobem podobá původní dětské konstelaci. Pokaždé, když se něco, co představuje symbol bezpečí, zdá být ohroženo náhlou změnou, je pravděpodobné, že se aktivuje starý strach.

Situace, které ostatní lidé nemusí považovat za tak znepokojivé, mohou mít zvláštní sílu vyvolávat ve vás úzkost, zejména situace, kdy se něco objeví z ničeho nic a naruší váš pocit zakořeněnosti. Obzvláště špatné to může být v blízkých vztazích, protože vaše zkušenost je ztráta otce a vystavení extrémnímu stresu matky, byť dočasnému. Tento druh chronické úzkosti je jednou z charakteristik kontaktů Měsíc-Uran, zejména v těžkých aspektech. Někdy může pomoci, když se pečlivě podíváte na své intuice budoucích rozrušení, abyste zjistil, zda není nějakým způsobem spuštěn původní šokující zážitek z odloučení rodičů. To může vysvětlovat některé „nesprávné“ intuice.

Samozřejmě se mohou stát i nepříjemné věci, protože život je takový. Stávají se každému, ať už s natálním aspektem Měsíc-Uran či bez něj, a tak či onak se všichni musíme naučit vyrovnat s překvapeními a situacemi, které se náhle vymknou naší kontrole. Ale Měsíc-Uran, protože odráží tak ranou zkušenost s náhlou změnou, může vyvolat nutkání předpovídat události jako uranskou obranu proti neočekávaným životním zvratům. Nutkavé snahy předpovídat katastrofy, ať už intuitivně nebo prostřednictvím systémů, jako je astrologie nebo Tarot, často odrážejí zoufalou potřebu zpochybňovat vesmír. To je ve skutečnosti používání Uranu k ochraně sebe sama před Uranem – rozvíjení prométheovské předvídavosti, abychom se vyrovnali s obrovskou neosobností kosmického systému, která by nás mohla kdykoli zasáhnout.

Proto se mnoho lidí věnuje studiu astrologie. To je často jeden z důsledků chronické úzkosti z Uranu – hledání způsobu, jak předpovědět, co bohové chystají, než se na vás zezadu vrhnou. Může to být extrémně kreativní a aspekty Měsíc-Uran mohou odrážet hledání mateřského bezpečí prostřednictvím uranských aktivit, protože běžné nebo obecné rozmanitosti

materiálního a emocionálního bezpečí nelze důvěřovat. Řádné fungování vesmíru, i když je znepokojivé, dává člověku pocit uzavřenosti a součásti inteligentního a smysluplného vzorce. To je hlubší důvod, proč se Měsíc-Uran a také Uran v 10. domě (který má také vliv na matku) často spojují se studiem astrologie.

I když si nemyslím, že existuje vzorec, podle kterého bychom mohli rozlišit mezi skutečným uranským prozřením a druhem úzkosti, která je ve skutečnosti vzpomínkou na uranské narušení z raného života, někdy můžeme získat pocit, kde se nachází v minulosti chronický strach. Čím lépe tomu rozumíme, tím více to má tendenci zmírňovat strach. Tento druh chápání je sám o sobě uranský – znalost složitosti psychologického „systému“ je protilékem na hrůzu, kterou fungování tohoto systému vyvolává u slepých a nic netušících lidí. Toto je další rozměr daru ohně. Lidé s aspektem Měsíce vůči Uranu budou mít takovou úzkost pravidelně, v určitých situacích, které spouštějí pradávnou hrůzu z nepředvídatelnosti života. Když k tomu dojde, bude to spíše minulost než budoucnost – i když minulost můžeme vždy znovu vytvořit prostřednictvím „nutkání k opakování“ nebo nevědomě vyžadovat její obnovení z hlubších důvodů souvisejících s naším vnitřním vývojem.

Publikum: Mám pocit, že to je ta pravá uranská předvídavost. Uran má mnoho společného s pochopením vzorců, podle kterých se chováme. Je to, jako by, když se zatáhnou mraky, pravděpodobně pršelo. Je to tak logické, ale je to také předvídavost. Uranská předvídavost má tedy co do činění se zkušeností a se Sluncem jako vědomou osobností, která rozpoznává náš životní vzorec. Souvisí to také s pochopením vztahů příčiny a následku. Je to, jako bychom studovali archetyp. Pokud pochopíte podstatu archetypu, můžete předpovědět, jak bude fungovat, a možný typický výsledek.

Liz: Ano, a to se snažíme dělat pomocí astrologie. Propojujeme osobní zkušenosti s vrozenými vzory, které jsou univerzální a platné pro všechny lidské bytosti – s tím rozdílem, že každý člověk tyto vzory interpretuje a prožívá velmi zvláštním a jedinečným způsobem. Aplikujeme své znalosti systému makrokosmu na fungování mikrokosmu. Protože známe archetypální vzorec popsaný konkrétní planetou nebo planetární konfigurací, známe její „výsledek“ v nejširším slova smyslu. Pak ale potřebujeme vědět něco o individuálním klientovi, abychom mohli tento široký předvídavý pohled aplikovat na osobní

situaci. Jak říkáte, uranský předvídavý pohled je bezvadně logický. Sleduje logický vzorec rozvíjení, protože existuje intuitivní pochopení tohoto vzorce. Rychlost, s jakou Uran dospívá k závěru, je oslnivě rychlejší než těžkopádné procesy intelektu, ale i když se znalosti mohou opírat o zkušenosti a hluboké instinktivní porozumění systému, jsou nakonec logické.

Uranská předvídavost není ve skutečnosti intuice v hovorovém smyslu; je to něco jiného. Je to schopnost zapojit se do většího systému, takže okamžitě známe pravidla, která řídí konkrétní situaci. Je to spíše jako palubní počítač, který má člověk v některých autech. Pokud člověk jede určitou rychlostí a jeho cesta je 320 kilometrů, palubní počítač okamžitě vypočítá odhadovaný čas příjezdu, který se bude neustále měnit v závislosti na kolísání rychlosti. Na způsobu, jakým Uran funguje, je něco počítačového, a proto je planeta často spojována s počítačovou technologií, a proto jsou lidé se silným Uranem často nadaní v počítačovém programování a inženýrství.

Uran zahrnuje logické porozumění, ale nezdá se, že by vědomá mysl disponovala tímto porozuměním. Zkušenost je sice zapojena, ale nemusí být přímou osobní zkušeností; jde o vnímání širšího rozsahu lidské zkušenosti, jakýsi intimní dialog s archetypální sférou. Prostřednictvím Uranu můžeme dospět k závěru, aniž bychom měli přímou osobní zkušenost s konkrétní situací, protože rozumíme fungování systému a můžeme aplikovat archetypální nebo obecné na konkrétní. Neptunská empatie je také kolektivní a spočívá na podobném vnímání archetypální úrovně emocionální zkušenosti, která umožňuje tomuto typu nějakým způsobem „cítit“ to, co cítí ostatní. Ale v případě Neptunu toto vnímání není logické ani nesouvisí s mentální rovinou.

Osobní zkušenosti a solární vnímání vědomí upřesní to, co vnímáme jako obecný soubor zákonů, a proto je pro studenty astrologie tak důležité sledovat své vlastní tranzity a progrese a propojit planetární vzorce s událostmi ve svém vlastním životě a životech lidí, kteří jsou jim blízcí. Tímto způsobem vidíme, jak naše umění ožívá, a můžeme zvýšit naši schopnost podpořit uranskou předvídavost zralým emocionálním a intelektuálním porozuměním. Proto také stále zdůrazňuji důležitost toho, aby astrolog prožíval nějaký druh psychoterapie; právě prostřednictvím přímé zkušenosti s naším vnitřním světem vkládáme maso do kostí našeho prométheovského, ale neosobního porozumění. Uran nám však umožňuje získat široké porozumění okamžitě, bez

přímé zkušenosti. Věřím, že Uran lze vztáhnout k těm kosmologiím, které se do vědomí dostávají plně rozvinuté, jako náboženská nebo vědecká odhalení.

Uran je především mentální planeta, která pracuje s mentální energií. Není na něm nic psychického, ačkoli je pro nás na naší současné úrovni vědomí záhadný, protože symbolizuje tvůrčí sílu kolektivní, nikoli individuální mysli. Toto je schopnost mysli, které ve skutečnosti nerozumíme. Víme o ní jen velmi málo. Mnoho okrajových oborů se touto oblastí zabývá a využívá tuto mimořádnou sílu mysli k dosažení závěru, aniž by dodrželo kterýkoli z přijatelných kroků, které jsme vždy chápali jako cestu k dosažení poznání.

Uranská odhalení se někdy „příčetným" lidem zdají divoká a potrhlá. Lidé používají kyvadla nebo proutkaření, nebo provádějí mentální cvičení, která zdánlivě mají přímý vliv na zdánlivě pevnou a nehybnou hmotu. Nebo se dívají na legrační astrologické symboly a zdá se, že o vás vědí všechno. Pro pozemskou mysl to nedává smysl – jak k těmto odpovědím přicházejí? – ale je to schopnost mysli, která se dokáže se stejnou lehkostí pohybovat zpět do minulosti nebo vpřed do budoucnosti a dosahuje svých závěrů prostřednictvím vhledu do celého systému. V tomto smyslu to vlastně není předvídavost; avšak racionální ego ji jako takovou vnímá.

Publikum: Ve vědě je velmi dobře známým jevem, že ke stejnému objevu velmi často dochází na několika místech současně.

Liz: Je možné, že Uran je spojen s tímto druhem synchronicity idejí. Když nastane čas pro ideu, raší všude jako plevel. I když může existovat pouze jeden mluvčí, kolektiv je vnímavý k prohlášením daného jednotlivce, protože se daná myšlenka objevuje současně všude – i když si ji neuvědomují. Když o ní lidé slyší, okamžitě reagují, protože se jim zdá povědomá; zdá se pravdivá; je to to, k čemu se tajně přiklánějí. Proto jsem začala tím, že Uran nemá s jednotlivcem nic společného.

V kolektivní psyché se neustále formují uranské myšlenky – záblesky nových způsobů, jakými lze kosmický systém aplikovat v prostoru a čase. Nejde o to, že by Uran systém „vynalezl", spíše nám umožňuje náhlé kreativní odhalení toho, jak se systém propojuje s konkrétním životním stavem nebo zkušeností v dané chvíli. Důležité vědecké inovace jsou vždy pozoruhodným spojením okamžité praktické použitelnosti a letmého pohledu na širší fungování

systému. Když přijde čas na nápad, vždy propukne skrze lidi, kteří jsou vhodnými průvodci. Nápad propukne skrze jednotlivce, kterým se pak připisuje zásluha za nový „objev“. Ale čí to byl objev? Pamatujte, že Prométheus dal oheň celému lidstvu, ne jen jednomu muži nebo ženě. Samozřejmě, hodně záleží na integritě jednotlivce, který slouží jako mluvčí Uranu. Tohoto problému jsme se již dotkli. Ale myšlenka má člověka, nikoli člověk myšlenku. Proto se inovativní myšlenka často objeví u několika lidí najednou, kteří spolu zjevně nemají nic společného.

Velmi často, když skrze nás promlouvá Uran, si myslíme, že jsme byli skutečně individuální, a pak s hrůzou zjistíme, že totéž bylo řečeno nebo objeveno tu, tam a všude. Nejde o to, že bychom vytvořili originální nápad. Můžeme do formování a vyjádření nápadu vnést solární individualitu, ale není to náš výtvor. Je to originální nápad, který nás ovládal a také kohokoli jiného, kdo se shodou okolností stal vhodným nástrojem.

Publikum: Stejné je to s hudbou a uměním.

Liz: Takto funguje kolektivní psyché. Jednou ze zajímavých věcí na aspektech Urana je to, že čím více jich člověk má a čím silněji ovlivňují osobní planety a úhly, tím větší je pravděpodobnost, že se stane hromosvodem pro nové myšlenky, které vyvolává kolektiv. Silně uranský člověk může být těmito myšlenkami velmi silně ovlivněn a může se vědomě či nevědomě stát jejich mluvčím.

Proto je velmi, velmi naléhavé vědět, co se děje; jinak síla takových myšlenek a jejich dopady na behaviorální úroveň mohou srazit ego do prachu. Můžeme si myslet, že jsme velcí géniové, kteří viděli pravdu, a nikdo jiný ji není ochoten uznat. V takovém případě riskujeme, že se dostaneme do velkých problémů. Nebo se můžeme děsit neurčitým pocitem, že stojíme na mrtvém bodě, a můžeme reagovat tím, že všechno přibijeme k podlahovým prknům – v tom okamžiku má přirozeně všechno tendenci explodovat, zejména ostatní lidé, kteří obecně nemají rádi, když jsou s takovou zuřivostí přibíjeni. Nebo prostě chodíme ve stavu strašlivé úzkosti a nechápeme, čeho se bojíme.

Můžeme také projevovat Uran, zaskočeni na nevědomé úrovni myšlenkou, která se nezaregistruje v racionálním vědomí, ale která vyvolává nutkavé a rušivé jednání. Může nastat řada velmi nepříjemných scénářů, pokud

necháváme tyto kolektivní energie prosazovat se, dožadující se formy v osobním životě, a my to nedovolíme nebo nevíme, jak se s tím vypořádat. Pak se Uran může vymknout kontrole.

Posedlost Uranem

Jedna z věcí, která mě o Uranu hodně naučila, byl propagandistický film, který natočili nacisté s názvem *Triumf vůle*.[73] Je to děsivý filmový počin. Hitler vystoupí na pódium, aby promluvil k masám, a zpočátku se jeví jako lidská bytost. Šourá a hodně se dívá pod nohy. Je vidět, že je stydlivý, nesmělý a necítí se dobře, a lze zahlédnout lidskou patologii, která poháněla jeho ambice – násilný otec, dotěrná matka, neúspěšná kariéra architekta, pocit společenské méněcennosti. Pak začne hovořit a je to skoro, jako by se do něj začalo vkrádat něco cizího, něco nehumánního nebo nelidského. Jeho slova jsou čím dál více stupňovaná a nesouvislá. Jeho gesta jsou trhaná a křečovitá a stále více dramatická. Jeho řeč těla je řečí loutky, jíž škubou neviditelné nitky.

Když jsem tento film sledovala poprvé, pomyslela jsem si: „Byl jednou jeden člověk, jakkoli zvrácený a pokřivený. Koneckonců, po této planetě chodí spousta ambiciózních, nenávistných a bigotních lidí; člověk se s nimi může setkat nebo si jejich prohlášení přečíst v denním tisku. Ale tady už nejde o lidskou bytost. Je zde něco jiného, něco obrovského, kolektivního a neosobního, co promlouvá skrze tohoto muže. A to ovládlo i publikum; vystupuje zde mystická spoluúčast.“ Bylo to, jako by se čistá uranská energie, čistá uranská kolektivní myšlenka, snažila vylévat ven a prezentovat nový světonázor; ale tato myšlenka byla zkažena osobní nenávistí a dokonalý svět prométheovské vize byl poskvrněn lidskou patologií jednotlivce, jakmile se objevil, a nabyl temného a destruktivního zabarvení. Považovala jsem to za naprosto děsivé.

Disociace a posednutí uranským duchem jsou v tomto filmu zřejmé. Nacisté to samozřejmě takto neviděli; je to propagandistický film a byl dobře přijat populací, která byla připravena přijmout prométheovskou vizi s jejím „konečným řešením“ problému nedokonalé společnosti. To něco říká o tom, proč měly Hitlerovy projevy tak obrovskou moc nad lidmi, kteří jim naslouchali. Nemluvil jeden člověk – mluvila kolektivní psyché národa s určitými zvláštními

[73] https://www.csfd.cz/film/99752-triumf-vule/prehled/

osobními a obzvláště nepříjemnými gesty. Hitler byl evidentně mluvčím něčeho, co se projevovalo na kolektivní úrovni.

Publikum: Řekla byste totéž o Ježíši?

Liz: Ježíše jsem nikdy neviděla ve filmu. Ale totéž bych řekla o každém, kdo slouží jako mluvčí nějaké ideologie. Ježíše nevnímám jako mluvčího uranské ideologie, ale spíše jako avatara mocné energie nastupujícího věku Ryb. Přikláním se k názoru, že to bylo to druhé. Zdá se však, že kromě širšího duchovního rozměru měl historický Ježíš také některé velmi silné ideologické problémy týkající se římské nadvlády v Judeji, a proto se Římané rozhodli, že je to potížista. Římanům ve skutečnosti nezáleželo na tom, jakého boha kdo uctívá, ale netolerovali náboženskou vizi, která se stala politickou a vzpírala se autoritě římského státu.

Je také možné, že církev má o Ježíšově tvrzení jiné představy než Ježíš sám a to, co jsme v průběhu staletí přijali, se může jen málo podobat původnímu učení. Texty byly systematicky cenzurovány a upravovány a vnitřní i vnější církevní politika nepochybně učinila původní poselství prakticky nerozpoznatelným. Chování některých církevních hodnostářů v průběhu staletí jistě má jen malou nebo žádnou souvislost s jakýmkoli evangeliem lásky a odpuštění, natož se zřeknutím se světského bohatství. A dalo by se odpustit zpochybňování chování mnoha moderních „dobrých křesťanů“, kteří se chovají způsobem, který je strašlivě nekřesťanský a plný bigotnosti a netolerance jako nacistická elita – i když naštěstí v tuto chvíli bez svého politického a vojenského vlivu. Toto je samozřejmě ožehavé téma a obávám se, že pravděpodobně nenajdeme žádné odpovědi, ať už o něm budeme diskutovat sebedéle.

Je-li uranská ideologie vyjadřována tímto způsobem, lze často vidět její důsledky v masových politických shromážděních. Už neexistují žádní jednotlivci. Hitler toto chápání vyjádřil, když v knize *Mein Kampf* napsal, že na masovém shromáždění je myšlení jako takové eliminováno, a proto bude k lidem mluvit pouze jako k mase. Nepochybuji o tom, že touha po spasiteli – neptunská touha po spáse – přispěla k mimořádné vnímavosti, kterou Němci projevili vůči Hitlerově vizi. Také neaspektovaná konjunkce Neptuna a Plutona, k níž došlo při jeho narození, naznačuje mimořádnou vnímavost vůči touhám jeho generační skupiny. Jeho zvláštní osobní dar, jeho osobní charisma, se mi však zdá být z

velké části uranské povahy. Uran na Ascendentu v jeho horoskopu mu umožnil formulovat kolektivní vizi, která spustila nevědomou uranskou vizi u všech posluchačů. Myšlenku Třetí říše se všemi jejími důsledky nevytvořil Hitler. Byla to myšlenka, jejíž čas právě nadešel.

Vzhledem k uranské náchylnosti vyvolávat disociaci a posedlost archetypální ideou je naléhavé, aby doma byl člověk se silným ego-vědomím, který dokáže prométheovskou vizi pojmout a udržet si ji dostatečně dlouho na to, aby si řekl: „Moment, na papíře to vypadá skvěle, ale poškodí to někoho? A jsem morálně schopen to realizovat, aniž by byla zničena moje integrita?“ Bez takového střízlivého kladení otázek jsme vydáni na milost a nemilost něčemu, co není ze své podstaty destruktivní, ale co je archetypální a kolektivní; a to nás může stejně snadno srazit k zemi, jako nás to osvítit. Možná se to nestane globálně, ve smyslu Třetí říše, ale může to zploštit naše individuální hodnoty a pocity v konkrétních oblastech našeho osobního života, a pak musíme žít s následky.

Uran ve 4. a 10. domě (pokračování)

A nyní, po této malé odbočce, kolik lidí má dnes Urana ve 4. nebo 10. domě? Tyto domy se mimo jiné zabývají rodinným dědictvím; oba jsou rodičovskými domy. Během přestávky na kávu se mezi sebou můžete všichni pohádat o tom, který rodič patří do kterého domu. Oba domy však souvisí s naším psychologickým odkazem. Nepopisují rodiče objektivně, ve smyslu prohlášení o tom, kým rodič skutečně je nebo byl. Spíše popisují naše vnímání toho, co u našich rodičů potkáváme. Obvykle se jedná o archetypální vzorec, který se dědí rodinou, a hodně záleží na tom, zda byl daný rodič schopen tento vzorec pozitivně vyjádřit. Protože Uran je vnější planeta spojená s budoucím vývojem, chudák rodič si pravděpodobně nebyl nijak zvlášť vědom mocných kolektivních sil působících v rodinné mysli. Jinak by nemusel být rodičem, protože Úranos v mytologii sotva představuje prototyp instinktivně pečujícího předka.

Uran se ze své podstaty bude bránit závazkům rodičovství, ať už emocionálním nebo materiálním. Může se to zdát trochu kruté, ale Uran v kterémkoli z rodičovských domů naznačuje, že jeden z rodičů měl potíže s navazováním vztahů s dětmi, protože mohl být ohledně rodičovství hluboce

ambivalentní. Uran odráží ducha, který se snaží osvobodit z pout biologie, sociálních struktur, rodinných struktur a emocionálních závazků, a právě tento duch, když je planeta ve 4. nebo 10. domě, bude působit v rodičovské psychice. To naznačuje druh problematických otázek, které lidé s Uranem v těchto domech tak často popisují, když mluví o svých rodičích.

Když je Uran v 10. domě, popis matky je často popisován jako velmi napjatá a nepředvídatelná osobnost – možná taková, která prožívala psychické zhroucení nebo byla neustále na pokraji exploze. Skutečné odloučení od matky, ať už smrtí nebo rozvodem rodičů, se u Uranu v 10. domě nezdá být tak běžné, ačkoli jsem se v průběhu let setkala s několika příklady; pokud se však cesty rodičů rozejdou, dítě obvykle zůstává s matkou, ať už je jakkoli nestabilní, pokud není klinicky duševně chorá. Častěji jsem slyšela klienty hovořit o matce jako o někom, na koho se nemohou spolehnout, nebo jako o „nemateřské“ matce, která se zdála, že nemá děti doopravdy ráda, nebo která se zdráhala projevovat fyzickou náklonnost.

Ale není moc užitečné říkat: „Aha, máš Urana v 10. domě, takže tvoje matka musela být blázen.“ Charakteristická nestabilita, nespolehlivost a napětí spojené s takovou matkou – ať už zjevné nebo skryté – mohou být spojeny s archetypálními vlastnostmi spojenými s Uranem. Jinými slovy, v mateřské linii působil silný prométheovský duch revoluce a vize, ale vzhledem k omezením společenské role přidělené ženám obecně – a matkám zejména – je pravděpodobné, že by matka nebyla schopna plně kreativně projevit dynamické kolektivní energie, které skrze ni působí. Samotná skutečnost, že je matkou, by sama o sobě stačila k tomu, aby se cítila na určité úrovni uvězněná a potlačená, a i kdyby byla naprosto oddaná a naprosto obětavá, mohla by strašně trpět emocionálním a materiálním otroctvím, které by nevyhnutelně obnášelo rození a výchova dětí.

Když je Uran ve 4. domě, je skutečné odloučení od otce poměrně běžné, možná kvůli tomu, co jsem právě zmínila – když dojde k rozchodu rodičů, máme tendenci dát děti matce, což samozřejmě znamená odloučení od otce. Pro otce je také často snazší opustit nešťastné manželství, protože může žít převážně mimo domov a má větší svobodu a více příležitostí k založení nového života, pokud shledává svůj současný život nesnesitelným. Uran ve 4. domě někdy odráží otřesy v rodině v raném věku – například neustálé stěhování nebo

přemisťování – nebo otce, který se zdá být velmi odtažitý nebo nepřístupný. Také jsem slyšela klienty popisovat otce, který byl extrémně náročný, pokud jde o očekávání intelektuální dokonalosti od svých dětí, nebo otce, který měl potíže s projevováním fyzické náklonnosti nebo jakýchkoli emocionálních projevů.

Všechny tyto obrazy samozřejmě odpovídají našemu obrazu Uranu jako mentální planety, radikálního prométheovského ducha působícího v otcovské linii – autokratického, někdy intelektuálně brilantního, ale často nestabilního, požadujícího dokonalost a často bohužel nevhodného pro interakci s obyčejným dítětem z masa a krve. Úranův sklon odmítat emocionální a fyzické nedokonalosti svých dětí může opět znamenat, že otec nikdy ve skutečnosti otcem být nechtěl, kromě na úrovni ideálu.

S Uranem v rodičovských domech se člověk může setkat se všemi druhy narušení a nestability, ať už zjevně či skrytě, v rodinném vnitřním světě. Protože 4. a 10. dům jsou úhlové domy, stejně jako 1. a 7. dům, je nestabilita často doslovná a projevuje se nejen v dětství, ale i v pozdějším životě. Uranská potřeba bořit existující struktury, která začíná jako rodičovské dědictví, ale nakonec patří jedinci samotnému, se může pravidelně projevovat v domácím prostředí v dospělosti, takže Uran ve 4. domě je často spojován s tulákem, emigrantem, osobou, která se cítí nucena opustit místo svého původu.

Člověk se může setkat s kolísavou situací ve světě, která je tak běžná u Urana v 10. domě, kdy si člověk nepřeje být vázán materiálními a sociálními strukturami, které diktují, co představuje „správnou“ práci nebo „správnou“ roli ve společnosti. Je psychologickou pravdou, že děti jsou často nuceny prožívat neprožitý život rodičů, a pokud rodič nebyl schopen projevit žádné tvůrčí uranské vlastnosti nebo násilně potlačil prométheovského ducha, dítě, které se stane dospělým s Uranem ve 4. nebo 10. domě, může být donuceno stát se sociálním revolucionářem nebo věčným tulákem, jež vyjadřuje rodinného daimona, který usiluje o nový svět.

S Uranem ve 4. nebo 10. domě bude proto uranské rodičovské dědictví vyžadovat vyjádření v dospělém životě, často proti naší vůli, dokud nezačneme rozumět kolektivnímu duchu revoluce, který se snažil vyjádřit prostřednictvím rodičů a možná i prarodičů. Dítě, které takové dědictví obdrží, musí najít způsob, jak s ním naložit kreativnějším způsobem než rodiče. Někteří z vás

zvedli ruce, když jsem se zeptala, kolik je zde dnes lidí s Uranem ve 4. a 10. domě. Chtěl by se někdo vyjádřit?

Publikum: Mám Urana ve 4. domě. Během války jsem byl evakuován, takže jsem se od zbytku své rodiny opravdu odcizil. Můj otec byl Velšan, ale rodiče se rozešli a on emigroval do Austrálie ještě před mým narozením. Nikdy jsme se ani nepotkali.

Liz: Takovéto úplné odcizení od otce nebo rodiny není u Uranu ve 4. domě nijak neobvyklé. Je to nesmírně bolestivá zkušenost a nepochybuji, že vás to stálo hodně sil. Ale možná vás to také osvobodilo od nevědomé identifikace s rodinou a kořeny, která udržuje mysl mnoha lidí úzkou a omezenou. Popisujete uranskou zkušenost, kterou nelze nijak spojovat s osobní vinou.

Nestabilita války se často zdá být odrazem Uranu v rodičovských domech, zejména druhé světové války, kdy Saturn byl v konjunkci s Uranem. Zde se uranský duch anarchie, působící v kolektivu, projevuje přímým i osobním způsobem v dětství jednotlivce. Děti narozené v letech 1941 a 1942 mají v horoskopu konjunkci Saturnu a Uranu a pocit úzkosti, ohrožení a nestability je často trvalým rysem jejich duševní krajiny. Jakýkoli pocit struktury a bezpečí je neustále sabotován, částečně ranými vzpomínkami na to, jaké to bylo. Ztráta otce je z pochopitelných důvodů běžná, stejně jako zkušenost matky žijící na hraně, protože její manžel nebo syn je ve válce. Existuje trvalý pocit, že každou chvíli se všechno rozpadne. Atmosféra války je touto konjunkcí popsána velmi výstižně.

Publikum: Moje matka se zlobila, že mě měla jako další břemeno, bez jakékoli pomoci. Jsem si jistý, že můj odsun byl částečně způsoben tím, že se mě chtěla zbavit, a ne jen proto, že chtěla, abych byl v bezpečí.

Liz: Vaše jistota může být lichá. Možná se vás nechtěla „zbavit“ kvůli nedostatku lásky; možná se s tím prostě nedokázala vyrovnat. Zdá se, že toto je běžné téma s Uranem v rodičovských domech – dítě může interpretovat chování rodiče jako necitlivé nebo nelaskavé, ale ve skutečnosti může být rodič na pokraji zhroucení a není schopen reagovat na potřeby a pocity dítěte. Neosobní povaha uranské zkušenosti je pro nás na emocionální úrovni často těžko stravitelná, zvláště když se narušení nebo odloučení jeví jako

nezasloužené a nespravedlivé. Předpokládáme, že za to musí být osobní pocity – naše vlastní nebo našich rodičů.

Uran ale obvykle popisuje narušení skrze kolektivní okolnosti, jako je válka, i když se s ním i ve 4. nebo 10. domě setkáváme v rodinném prostředí, ve vztahu k jednomu či druhému z rodičů. Někdy Uran popisuje temperament rodiče. V takovém případě jsem ale obvykle zjistila, že rodič byl lapen v nesnesitelné situaci a celý scénář má spíše příchuť hrozné kosmické chyby než úmyslného úmyslu ublížit. Ať tak či onak, je samozřejmě nakonec odpovědností jednotlivce najít nějaký způsob, jak ovládnout a ctít prométheovského ducha.

Publikum: Také mám Urana ve 4. domě, ale ten můj je v konjunkci se Saturnem. Pocházím z úplně jiného prostředí. Válka mi do dětství nijak nezasáhla. Vyrůstal jsem však v neúplné domácnosti v prostředí severní dělnické třídy a v té době bylo takové nastavení naprosto nepřijatelné. Moje matka byla vždy pod obrovským tlakem a byla extrémně nešťastná. Zůstal mi z toho pocit, že nevěřím, že existuje způsob, jak se zbavit toho obrovského pocitu úzkosti. Je to jádro úzkosti, které nikdy úplně nezmizí.

Liz: Máte ho v aspektu s Měsícem?

Publikum: Ano. Měsíc je v sextilu s Jupiterem, ale vytváří kvadraturu s konjunkcí Saturn-Uran.

Liz: Už jsem mluvila o hluboké úzkosti z aspektů Měsíc-Uran, a pro vás je tu další výzva v podobě konjunkce Saturn-Uran a kvadratury Saturn-Měsíc. To druhé naznačuje osamělost, útlak a neklid, které jste musel cítit ve svém raném prostředí, a zdá se, že popisuje i neštěstí vaší matky. Mám dojem, že od ostatních očekáváte jen velmi málo, kromě odmítnutí nebo odcizení.

Publikum: Mám obrovský pocit, že někam nepatřím, a přesto zoufale toužím. Žiji v Americe teprve deset let a snažím se vrátit do Anglie. Teď jsem v Anglii a mám pocit, že do Anglie nepatřím; ale měl jsem pocit, že nepatřím ani do Ameriky. Je to pocit, že nejsem nikde zakořeněný. A ani nemůžu říct, že jsem si to vybral. Nechci být kočovníkem.

Liz: Saturn ve 4. domě v kvadratuře s Měsícem rozhodně ne. Ale možná existuje hluboký vnitřní konflikt, protože Uran ve 4. domě se na určité úrovni může snažit vykořenit a zůstat vykořeněný kvůli svobodě, kterou přináší.

Myslím, že vaše minulost bude vždycky trochu bolet; v dětství jste byl okraden o pocit skutečné rodiny a komunity, a jakmile vám byl tento nevinný pocit sounáležitosti odebrán, nelze ho nahradit. I kdyby vás někdo přivítal s otevřenou náručí a před dveřmi se vytvořila fronta na oslavu vaší přítomnosti, nikdy byste tomu zcela nevěřil. Myslím si ale také, že můžete dospět do bodu, kdy budete schopen přijmout fakt, že se nikdy nebudete cítit jako součást komunity„Sounáležitost“ v instinktivním lunárním smyslu nemusí být nutně hrncem zlata na konci duhy a váš pocit sounáležitosti s ostatními lidmi může být zakořeněn v širších nebo hlubších vazbách než je rodina nebo blízkost. Dokud se váš pohled nezmění, budete neustále bojovat se svou touhou po sounáležitosti.

Publikum: Nemám pocit, že s tím bojuji. Ale vím, že od samého začátku trpím úzkostí.

Liz: Použil jste slovo „zoufale“, když jste popisoval svou potřebu někam patřit a pocit, že se to nikdy nestane. Možná „boj“ není to správné slovo. Ale kdykoli někdo vyjádří zoufalství, přemýšlím, zda toto zoufalství nepramení z vnitřního konfliktu, který se neřeší na vědomé úrovni. Váš pocit „nemít kořeny“ vám možná dal i něco velmi cenného, tedy opravdovou toleranci. To je další dar Uranu, který často pramení z ničivého vlivu, který má Uran na stabilní životní struktury.

Když člověk někam nepatří, naučí se být velmi tolerantní; tulák není v pozici, aby se cítil nadřazený, protože se naučí být vděčný za jakékoli projevy přivítání, bez ohledu na to, jak společensky nevhodné je chování toho, kdo ho vítá. Znáte hexagram „Tuláka“ z I-ťingu? Lidé zvyklí na sounáležitost, kteří berou společenské přijetí jako samozřejmost, mohou být děsivě netolerantní, protože nikdy nezažili hlubokou osamělost. Někdy není nikdo samolibější a nesnesitelnější než člověk, který si vždycky mohl dovolit luxus patřit k určité komunitě, a díky tomu se cítí nadřazený.

Publikum: To, co říkáte, je pravda. Protože jsem se ve svém prostředí, které jsem si nevybral, cítil tak izolovaný, měl jsem zvláštní sympatie k outsiderům. Když jsem viděl, že se někdo stává obětním beránkem, okamžitě jsem se toho člověka zastal.

Liz: Jednou z věcí, kterou byste možná měl vzít v úvahu, je způsob, jakým se vypořádáváte se svým hněvem. Předsudky, které nejsou u Uranu nijak neobvyklé, nakonec nejsou příliš užitečné, a to je oblast, na které byste mohl plodně zapracovat. Osobní vztek na neosobní uranské okolnosti je obtížná záležitost, se kterou se lze smířit, a je to docela základní lidská reakce. Může však vážně zkreslit uranskou vizi a oheň, který člověk ukradne, nemá sílu zahřát.

Problém s Uranem je, že nakonec není nikoho, koho bychom mohli vinit. Dokonce i Prométheus si uvědomil, že nemůže vinit Dia. Musíme nějak přijmout povahu systému, který se nachází v procesu vývoje a často dělá závažné chyby. Uran ve 4. domě může představovat dokonalou společnost, dokonalou komunitu, ve které by okolnosti narození a původ rodičů neměly určovat hodnotu člověka. To je uranský ideál dokonalosti. Ale materiální realita taková není. Pravděpodobně to tak ještě dlouho nebude, pokud vůbec někdy bude, protože s lidskou přirozeností vždy existuje zásadní problém. Saturnské prvky lidské přirozenosti, které v sobě všichni máme, jsou hierarchické a vždy budou bránit ztrátě sociálních struktur, které definují naše místo.

Takže se na minulost, která ve vás zřejmě vyvolává spoustu vzteku, možná bude třeba dívat jinak. Pomalu doutnající, doutnající hněv oběti může být velmi kontraproduktivní a může vám zabránit v naplnění nejkreativnějšího rozměru Uranu ve 4. domě. To znamená být upřímně občanem světa, spíše než vyvrhelem nebo obětním beránkem. Tyto dvě věci nejsou totéž, přesto obě souvisejí s Uranem ve 4. domě. To, zda se cítíte jako obětní beránek nebo občan světa, do značné míry závisí na tom, jak malý nebo velký je váš pohled na věc.

Publikum: Teď se necítím jako obětní beránek. Ale stále cítím, že musím pochopit podstatu svého dřívějšího hledání obětního beránka.

Liz: Uran může být obětním beránkem, ale Uran může být také osobou, která obětního beránka vytváří. Znovu vám všem doporučuji zajít do místní videopůjčovny a sehnat, pokud ho seženete, film *Zardoz*.[74] Když se všichni obětní beránci sejdou, vytvoří společnost, v níž jsou obětními beránky ti, kteří netrpěli jejich konkrétními strastmi. Je vtipné, jak často se to stává.

[74] https://www.csfd.cz/film/872-zardoz/prehled/

Publikum: Také mám Urana ve 4. domě a ať jsem se sebevíc snažil vytvořit stabilní prostředí, vždycky jsem selhal. Rozpadlo se mi manželství a můj rodinný život byl zničen a zdá se, že nikdy nenacházím ten druh bezpečí, který chci.

Liz: Někdy je to cena, kterou člověk platí za oheň, jde-li o Urana ve 4. domě. Rodina založená na pokrevních vazbách nemusí být vždy možná a to se může týkat nejen původní rodiny, ale i rodiny, kterou se člověk snaží vytvořit jako dospělý. Když je Uran v 7. domě, člověk může mít nekonvenční partnerství, nebo když je ve 2. nebo 10. domě, může pracovat v nekonvenční práci a očekávat alespoň částečné naplnění. 4. dům je však přirozeným domem[75] Měsíce, který je k Uranu zásadně nepřátelský. Naše lidská touha zapustit kořeny je Uranem ohrožena. Pokud se člověk snaží založit svůj pocit sounáležitosti a emocionální jistoty na pokrevním příbuzenství, může o něj přijít – a možná v něm dřímá touha osvobodit se od takového emocionálního otroctví a zajistit, aby jeho rodina nebyla tvořena pouze pokrevními příbuznými.

Publikum: Říkáte, že nikdy nebudu moci mít rodinný život?

Liz: Ne, to vůbec neříkám. Uran ve 4. domě může mít šťastný rodinný život s dětmi, širší rodinou a stabilním domovem. Ale stále zdůrazňuji, že u Uranu je velmi důležitý psychologický přístup. Mohl byste se prosím pokusit rozlišit mezi fyzickou realitou a vnitřním postojem? Shakespearův Hamlet říká: „Připravenost je všechno.“ Šťastný rodinný život na vnější úrovni není totéž co psychologický imperativ učinit z pokrevních vazeb základ vlastního bezpečí. Potkala jsem mnoho lidí, kteří vroucně milují své rodiny, ale mají smysl pro hlubší a vyšší realitu, a proto jsou vybaveni k tomu, aby se vyrovnali s takovými změnami, které se v životě každého člověka dějí – děti odcházející z domova, umírající příbuzní, nutnost vykořenění, rozpad manželství – aniž by cítili, že smysl jejich existence byl zničen.

Existují také lidé, pro které je konvenční rodinná jednotka vším a koncem existence. Žádný vnější vztah není „dost dobrý“, aby konkuroval rodině; žádné místo není tak uklidňující jako rodinný domov; žádný vítr změny nepronikne skrz trojitá okna. Bez rodiny člověk přestává existovat. Pokud rodina znamená

[75] Rak. RS

tyto věci, pak může Uran ve 4. domě představovat velké problémy. Řekl jste, že se vám zdá, že nemůžete najít takový druh bezpečí, jaký chcete. Možná by stálo za to se zamyslet nad tím, jaký druh bezpečí to je a zda je pro vás skutečně to pravé, nebo zda by to mohla být jen nutkavá kompenzace za něco jiného. Mohly by se ukázat jako relevantní otázky týkající se vašeho raného rodinného zázemí. Mnoho lidí, kteří v dětství zažili narušení, zejména rozpad manželství rodičů, se v dospělosti snaží vytvořit jakousi „dokonalou rodinu“, aby zmírnili bolest z raného života a strach, že se narušení opakuje. To nemusí být nejlepší způsob, jak s Uranem pracovat.

Publikum: To, co Uran nabízí, není zrovna férová dohoda, že ne?

Liz: Záleží na tom, jak se na to díváte. Uranská spravedlnost je neosobní a neuspokojuje naše emocionální potřeby, a prométheovský oheň není zadarmo. Uran ve 4. domě může nabídnout obrovskou vnitřní svobodu a schopnost navazovat hluboká přátelství, která jsou mnohem pevnější, trvalejší a naplňující než syndrom – „nemám tě moc rád, ale jsi moje rodina, takže tě budu muset přes Vánoce snášet“, který trápí tolik lidí. Nejhlubší úroveň 4. domu se týká duchovního domova, duchovního zdroje, a Uran může nabídnout silné intuitivní spojení s tímto zdrojem. Ale za takové rozšíření vědomí musíme vždy zaplatit.

Je to jako pocit hledání obětního beránka, který jsme zkoumali dříve. Několik z vás hovořilo o tom, že se musíte něčeho vzdát, a to v oblasti života ovládané domem, ve kterém se nachází Uran. Zdá se, že máte pocit trhání nebo vytržení, nebo že vám je něco násilně odebráno. Takto prožívá Uran naše lunární, citová, instinktivní stránka. U všech vnějších planet se člověk musí něčeho vzdát, pokud jde o osobní spokojenost založenou na konvenční nebo čistě instinktivní definici bezpečí. Rodinné vazby jsou součástí našeho instinktivního prostředku k přežití, fyzickému i emocionálnímu. I zvířata mohou mít velmi silná rodinná pouta. Rodina je prvním místem, kam se obracíme, abychom našli pocit sounáležitosti a příslušnosti.

Pokud nám uranský duch toto vezme, co nahradíme? Uran nabízí pocit kosmu, božského řádu a harmonie, který vytváří rodinu jiného druhu. Intuitivní vědomí vzájemného propojení a schopnost kontaktu s lidmi na hluboké duchovní a intelektuální úrovni – ať už jsou fyzicky přítomni, nebo nepřítomni – jsou základem přátelství a společenství skutečně humanitárního druhu. To je

samozřejmě zcela cizí tomu, když jedete domů na Vánoce, kde máte krocana s rodinou. To neznamená, že si nemůžete dát i krocana. Ale možná je třeba ho jíst s větším odstupem.

Musíme si uvědomit, co Uran nabízí, a to i přes ten lunární pocit nespravedlnosti. Z pohledu našich osobních potřeb je to nespravedlivé jednání. Chronická úzkost, pocity obětního beránka nebo oběti a hlodající pocit životní nejistoty jsou častými součástmi ceny Uranu. Ale i když je to vysoká cena, kterou je třeba zaplatit, odměna se rovná úsilí. Tohle bych řekla o Uranu v jakémkoli domě, nejen ve 4. – pokud se dokážeme zbavit toho otravného pocitu, že s uranskou vizí je něco „špatně“, že to není normální, pak máme šanci dosáhnout druhé strany. Ale myslím, že je to těžké. Ve 4. domě je to bolestivé, protože je to vodní dům, stejně jako 8. Uran ve všech vodních domech má něco, co nás nutí zbavit se citových vazeb. Možná stačí jednou, možná bude třeba opakovat stejný postup; to nelze vědět. Rozhodující je náš přístup.

Publikum: Zdá se, že se pohybuji mezi pocitem mučednictví a silnou potřebou ovládat, co se kolem mě děje. Předpokládám, že to jsou reakce na úzkost.

Liz: Ano, myslím, že jsou. Jsou to charakteristické lidské reakce na nelidský pocit, který připisujeme Uranu. Buď se cítíme jako oběť, nebo se snažíme mobilizovat saturnskou kontrolu, abychom se ochránili. Ale i když jsou to na jedné úrovni přirozené reakce, na druhé jsou neprospěšné. Když je Uran v konfiguraci s osobními planetami – dokonce i „měkkými“ aspekty[76] – máme tendenci nést v této sféře života určitý prvek úzkosti a musíme se s ním vyrovnat, jak nejlépe umíme. Totéž platí pro pozici Urana v domě.

Existuje mnoho různých způsobů, jak se vyrovnat s úzkostí, některé jsou destruktivnější než jiné a některé jsou funkčnější. Všechny jsou velmi individuální a nejsou otevřené posuzování ostatními – pokud metody nezahrnují ubližování druhým lidem. Bylo by nerealistické a možná i vyloženě pošetilé očekávat, že existuje nauka, kterou lze přijmout, nebo terapie, kterou lze podstoupit, která zcela odstraní uranskou úzkost. Ze své podstaty je mimo ego a není přístupná snahám ega o kontrolu.

[76] Harmonické aspekty. RS

Ego bude vždy panikařit, když se setká s něčím, co ho ohrožuje změnou, která není z jeho vlastní vůle. Problémem zde není „vzdání se“ ega, ale naučit se rozpoznat, že je to jen jedna z postav v kosmické hře a často se bude muset podřídit vůli jiných, kolektivnějších postav. Potřebujeme se s Uranem zapojit do jakéhosi tance – musíme být schopni ovládnout jeho energie a inspirace a vynaložit úsilí na jejich formování a směrování, ale musíme si také uvědomit, že z této planety nejde udělat služebníka našeho osobního já. To vyžaduje zvláštní druh flexibility.

Publikum: Jaký orbis používáte pro aspekty s Uranem?

Liz: Obvykle počítám asi 10°. Čím blíže je orbis, tím intenzivněji jej člověk pravděpodobně pocítí; ale aspekt je operabilní do 10°.

Publikum: Pouze s Uranem?

Liz: Tento orbis používám s jakoukoli planetou v hlavním aspektu – konjunkci, kvadratuře, opozici nebo trigonu. U sextilů bych použila menší orbis, kolem 6°.

S orbisy 10° pracuji již dlouhou dobu, protože jsem v průběhu let pozorovala, že planety promlouvají skrze člověka, a to nejen v jeho myšlenkách a postojích, ale také v chování, stylu, slovech, řeči těla a vkusu. Nejjasněji to lze vidět, pokud daná planeta nevytváří žádné jiné aspekty. Při těsných orbisech se zdá, že není v aspektu. Hlas každé planety je však nezaměnitelný, ozývá se hlasitě a jasně, a pak člověk objeví aspekt 10°. Ačkoli tak široký orbis nemusí být tak intenzivní a nutkavý jako orbis 2°, stále se projeví v životě člověka.

Uran v 5. a 11. domě

Podíváme se na Urana v 5. a 11. domě? O co vlastně jde na této ose domů?

Publikum: Participace. Tvoření.

Liz: To jsou vynikající definice 11. a 5. domu jako samostatných domů. Ale ve svém jádru se osa zabývá identitou – ať už jde o „čisté“ vyjádření identity prostřednictvím 5. domu, nebo o rozvoj identity v kolektivním rámci, do kterého jedinec patří, prostřednictvím 11. domu. Otázkou je, „Kdo jsem?“ Jsem sám sebou ve smyslu zvláštního, jedinečného, solárního jedince, nebo jsem součástí „my“? Pokud ke mně někdo přijde na večírku a zeptá se: „Kdo jsi? Řekni mi něco o sobě,“ řeknu: „Jsem astrolog,“ nebo „Jsem bankéř,“ nebo „Patřím k scientologické církvi,“ nebo „Jsem Beran,“ nebo „Jsem biozahradník,“ nebo „Jsem feministka,“ nebo „Jsem manželka a matka,“ nebo „Jsem svobodná bílá žena ze střední třídy“?

Jak se identifikujeme? Podle vlastních výtvorů, nebo podle skupiny, ke které patříme? V tradičních učebnicích se píše, že následné domy popisují „hodnoty“. Vztahují se k základnímu kameni, na kterém budujeme svou životní stabilitu. Identita je jednou z nejzákladnějších struktur, na kterých je postaveno vše ostatní. Jak 5., tak 11. dům, kterým definujeme identitu, jsou pevné a nezbytné.

Uran natálně umístěný v těchto domech může velmi ztěžovat prožívání a definování identity takzvaným „normálním“ způsobem. Jakými způsoby se definujeme?

Publikum: Obvykle podle práce, společenského postavení a zázemí. Ale teď, když o tom přemýšlím, jsem si uvědomila, že mám tendenci pořád zmiňovat své děti. Ztotožňuji se s rolí matky.

Liz: To není neobvyklé; mnoho lidí se definuje nejprve jako rodiče. Ale překvapivě se nejedná o definici 5. domu, ačkoli 5. dům je tradičně spojován s dětmi – je to definice 11. domu. Být rodičem není individuální záležitost, ačkoli děti, které máme narozené, jsou odlišné osobnosti, a stejně tak i náš styl rodičovství. Být rodičem je prohlášením, že je člověk členem rodiny, a že proto přispívá „normálním“ způsobem k další generaci. Je to nenápadné prohlášení,

které má mnoho významů, kromě toho zřejmého. Být rodičem je v mnoha kruzích vstupenkou do normality. Definujeme se ostatním nejen naším rodinným zázemím, ale i rodinou, kterou jsme si vytvořili.

Definujeme se také, pokud tvoříme umělecky: „Jsem malíř. Jsem spisovatel.“ To je spíše definice 5. domu – identita je ztotožněna s individuálním tvůrčím talentem. Stále však používá společensky rozpoznatelnou frázi k popisu toho, kým člověk je. Stejně jako definování sebe sama jako rodiče s sebou nese mnoho skrytých důsledků na kolektivní úrovni. Říkáním „Jsem umělec“ člověk také říká: „Jsem kreativní, nepatřím do normální společnosti, nemám pořádnou práci. Jsem trochu blázen, všichni umělci jsou, a proto se „nehodím“. Dokonce i umělec, který se označuje za umělce, si našel kolektivní skupinu, se kterou se může identifikovat – i když je to antikolektivní. Je to opravdu nevyhnutelné.

Definujeme se podle toho, co jsme vytvořili, nebo se definujeme podle skupiny, ke které patříme, ať už intelektuální, kreativní, náboženské, emocionální, rasové nebo sociální. Ale v okamžiku, kdy použijeme definici, která v ostatních vyvolává určité reakce, prohlašujeme se ve vztahu k „nim“ a přešli jsme z 5. domu do 11. domu. Je zřejmé, že se to liší, ale všichni máme skupinové vazby, abychom popsali, kde cítíme, že patříme. Uran v 5. nebo 11. domě má však tendenci říkat: „Promiňte, ale nemůžete tuto skupinu použít. Nemůžete použít své děti k sebedefinování. Nemůžete použít své umělecké nadání. Nemůžete ani použít ideologii. I když si myslíte, že jste jedním z nich, nepopisuje to celou pravdu o vaší identitě.“ 11. dům je samozřejmě Uranův přirozený dům a 5. jeho přirozený polární opak. K pochopení Uranu obecně se můžeme přiblížit rozpoznáním, že problémy kolem 5. a 11. domu jsou ve skutečnosti problémy Slunce a Uranu – ať už je planeta natálně v jednom z těchto domů, nebo ne.

Snaha být někým, kdo je rozpoznatelný podle běžných společenských kritérií, může být s Uranem v těchto domech obtížná nebo dokonce nemožná. Kdo z nás ho má v 11. domě? Jak se cítíte ve skupinové situaci?

Publikum: No, mám pořád pocit, že se v jakékoli skupině nedokážu ztotožnit. Vždycky jsem outsider. Teď už tuto úroveň chápu. Ale jako dítě to bylo bolestivé, snažit se zapojit do základní školy a pořád jsem se cítil, jako bych

tam nepatřil. Mám Urana v Raku v 11. domě a asi jsem doufal, že budu mít ve škole a později i v jiných skupinách pocit, že mám „rodinu“. Ale nikdy se to nestalo.

Liz: To je prométheovská osamělost.

Publikum: Na druhou stranu se teď v takových skupinách cítím jako doma. Myslím, že jsme tu všichni nějakým způsobem outsideři. Většinu lidí v této místnosti už možná nikdy neuvidím, ale přesto cítím, že sem patřím. Byl to dlouhý boj s tím, abych se s tímto pocitem nepatřičnosti obvyklým způsobem vyrovnal. Už bych nechtěl patřit do skupin, do kterých jsem se dříve snažil zapadnout.

Liz: Je to docela podobné, jako když Groucho Marx[77] jednou řekl: „Nevstoupil bych do žádného klubu, který by mě přijal za člena.“

Publikum: Představoval jsem si Urana v 11. domě jako jakéhosi sportovního komentátora, který informuje o průběhu fotbalového zápasu. Není součástí týmu a není přímo zapojen do dění, ale musí chápat celý obraz. Potřebuje vědět všechno, co se děje. Je mimo, ale je také důležitou součástí hry.

Liz: To je pěkná analogie. Takže ve skutečnosti mluvíme o jiné úrovni zapojení skupiny, o jiném vztahu se skupinou – o někom, kdo je zapojen, ale nepatří do skupiny. Co je to skupina? Obvykle si skupinu představujeme jako fyzický kolektiv lidí, kteří se scházejí a o něčem diskutují nebo se setkávají za určitým účelem. Lidé ve skupině jsou propojeni snadno identifikovatelnými spřízněnostmi – jsou to místní, kteří vytvořili výbor pro opravu střechy vesnického kostela, nebo studují stejný předmět, nebo mají společnou politickou či duchovní vizi, nebo jejich děti navštěvují stejnou školu, nebo všichni patří ke stejnému povolání.

Obvykle se seskupujeme konkrétním způsobem z rozpoznatelných důvodů. Uran v 11. domě však může shledávat tento druh seskupování obtížným, ne-li nemožným. Uranská skupina se může skládat z lidských i nelidských entit, mrtvých lidí, lidí, kteří se ještě nenarodili. Může být založena

[77] Groucho Marx, vlastním jménem Julius Henry Marx (2. října 1890, New York, USA – 19. srpna 1977, Los Angeles, Kalifornie, USA) byl americký herec a komik. RS

na nejasně tušeném pocitu určitého druhu duchovního nebo intelektuálního sjednocení, sloužícího nejasně tušenému evolučnímu cíli. Specifické sdílené zájmy do ní nemusí vstupovat, stejně jako praktické důvody nebo fyzická blízkost. Člověk se nemusí vůbec dobře ztotožnit se svou profesní skupinou, přesto může cítit zvláštní spřízněnost s lidmi roztroušenými po celém světě, kteří v životě dělají zcela jiné věci, přesto jsou nějakým způsobem „sjednoceni“ či vnímají tutéž holistickou vizi.

Publikum: Ano! Jako dítě a také jako teenager jsem měl vztahy se všemi lidmi, se kterými jsem se setkával v knihách. Trávil jsem spoustu času hraním si s knihami. Jiným to připadalo zvláštní.

Liz: Ostatní obvykle považují Urana za zvláštní. Další důležitou otázkou s Uranem v 11. domě jsou přátelství. Přátelé často skončí v zemích, které jsou tisíce mil daleko. Povaha uranských spřízněností vůbec nebere v úvahu praktické pohodlí navazování přátelství s lidmi, kteří žijí vedle. Člověk se nemusí se svými skutečnými přáteli setkávat mnoho let. Přátelství však přetrvávají a s časem a vzdáleností nevyblednou. Existují na zcela odlišné úrovni než na úrovni „Pojďme se příští týden sejít na oběd ve městě“. Uranův smysl pro „skupinu“ není fyzické povahy. Je to skupina založená na něčem mnohem jemnějším a často popírá možnost nalezení pocitu sounáležitosti blízko domova. Prakticky dojíždíte z Rakouska, abyste absolvovali kurz CPA[78] v Londýně, což se zdá odrážet potřebu usilovat o skupinové spřízněnosti, které přesahují fyzickou blízkost.

Publikum: Necítím blízkost k seminářům a kurzům, které mám k dispozici doma.

Liz: Vážím si komplimentu. Ale možná to bude také proto, že ty semináře a kurzy se konají doma, což je pro Urana příliš omezené.

A co Uran v 5. domě?

Publikum: Mám to v 5. domě.

Liz: Začněme tím očividným. Máte děti?

Publikum: Ne.

[78] Jedná se o seminář, jehož přepis máte před sebou. RS

Liz: Chcete děti?

Publikum: Ne. Nikdy jsem vlastně děti nechtěla. Ale mám neteř, která chodí do základní školy. Moje neteř se ke mně chová jako k rodičovské postavě, i když jsem se nesnažila stát mezi ní a její matkou. V některých ohledech je to těžší, než kdyby to bylo moje vlastní dítě, kvůli napětí mezi mnou a mou švagrovou.

Liz: Takže jste si vytvořila vztah rodič-dítě s dítětem, které ve skutečnosti není vaše vlastní. Říkáte, že se k vám vaše neteř takto chová, ale pravděpodobně k ní cítíte totéž. To je velmi zajímavé. Nepřemýšlela jsem o tom, ale samozřejmě je to velmi uranské, že? Narušuje to konvenční, biologickou definici pouta rodič-dítě. 5. dům se částečně zabývá božským dítětem v nás, jiskrou tvůrčího života a novými potenciály, které promítáme do našich vlastních dětí. Zdá se, že to zažíváte s dítětem, které není vaše. „Normální“ definice „mého dítěte“ je pro Urana často irelevantní. Někdy jsou uranské děti v 5. domě nehmotné – často se jedná o tvůrčí, intelektuální nebo duchovní díla. V tomto skupinovém prostředí je pravděpodobně nevhodné zabývat se hlouběji všemi potenciálními problémy, ke kterým by mohlo dojít ohledně dětí – pokud o nich nechcete diskutovat?

Publikum: Ne, to si nemyslím. V tuto chvíli ne.

Liz: To je v pořádku. Je tu ještě někdo s Uranem v 5. domě?

Publikum: Ano, a chci diskutovat o svých problémech s dětmi. Mám konjunkci Jupitera a Uranu v 5. domě. Vždycky jsem se cítila ambivalentně, chtěla jsem děti a zároveň je nechtěla. Své první dítě jsem měla během mého návratu Saturnu a opravdu jsem cítila, že je Saturnovo dítě – ne kvůli její osobnosti, ale kvůli pocitu zodpovědnosti a frustrace, který jsem cítila. Bála jsem se a stále se bojím, že budu v pasti. Moje dcera má ve skutečnosti konjunkci Slunce a Urana.

Liz: To, co vás zřejmě pohlcuje jako osobní konflikt, je zároveň do značné míry kolektivní záležitostí. V mnoha oblastech se s tím zachází hlasitě ideologickým způsobem, což se zdá, že neděláte – a to je vám ke cti. Ale to, zda žena porodí děti, či nikoli, je v současnosti velmi žhavé téma. Uranův boj proti otroctví přírody a instinktů může u ženy s Uranem v 5. domě vytvořit obrovský

konflikt. Pocit identity nemůže být založen na rodičovství a někdy existuje silný impuls rodičovství odmítnout, aby bylo možné vytvořit hlubší nebo širší pocit identity.

Publikum: Snažila jsem se být konvenční, ale Jupiter-Uran mi to konvenčně nedovolil. Nedokázala jsem cítit, cokoli „oni“ chtěli, abych cítila.

Liz: Zdá se důležité, abyste byla dostatečně upřímná a řekla: „Jsem ambivalentní.“ Také se domnívám, že je to mnohem zdravější pro vaše dítě, které by instinktivně poznalo, kdybyste svou ambivalentnost maskovala velkou demonstrací sebeobětování a usilovné oddanosti. Existuje mnoho lidí, kteří nejsou dostatečně upřímní, aby to řekli. Uran v 5. domě má pověst problémového člověka s dětmi, což může někdy souviset s neschopností rodičů přiznat si občasné pocity ambivalence. Dítě je nevědomky přebírá a cítí se úzkostně a nejistě. Děti se s tím, co je explicitní, i když je to nepříjemné, vyrovnávají překvapivě dobře, ale psychicky mnohem více trpí emocionálními klamy a nečestností. Riskuji, že zde urazím posedle mateřské osobnosti, když řeknu, že jakákoli osoba s Uranem v 5. domě, pokud je k sobě upřímná, pravděpodobně zpochybní rozhodnutí mít děti a může po celý život cítit ambivalentní pocity ohledně plození a výchovy dětí. Jak jsme viděli dříve, „dítě“ může pro Urana znamenat něco zcela jiného než pro mnoho jiných lidí.

Uran v 5. domě může být občas spojen s jedním z těch zjevných osudových aktů, o kterých jsme slyšeli poměrně dost, kdy dochází ke ztrátě dítěte nebo k vynucenému odloučení (například rozvodem zahrnujícím svěření dítěte do péče druhého rodiče). To může, ale nemusí odrážet žádnou osobní ambivalenci, ale může to být součástí hlubšího vzorce, který vyžaduje, aby jedinec našel smysl pro identitu prostřednictvím jiných než biologických výtvorů. Neschopnost mít děti se někdy odráží v Uranu v pátém domě a člověk s tím nemusí moc dělat – kromě adopce nebo náhradního rodičovství, což jsou samy o sobě extrémně uranská řešení. Člověk může toužit po dětech, ale situace ho nutí přemýšlet o svém životě jinak.

Je to, jako by Uran říkal: „Svou identitu nemůžete nastolit biologickým kanálem plození dětí, takže ji musíte najít nějak jinak.“ Potkala jsem mnoho lidí, kteří se kvůli této neschopnosti mít děti stali velmi zoufalými. Ale pochybuji, zda je toto zoufalství, které tak často vede k bolestivě frustrujícím situacím v

klinikách pro léčbu neplodnosti, skutečně tím nejužitečnějším způsobem, jak s Uranem pracovat. Věřím, že je vždy moudré, když se cítíme brzděni vnějšími planetami, zeptat se sami sebe: „Mohl by v tom všem být hlubší smysl? Co se stane, když se na to podívám jinak, z nové perspektivy? Mohlo by mé zoufalství být poháněno nutkavou potřebou někam patřit, být vnímán jako normální?“

Uran v pátém domě nás může přimět k přehodnocení naší definice toho, co je to dítě, a jaké děti – fyzické či jiné – jsme jako jednotlivci nejlépe schopni stvořit. Jako kolektiv o tom neradi přemýšlíme; může to být velmi hrozivé, protože to zpochybňuje naši identifikaci s rodičovstvím jako vstupenkou do společenské normality. Mnoho žen má tendenci cítit se méněcenné, pokud nechtějí děti, a mnoho mužů má pocit, že je zpochybněna jejich mužnost, pokud nemají potomky.

Přesto je schopnost rodičovství – na rozdíl od biologické reprodukce – talent jako každý jiný, nikoli univerzálně daný, a existuje mnoho lidí, kteří by mohli lépe tvořit na jiných úrovních a nechat rození dětí na těch, kteří děti skutečně, hluboce a upřímně chtějí, milují je a s nimi soucítí. A možná existují ještě další lidé, zejména ti, kteří mají Uran v 5. domě, kteří jsou sice dostatečně dobří rodiče, ale se svými dětmi vycházejí lépe jako s přáteli. Takovým lidem by prospělo, kdyby byli upřímní, a to jak pro sebe, tak pro své děti. S Uranem možná budeme muset najít odvahu zpochybnit naše zažité představy o povaze „normálních“ vztahů mezi rodiči a dětmi.

Publikum: Nejsem na své děti moc navázaná. Neignoruji je, ale ani se o ně nestarám. Prostě předpokládám, že budou v pořádku. Máte pravdu – beru je jako přátele.

Liz: To je upřímný projev Uranu. Ale v určitém okamžiku jste musela trpět pocitem, že jste špatná nebo abnormální matka.

Publikum: Oh, to ano.

Liz: Takové pocity mohou postihnout i muže s Uranem v 5. domě. To je obzvláště časté, pokud dojde k rozvodu a dítě odchází s matkou – jak je tomu obvykle. A může to být ještě horší, pokud muž odešel, protože se zamiloval do někoho jiného. Může si říkat: „Jsem nenormální rodič, protože jsem opustil

děti.“ Paradoxně však může být existence dětí jedním z hlavních faktorů, proč muž opustil manželství.

5. dům je také známý jako dům lásky a i v této oblasti může Uran usilovat o více vizionářský a nekonvenční způsob milování, který nemusí nutně vést k „normálnímu“ a oddanému rodinnému životu. Pro mnoho, možná i pro většinu lidí, se očekává, že láska povede k manželství a založení rodiny. I mezi homosexuálními páry může existovat silná touha zúčastnit se nějaké formy svatebního obřadu, adoptovat dítě nebo, v případě lesbického páru, počít dítě prostřednictvím umělého oplodnění. Uran v pátém domě však může usilovat o méně hmatatelný druh závazku a může bojovat proti strukturám, které definují lásku z hlediska jejích produktů.

Někdy dítě prožívá vzpurný, vizionářský prvek Uranu. Čím více se rodič s Uranem v 5. domě snaží upevnit „normální“ vztah rodič-dítě, tím divočejší a „obtížnější“ dítě pravděpodobně bude. Dítě může nést nevědomou projekci Uranu v 5. domě rodiče a může vytvářet třecí plochu, protože má také silný natální Uran. Pokud rodič Uran nevlastní, může být takové dítě nuceno projevovat ducha Uranu nutkavým rebelským způsobem. Pak zoufalý rodič s Uranem v 5. domě přijde na výklad horoskopu a řekne: „Mám problémové dítě!“ Dítě není problém. Problém je v rodičově vnímání – nebo spíše jeho nedostatku – toho, co znamená být sám sebou, aniž by se ztotožňoval s konvenčním rodičovstvím. Mohou se také vyskytnout problémy s přílišným lpěním na tom, co člověk vytváří. Když je Uran v 5. domě, člověk se nemůže ztotožnit se svými výtvory. Člověk musí být schopen je nechat jít.

Publikum: Nemám Urana v 5. domě, ale oba moji rodiče ho tam mají.

Liz: To by se dalo brát jako obvinění – i když si nejsem jistá, jestli vás, nebo jejich.

Publikum: Moje matka má Měsíc v konjunkci s Uranem v 5. domě a kdykoli se na mě zlobila, říkala: „Jdi pryč, nejsi moje dítě, musíš se změnit!“ To bylo od doby, kdy mi bylo dvanáct. Kdykoli se mnou otec s něčím nesouhlasil, vždycky říkal: „Jsem si jistý, že nemůžeš být můj syn.“

Liz: A tohle, dámy a pánové, je to, čemu se říká projekce. Je jasné, že vaši rodiče se oba pokusili zamknout Urana ve sklepě, ale místo toho dostali vás.

Publikum: Kdykoli jsem byl hodný chlapec, říkali: „Tohle je moje dítě. Podívejte se na moje dítě.“

Liz: Možná vás v nemocnici vyměnili.

Publikum: Ne, ale narodil jsem se v konjunkci Uran-Pluton. Mají dítě, které si zaslouží!

Publikum: Jsou některé komunity uranské? Můj přítel se oženil s kanadskou Indiánkou a přestěhoval se na daleký sever. Nedávno přijeli se synem do Anglie a vysvětlili nám, že ho mohli klidně nechat doma – nechyběl by jim, protože všichni byli považováni za rodinu. Později se jim narodilo druhé dítě, protože matka manželky si dítě přála. Tak ho měli, a bylo považováno za dítě matky manželky.

Liz: Ano, to zní velmi uransky. Existují komunity, stejně jako jednotlivci, kteří fungují podle uranských linií. Obecně neberou ohled na hierarchie založené na pokrevních vazbách. Tento druh systému může fungovat velmi dobře pro lidi, kteří k němu cítí spřízněnost. Pro některé jedince může fungovat mnohem lépe než naše „normálnější“ rodinná jednotka, která od tranzitu Urana Rakem vykazuje známky vážného rozkladu. Historicky proběhlo mnoho experimentů s těmito uranskými typy komunit. Izraelský kibuc je dobrým příkladem v moderní době. Na rozdíl od neptunských komunit založených na duchovní touze a oddanosti guruovi nebo mesiášovi mají uranské komunity obecně ideologický nebo politický základ se silnými principy rovnosti a emocionálního odstupu.

Uran v 6. a 12. domě

Pojďme se podívat na Urana v 6. a 12. domě. Nejprve, o čem tato dvojice domů je?

Publikum: Služba. Řád.

Liz: Nejsem si jistá tím prvním, ale s tím druhým bych souhlasila – tato osa domů se na jedné úrovni zabývá řádem a chaosem. Služba je pouze jedním ze způsobů, jak se lidé snaží vyrovnat se zkušeností něčeho většího než oni sami, ať už se jedná o propojenou strukturu fyzického vesmíru (6.) nebo moře kolektivní psychiky (12.). Oba tyto domy se zabývají integrací osobní a transpersonální sféry. Jsou to vnitřní, kadentní domy a předcházejí dvěma kardinálním domům, které se zabývají individuálním projevem ve vnějším světě. Jako obvykle neztotožňuji „transpersonální" s duchovním, ale s dimenzemi života, jež leží za osobností a bezprostředním světem jednotlivce.

V 6. domě čelíme úkolu integrace těla a duševna a vytvoření funkčního vztahu s cykly a rytmy fyzického světa. Ve 12. domě čelíme úkolu zprostředkování kolektivní psychiky, z níž pocházíme. Oba domy se zabývají rozhraním, hranicemi nebo jejich ztrátou. Jsou to tedy oba domy syntézy. Prvky života, které je třeba syntetizovat, a prostředky, kterými toho lze dosáhnout, se však liší. 6. dům je spojen s vytvářením hranic prostřednictvím získávání znalostí a dovedností, které nám umožňují existovat jako součást většího kosmu, aniž bychom ztratili sami sebe. 12. dům vyžaduje, abychom se hranic vzdali, abychom objevili zdroj, ze kterého pocházíme.

Publikum: 12. dům si spojuji s transcendencí.

Liz: Co pro vás tohle slovo znamená?

Publikum: Znamená to přejít, posunout se dál. Předpokládám, že přesně to jste právě řekla – posunout se za osobní hranice k něčemu většímu.

Publikum: 6. a 12. dům jsou proměnlivé[79] domy a pro mě představují bod zlomu, konec starého cyklu a začátek nového. Jsou tedy jakousi přípravou. Něco dospělo do bodu, kdy se z toho stane něco jiného. Je to, jako by se něco vařilo.

[79] Mutabilní. Jedná se o asociaci s kvalitou. RS

Liz: To je krásná analogie a také velmi stará. Když něco vaříte, původní složky se rozloží, změní a integrují novým způsobem. Alchymie používá analogii vaření k popisu přípravy kamene, trvalého jádra osobnosti. 6. a 12. jsou domy, které se zabývají novou kvalitou vztahů, novou směsicí jednotlivce a světa. Jsou to domy alchymické transmutace. Vždycky mě štvalo, když jsem viděla, jak jsou tyto domy, zejména 6., odsouzeny k jednoduchým definicím jako „práce“ nebo „sebezničení“. Jsou to extrémně složité domy. 6. se zabývá novými vztahy primárně na fyzické úrovni, 12. primárně na psychické úrovni, ačkoli tyto dva domy nejsou tak jasně rozděleny, a proto jsou s oběma domy spojovány nemoci fyzického i psychického druhu. Během procesu vaření mohou na povrch vystoupit jedy a věci se rozkládají. Transmutace nastává, když jedinec zažívá, že je součástí mnohem většího systému.

V 6. domě vyžaduje zkušenost smíšení s něčím větším pozemskou reakci. Aby člověk přežil, musí se odlišit. Spíše než ztrácet svou identitu setkáním se složitostmi těla a hmotného světa, vytváří si řád, strukturu, názvy pro věci, disciplíny, dovednosti – zkrátka všechny rituály Panny,[80] které zajišťují, že i když jsme součástí něčeho většího a musíme se podřídit jeho nutnosti, alespoň cítíme, že se s tím dokážeme vyrovnat, protože máme hranice. „Práce“ z pohledu 6. domu není to, co člověk dělá jako povolání – to je spíše záležitost 10. domu. Práce v 6. domě je prostředkem, kterým zaujímáme své místo v každodenním řádu věcí. Je to práce jako rituál, prostředek k nastolení řádu v každodenním životě.

Ve 12. domě vyžaduje zkušenost smíšení s rozlehlostí kolektivní psychiky vodnatou reakci. Jsme požádáni, abychom se zbavili všech věcí, kterými jsme se identifikovali jako samostatní jedinci, abychom mohli cítit to, co cítí celé lidstvo. Vaření ve 12. domě rozpouští všechny hranice, o které jsme se v 6. domě tak usilovně snažili. Ztrácíme se v prožitku jednoty kolektivu. 6. dům se velmi zabývá životem přírody; je to život fyzického světa. 12. dům je životem kolektivní psychiky, včetně jejího dědictví z minulosti. Spojuji ho s dědictvím předků, které sahá za hranice rodičů k národním, rasovým a náboženským kořenům, z nichž rodina vzešla.

[80] Analogie s 6. domem. RS

Možná plně nechápeme, do jaké míry se 6. dům a také Panna, její přirozené znamení, zabývají prožíváním něčeho většího, čehož je člověk součástí. Proto se Panna často velmi dobře vztahuje k rostlinám, zvířatům a rytmům přírody. Důraz na 6. dům natálního horoskopu často vyžaduje, aby si člověk osvojil větší povědomí o těchto rytmech, včetně rytmů fyzického těla. Naše těla fungují podle přírodních zákonů, které sdílíme s ostatními říšemi přírody. Jsme součástí obrovsky propojeného organického života, se kterým se v 6. domě často setkáváme prostřednictvím nějaké nemoci nebo stresující situace, která nás nutí tyto přírodní zákony rozpoznat. 6. dům nás činí stejně otevřenými jako 12. dům většímu vesmíru, ale to je prostřednictvím fyzické dimenze vesmíru.

Prostřednictvím 6. domu si vytváříme rituály, návyky a opakující se, bezpečné vzorce chování, které nám umožňují vyrovnat se s tělem a světem. Když je Uran v 6. domě, kolektivně přijatelné rituály, návyky a vzorce chování obvykle nefungují příliš dobře. Uran v 6. domě je někdy spojován se zdravotními problémy, které matou lékaře. Může to souviset s nemocemi nebo příznaky, které se nezdají mít organický základ. Uran může vyžadovat větší nebo hlubší znalosti syntézy mezi tělem a psychikou a může být nutné vzít v úvahu jemnější vlivy prostředí a mentálního postoje na tělo. Lidé s Uranem v 6. domě nemusí být schopni ignorovat svá těla nebo je léčit podle konvenčních teorií. Celý vjem o tom, z čeho je tělo stvořeno, se může změnit, když je Uran v 6. domě, někdy proto, že člověk onemocní z důvodů, které nikdo nedokáže vysvětlit.

Uran v 6. domě je někdy spojován s narušením našeho úsilí o vytvoření rytmického a stabilního pracovního života. Jak jsem již řekla, „práce“ v 6. domě není to, co děláme, ale rytmy, které si při ní nastolíme. Vstáváme v 8 hodin ráno, oblékáme se, čistíme si zuby, snídáme a jdeme do práce. V 11 hodin si dáme přestávku na kávu, pak obědváme a pak pracujeme až do pozdního odpoledne a jdeme domů na večeři. Ale když je Uran v 6. domě, tento úhledný a bezpečný balíček má tendenci praskat ve švech. Věci se pokazí. Kdykoli se někdo pokusí vytvořit tento spořádaný, „normální“ druh života, obvykle nastanou problémy.

V práci nebo zdraví, nebo někdy v obojím, může Uran dát najevo svou přítomnost slovy: „Promiňte, ale musíte chápat materiální život na zcela jiném

základě. Naučte se dívat za hranice dané moudrosti společnosti kolem vás. Dívejte se hlouběji. Žijte s nestabilitou.“ Uran v 6. domě je proto také spojován s přitažlivostí k alternativním léčebným metodám a s rozvojem dovedností a znalostí v oblastech, které nezapadají do toho, co mnoho lidí považuje za „řádnou práci“. Uran v 6. domě může odrážet něco v dané osobě, co prostě nemůže fungovat pro nikoho jiného nebo se nehodí do rutin a rituálů nikoho jiného. Kdo ve skupině ho má v 6. domě? Chtěl by se někdo z vás vyjádřit?

Publikum: Co se týče rutiny, musel jsem si uvědomit, že budu mít vždycky nevyzpytatelné rutiny. Zacházím do extrémů v tom, že dělám věci, buď všechno, nebo nic, s náhlým výbuchem energie nebo stejně náhlým výbuchem letargie. Co se týče vztahu k tělu, zjistil jsem, že jsem velmi citlivý na elektřinu. Nedávno jsem měl poprvé amalgámovou výplň a rozzlobil jsem svého zubaře, protože jsem řekl: „S tím nevydržím, protože jsem vodivý.“

Liz: Jak se to projevilo?

Publikum: Nemohl jsem spát na posteli s kovovými pružinami. Musel jsem spát na podlaze, zabalený v teplé dece.

Liz: Spousta lidí by si to samozřejmě vyslechla a řekla: „Jste úplně blázen.“

Publikum: Ano, udělali to.

Liz: Tohle lidé obvykle říkají o našem chování v oblasti života, kde zažíváme Uran. Zdá se však jasné, že jste nucen rozpoznat aspekty života svého těla, které jdou nad rámec konvenčních definic toho, jak má tělo fungovat, nebo do nich nezapadají. Asi byste neměl jen spát na podlaze a nechat to být. Můžete se pokusit dozvědět se více o různých teoriích a metodách alternativní medicíny. Udělali bychom dobře, kdybychom si pamatovali, že Uran se zabývá systémem a v 6. domě může odhalit fungování tělesného systému velmi inovativními i znepokojivými způsoby.

Publikum: Můj partner má Urana v 6. domě a trpí syndromem dráždivého tračníku. Neví, jestli je to fyzické nebo psychické.

Liz: Možná by měl začít zkoumat všechny psychologické i fyzické problémy, které mohou k problému přispívat. Doufám, že mi všichni lékaři ve

skupině odpustí, ale „syndrom dráždivého tračníku“ je jedna z těch úžasných nálepek, které lékaři neustále vymýšlejí, což nevysvětluje vůbec nic, kromě toho, že oblastí problému je střevo. Příčiny jsou v současnosti pro ortodoxní medicínu úplnou záhadou, ačkoli obvykle se za relevantní považuje strava a stres.

Publikum: Mohlo by to souviset se stresem v práci?

Liz: Možná, ale hlubší problémy se mohou týkat toho, proč si vybral práci, kterou dělá, a jak interaguje se svým okolím, v práci i mimo ni. Samotná práce nemusí být problémem. Pravděpodobně je třeba přehodnotit celý způsob, jakým žije, protože 6. dům odráží návyky člověka, jak si strukturuje čas, jak si organizuje den. Je možné, že se váš partner ocitl v situaci, která mu dává pocit bezpečí, ale zároveň ho nutí cítit se uvězněný a frustrovaný. Může v tom hrát roli mnoho faktorů. Nerada bych se o jeho horoskopu bavila, protože tu není, aby mi odpovídal. Ale mám pocit, že život, který žije, může považovat za „nestravitelný“, protože se snaží být někým jiným, než kým je. Možná si neuvědomuje, jak konvenční je jeho pohled na věc.

Publikum: Myslím, že máte pravdu. Má „řádnou práci“ se vším, co k ní patří, a nemyslím si, že je to jeho životní cesta.

Liz: Přejdeme k Uranu ve 12. domě? Planety ve 12. domě se mohou chovat mediumisticky – jsou to kanály pro kolektivní psyché. Obvykle se něco dědí rodinnou linií a někdy i dále zpět, rasovým a národním původem – „předky“. Toto „něco“ se neustále snaží promlouvat a předává se jako horký brambor z jedné generace na druhou a hromadí sílu podle stupně svého potlačení. Nikdo se toho nechce účastnit – je to obecně hluboce nevědomé a odráží silný komplex v rodinné psychice. Nakonec se to dostane do něčího 12. domu a vyjde to ven, pokryté hlasy mnoha generací.

Dvanáctý dům se tedy zabývá dědictvím, i když na velmi jemné úrovni. Dědičnost chápeme jako genetickou nebo materiální; obecně neuvažujeme v pojmech dědictví bohů, archetypálních vzorců nebo psychických konfliktů. Když je Uran ve 12. domě, člověk může být nucen chápat dědictví velmi odlišně. Prométheův duch se šíří rodinnou strukturou po mnoho generací, neznámý a neprojevený, a může mít velmi silný účinek, protože byl v minulosti pravděpodobně nemilosrdně potlačován rodinnými očekáváními, předpoklady

a kodexy chování. Uran ve 12. domě se může nakonec cítit velmi zvláštně, a možná i docela šíleně, protože je tímto dynamickým a revolučním duchem zasažen, ale rodina ho popírá a trvá na tom, že všichni jsou „normální“.

Můžeme si s užitkem připomenout, že když Gauquelin prováděl svou statistickou práci, zjistil, že planeta v kadentním domě, umístěná těsně za úhlem, byla mnohem silnější než ta, která byla již „venku“, takřka v úhlovém domě. Sportovci s kulminujícím Marsem ho měli v 9., nikoli v 10. domě, a autoři měli Měsíc ve 12., nikoli v 1. domě. To může částečně souviset s tím, že takové planety postupují po úhlu během prvních let života – ve všech případech pohybem slunečního oblouku a také, pokud se jedná o osobní planety, sekundárně progresivním pohybem, pokud nejsou retrográdní – a jsou tak úzce spjaty s vývojem člověka během jeho kritických let psychologické formování.

Kolem této druhé oblasti kadentních domů existuje jakési energetické pole, jakási „téměř připravená“ zóna, ve které se něco zjevně rozpaluje. Dříve či později se to projeví skrze úhel a vynoří se do vnějšího světa. Je zřejmé, že ne každý Uran ve 12. domě je v konjunkci s Ascendentem, ale do jisté míry to platí pro planetu kdekoli ve 12. domě; a je to obzvláště patrné, když je Uran v konjunkci s Ascendentem zezadu.[81] Promiňte, to zní poněkud obscénně, ale myslím, že chápete, o co jde.

Uran ve 12. domě často pociťuje svou odlišnost mnohem bolestněji než Uran v 1. domě. Rodové dědictví prométheovské vize a narušení je obvykle extrémně silné, ale jedinec se s ním neztotožňuje, jak by mohl, když je v 1. domě, protože je to jakési „rodinné tajemství“. Pocit, že jste mimo, se obvykle objevuje na jemnějších úrovních a člověk ho cítí uvnitř, spíše než aby ho dával najevo navenek. Uran v 1. domě se může tvářit a chovat excentricky, ale Uran ve 12. domě má tendenci se snažit být konvenční, ale zároveň se cítí trochu bláznivě. Nedává to najevo zjevně, ale člověk to uvnitř cítí jako napjatou pružinu. Často se vyskytuje velká všudypřítomná úzkost a někdy i hluboký strach z počínajícího rozpadu, který je v některých případech oprávněný. Člověk může cítit nutkavou potřebu osvobodit rodinu, zachránit ji, nést a uskutečnit prométheovský oheň, který byl po mnoho generací utlumován a potlačován.

[81] Autorka používá „*from behind*“. RS

Protože v těchto záležitostech dostáváme tak málo vzdělání a v mládí tak málo skutečné pomoci, psychologické imperativy, které symbolizují planety ve 12. domě, často vedou k rozpadům. Rozpady samozřejmě nejsou vždy destruktivní nebo „špatné“; někdy jsou zdravé a nezbytné, aby se osobnost mohla obnovit zdravějším a pružnějším způsobem. Pro ty, kteří jimi procházejí, však mohou být strašně děsivé a bolestivé, protože obvyklý psychiatrický přístup spočívá v medikaci a naprostém nepochopení toho, co se ve skutečnosti děje.

Uranský duch, anarchický a kolektivní, který vybuchuje z 12. domu, může být spojen s náhlými stavy disociace a dezorientace – ne proto, že by člověk byl přirozeně nevyrovnaný, ale proto, že pravděpodobně došlo k přílišnému potlačení jakékoli skutečné vize nebo spojení s větším kosmem ze strany rodiny. Začne-li tento duch řádit, zpochybní všechny známé struktury a orientační body ega. Člověk se může vyděsit a síla uranského vidění je tak velká, že může rozbít osobnost – na určitou dobu –, pokud ego není dostatečně silné a pružné, aby ji udrželo pod kontrolou.

Publikum: Zažil jsem zhroucení, které zní velmi podobně jako to, co popisujete. Ale mám Urana v 8. domě.

Liz: Uran v 8. domě sdílí určité společné rysy s Uranem ve 12. Oba domy jsou vodní a oba se týkají nevědomého dědictví. Zdá se však, že 8. dům odráží jak bezprostřední rodinné zázemí, tak i vlastní skrytou stránku, zatímco 12. dům jde mnohem dále do minulosti. Erupce Uranu v obou domech obvykle probíhají emocionálními kanály a často jsou velmi děsivé, protože odhalují dříve nerozpoznaný rozměr reality, který potenciálně transformuje vědomí. Rozdíl se zdá být v kvalitě prožitku. Uran v 8. domě je spojován s náhlou ztrátou nebo odloučením, nebo s nevysvětlitelnými výbuchy vášně či nutkavého pocitu, které převrací vnímání sebe sama. Uran ve 12. domě má spíše tendenci k zahlcení; člověk má pocit, že se celá jeho osobnost rozpadá.

Publikum: Nezažil jsem pocit rozpadu. Bylo to spíš spojené s nekontrolovatelným vztekem.

Publikum: Když mluvíme o erupcích ze skryté stránky života, mám Urana ve 12. domě a jednou z věcí, které se mi dějí od té doby, co pravidelně jezdím do Londýna, je, že v metru zažívám numinózní zážitky. V pátek večer jsem

nastoupil do vlaku a byl jsem opravdu překvapen, když jsem uviděl někoho, koho jsem poznal. Vlastně jsem poznal pár, který jsem viděl před týdnem. Ale neočekával jsem, že v metru někoho potkám. Nejezdím do Londýna tak často a najednou tam byli. Připadalo mi to podivně známé a příjemné. Měl jsem jiné zážitky, velmi silné. Jak zvláštní místo pro nalezení spojení nebo pocitu rodiny – v metru! Cítím se součástí komunity. Co se týče rodinných problémů, můj příběh je typicky uranský – cítím se odcizen od svých rodičů. Loni jsem v rámci terapeutického procesu navštívil bratra a sestru. Myslel jsem, že by bylo dobré se vrátit a znovu vybudovat něco z toho, co se zhroutilo. Ale ne. Je zřejmé, že si o mně myslí, že jsem pořádný podivín, když se objevím, protože oni prodávají ručníky nebo portské víno, kdežto já jsem jako astrolog, který vejde do dveří, trochu divný.

Liz: Pokud máte Urana ve 4., 8. nebo 12. domě, takové úsilí bývá zklamáním, i když vždy stojí za to se o to pokusit. Schopnost vytvořit „normální“ rodinné vazby často selhává; člověku to obvykle neprojde, i když se o to usilovně snaží.

Publikum: Vím, že mluvíme o Uranu ve 12. domě, ale chtěl jsem se zeptat na něco ohledně Neptuna v 6. domě.

Liz: Nebojte, můžete. Kontrast mezi Uranem a Neptunem v 6. domě by mohl být docela poučný.

Publikum: No, mám Neptuna v 6. domě a moje zkušenost s ním je, že se věci projevují alergiemi. Ať už cítím cokoli, obvykle se to projevuje alergiemi a psychosomatickými onemocněními. Teprve si začínám uvědomovat, že totéž dokáže i Uran.

Liz: Jakákoli planeta v 6. domě může projevovat tendenci somatizovat nevyřešené psychologické problémy; tento problém se samozřejmě odrazí v povaze planety. Například Mars se zabývá vůlí a sebeprosazením, a pokud k tomu nedochází v oblasti každodenního všedního života, může se nahromadit hněv, který se projeví typickými příznaky bojových umění, jako jsou migrény.

Vnější planety jsou k tomu obzvláště náchylné, protože se potýkají s energiemi, které přesahují osobní zkušenost. Jsou kolektivní, a proto se mohou zdát velmi silné a zastrašující. Pocit porážky kolektivními silami nebo kontaktu s

kolektivními myšlenkami a inspiracemi může v egu vyvolat pocit ohrožení a bezmoci, a proto mohou být pocity a intuice potlačeny. To znamená, že mohou vycházet ven skrze tělo, protože nejsou integrovány, ať už psychologicky, nebo v hmotném životě. Druhy symptomů se však liší podle toho, o kterou planetu se jedná, a mohou vyžadovat zcela odlišné způsoby kreativního nakládání s energiemi.

Uranské příznaky jsou často spojeny s pocitem uvěznění v životní struktuře, která je příliš omezující a limitující. Nebo může být něčí pohled příliš úzký a materialistický a může existovat nedostatečné pochopení těla na jemnějších úrovních. S Uranem v 6. domě může být nutné rozšířit své vidění a vnímat fyzické tělo jako složitý, vzájemně propojený systém, v němž psychika hraje stejně důležitou roli jako samotné tělo.

Neptunovy problémy obvykle souvisí s pocitem, že se vůbec nechceme vtělit či ztělesnit, a neptunské symptomy často odrážejí pocit bezmoci a silnou touhu po splynutí s rodičovským zástupcem nebo božským opatrovníkem. Neptun říká: „Nezvládám to, je to pro mě příliš ohromující. Prosím, postarejte se o mě někdo, chci pouze zpátky.“ Všechny tři vnější planety mají špatnou pověst somatizace, jsou-li umístěné v 6. domě. Somatizace může být první fází procesu, který nakonec vede k výrazně rozšířenému vědomí. Zpočátku se však tyto planety nemusí být schopny projevit jiným způsobem, protože ego je uvězněno ve velmi pozemském pohledu na svět. Mohou tedy propuknout skrze tělo, protože to je jediný způsob, jak se mohou projevit.

Uran a tělo

Ráda bych se trochu více zmínila o vztahu Uranu k tělu. Pohled na uranskou patologii i uranskou kreativitu může být zde velmi nezbytný, ačkoli to, co nazýváme patologií, může být počáteční fází procesu otevírání nových úrovní vnímání nebo výsledkem hlubokého konfliktu mezi tím, kým člověk je na úrovni ega, a tím, kým se nevědomě snaží stát. Jedním z uranských, poněkud špatných zvyků v oblasti těla je však to, že tato planeta je spojena s vizí dokonalosti, ideálního stavu bytí. Neexistuje ani nejmenší možnost, že by fyzické tělo tuto vizi někdy splnilo. I když člověk začne s tím nejúžasnějším, nejkrásnějším a

nejdokonalejším tělem, nakonec stejně zestárne. Tělo je ze své podstaty nedokonalé a odsouzené ke své smrtelné *moiře*.[82]

Uranus se špatně vyrovnává s procesem stárnutí, s výkyvy a fázemi slabosti a nemoci. Prométheovská vize tuto úroveň života zcela odmítá. Na druhou stranu nás tato vize vedla jako kolektiv k nalezení způsobů, jak prodloužit život a zvýšit jeho kvalitu a vitalitu, zejména v pozdějších letech, a to prostřednictvím neustále rostoucí řady lékařských a technologických objevů. Pokud je však Uran v horoskopu příliš dominantní, zejména pokud je ve 2. nebo 6. domě, nebo silně aspektuje Měsíc (který souvisí s tělesnými problémy), často se objevuje pocit odporu vůči tělu. Ten lze pociťovat vůči vlastnímu tělu nebo vůči nedostatkům v tělech jiných lidí, protože si samozřejmě můžeme promítat svůj pocit fyzické nedokonalosti.

Ve vztazích Uran často tímto způsobem způsobuje zmatek. Pokud je silně konfigurován s Venuší, mohou nastat podobné problémy kvůli asociaci Venuše s 2. domem. Fyzická realita partnera může být časem znepokojivá kvůli uvědomění si nedokonalostí milované osoby. Uran může být také spojován s určitými poruchami příjmu potravy, jako je anorexie, kde může existovat posedlost tělesnou dokonalostí.

Pokud se vrátíme k mytologii, můžeme tento vzorec velmi jasně vidět v Úranově odmítnutí vlastních dětí. Všechno, co je nedokonalé nebo neodpovídá ideálu, je odmítáno, nebo se vynakládá obrovské množství úsilí, energie a často i peněz na „opravu“ nedokonalé věci. Tento postoj může způsobit mnoho bolesti, a to jak v člověku samotném, tak i v lidech, které miluje, když se tato dimenze Uranu vymkne kontrole. Není také neobvyklé u lidí, kteří jsou silně vodnářští, pokud v horoskopu není dostatek Země, který by zajistili rovnováhu.

Publikum: Mohl bych dokázat váš názor? Jsem Vodnář a mám Urana v 8. domě. Nikdy jsem o takových věcech nepřemýšlel, dokud mě někdo neupozornil, jak moc jsem odtržený od hmotné reality. Vždy jsem ignoroval fyzický svět.

Liz: Ve svém mírnějším projevu se Uran nemusí o tělo starat. Ve svém zuřivějším projevu ho může aktivně nenávidět. Člověk by se z toho mohl

[82] Moiry (řecky Μοῖραι, latinsky Parcae) jsou v řecké mytologii buď dcery bohyně osudové nutnosti Ananké, nebo jsou představovány jako dcery Dia a bohyně Themis. Jsou to bohyně osudu, životního údělu. RS

vyvléknout, pokud se o to nebude starat – tedy pokud je mladý, zdravý a atraktivní. Jakýkoli silný důraz v horoskopu – ať už planetou, znamením, živlem, domem nebo typem aspektu – znamená, že se obecně neobtěžujeme s ničím mimo pole tohoto důrazu. V případě silného Uranu to přirozeně znamená odmítnutí dalších faktorů v horoskopu, zejména lunární říše (ačkoli Neptun a Pluton také činí docela drsné věci). Pokud existuje aktivní nepřátelství vůči tělu, pak si nemyslím, že se tomu člověk vůbec vyhne. První planetou, která projeví svou frustraci z uranského perfekcionismu, je obvykle Měsíc, který má tendenci somatizovat svou bolest. Když Uran ukazuje tuto konkrétní tvář, mohou se objevit kompulzivní tělesné problémy, jako jsou poruchy příjmu potravy nebo posedlost změnou nějakého konkrétního rysu obličeje nebo těla, aby tak vznikla vysněná dokonalost.

Publikum: Dokáže to Uran také s city?

Liz: Ano, může projevovat stejné odmítnutí vůči citům – zejména prvotním emocím, které nezapadají do ideálního obrazu. Opět jsou to obvykle Měsíc, Pluton a Neptun, které trpí pod takovou uranskou tyranií. Mnoho lidí se domnívá, že pouze tehdy, když budou odstraněny nebo napraveny excesy lidských emocí, budeme mít dokonalou společnost.

Publikum: Má jóga nějaký vztah k Uranu v 6. domě?

Liz: Ano, myslím, že ano. V kreativním smyslu je jóga formou magie. Je to disciplína, která zahrnuje psychickou nebo psychologickou i fyzickou energii a jejím cílem je vyrovnat lidskou bytost prostřednictvím syntézy fyzického a duchovního. Východní přístup ke zdraví byl vždy holistický, více naladěný na kosmický systém než ten náš, a proto by mohl být vnímán jako více uranský, ačkoli i naše vysoká úroveň technologií v medicíně je uranská, jen jiným způsobem. Jóga sama o sobě může být nesmírně kreativní a léčivá. Přesto jsem se setkala s mnoha lidmi, kteří jsou jí posedlí jako jakýmsi dogmatem. Opět můžeme vidět, že Uran působí oběma způsoby – jako kreativní a konstruktivní síla a někdy jako rigidní světonázor, který odmítá všechny ostatní perspektivy.

Publikum: Mám představu o Uranu v 6. domě, který je posedle znepokojen čistotou a sterilitou.

Liz: To je jeden z možných projevů. Může k tomu docházet jako ve filmu *Zardoz*,[83] kde nikdo nikdy neonemocní, nestane se ošklivým nebo společensky narušitelným. To je jeden konkrétní uranský sci-fi sen. Člověk vytvoří ideální prostředí – bez změti, bakterií, divokých zvířat, chamtivosti, avšak s výjimkou těch prvků, které umožňují systému fungovat dokonale a efektivně.

Publikum: Pozitivní jednání s Uranem se zdá být spojeno s chůzí po laně mezi ideálem a realitou. Jak toho dosáhnout?

Liz: S obtížemi. Nevím, jak se to „dělá“, kromě toho, že se člověk snaží, spadne na jednu stranu, snaží se znovu a spadne na druhou stranu. Postupně se člověk naučí rovnováhu, ladnost a svalovou kontrolu a pády už nejsou tak časté ani katastrofální. Stejně jako všechny vnější planety, i Uran vyžaduje, abychom žili proměnlivým vztahem mezi jednotlivcem a kolektivem. Uran nesymbolizuje osobní mysl; je to kolektivní mysl. Abychom se udrželi na tom laně, potřebujeme pocit „já“ jsem uprostřed; nebo je možná tím lanem ego.

Vědomí „já“ je postaveno na velmi malých věcech. Vývoj ega začíná v dětství, s rozpoznáváním těla a uvědoměním si, co mi dělá dobře, jaké jídlo mám rád, jaké barvy se mi líbí, v jakém prostředí chci žít. Rozvoj silné schránky je spjat s osobní identitou, osobním vkusem, osobními talenty, osobními ideály, osobními touhami, osobními hodnotami a rozpoznáním osobních limitů. Samozřejmě popisuji funkce Slunce, Měsíce, Merkuru, Venuše, Marsu, Jupiteru a Saturnu. Pokud toto rozpoznání osobního já neexistuje, člověk z lana padá.

Doma musí být někdo, kdo Urana udrží v kondici. Pokud je člověk posedlý Uranem, pak odmítnutí těla a pocitů – základů osobního já – může způsobit mnoho problémů. Pochopení toho, proč se tělo jeví jako tak odporné a proč je vnímáno tak negativně, může zahrnovat mnoho bolestivého zkoumání problémů z dětství a možná i nutnost vybudovat si zdravý pocit „já“ z jeho základů v rámci terapeutické situace. Silný Uran v horoskopu není „vyléčitelný“ a může to být úžasně kreativní a vzrušující dynamika. Paradoxně však, abychom dosáhli nejlepšího a nejkreativnějšího rozměru Uranu, musíme rozvíjet právě to, čeho bychom se měli vzdát ve jménu ideálu: ego, sobecké malé já. Uranův duch v nás nám řekne, že osobní já není důležité, protože lidstvo a lidská

[83] https://www.csfd.cz/film/872-zardoz/prehled/

evoluce jsou důležitější. Ale pokud toto malé já není přítomno, Prométheův oheň může zničit.

Aspekty Uranu k osobním planetám

Když Uran aspektuje jinou planetu, stává se tato planeta jakýmsi bleskosvodem pro prométheovský oheň. Uranova vize bude pravidelně zasahovat tuto oblast osobního života a uvede vědomí do stavu nervové bdělosti. Aspekty Uranu k **Měsíci** jsme se již podrobněji zabývali. Měsíc se stává nádobou pro uranskou vizi, a tak bude instinktivní povaha člověka a jeho emocionální potřeby neustále zmítány a zbavovány uspokojení cizími větry z hvězdné oblohy.

Instinktivní povaha člověka je vyzývána, aby překročila „normální“ sféru každodenního života a mezilidských vztahů, a může trvat dlouho, než se jedinec smíří s tím, že se nejedná o smůlu, zlovolný osud nebo bezcitnost ostatních lidí. Protože je povaha Měsíce zásadně cizí uranské vizi, takové aspekty – ať už „tvrdé“ nebo „měkké“ – mohou být velmi obtížné, zejména v rané fázi života. Měsíc stále říká: „Co se děje? Proč nemohu mít žádnou stabilitu? Nechci být separován. Nechci být vytržen z mého hezkého domova a odtržen od rodiny. Nechci vědět o žádném z těchto nesmyslů o „kosmu“. Jsem vyděšený.“

Pokud Uran aspektuje **Merkura**, Merkur z toho bude pravděpodobně mnohem šťastnější než Měsíc – a to i s „těžkými“ aspekty. Merkur říká: „Aha, to se děje! Vidím! Mám pravdu! Znám odpovědi!“ Merkur má rád spojení s Uranem. Jiní lidé si tohoto spojení nemusí tolik vážit – zejména učitelé, když je člověk mladý, nebo pragmatičtější kolegové, když je člověk starší.

Temnější rozměr těchto aspektů – rigidita myšlení, mrzutost, umíněnost, samolibost – obvykle znepokojují ostatní více než osobu ve spojení Merkur-Uran. Velkým problémem je, že Merkur, sám o sobě tulák bez pevného bydliště, může být silně přetížen uranskou elektřinou a je nesmírně důležité mobilizovat saturnský pragmatismus a smysl pro duševní a fyzické limity, aby se ochránilo tělo a psychika. Ale při dostatečné kontrole a zdravém rozumu může být Merkur-Uran úžasně vynalézavý a otevřený, i když často rozhodně nerušen břemenem sebezkoumání.

Venuše si s Uranem rozumí lépe, než by se mohlo zdát. V mýtu je Afrodita dítětem boha Úrana, jež se vynoří z moře poté, co je oplodněno spermatem z uťatých genitálií svého otce. Afrodita Úrania je vyjádřením Urana v osobnější podobě a z astrologického hlediska má Venuše mnohem menší význam pro emocionální vztahy, než bychom mohli soudit, pokud bychom se spoléhali na tradiční učebnice. Rádi spojujeme Venuši se vztahem, ale Venuše má málo společného se srdeční úrovní vztahu. Jako vládce Vah popisuje náš impuls definovat naše hodnoty prostřednictvím smluv, které uzavíráme s ostatními lidmi – jak se jim přizpůsobujeme, jak definujeme hranice mezi sebou a druhými.

Tato vzdušná stránka Venuše popisuje, jak děláme kompromisy a jaké dohody uzavíráme. Jde o vztah jako systém, spíše než o vztah jako vyjádření emocionální blízkosti. Venuše tedy může být docela pohodlným průvodcem uranské vize – za předpokladu, že člověk není příliš zatížen konvenčními postoji a je schopen se dostatečně odpoutat od svých emocionálních potřeb, aby pochopil pravidla fair play.

Mars může s Uranem navázat poměrně produktivní a energický vztah, ačkoli surová fyzičnost Marsu může představovat problém pro uranské ideály či vzory. Uran má tendenci činit Mars intelektuálnějším a méně instinktivním ve svém projevu; a i když to může člověka učinit civilizovanějším a socializovanějším, může také způsobovat potíže na sexuální úrovni a v oblasti vyjadřování hněvu a agrese. Také Mars, když je elektrizován uranským bleskem, má tendenci zapomínat na hranice osobní vůle a může se dostat do velkých problémů, neb prométheovská vize potenciálů a možností může být nad fyzické schopnosti jednotlivce. Mars-Uran má v sobě namáhavost, důslednost, která může vést k obrovským výkonům odvahy a vytrvalosti, ale zároveň může vést k jakési slepé hlouposti ohledně nebezpečí a rizika. Mars-Uran může mít potíže přijmout, že síla jednoho člověka skutečně změnit svět je omezená. Myslím, že eufemismus, který obecně používáme pro tyto aspekty, je „umíněnost“.

Vyjádření **Slunce** může být velmi složité, pokud je spojeno s Uranem, protože sluneční touha po sebevyjádření je v mnoha ohledech nepřátelská vůči Uranu. Jak víme, tyto planety vládnou opačným znamením. Slunce říká: „Jen chvilku, toto globální vědomí je v pořádku, ale co já? Kdo jsem? Nemluvě o evoluci lidstva, ideálním světě a všech těch abstraktních věcech. A co moje

osobní naplnění? Jak můžu být výjimečný, jak můžu zazářit, když musím žít život, který slouží duchu doby?“

Slunce může bojovat s Uranem a někdy je smysl pro individualitu rozdrcen globální vizí nebo zvláštně rigidní a dogmatickou vizí života. Pokud je smysl pro osobní ego dostatečně silný, člověk může najít způsoby, jak využít osobní talenty k tomu, aby přispěl na širší úrovni, a zároveň si zachoval pocit vlastní hodnoty. Pak život může trochu připomínat Odysseusův zápas s Próteem. Člověk se snaží utvářet uranskou inspiraci do tvůrčí práce – umělecké, vědecké nebo sociální – která je jedinečně jeho vlastní, ale zároveň ztělesňuje nebo usměrňuje širší vizi.

Z osobních planet si myslím, že Měsíc to s Uranem má nejtěžší a Merkur nejsnadnější. To neznamená, že s Merkurem a Uranem nejsou žádné problémy; ale tyto dvě planety jsou v podstatě přátelé, zatímco Měsíc a Uran jsou si navzájem cizí a nemají společnou řeč. Tato odcizenost však může být nesmírně kreativní. Jediné místo, kde mohou najít společnou řeč, je systém nebo vize, jež může sloužit jako ochrana – která může být jakýmsi druhem matky, tak i spojením s větším kosmem. Jak jsme viděli, právě proto má Měsíc-Uran více než Slunce-Uran pověst spojení s astrologií – zmapování tohoto systému poskytuje náhled na jakési kosmické mateřství, osvobozené od instinktivního otroctví a zároveň nabízející začlenění a jistotu.

Uran v aspektu k osobním planetám zřejmě odráží intenzivní citlivost k většímu vesmíru a potenciálům do budoucna, které se odhalují skrze takovou otevřenost. To se částečně rozvíjí proto, že jedinci je obvykle v raném věku odepřeno pohodlí z „normálního“ prostředí. Nebo je to možná naopak. Protože osobní planety s aspektem k Uranu cítí větší vesmír hned od narození, žádné prostředí není vnímáno jako normální. I s blahodárnými aspekty jsme vědomě či nevědomě nuceni hledat něco většího a inspirativnějšího než svět, který potkáváme kolem sebe.

Takže, ať už dobrovolně, či neochotně, začínáme hledat otevřené prostory hvězdné oblohy a v důsledku toho se u nás rozvíjejí zvláštní dary, ale i zvláštní problémy týkající se běžného smrtelného života. Tohle bychom mohli říci o jakékoli vnější planetě, která narazí na naše osobní planety. Protože jsme nuceni zažívat věci, které nás vytrhávají z našich velmi osobních, pozemských

identifikací, můžeme si vyvinout schopnost vidět a prožívat mnohem větší vesmír. Ale většinou, alespoň zpočátku, to není z vlastní vůle.

Publikum: A co progresivní aspekty k Uranu?

Liz: Progresivní aspekty zahrnující Urana obecně přinesou uranský zážitek, vnitřní, vnější nebo obojí, ale tento zážitek nemusí nutně vytvořit takovou trvalou otevřenost, kterou popisují natální aspekty. Člověk však jistě nahlédne do většího systému v jeho fungování – často prostřednictvím událostí, které jsou v danou chvíli hluboce nevítané. Je to jako absolvovat jakýsi rychlokurz umění krást oheň. Pokud na to člověk není zvyklý, přirozeně se spálí.

Tranzity a progrese Uranu se obvykle shodují s obdobími, kdy je člověk probuzen, do uvědomění si toho, co leží za hmotnými strukturami života. Pokud je však horoskop narození stahován na stranu Země a Vody, nebo pokud Uran vytváří mnoho obtížných aspektů, pak může být toto probuzení nepříjemné a nežádoucí a neexistuje žádná záruka, že se z něj jedinec poučí. Uran může být tranzitem nebo progresí poměrně traumatický a někdy se lidé poté uzavřou, vyděšení, že by se něco podobného mohlo opakovat. To přirozeně zajišťuje, že až přijde další tranzit, bude dopad ještě znepokojivější.

Publikum: Mám Urana v aspektu s každou planetou.

Liz: Pak jste asi na správném místě. Rozhodně byste neměl pracovat v bance. Co děláte?

Publikum: Pracuji pro místní úřad.

Liz: To by mohlo být ještě horší než banka. Začal jste s touto prací, protože jste měl ideály o zlepšení sociálních podmínek?

Publikum: Ano. Ale moc dlouho to nevydrželo.

Liz: Pokud Uran aspektuje každou planetu, pak se dříve či později budete muset v uranském světě cítit jako doma a uranský svět obecně bohužel v místních radách chybí. Rádi by si mysleli, že jsou uranští, ale obecně jsou mnohem více saturnští a neptunští a jakákoli začínající vize je pohřbena pod tíhou byrokracie, bez jediné jiskry slunečního ohně v dohledu. V každé oblasti svého života budete možná muset nechat dveře otevřené.

Publikum: Začal jsem si to uvědomovat asi v posledním roce.

Příklad horoskopu

Liz: Zbývá nám dost času na to, abychom prodiskutovali horoskop, který jsem dostala od někoho ze skupiny.

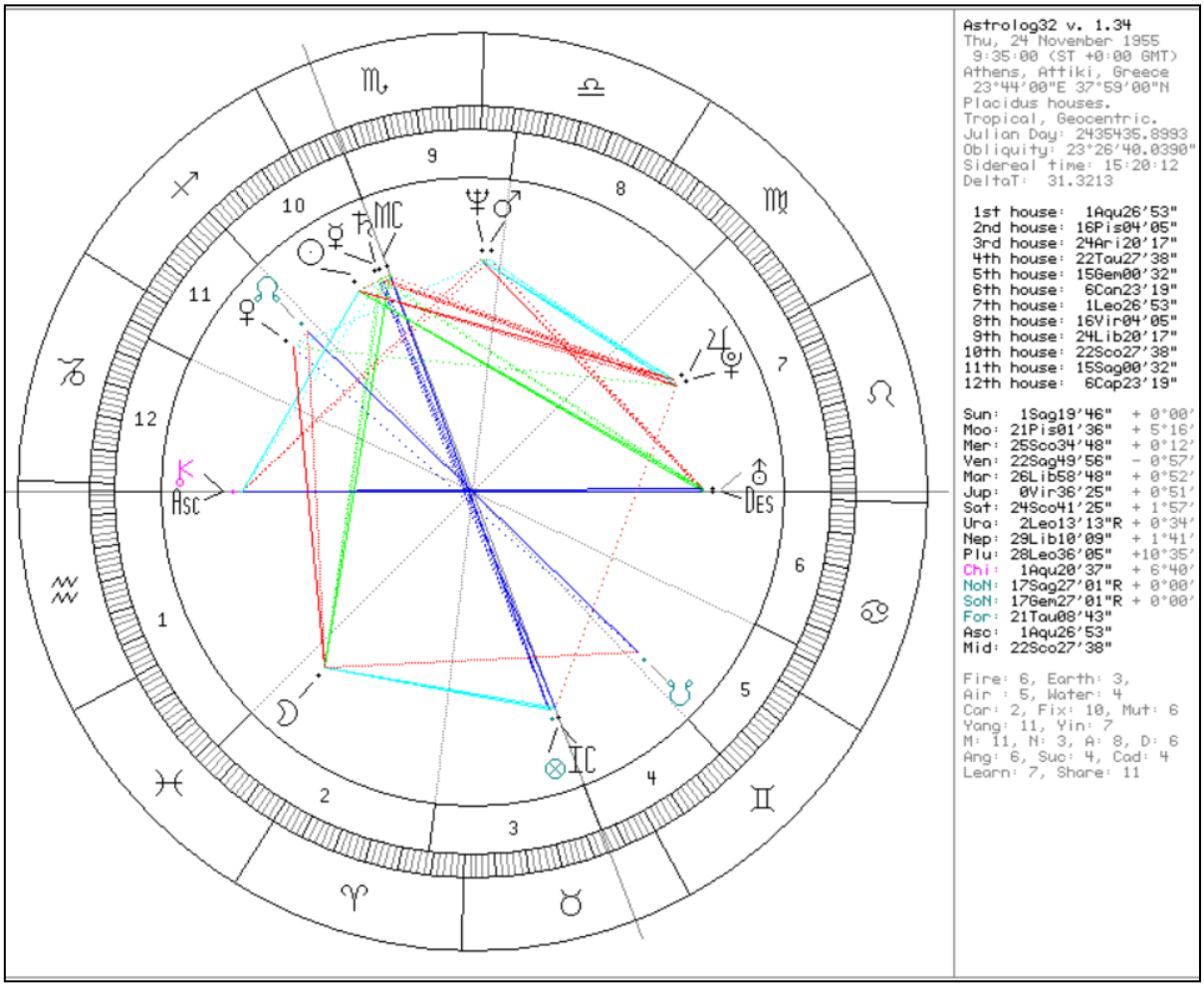

Žena, 24. 11. 1955, 9:35 UT, Athény, Placidus

Umístění Uranu v tomto horoskopu je docela pozoruhodné. Je přímo na Descendentu ve Lvu, v opozici s Cheirónem na Ascendentu ve Vodnáři a v trigonu se Sluncem ve Střelci. Je také v kvadratuře s Neptunem, takže se díváme na jednu z generačních konfigurací vnějších planet, které jsem zmínila dříve. Když jsem mluvila o Uranu v 7. domě, jak jste reagovala?

Publikum: No, říkala jsem si, že si vždycky představuji dokonalý romantický vztah a stále na něj čekám. Je to tak nutkavé, že nedokážu přijmout fakt, že někdo je jen člověk. Zdá se, že se toho nedokážu zbavit.

Liz: Zajímalo by mě, jestli je tento obraz dokonalého románku obranou proti něčemu. Uran v 7. domě obvykle nepředstavuje dokonalý obraz romantické lásky. Může usilovat o nekonvenční vazby nebo vazby, které jsou osvobozeny od obvyklého hraní rolí se všemi s tím spojenými omezeními. Dokonalost v romantickém smyslu je však neptunská touha, nikoli uranský ideál. Uran může vyžadovat vztah, který je inkluzivnějším a flexibilnějším než modely lásky a manželství, které byly k dispozici, když jste vyrůstala, a se kterými jste se mohla setkat v manželství vašich rodičů. Není nemožné najít uranský vztah, který je svobodnější a stimulující než konvenční manželství; společenské klima je pro takové vazby stále více příznivé, alespoň v evropských zemích. Ale protože je Uran v opozici s Cheirónem, hádám, že hluboké osobní pocity nedostatečnosti a nejistoty by vás mohly vést k tomu, abyste se vyhýbala jakémukoli vztahu, ve kterém se bojíte odmítnutí. Myslím, že tyto nemožné ideály můžete používat k ochraně před zraněním.

Protože je na Ascendentu Vodnář, a Slunce je v trigonu s Uranem, vládcem horoskopu, váš světonázor a hodnoty budou pravděpodobně hluboce naladěny na nové uranské myšlenky vycházející z kolektivu. Horoskop však obsahuje hlubokou dichotomii. Na jedné straně je temperamentní, svobodomyslná povaha Uranu/Střelce, s Venuší také ve Střelci. Na druhé straně je skupina emocionálnějších, instinktivnějších umístění – Slunce v kvadratuře s Plutonem, Měsíc v Rybách, Mars v konjunkci s Neptunem, Venuše v trigonu s Plutonem. Tyto dva „tábory“ pravděpodobně nebudou přáteli. A Cheirón, který je v přesném sextilu se Sluncem, je na Ascendentu, v opozici s Uranem. Tato opozice tvoří T-kříž s konjunkcí Mars-Neptun ve Vahách, která je sama o sobě velmi idealistická v romantickém i duchovním smyslu 9. domu. Opozice Cheiróna s Uranem se zdá být velmi důležitá. Co vám to naznačuje?

Publikum: O Cheirónu jsem moc nepřemýšlela.

Liz: Možná by bylo dobré o něm začít přemýšlet. Cheirón umístěný na Ascendentu naznačuje hluboké pocity zranění nebo poškození a je pravděpodobné, že vzhledem k tomu, že jste duchem nezávislá a máte sklon dívat se dopředu a vzhůru, s takovými pocity nechcete mít nic společného. Dříve jsme se zabývali 1. domem jako domem osobního obrazu a s Cheirónem zde může být váš obraz sebe sama nevědomky velmi nízký. Pocity spojené s Cheirónem mohou být velmi nepříjemné a nepohodlné a vůbec neodpovídají

optimismu a univerzálnímu pohledu na svět, který představuje Slunce ve Střelci v trigonu s Uranem. Ale spíše než abyste byla vnímána jako poškozená, potřebná osoba ve vztahu, kde byste mohla být zraněná nebo ponížená, můžete zajistit, aby se to nikdy nestalo, tím, tím, že přijmete soubor standardů, které nikdo nemůže splnit.

Pokud chcete kreativněji pracovat s tím, co nazýváte svým „kompulzivním“ chováním ve vztazích, možná budete muset lépe porozumět tomu, jaké zranění popisuje Cheirón. To by také mohlo pomoci překlenout propast mezi stranou Uran/Střelec a stranou Neptun/Ryby/Pluton. Uran vám může poskytnout snadnou a pozitivní obrannou linii, protože je vaším vládcem v horoskopu a tvoří přátelský aspekt ke Slunci. Takže jste s Uranem přirozeně sympatizující. Pohled na život skrze univerzální brýle by pro vás byl docela přirozený. Možná se však ztotožňujete s vnější planetou, abyste se vyhnula hluboce osobnímu konfliktu, a to obvykle z dlouhodobého hlediska moc dobře nefunguje.

Publikum: Uran momentálně tranzituje mým Ascendentem.

Liz: Tento tranzit může přinést mnoho odhalení, zejména proto, že přechází přes natálního Cheiróna a tvoří opozici k jeho vlastnímu místu. Toto je známý aspekt „krize středního věku“, který obvykle vynáší na povrch všechny neprožité uvolněné obrazy. Domnívám se, že si nakonec mnohem více uvědomíte, o co v této dynamice jde, a určité staré obavy z minulosti by díky tomu mohly být méně omezující.

Pokud jde o váš vzorec chování ve vztazích, mohlo by být také užitečné podívat se na rodičovské problémy popsané v horoskopu, zejména na váš vztah s otcem. Naše rané vztahy s rodiči a vzájemné vztahy rodičů se vždy podílejí na jakémkoli kompulzivním vzorci chování ve vztazích v dospělosti. Trigon Slunce s Uranem naznačuje určité věci o vnitřním dědictví po otci a některé z vašich uranských hodnot – zejména ty, které zahrnují odmítání „chybných“ stránek osobnosti – s ním pravděpodobně souvisejí. Některé z jeho hodnot mohou být velmi pozitivní a pravděpodobně s nimi hluboce souzníte, ale zároveň jsou možná potlačovány jiné stránky vaší osobnosti. Situaci ještě zhoršuje Saturn v MC ve Štíru, v konjunkci s Merkurem a Sluncem, což naznačuje, že mohl mít

velmi represivní vliv nejen na vás, ale také na vaši matku, která se jeví jako frustrovaná, spíše nešťastná či utlačovaná osoba.

Publikum: No, vždy jsem se snažila splnit očekávání, která do mě vkládal můj otec.

Liz: Myslím, že váš otec možná nečekal dítě s Cheirónem na Ascendentu, natož s Měsícem v emocionálních Rybách. To naznačuje dítě, které je komplexní, má určité emocionální potíže a konflikty a je lidské, nikoli nebeské. V mnoha ohledech vyjadřujete témata, která jsme celý den zkoumali. Uranský důraz v horoskopu může být nesmírně kreativní, ale myslím, že se za ním také skrýváte a vaše individualita je víc než jen Uran. Hned na začátku semináře jsem zmínila, že Uran může být ve skutečnosti nepřátelský k individuálnímu projevu. Vaše esenciální povaha zahrnuje vše v tomto horoskopu, což znamená citlivost Cheiróna na Ascendentu, excesy Jupitera v konjunkci s Plutonem v 7. domě, zranitelnost Měsíce v Rybách a emocionální intenzitu Venuše v trigonu s Plutonem.

Publikum: Nemyslela jsem si, že je Venuše v trigonu s Plutonem.

Liz: Pluton je na 28° Lva a Venuše je téměř na 23° Střelce. Možná jen nechcete, aby byly v trigonu.

Publikum: Můj program umožňuje pouze orbis 6°.

Liz: Takže váš program nechtěl, aby byly v trigonu. Jak uranské. Proč neupravíte velikost orbisů ve svém programu? Šest stupňů je pro trigon malý orbis. Navíc jsou ve skutečnosti do 6°. Váš počítač má také evidentně kvadraturu Merkuru s Jupiterem, stejně jako vy, a zdá se, že vynechává to, s čím se nechce zabývat. Na vašem místě bych se měla zamyslet nad tím aspektem Venuše a Plutona a vším, co to implikuje o vašich emocionálních a sexuálních potřebách, a zeptat se sama sebe, zda váš otec považoval takové vlastnosti za přijatelné u dcery. Mohla byste se dokonce zeptat, zda je považoval za přijatelné i u manželky. To by samozřejmě ovlivnilo vaši schopnost shledat je přijatelnými u sebe sama. Uran se svým neosobním kosmickým hlasem by pravděpodobně tento trigon Venuše a Plutona zavrhl jako titánský, a proto vhodný pouze k vyhnanství do podsvětí.

Celá generace se narodila s kvadraturou mezi Neptunem na konci Vah nebo na začátku Štíra a Uranem na konci Raka nebo na začátku Lva. V této skupině existuje intenzivní emocionální touha po prožitku úplné jednoty ve vztahu. Zároveň však existuje zuřivý odpor vůči jakékoli závislosti na jiných lidech a v případě Uranu ve Lvu může být hledání osobní svobody poměrně nutkavé. Lidé s touto kvadraturou se tedy neustále potýkají s rozkolem – mezi ohromující, téměř mystickou vizí emocionální jednoty s blízkými, lidstvem nebo Bohem a intenzivně nezávislou energií, která zuřivě bojuje proti jakékoli formě emocionálního otroctví. U každého jednotlivce se důraz liší v závislosti na celkové rovnováze horoskopu a zapojení osobních planet do kvadratury.

Obvykle, alespoň v první části života, mají lidé s touto kvadraturou tendenci zaujímat strany. Váš důraz na Vodnáře a Urana, podpořený volnomyšlenkářským Střelcem, se pravděpodobně pokusí umlčet nejen trigon Venuše a Plutona, ale i konjunkci Marsu a Neptunu. Takové vlastnosti se mohou zdát příliš lpící, závislé, náročné, pasivní a chudé. Pokud byste měla na Ascendentu Ryby a Slunce v trigonu s Neptunem, pak byste se pravděpodobně ztotožnila s neptunským ideálem, a Uran by byl nepřítelem. Pak byste mohla projevovat své emoce velmi nespoutaným způsobem a nestydět se za to, že jste nedokonalý člověk; a pak byste měla úplně jiný druh problému. Nejde vyhrát.

Publikum: Problém s trvalou snahou najít dokonalého partnera je v tom, že hledáním může trvat roky a roky a pak nakonec najdete to, co považujete za dokonalého partnera, a on si nemyslí, že jste pro něj dokonalou.

Publikum: Momentálně jsem ve vztahu a užívám si to, ale stále hledám svůj dokonalý ideál. Znamená to, že se nemůžu s nikým vázat.

Liz: To vás chrání před dalšími pocity, které by mohly být velmi nepříjemné a bolestivé. Jedním z nich je strach, že byste mohla být vnímána jako nedokonalá, a také že byste mohla začít potřebovat příliš mnoho a pak být ponížena, jak tuším, že to bylo u vaší matky. Uranův duch vás také může chránit před tím, abyste se připoutala ke vztahu, ve kterém byste musela obětovat svou individualitu, jak to pravděpodobně udělala vaše matka. Zde je Měsíc v Rybách, což naznačuje, že váš obraz matky obklopuje určitý problém obětování. V tomto smyslu může Uranovo naléhání na vyhýbání se závazkům sloužit

pozitivní funkci, protože vám pomohlo uniknout opakování rodinného vzorce, ve kterém se konvenční ženská role ukázala jako dusivá pro potenciálně kreativní ženu. Mohou však existovat i jiné možnosti, než být prostě opakem své matky.

Část vašeho odporu vůči takovému závazku je pravděpodobně naprosto na místě. Je to váš uranský duch, který říká: „Nechci skončit jako ona." Saturn je v tomto horoskopu v 10. domě a tento dům je spojen s prožíváním matky. Uran v 7. domě může říkat: „Nechci být jako ona uvězněna konvencemi a nechat si zničit veškerou kreativitu." Uran tedy také bojuje za svobodu ducha a tvůrčího projevu tím, že odmítá konvenční mateřský a manželský vzor. To pro vás může být naprosto vhodné. Ale možná je tento boj příliš nutkavý a dominantní a Uran neumožňuje ostatním planetám, aby se projevily.

Publikum: Přijde mi nudné sledovat tanec života a neúčastnit se ho. Už mě tenhle vzorec unavuje.

Liz: Nebojte se. Vzhledem k tomu, že se Uran blíží k Ascendentu a přesouvá se do opozice se svým vlastním postavením – a také do konjunkce s Cheirónem –, nemyslím si, že se budete nudit ještě dlouho.

Publikum: Ještě jedna poslední otázka. A co skutečnost, že Měsíc v Rybách je jediná planeta pod obzorem?

Liz: Tato jedinečnost, ať už podle živlu nebo hemisféry, je vždy nesmírně důležitá, protože se pohybuje proti rytmu bubnů, na který je naladěn zbytek horoskopu. Představuje silné soustředění energie, které neustále zpochybňuje ostatní planety a nedovoluje jim usadit se v navyklých vzorcích projevu. Měsíc, jediná planeta v „subjektivní" nebo osobní polovině horoskopu, zdůrazňuje to, co bych interpretovala jako silnou touhu po emocionálním splynutí s ostatními, a to by mohlo vyvolat velmi velký strach z emocionální závislosti. Nachází se ve 2. domě, což by mohlo odrážet hlubokou potřebu stability a bezpečí, zejména ve vašem partnerském životě. Tento Měsíc v Rybách naznačuje extrémně silnou emocionální povahu, plnou představivosti, touhy a snů o splynutí; tato silná emocionální síla však může působit primárně na nevědomé úrovni, nebo možná prostřednictvím umělecké tvorby.

Publikum: Jsem umělkyně.

Liz: Pak máte důležitý prostředek pro vyjádření Měsíce, i když umělecká tvorba sama o sobě nemusí stačit k uspokojení všech potřeb Měsíce. Měsíc v Rybách odráží jak konjunkci Marsu a Neptunu, tak trigon Venuše a Plutona: kvůli své emocionalitě, což podtrhuje význam úzkého emocionálního zapojení. Nejedná se o lhostejný Měsíc, přičemž odloučení bude pro tuto stránku vaší osobnosti pravděpodobně velmi bolestivé. Je to další důkaz toho, jak nesmírně důležité je pro vás začít prozkoumávat ty zranitelné city, které Uran, který pilně krade tvůrčí oheň, tak dobře umí umlčet.

Děkujeme, že jste nám poskytla horoskop k diskusi. Seminář je nyní u konce a děkujeme vám všem za účast.

Bibliografie

Addey, John, *Harmonics in Astrology*, L. M. Fowler & Co., Romford, 1976.

Aeschylos, *Prometheus Bound*, in *The Tragedies of Aeschylos*, trans. E. H. Plumptre, David McKay, Philadelphia, 1931.

Bailey, Alice, *Esoteric Astrology*, Lucis Press Ltd., London, 1965.

Harvey, Charles and Harding, Michael, *Working with Astrology*, Arkana, London, 1990.

Jung, C. G., *Psychology and Alchemy*, Vol. 12, Collected Works, Routledge & Kegan Paul, London.

Jung, *Alchemical Studies*, Vol. 13, Collected Works, Routledge & Kegan Paul, London, 1973.

Jung, C. G., *Mysterium Coniunctionis*, Vol. 14, Collected Works, Routledge & Kegan Paul, London.

Manilius, *Astronomica*, trans. G. P. Goold, Harvard University Press and William Heinemann Ltd., London, 1977.

Plato, *Timaeus*, in *The Collected Dialogues of Plato*, ed. Edith Hamilton and Huntington Cairns, Princeton University Pres, 1961.

Roberts, Jane, *Seth Speaks*, Prentice Hall, Englewood Cliffs, NJ, 1974.

Roberts, Jane, *The God of Jane: A Psychic Manifesto*, Prentice Hall, Englewood Cliffs, NJ, 1984.

Taeger, Hans Hinrich, *Internationales Horoskope Lexikon*, Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1992.

Tarnas, Richard, *Prometheus the Awakener*, Auriel Press, Oxford, 1993.

II. část: Tranzity Saturnu a Uranu

Tento seminář se konal 17. února 1996 na Regents College v Londýně jako součást jarního semestru seminárního programu Centra pro psychologickou astrologii.

Význam tranzitů

Na začátek našeho dne bych ráda uvedla několik obecných bodů o tranzitech, abychom měli rámec, v němž můžeme zkoumat tranzity Saturnu a Uranu. Stejně jako u všech astrologických interpretací musíme pochopit základní význam toho, s čím se potýkáme – nejen povahu konkrétních planet, ale také povahu planetárních cyklů. Slovo „tranzit“ používáme ve své práci neustále, ale přemýšlím, zda si vždy uvědomujeme, co tím myslíme. Říkáme: „Tranzitující Saturn je v konjunkci s mým,“ nebo „Tranzitující Uran je v opozici s mým,“ a pak vytváříme řadu předpokladů o tom, co s námi tento tranzit „udělá“.

Ale o čem vlastně mluvíme? Myslíme tím, že kus skály obíhající kolem Slunce silou gravitace nám způsobuje zvláštní věci? Není na škodu si připomenout, kdykoli mluvíme o tranzitech, že se zabýváme cyklickými pohyby v duši. Tranzity nemůžeme skutečně pochopit jinak než z hlediska psychologické dynamiky, protože vše, co prožíváme – jakkoli konkrétně – vnímáme skrze individuální psychiku či vnitřní svět. I když chceme omezit své interpretace na vnější události, stále musíme uznat, že existuje lidská bytost, která na vnější událost zareaguje – a možná ji dokonce přitáhla nebo způsobila – a jejíž reakce budou velmi osobní. Vnímání události je velmi subjektivní záležitost. Událost a osoba nejsou oddělitelné. Jak kdysi řekl Jung, život člověka je charakteristický pro danou osobu. Tranzit, ať už Saturnu, Uranu nebo jakékoli jiné planety, je jak jednotlivec, tak událost, kterou prožívá.

Tranzitní cykly

Tranzity Saturnu a Uranu lze skutečně chápat pouze jako cyklické vnitřní vzorce, spíše než jako izolované tranzity, které zasáhnou jednu či druhou věc v horoskopu narození. Většina z nás pravděpodobně zažije Saturn dvakrát, ne-li třikrát za život. I když se někomu nepodaří návrat Uranu, stále je zde opozice v polovině života. Tento cyklický vzorec se u ostatních těžkých planet nevyskytuje – pohybují se příliš pomalu. Cykly, které symbolizují, jsou větší než individuální. Naše životy tvoří součást jejich větších kolektivních cyklů, ale my nezažíváme jejich kompletní koloběh kolem našich horoskopů narození, a proto můžeme pouze intuitivně vnímat plný význam většího cyklu, v němž žijeme. Uran, Neptun a Pluton nikdy nedokončí své cykly během individuálního života. Jupiter a vnitřní planety se pohybují mnohem rychleji, a ačkoli nejsou svým způsobem méně důležité, neodrážejí základní rytmus bubnů individuálního života. Cykly Saturnu a Uranu tvoří základní rytmus našich životů, nad kterým se odehrávají melodické linie rychleji se pohybujících planet.

Takže se během dne snažte nemyslet na to, jak Saturn a Uran „zasahují“ a pak mizí v zapomnění, dokud nepřijde další „zásah“. Každý tranzit těchto planet do určitého natálního umístění čerpá z naší paměti a zkušeností se všemi předchozími tranzity Saturnu a Uranu do stejného natálního umístění a tento kumulativní fond zkušeností – včetně asociací a pocitů, které s ním spojujeme – zase formuje dopad a výsledek dalšího tranzitu Saturnu nebo Uranu. Pokud vidíme, jak se Saturn blíží ke Slunci konjunkcí, pokus o jeho izolovanou interpretaci nám ve skutečnosti neřekne podstatu toho, o co v tomto tranzitu jde.

Musíme také zvážit kvadraturu, kterou vytvořil ke Slunci zhruba o sedm let dříve, a opozici, kterou vytvořil zhruba o sedm let dříve. Musíme skutečně začít s úplně prvním aspektem tranzitujícího Saturnu ke Slunci a poté se podívat na řetězec zážitků, které následovaly pokaždé, když nastal další aspekt. Jako astrologové, pokud chceme pochopit význam tranzitu a skutečně využít získané poznatky, musíme se vrátit zpět do svého života a podívat se na spojovací nit významu, která spojuje všechny nezávislé zážitky jako šňůru perel. Jedna perla po druhé nám moc neříká. Ale pokud dokážeme vidět celý náhrdelník nebo jeho velkou část, pak víme, s jakým základním psychologickým vzorcem máme co do činění.

Všechny tranzity jsou součástí cyklu a všechny planetární cykly se propojují s dalšími planetárními cykly a vytvářejí opakující se vzory v horoskopu. Nic v horoskopu není izolované a nic není ve skutečnosti „jednorázové“. I když si nedokážeme udržet v paměti všechny různé probíhající motivy a témata, uvědomění si jejich přítomnosti nám může pomoci nahlédnout na individuální tranzit z komplexnější perspektivy. Přestože k tranzitu dochází pouze jednou za život – řekněme, tranzitující Pluton v konjunkci s natálním Sluncem – nicméně tento zdánlivě izolovaný tranzit je součástí většího cyklu. Než se člověk narodil, mohl Pluton zasáhnout různé důležité body v rodinných horoskopech, které souvisejí se stupněm natálního Slunce. Může to později ovlivnit horoskopy našich dětí a vnoučat, i když už to máme za sebou. I když jeden lidský život nestačí k tomu, abychom viděli dokončení cyklu, stále se jedná o cyklus a my jsme jeho součástí.

Spíše než uvažovat o tranzitech jako o izolovaných událostech nebo o odrazu izolovaných vnitřních prožitků, musíme si uvědomit, že jsou vždy součástí pokračujícího procesu, který nikdy nedokončí, protože je to v konečném důsledku proces samotného kosmu. V závislosti na konkrétní životní filozofii můžeme tento věčný proces vnímat jako něco, co se týká vývoje univerzální i individuální duše; nebo jej můžeme chápat na molekulární úrovni, či jako odraz velkých probíhajících pohybů a trendů kolektivní psychiky, které se projevují na sociální úrovni.

Ať už v daném okamžiku procházíme čímkoli, musíme se zamyslet nad tím, jak by to mohlo souviset s tím, co se dělo naposledy, když se odehrála stejná nebo podobná konfigurace. Skutečná povaha aspektu mezi tranzitující a natální planetou – „tvrdý“, „měkký“, napjatý, snadný – je méně relevantní než vztah mezi těmito dvěma planetami v natálním horoskopu. Tento vztah je popsán nejen existujícím natálním aspektem mezi nimi, ale také jejich příslušným umístěním v domě a znamení a tím, jak každý z nich „zapadá“ do celkového obrazu natálního horoskopu. A také se musíme podívat na otázku psychologických protikladů, protože některé planety jsou přirozeně přátelské nebo nepřátelské k jiným planetám. Saturn a Uran jsou myticky starověcí nepřátelé, ale jsou také duem otce a syna a jejich tranzitní cykly, bez ohledu na skutečné aspekty vytvořené s natálním umístěním, si vždy zachovají tento vysoce ambivalentní vztah mezi nimi.

Tranzity jako teleologie

Tranzity popisují proces, který se může odehrávat na několika různých úrovních, vnitřních i vnějších. Pro přehlednost použiji hrubé rozdělení do tří úrovní. Zjistila jsem, že tento způsob vnímání tranzitů je docela užitečným nástrojem pro zahájení interpretace konkrétního planetárního obrazu. Každý z nás má tendenci upřednostňovat jednu z těchto úrovní interpretace více než ostatní, v závislosti na astrologické orientaci a psychologickém přístupu daného astrologa. Mnoho astrologů interpretuje tranzity primárně z pohledu toho, co bychom mohli nazvat konečným významem. Jinými slovy, tranzity se zabývají rozvíjením vyššího vzoru nebo designu a odrážejí duchovní realitu, která je základem vnějších událostí. Jung použil slovo „teleologie“ k popisu konečného účelu konkrétního psychologického zážitku nebo symbolu. Toto slovo můžeme aplikovat i na tranzity.

Můžeme se sami sebe zeptat, co nás má tranzit „naučit“ – co může potenciálně nabídnout z hlediska našeho růstu. Tento přístup předpokládá, že tranzit má hlubší význam, inteligentně duchovní nebo psychologický cíl, který tranzit symbolizuje. Toto je v podstatě pozitivní a konstruktivní přístup (ačkoli často bohužel neopodstatněný), protože teleologie obvykle implikuje již existující kosmickou dobrotivost. Teleologii nevnímáme z hlediska zlého úmyslu, pokud nejsme hluboce paranoidní nebo vážně narušení, protože bychom jinak nemohli snést život. Ať už je význam, který vnímáme, skutečně implicitní, nebo vnesený do zkušenosti silou lidské představivosti, připisování teleologie zkušenostem symbolizovaným tranzity nám dává silnou schránku, ve které se můžeme vypořádat se zdánlivě náhodnou nespravedlností a utrpením života. Teleologické chápání tranzitů může mít velký léčivý účinek, ale pokud tento přístup použijeme na úkor jiných, může to přinést i velké problémy.

Tranzity jako psychologické vzorce

Pokud se zaměříme výhradně na konečný význam tranzitu, můžeme přehlédnout, jak se daný jedinec skutečně cítí a jaký pro něj v danou chvíli je zážitek. Pak se nám může stát, že klientovi, který za námi přichází s žádostí o pomoc, nebudeme rozumět a nebudeme s ním komunikovat. Ať už je teleologie tranzitu jakákoli, musíme také pochopit psychologický vzorec, který představuje, a emoce a asociace, které se pravděpodobně vyvolají, když se tento vzorec projeví. I když můžeme definovat konečný „záměr“ tranzitu, nemusíme si uvědomit, že emocionální zážitek může být zcela opačný.

Například tranzit Uranu přes natální Měsíc může odrážet potenciál pro osvobození od starých rodinných emočních vzorců a širší a svobodnější projev citů a představivosti. Můžeme to také interpretovat jako příležitost rozšířit smysl pro rodinu na lidstvo jako celek a můžeme hovořit o možnosti nového prostředí a nového vztahu k tělu.

Na papíře to vypadá opravdu dobře. Ale během tranzitu se jedinec může cítit docela nešťastně. Může zažívat strašnou úzkost a děsivý pocit, že všechny známé orientační body jsou smeteny pryč. Může se objevit velká nejistota a člověk se může ocitnout v situaci, kdy se mu vybaví vzpomínky a pocity z dětství, které jsou extrémně bolestivé a znepokojivé. Mluvit o konečném významu tranzitu Uran-Měsíc se může ukázat jako velmi užitečné. Stejně tak to ale nemusí být užitečné – s výjimkou zpětného pohledu, a může být nutné to kombinovat s opravdovou empatií k tomu, čím daná osoba právě prochází. To může být obzvláště důležité pro ty, kteří jsou zakořeněni spíše v cítění než v myšlení a kteří se snadno neodpoutají a nedívají se na život z chladných výšin uranských éterů. Poslední věc, o které by takový člověk pravděpodobně chtěl slyšet, je konečný smysl, protože samotný proces se zdá být tak hrozný. Všem se nám líbí zvuk slova „svoboda“, ale někdy zapomínáme nejen na cenu, kterou za ni musíme zaplatit, ale také na hlubokou neochotu, kterou můžeme nevědomě cítit, když musíme dospět a převzít odpovědnost za důsledky svých rozhodnutí.

Bez ohledu na pozitivní význam tranzitu může být jedinec vystaven zdánlivě nevysvětlitelným emocionálním a somatickým reakcím, které se zdají být málo podobné našemu chápání teleologie. Tranzitní kvadratura Neptunu s nativním Měsícem může naznačovat skvělou příležitost překonat osobní

potřeby a dosáhnout hlubšího a soucitnějšího vztahu s celým životem. Může také popisovat nezbytný proces odloučení od rodičovského zázemí. Na emocionální a fyzické úrovni však může jedinec zažívat zvláštní nutkání, která se vzpírají racionálnímu vysvětlení a která způsobují značnou bolest a utrpení. Taková nutkání pravděpodobně odrážejí naléhavou touhu po splynutí, osamělosti a izolaci, jež jsou vlastní odchodu z matčina lůna, a mohou zmást duchovněji nakloněného astrologa, který není vybaven na to, aby dával smysl nutkavému přejídání, náhlé hrůze z dotyku nebo smrtonosným fantaziím, které uprostřed noci napadají spánek.

Nebo můžeme klientovi říct: „Saturn vstupuje do opozice s vaším natálním Sluncem, což vám dává šanci krystalizovat si svou identitu. Jak úžasné.“ Ale jakkoli úžasná je tato příležitost, daná osoba může být tak těžce depresivní, že poslední věc, o kterou se zajímá, jsou abstraktní koncepty, jako je krystalizace identity. Může se cítit unaven, vyčerpán, sklesle, nemilován, a může být natolik uvězněn ve všedních povinnostech a rodičovských komplexech, že se za stromy ztrácí pohled na les. Mluvit o vnitřním rozvoji se v tu chvíli může zdát jako nesmysl, protože počáteční fáze sebepoznání často provází bolestivý pocit méněcennosti a selhání.

Musíme být schopni reagovat na stávající utrpení dané osoby a reflektovat její pocity v termínech, které nabízejí psychologický vhled a lidskou empatii, a také osvícené interpretace toho, co lze z takového tranzitu získat na duchovní úrovni. Mnoho lidí zažívá tranzity prostřednictvím narušení svých blízkých vztahů a jejich pocity jsou stejně důležité jako jakýkoli konečný transcendentní účel. Rozsah emocionálních zážitků se enormně liší a může být zcela diametrálně odlišný od implikovaného významu. Je na nás, astrolozích, abychom dokázali tyto dva pojmy spojit a pomoci klientovi rozpoznat druhy reakcí, které se pravděpodobně objeví v každodenním životě, stejně jako hlubší archetypální vzorce, které působí, a potenciál, který je v prožívání obsažen.

Tyto dvě základní úrovně interpretace tranzitů jsou životně důležité. Pokud se snažíme uniknout našemu emocionálnímu utrpení a konfliktu přehnaným důrazem na teleologii, jen si schováváme horší emocionální účinky na později. I „dobré“ tranzity mohou mít vysokou cenu. Abychom využili nabízených příležitostí, možná budeme muset něco nechat za sebou nebo čelit něčemu, čemu raději nečelíme. Pokud se snažíme vyhnout upřímnému dialogu

s klientem tím, že používáme konečný význam jako jakýsi štít proti emocionálnímu nepohodlí, podvádíme ve své práci.

Pochopení pravděpodobných emočních vzorců reakcí, které doprovázejí konkrétní tranzit, nás sice neušetří nutnosti projít si touto zkušeností, ale může nás ušetřit hloupých rozhodnutí, jimž bychom se mohli vyhnout, kdybychom měli lepší psychologické porozumění. Pochopení teleologie tranzitu nám, jak jsem řekla, může poskytnout prostor, ve kterém můžeme čelit obtížnějším aspektům života, protože smysluplnost je mocným nástrojem pro uzdravení a růst. Musíme to však zakotvit v tom, jak se cítíme nyní, ve ztělesnění, abychom z teleologie udělali něco, co lze zakotvit v reálném životě.

Tranzity jako události

Tranzity mohou také odrážet události, a to jak fyzického, tak psychologického druhu. Zde rozlišuji mezi emocionálními reakcemi (které jsem popisovala výše) a psychologickou změnou nějakého druhu – „událostí“, která definitivně ovlivňuje pohled jedince na život. Vnitřní události tohoto druhu nejsou vždy totožné s vnější událostí, která je vyvolává, a mohou se dokonce odehrávat nezávisle na fyzických událostech. Například psychologická událost odloučení – osamělé uvědomění si, že člověk je nezávislou entitou ve světě – se může odehrát během tranzitu Saturna, ale nemusí být doprovázena vnějším odloučením, jako je opuštění domova nebo rozpad manželství. Nebo se může odrazit v konkrétní události, která se zdá být diametrálně opačná, jako je narození dítěte, které u mnoha lidí spouští nečekané uvědomění si stárnutí a plynutí času a poznání, že člověk už sám není dítětem.

Události vnitřního i vnějšího druhu představují třetí základní úroveň, na které se mohou tranzity projevovat. Zdá se, že potřebujeme setkání s vnějším světem konkrétního druhu, abychom rozpoznali a zpracovali vnitřní změnu a vývoj. Vesměs jsou události, které se nám dějí, ty, které nějakým způsobem odrážejí to, co se děje uvnitř. Bylo by však chybou přehlížet úroveň manifestace a zabývat se výhradně duchovními a psychologickými dimenzemi tranzitu. Manifestace je také součástí naší individuální reality a často je nemožné pochopit sami sebe bez tohoto zrcadla ztělesnění.

I když nemůžeme být přesní ohledně toho, jaké konkrétní události pravděpodobně nastanou, stále můžeme učinit určité informované odhady o

tom, jaké psychologické události se odehrají, mimo emocionálních reakcí, které by mohly konkrétní tranzit doprovázet. Musíme si uvědomit a respektovat skutečnost, že tranzity se pravděpodobně nějakým způsobem projeví v našich životech. Neodcházejí jen tak a díky nějakému chytrému triku nebo psychologii nemají žádný vliv na naši hmotnou realitu jen proto, že je někdo „psychologizoval“ nebo „spiritualizoval“.

Pokud jsou projevy tranzitu čistě vnitřní, neznamená to, že jsme byli mimořádně chytří. Občas jsem se setkala s lidmi zabývajícími se hlubinnou psychologií, kteří mají zvláštní představu, že pokud provedou dostatek vnitřní práce, pohyby odrážející se v jejich horoskopech přestanou mít cokoli společného s jejich vnějším životem. To je přinejmenším neuvěřitelná arogance, protože to naznačuje, že vědomé ego může ovládat vesmír. Možná budeme schopni činit inteligentnější volby a vyhnout se hloupým rozhodnutím, která nás dostávají do problémů. To ale není totéž jako psychologizovat tranzit do neúčinnosti.

Astrologové někdy říkají: „Aha, proběhl ten a ten tranzit a nic se nestalo!“ Ale co znamená „stalo se“? Když to lidé říkají, obvykle tím myslí, že se žádná konkrétní událost neshodovala se dnem, kdy byl tranzit přesný. Nikdy jsem ale neviděla tranzit, u kterého by se nic nestalo, co se týče psychologických reakcí jedince. Navíc k psychologické události může dojít dlouho před nebo dlouho po fyzické události. Jinými slovy, dopad události na jedince může být opožděn, protože se s ní emocionálně nevyrovnal. Nebo psychologická událost může konkrétní událost předvídat (nebo dokonce způsobit).

Vezměte si například situaci rozvodu. Kdy manželství končí? Když je vydán rozsudek o rozvodu? Když se oba lidé rozhodnou, že toho mají dost? Ale co když je manželství pro jednoho ukončeno, ale pro druhého ne? Někdy k rozvodu u jednoho partnera dojde až několik let po skutečném právním rozvodu a často to závisí na vytvoření nového vztahu. Někdy je to jasně vidět na tranzitech v kompozitním horoskopu. Někdy se silný tranzit, který signalizuje skutečný konec vztahu (například tranzitující Pluton v konjunkci s kompozitním Sluncem nebo Ascendentem), neshoduje s odloučením páru, ale s opětovným sňatkem jednoho z nich.

Tranzitní obrázek, který jasně naznačuje rozpad vztahu, se může odehrát roky předtím, než se pár rozejde, ale rodinné povinnosti nebo finanční problémy je fyzicky drží pohromadě, i když oba lidé emocionálně vědí, že manželství skončilo. Nemám pochyb o tom, že tranzity odrážejí události.[84] Ačkoli jsem známá jako „psychologická astroložka“, nepovažuji fyzickou realitu za méně důležitou než psychiku jednotlivce. Často si však myslím, že naše svévolné rozdělení psychiky a hmoty je právě jen svévolné a neodráží přesně skutečnou podstatu reality. Naše definice události by možná měla být jemnější, hlubší a zahrnovat jak vnitřní, tak vnější svět.

Existují školy astrologického myšlení, které se zaměřují téměř výhradně na konkrétní události, a existují školy, které se zaměřují téměř výhradně na význam. Existují také myšlenkové školy, které se zaměřují téměř výhradně na emocionální reakce jednotlivce, ale ty jsou spíše psychologické než astrologické a bohužel často nevyužívají poznatky, které jim astrologie může nabídnout. Takové zaměření je nezbytné a platné, protože všichni máme jako astrologové různé oblasti zájmu a různé schopnosti. Klienti však mají různé potřeby, pokud jde o to, která úroveň je pro ně nejdůležitější. Někteří lidé chtějí vědět, co se jim „stane“, aby mohli rozumně plánovat; jiní chtějí znát význam toho, čím procházejí. Jiní zase chtějí pochopit, proč se cítí tak, jak se cítí. Není naší prací rozhodovat, která z těchto úrovní je lepší nebo správnější pro aplikaci astrologického vhledu, i když možná musíme být upřímní ohledně toho, které nejlépe rozumíme a s níž se vypořádáváme nejefektivněji. Musíme si alespoň do jisté míry uvědomovat důležitost všech tří úrovní, i když se rozhodneme trávit čas mluvením primárně jen o jedné.

[84] Opravdu pozoruhodné u moderní psychologické astroložky. RS

Orbisy v tranzitu

Poslední obecný bod, který chci k tranzitům zmínit, je, že mají orbis. Neprobudíme se ve čtvrtek ráno a neprožíváme plný význam tranzitu přesně v 8:23, když jsme ve vaně. Ve vaně se skutečně může něco stát, ale pravděpodobně se něco děje již mnoho dní, týdnů, měsíců nebo dokonce let (v případě pomalu se pohybujících tranzitů, jako je Pluton), a celé toto období bude odrážet význam tranzitu. Tranzity odrážejí proces, který je v podstatě cyklický. Mají čas tajného či skrytého vývoje, čas vnějšího projevu a čas zažívání a integrace. Následné tranzity téže planety, jako jsou ty, které se vyskytují v rámci Saturnova cyklu, do sebe plynule přecházejí, takže konjunkce se střídá a přelévá do semisextilu, semikvadratury a sextilu, které zase vedou ke kvadratuře a trigonu a tak dále.

Stejný příliv a odliv můžeme pozorovat tranzitující planetou, která prochází domy. Jak se blíží k hranici dalšího domu, začíná do tohoto domu vrhat svou energii a zároveň ovlivňuje záležitosti domu, který opouští. Není to tak jednoduché, jako říct: „Dobře, až ti bude čtrnáct a něco málo, Saturn bude v opozici se Saturnem přesně deset dní a pak je po všem, dokud ti nebude dvacet jedna.“ Stejné orbisy, které používáme v natální interpretaci, platí i pro tranzity, přičemž pro hlavní aspekty bych povolila 10°. To znamená, že tranzitující Saturn může aspektovat natální planetu po dobu až dvou a půl let, ne jen několik dní, když je aspekt přesný.

Tranzitující Uran může aspektovat natální planetu po dobu několika let, pokud vezmeme v úvahu orbis 10°. Celé toto období bude pravděpodobně plné energie Urana, i když většinu času bude tento proces tiše probíhat pod povrchem vědomí. Takzvané „náhlé“ události, které tak často doprovázejí tranzity Uranu, nejsou v tomto kontextu vůbec náhlé. Jsou to erupce vnitřního procesu, který v průběhu tranzitu periodicky vyvolává účinky, které vystupují na povrch a odrážejí se v charakteristických uranských „událostech“. Během tranzitu mohou nastat okamžiky, kdy se s tranzitující planetou setkáme tváří v tvář v celé její archetypální síle. Ale spíše se s ní setkáme ve svých snech, náladách a v proudech našich pocitů a fantazií, dokud něco nedozraje jako ovoce, připravené ke sklizni.

Uznání významu orbisů pomáhá objasnit, proč se tolik důležitých změn souvisejících s vnitřním procesem tranzitu odehrává předtím, než je planetární

aspekt přesný, a ne v okamžiku, kdy je přesný. Je poněkud zbytečné uvažovat o přesném tranzitu Uranu v opozici k natálnímu Slunci za dva roky, když je planeta již v orbisu 8°. Zatímco se člověk připravuje na přesný tranzit za dva roky, tento již dávno probíhá.

Introspekce může odhalit, že pocity spojené s tranzitem již začaly ovlivňovat život člověka, i když, jak jsem již řekla, tyto pocity nemusí mít mnoho společného s tím, co chápeme jako teleologii opozice Urana a Slunce. Mohou mít podobu plíživé úzkosti, pocitu, že se rýsuje něco hrozivého, a silné touhy všechno si ujasnit. Během narůstání napětí se člověk může cítit jakkoli, jen ne uransky. Pokud se snažíme pochopit, co znamená tento tranzit, když je v orbisu 8°, nemusíme nahlížet do budoucnosti. Je tady, na prahu, právě teď.

Každý, kdo se zabývá hlubinnou psychoterapií, pravděpodobně zná způsob, jakým tranzity dopředu vrhají svůj stín, někdy i několik let předtím, než bude aspekt přesný. Ve snech se objevují obrazy, které s tranzitem nepochybně souvisejí, jako například podzemní tunely a temné, zlověstné postavy spojené s Plutonem, nebo spoutání a těžká, zemitá témata spojená se Saturnem, nebo motivy oceánského splynutí spojené s Neptunem. Tranzity se také projevují ve vývoji přenosu, který začíná odhalovat vlastnosti spojené s tranzitující planetou dlouho předtím, než je aspekt přesný.

Jednou z věcí, které jsem se v průběhu let analytické práce naučila, je, že tranzit začal dozrávat v nevědomí od okamžiku, kdy se pohybuje do 10° nebo 11° od natální planety. Můžeme si myslet, že nemáme o čem přemýšlet, dokud se nedostane do vzdálenosti 1°. Ale takhle to nefunguje. Je to postupný proces, segment probíhajícího cyklu, a čím více porozumění máme během období dozrávání, tím kreativněji můžeme pracovat s energiemi, které v nás působí. To, co pak děláme, je inteligentní vhled do našich vlastních psychických vzorců – spolupracujeme s nimi, účastníme se jich a vytváříme vztah mezi egem a širší psychikou, což má jednoznačný vliv na výsledek tranzitu.

Jelikož se zabýváme orbisy, zjistíme také, že velmi zřídka se stává, že by tranzit nebyl doprovázen. To platí zejména pro tranzity, jejichž cykly jsou spojeny určitým časovým vztahem. Například většina z vás ví, že cykly Uranu a Saturnu jsou propojeny násobky přibližně sedmi let. Do tohoto časového rámce je zapojen i Neptun. Když máme tranzitujícího Urana v opozici s natálním

Uranem, budeme mít během několika let také tranzitujícího Saturna v opozici s natálním Saturnem; a právě vlivem orbisu se tyto faktory často překrývají a jsou psychologicky propojeny. Tranzitující Neptun bude také přibližně ve stejnou dobu v kvadratuře s natálním Neptunem. Když máme tranzitujícího Saturna v druhé kvadratuře s natálním Saturnem, budeme mít přibližně ve stejnou dobu také tranzitujícího Urana v kvadratuře s natálním Uranem. Ten, kdo vytvořil planetární oběžné dráhy, měl velmi vyvinutý smysl pro sekvence.

Pokud se zamyslíme nad touto nevyhnutelnou shodou tranzitních aspektů, uvědomíme si také, že jakákoli natální planeta, která je v aspektu se Saturnem, Uranem nebo Neptunem, bude v pravidelných intervalech zasažena tranzitem všech tří planet. V první polovině života se může přidat i progresivní Měsíc, protože se krátce před návratem Saturnu vrací na své nativní místo. Je to spíše jako kosmický gangbang. Důležitými okamžiky, kdy se tyto tranzity seskupují, jsou obdobími, kdy procházíme známými kritickými fázemi života – pubertou, krizí středního věku, odchodem do důchodu atd. Musíme vzít v úvahu celý obraz, i když začneme zkoumáním cyklů jeden po druhém.

Například osoba, která má natálního Saturna v kvadratuře se Sluncem, vždy zažije tranzit Saturnu ke Slunci současně s tranzitem Saturnu k natálnímu Saturnu. V určitých okamžicích, zejména v první polovině života, bude mít tranzitující Uran, který zasáhne jak natální Slunce, tak Saturna, krátce před tranzitem Saturnu. A někdy tranzitující Neptun a progresivní Měsíc zasáhnou natální Slunce a Saturna současně s tranzitujícím Saturnem a tranzitujícím Uranem. Ačkoli se přesné aspekty nevyskytují přesně ve stejnou dobu, důležitost orbisů znamená, že dojde k překrytí. Tyto dvě natální planety jsou vzájemně spjaty a každý tranzit bude vždy zahrnovat obě, i když jen prostřednictvím malého aspektu.

Význam Saturnova cyklu

Tyto obecné body o tranzitech mají poskytnout úvod k prozkoumání specifických tranzitů Saturnu a Uranu. Ačkoli jsem se tomu věnovala poměrně dost času, myslím si, že je důležité, abychom si uvědomili složitou strukturu, kterou tranzity utkávají. Začněme nyní s cyklem Saturnu a pokusme se dostat k jádru toho, co znamená a jaké budou jeho pravděpodobné psychologické i hmatatelné důsledky. Co „dělá“ Saturn? Co symbolizuje? Co nás čeká v důležitých bodech jeho cyklu? Víme, že Saturn se zabývá krystalizací věcí, vnitřními a vnějšími strukturami, autonomií a sebezáchovou. Co tedy představuje Saturnův cyklus jako vnitřní proces?

Saturn a oddělení (odloučení)[85]

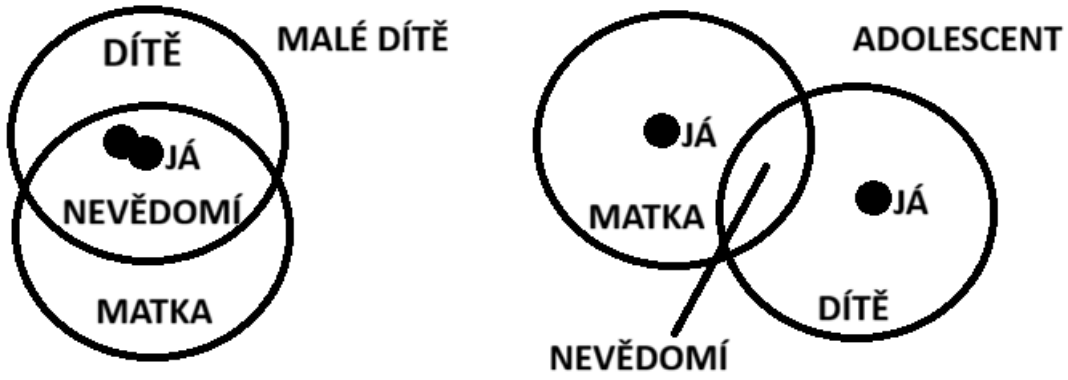

Toto je velmi jednoduchý – ne-li zjednodušující – diagram, založený na diagramu Edwarda Edingera, který mnozí z vás možná znají. Může být užitečné pochopit psychologickou úroveň Saturnova cyklu, stejně jako jeho teleologii z hlediska formování jednotlivce. Vlevo je zobrazena psychika malého dítěte – možná dvou až tříletého – odrážející nevědomou identitu, která je mezi dítětem a matkou. Existuje dostatečný rozdíl pro vznik emocionálního konfliktu, ale nedostatečná vzdálenost pro to, aby dítě mělo zřetelnou identitu. Pocit vlastního já je u dítěte stále prakticky spojený s pocitem matky, ačkoli je patrné určité oddělení. V raném dětství se oba kruhy absolutně překrývají. U novorozence pocit „já“ neexistuje. Toto je Neptunův svět psychologické fúze, stav před Saturnem a před inkarnací. Freud to nazval primárním narcismem – identifikací se zdrojem života.

[85] Má vlastní závorka. Později také ve smyslu „osamostatnění“ atd. RS

Diagram lze vnímat jako obraz psychického stavu před první kvadraturou Saturnu. Nevědomou identitou mám na mysli, že pocity, myšlenky a představivost dítěte jsou silně zabarveny pocity, myšlenkami a představami matky, a to do té míry, že dítě – a někdy i matka – nedokáže rozlišit, co je co. Právě skrze toto sloučené nevědomí děti absorbují tolik z neprožitého života rodičů a všech „zděděných“ komplexů, které leží v rodinné psychice.

Právě skrze tělesnou a emocionální frustraci se postupně přesouváme od absolutního splynutí novorozence k levému diagramu dvouletého dítěte a dále k pravému diagramu teenagera. Deprivace nás učí, že jsme odloučeni – nedostatek jídla nebo náklonnosti vyvolává strach, hněv a osamělost, které se projevují v dětském pláči a zuřivých záchvatech vzteku. V běžném běhu věcí se s „dostatečně dobrou“ matkou (abychom použili Winicottův výraz) tyto negativní pocity mění v něco pozitivnějšího a podstatnějšího – v postupné uvědomění si, že dokážeme přežít, alespoň na čas, i bez matky. Toto je začátek soběstačnosti.

Vpravo je zobrazen adolescent – kolem patnácti let, těsně po pubertě, což znamená po první opozici Saturnu k jeho vlastnímu místu. I když stále existuje určitá sdílená nevědomá identifikace, existuje větší pocit oddělenosti a vědomí nezávislého já. Samozřejmě se jedná o ideální diagram popisující ideální vzorec vývoje. Nic takového přirozeně neexistuje. V reálném životě by tyto dokonalé kruhy byly tvarem jako brambory, proces oddělování by byl chaotičtější. Tyto diagramy jsou užitečné, ale nikdy by se neměly brát jako doslovný popis krajiny, jíž člověk prochází.

Proces odloučení, který jsem stručně shrnula, je archetypální lidskou zkušeností. Všichni jím procházíme, stejně jako procházíme nevyhnutelným fyziologickým vývojem v dětství. Frustrace – popření našich instinktivních potřeb – je nevyhnutelná i u těch „nejlepších“ rodičů, a pokud je zakotvena ve vztahu lásky, důvěry a přijetí, je formativním nástrojem seberozvoje. Jsme definováni objevováním toho, co nemůžeme mít, a narážením na limity, které nakonec internalizujeme. Tento proces nám dává smysl pro to, kde končíme my, a začínají ostatní; a tak se učíme přizpůsobovat se životu s realistickým rozpoznáním našich limitů i našich schopností.

Saturnův cyklus z nás činí samostatné jedince. To je jeho význam, chcete-li – jeho teleologie. Saturnův cyklus buduje, kámen po kameni a cihlu po cihle,

definovanou, ztělesněnou bytost. Díváme se na vzorec růstu, který je archetypální a který platí pro všechny živé bytosti; a také se díváme na definici smrtelnosti, protože to, co je odděleno od svého zdroje, musí jednoho dne zemřít. Pouze v říši nadčasového splynutí se zdrojem existuje věčný život. Od počátku života nás Saturnovo břemeno vede k tomu, abychom přijali a co nejlépe využili trnitou cestu smrtelné inkarnace, a všechny aspekty, které vytváří v průběhu svého cyklu, postupně krystalizují v odlišnou a oddělenou identitu.

Na papíře to vypadá skvěle – definice teleologie planety vždycky ano – ale mělo by být okamžitě zřejmé, že proces formování jednotlivce zahrnuje oddělení od ostatních na velmi hlubokých úrovních, často včetně té fyzické. Nemůžeme se stát něčím odlišným a pevným, aniž bychom se nejprve oddělili od všech těch vnějších i vnitřních kolektivních idejí, pocitů a objektů, na kterých jsme závislí a s nimiž jsme se ztotožnili. A to nám nevyhnutelně způsobí bolest.

Starý ďábel[86] odděluje, kastruje, omezuje, separuje, krystalizuje a vytváří bariéry, které brání splynutí. Na emocionální úrovni je tedy jedním z charakteristických projevů různých momentů Saturnova cyklu osamělost. Osamělost není totéž co samota, která je spíše vnitřním poznáním než pocitem – „existenčním“ uvědoměním si vlastní existence jako nezávislé entity. Osamělost bolí a může vyvolat zoufalství, které vede lidi k chování někdy velmi destruktivním způsobem. A kvůli této krystalizující, izolující a oddělující kvalitě, která doprovází Saturnovy tranzity, je pocit selhání také jedním z charakteristických projevů Saturnu na emocionální úrovni. Ztělesnění na jedné straně znamená přivedení k životu. Na druhé straně znamená temnotu, uvěznění a oddělení od zdroje – ať už tento zdroj prožíváme jako mateřský, kosmický nebo obojí.

Pokud se trochu zamyslíte nad tímto procesem oddělování a také si vzpomenete na kritické okamžiky ve svém vlastním životě, kdy byl tento druh psychologického sebevymezení nejvíce zdůrazňován, velmi rychle pochopíte, proč je tak obtížné přiřadit konkrétní události k jednotlivým fázím Saturnova cyklu. To, jak se tento cyklus projeví, do značné míry závisí na charakteru člověka – nebo jinými slovy na celém horoskopu a všech jeho různých

[86] V originálu „Cheesefoot“, což je středověký termín pro ďábla, roli, kterou Saturn, zdá se, často hraje. RS

konfiguracích – a stejně důležité je, na úrovni vědomí, kterou daná osoba dokáže vnést do toho, co se děje. Důležitou roli obvykle hrají vnější okolnosti, zejména rodinné prostředí, sociální a pracovní prostředí, finanční záležitosti, fyzické zdraví a osobní vztahy. Abychom pochopili, jaký vnitřní tlak symbolizují Saturnovy tranzity, musíme mít o klientovi hodně informací, abychom mohli tranzit vidět v kontextu. Všichni jsme jako jednotlivci jiní a ačkoli je Saturnův proces archetypální, u každého člověka se projeví jinak.

Na odmítnutí a frustraci reagujeme velmi odlišně. Znamení, ve kterém se nachází Saturn, nám hodně prozradí o způsobech, jakými se vyrovnáváme s omezeními, a o druzích obranných mechanismů a struktur, které si budujeme, abychom se v pozdějším životě ochránili před dalšími zkušenostmi s odepřením. Způsob, jakým se vyrovnáváme s odloučením v mládí, je také způsobem, jakým se vyrovnáváme s budoucími odloučeními, a to tvoří základ toho, jak se bráníme, když čelíme strachu, osamělosti, úzkosti a popírání našich potřeb. Například člověk se Saturnem v Býku bude na odloučení reagovat intenzivně fyzicky, protože je pravděpodobné, že právě fyzické odloučení bude nejvíce bolet. Takže člověk se Saturnem v Býku může na hrozbu reagovat defenzivním lpěním na materiálním zabezpečení nebo fyzickém kontaktu s ostatními.

Musíme zvážit nejen umístění Saturnu podle znamení, domu a aspektu, ale také svět, ve kterém daná osoba žije v době kritických fází Saturnova cyklu. Existují „optimální“ podmínky pro to, abychom ze Saturnových tranzitů vytěžili maximum, ačkoli obvykle nepoznáme, jaké jsou, dokud se tvrdě nepoznáme, co nejsou. Pokud tedy například jednadvacetiletý mladý člověk žije doma se svými rodiči a ještě se nestěhoval do širšího světa (kvůli studiu na vysoké škole nebo práci), bude pro něj Saturnova kvadratura, která se v tomto období vyskytuje, pravděpodobně velmi obtížnou. Optimální podmínky pro tuto kvadraturu musí poskytovat prostor pro rozšířené světské obzory a příležitost k rozhodování. V tomto věku se zdá být přirozenou součástí psychického impulsu touha prozkoumávat širší intelektuální a sociální terén. Období mezi první opozicí Saturnu kolem čtrnácti a půl roku a touto druhou kvadraturou Saturnu kolem dvaceti dvou let je obdobím přípravy, které, doufejme, vyvrcholí pevnějšími hranicemi ega a novou úrovní sebedefinice.

Ale hodně záleží na tom, zda je tento mladý člověk schopen tuto změnu provést. Pokud je rodina příliš propojena a dřívější fáze Saturnova cyklu

úspěšně nepřispěly k formování pevného ega, pak může daná osoba zažívat strašlivou paniku a pocit intenzivní ambivalence. Chce a zoufale potřebuje vyrazit do světa, přesto existuje silná regresivní touha vrátit se do dřívějších fází života, kdy mu dominantní rodičovské postavy poskytovaly ochranu a na obzoru se nerýsovala žádná rozhodnutí ani osobní odpovědnost. Tato ambivalence a panika se mohou objevit, i když se mladému muži nebo ženě podařilo dostat se na univerzitu nebo si najít práci. To je částečně důvod, proč v tomto věku dochází k tolika zhroucením, stejně jako k mononukleóze, klasickému somatickému projevu vnitřního konfliktu a neštěstí.

Existuje-li dostatečný odpor vůči vnitřním diktátům, které takové tranzity Saturnu představují, pak se na vnější úrovni může jevit, že Saturn přináší materiální potíže, neštěstí, nemoc, omezení a emocionální neštěstí. Věřím, že existuje přímá souvislost mezi naší ochotou a schopností projít těmito nevyhnutelnými fázemi odloučení a naší tendencí nevědomě si na sebe přitahovat katastrofy, které nás nutí k odloučení prostředky, které bychom si nikdy dobrovolně nezvolili. Když jsme mladší, možná nejsme schopni plně pochopit problém přijetí samoty. Můžeme ji však pochopit instinktivně, pokud nám byla včas poskytnuta dostatečná podpora a pokud jsme připraveni se sami podporovat. V mnoha jednotlivcích je lobby odpůrců odloučení hlasitá a přehlušuje možnost rozpoznání velkých vnitřních příležitostí, které Saturn nabízí. Příliš mnoho identifikace s rodiči a kolektivem, a příliš málo sebeúcty.

Člověk může projít krizí, a přesto se nic nenaučit, a pak se samozřejmě v dalším kritickém bodě cyklu stejný problém objeví znovu, ale větší a naléhavější. Čím více času plyne, tím je to horší. Ale daná osoba se může stále více bránit, takže si velikost problému neuvědomuje. Může se zkrystalizovat a jevit se jako dobře přizpůsobená vnějšímu životu. Buď díky využití podpůrného systému vztahů, nebo díky tvrdé a odolné slupce se může zdát, že se jí podařilo vyhnout se hlubokému problému odloučení. Čím déle to trvá, tím těžší budou pravděpodobně pozdější tranzity Saturna.

Nežijeme v ideálním světě a nejsme psychologicky vzdělaní, takže po všem tom vzdělávání, které dostáváme, obvykle nemáme ponětí o podstatě lidské bytosti. V důsledku toho nikdo z nás nikdy nedosáhne úplné dokonalosti ani nezvládne Saturnovy výzvy ideálním způsobem. Se Saturnem máme vždycky nějaké nevyřešené záležitosti a obvykle je za nás musí vyřešit naše děti. Zdá se,

že to je přirozenost věcí. Setkala jsem se ale také s mnoha lidmi, kteří v těchto otázkách projevují takovou úmyslnou tupost, že je to docela ohromující. Na určité úrovni velmi dobře vědí, co se děje, a přesto se k této výzvě vytrvale obracejí zády – buď kvůli hluboké zášti vůči životu, nebo kvůli hlubokému přesvědčení, že když budou ostatní dostatečně využívat, projde jim to.

Saturn jako „vládce karmy“

Ve starém ezoterickém učení býval Saturn známý jako vládce karmy. Jak většina z vás již ví, mám mnoho otázek ohledně použití a zneužívání tohoto slova v ezoterických kruzích. Přesto jsem opakovaně viděla, jak Saturnovy požadavky nemizí, ale jednoduše se sčítají, jako složený úrok, dokud se člověk neobrátí a nepostaví se čelem k tomu, co ho čeká. V tomto smyslu „karma“ odráží důsledky činů člověka v průběhu života – ačkoli nevylučuji možnost, že tyto činy mohou být samy o sobě ovlivněny nebo pramenit z dřívějších kořenů, ať už se jedná o „minulé životy“ nebo rodinné dědictví. Někdy se tato „karma“ projeví v pozdějším životě jako pocit bezvýznamnosti a zoufalství. Je tragické odkládat splacení dluhu tak dlouho, až už nebude dostatek času na jeho úplné uhrazení. Přesto to lidé dělají znovu a znovu.

Saturnův cyklus nám tedy odráží podstatu budovy, kterou jsme si sami vybudovali – ta nám dává naši schopnost přežití, ta nám umožňuje vyrovnat se s vnější realitou, a kde leží naše hranice. Z teleologického hlediska je „významem“ Saturnu – jeho „účelem“ – pomoci nám stát se jednotlivci, kterými jsme, a naplnit účel, pro který jsme se narodili, a to tím, že nás odliší od toho, čím nejsme. V tomto smyslu je Saturn služebníkem Slunce. Toto je archetypální pozadí procesu oddělování. Saturn se také zabývá spravedlností, což se odráží v jeho exaltaci ve Vahách. Spravedlnost v tomto kontextu znamená sklízet plody toho, co jsme zaseli, ať už dobré nebo špatné.

Skutečný význam slova karma je „substance“. Substanci hromadíme svými činy a volbami v průběhu života. Pokaždé, když je dosaženo kritického bodu v Saturnově cyklu, musíme se postavit tomu, jakou substanci jsme nashromáždili. Pokud se s touto výzvou vypořádáme poctivě a budeme pracovat na tom, co bylo špatně vybudováno, pak nám další kolo cyklu přinese „spravedlivou odměnu“ produktivním způsobem. Pokud se vyhýbáme konfrontaci, pak nám další cyklus přinese ještě vyšší účet s narostlými úroky a

nakonec přijdou exekutoři, aby vymáhali dluh. A úrokové sazby Saturna, na rozdíl od těch, které stanovuje Bundesbanka, se nikdy z politických důvodů nesnižují. Zůstávají neměnné, protože odrážejí naše smrtelné limity.

Mnozí z vás měli v době svého návratu Saturnu velmi pozitivní zkušenosti a někteří z vás měli docela těžké období. Hodně záleží na celkové rovnováze horoskopu, stejně jako na postoji, který jedinec zaujímá k tomu, co se děje uvnitř. Existuje několik pozoruhodných „slavných" příkladů, uklidňujících i děsivých, které ukazují důležitost tohoto prvního dokončení Saturnova cyklu. Děsivé důsledky pěkně ilustrují dvě umělecké osobnosti: Nižinskij a básník Novalis.[87]

Nižinskij, který byl ve dvaceti devíti letech na vrcholu své taneční kariéry, upadl během návratu Saturnu do katatonického stavu a už se z něj nikdy nedostal. Zemřel v psychiatrické léčebně. Obsazení Ryb,[88] se silným Neptunem v kvadratuře[89] k Měsíci a v konjunkci s Plutonem. Saturn v jeho horoskopu, ačkoli prominentní na 28° Lva v MC, nebyl jeho přítelem; tvořil velký kříž s Měsícem, Merkurem a konjunkcí Neptun-Pluton.

Novalis[90] zemřel na souchotiny během návratu Saturnu. V Novalisově poezii se mnohokrát objevuje odkaz na věčnost, smrt a touhu po rozpuštění. Jeho horoskop, stejně jako Nižinského, také odráží mocného Neptuna, tentokrát ve velkém trigonu se Sluncem a Plutonem. Saturn, umístěný na Descendentu na 23° Lva, nebyl jeho přítelem o nic víc než Nižinského a zdá se, že odrážel hluboká zklamání v lásce. Někdy mám při čtení jeho poezie pocit, že nikdy neměl v úmyslu zůstat na této planetě příliš dlouho; „domov" byl jinde. Jeho neochota zosobňovat, stejně jako Nižinského neochota, nám může hodně napovědět o obtížích Saturnových výzev, když je jedinec příliš zamilovaný do věčnosti a nemůže nebo nechce akceptovat omezení smrtelnosti. Oba tito hrdinové jsou v mnoha ohledech klasickými „tragickými umělci", ovládanými Neptunem – odolnými vůči ztělesnění a více než jen trochu zamilovanými do neznáma.

---

[87] Data pro tyto a další horoskopy zahrnuté v tomto semináři pocházejí z knihy Hanse Hinricha Taegera, *Internationales Horoskope Lexikon*, Hermann Bauer Verlag, Freiburg, 1991.
[88] https://www.astro.com/astro-databank/Nijinsky,_Vaslav
[89] Greene poukazuje na opozici, což je zřejmě překlep. RS
[90] https://www.astro.com/astro-databank/Novalis
Greene používá horoskop se Saturnem na Descendentu. RS

Z „pozitivní“ strany se můžeme podívat na osobnosti jako Steven Spielberg,[91] který se z neznáma prosadil v době svého návratu Saturnu s filmem *Blízká setkání třetího druhu*. Brzy po něm následoval *E. T*. Spielberg má konjunkci Saturna a Plutona ve 2. domě, v trigonu s Merkurem a v sextilu s Neptunem, a nezdá se, že by měl problém vyvažovat imaginární sféru s vydělávání spousty peněz. Pro ty, kteří nevnímají hmotný svět jako nepřítele a jsou připraveni platit Saturnu dluhy, jakmile přijdou účty, může být Saturnův návrat obdobím, kdy se role člověka v životě definuje ve vnějším světě pevným a trvale uspokojivým způsobem.

Teď tím nechci říct, že bychom měli sedět a čekat, až upadneme do katatonického stavu, nebo se připravovat na to, že vydechneme naposledy obklopeni bílými kaméliemi, až přijde Saturnův návrat. Dva umělci, které jsem zmínila, byli poháněni svými vlastními patologiemi a téměř zcela se ztotožňovali s archetypální sférou. Oba byli mimořádně nadaní, ale zároveň těžce poškození lidé, kteří neměli dostatek síly ega, aby se vyrovnali s výzvami Saturna. Poškození se zdá být úměrné jejich nadání.

Zároveň se však v době návratu Saturnu mohou u kohokoli z nás vyskytnout některé extrémně nešťastné psychické stavy. Zhroucení není v této fázi neobvyklé, stejně jako v době druhé kvadratury Saturnu. To může být částečně dáno tím, že jakákoli hluboká porucha, jindy skrytá před zraky obrannými systémy osobnosti, obvykle vyjde na povrch v reakci na Saturnovu neúprosnou touhu po pravdě. Pokud souvisí se Saturnovým cyklem, taková zhroucení nebo období těžké deprese obvykle souvisí s otázkou odloučení a zdůrazňují nevyřešené problémy sahající až do prvních sedmi let života, před první kvadraturou Saturnu.

Psychóza má mnoho klinických označení, většina z nich je sporná a některá z nich jsou upřímně řečeno zbytečná. Existuje mnoho různých zkušeností s touto ztrátou spojení s vnější realitou. Pro mnoho lidí je to změněný stav, který se stane pouze jednou a odráží potřebu znovuvybudovat základní strukturu ega a přehodnotit své postoje k životu. Tento druh epizody zhroucení může být z dlouhodobého hlediska extrémně produktivní, i když z krátkodobého hlediska hrozný, a obvykle je spojen se Saturnovými tranzity a

[91] https://www.astro.com/astro-databank/Spielberg,_Steven

také se saturnskými problémy v horoskopu. „Saturnskými problémy“ mám na mysli hlavně těžké aspekty natálního Saturnu, obvykle doprovázené silným Neptunem nebo silně zdůrazněným 12. domem. To vše může naznačovat obtíže s dosažením soběstačnosti a sebedefinice, které se zase vztahují k centrální dynamice schopnosti nebo neschopnosti odloučit se.

Mnoho lidí věří, že jsou emocionálně silní, protože se jim podařilo vyhnout se hlubokému vztahu, ať už zjevným způsobem, nebo tím, že se zapletli do vztahu s někým, kdo za ně řeší všechny problémy se závislostí. Vztahové rozchody, které jsou v době kritických tranzitů Saturnu až příliš běžné, pak mohou sloužit jako spouštěč zhroucení. Základní utrpení a neschopnost se s tím vyrovnat jsou však obvykle spojeny s mnohem dřívější zkušeností se ztrátou nebo odmítnutím, ve věku, kdy se odloučení jeví jako zničení. V dospělosti pak odmítnutí nebo ztráta přichází jako hrozný šok, vyvolává bolest a hrůzu malého dítěte, proniká obrannými zdmi a odhaluje neformovanost a nedostatek identity člověka uvnitř.

Některé záležitosti týkající se Saturnova cyklu jsou tak zřejmé, že si je někdy nevšímáme ve vztahu k planetě. Přesto bychom měli. Koneckonců víme, že Saturn je zemská planeta, že se zabývá fyzickou manifestací a prožíváním vtělení, a že je proto úzce spjata s fyzickými, biologickými změnami. Nástup puberty v době první opozice Saturnu je jedním z těchto posunů a pochopení této velké biologické iniciace v kontextu astrologického symbolu nám může poskytnout mnoho vhledů do problémů a konfliktů, které mladý člověk v této době prožívá. Proces puberty nás definitivně a neodvolatelně odděluje od identifikace s rodiči, protože nyní jsme schopni plodit vlastní děti. Můžeme být stále něčími dětmi, ale nyní můžeme vytvořit své vlastní dítě, což znamená, že jsme se stali rovnocennými, a soupeři s těmi, kteří byli dříve našimi ochránci. Není proto překvapivé, že tolik mladých lidí se v tomto věku stává intenzivně náboženskými. Plně utíkají před tělem, které je ohrožuje smrtelností, vtělením, hříchem a osamělostí.

Saturnův cyklus je vázán na věk prostřednictvím svého vztahu k výzvám konkrétních životních období. Limity, které zažíváme, jsou často tělesně vázány a závislé na věku a plynutí času. Konečné a nejúplnější oddělení, které můžeme zažít, je oddělení od smrtelné schránky, a protože se jedná o konečnou teleologii Saturnu, každý kritický bod Saturnova cyklu nám jemně či násilně

připomíná, že jednoho dne zemřeme. Devětapadesátiletý člověk, který prochází druhým návratem Saturnu, může být v kondici, v pohodě a mnohem sebevědomější než jeho mladší protějšek procházející prvním návratem Saturnu. Ale tento starší jedinec nebude mít takovou výdrž a fyzickou odolnost jako mladší člověk, a pokud to ignoruje, obvykle přijde bolestivá připomínka.

Prožitek omezení v době druhého návratu může být přímým odrazem rozpoznání stárnoucího těla a jeho rostoucí pomalosti a nedostatku energie. Saturnovy tranzity nám vždy připomínají povahu smrtelné inkarnace, kterou prožíváme, a to jak na fyzické, tak na emocionální a duchovní úrovni. Musíme si uvědomit hranice, které existují v době života, kdy se setkáváme s planetou. Odmítnout uznat proces stárnutí je ve skutečnosti odmítnutím uznat Saturna, který je naším nejhlubším symbolem tohoto procesu a všeho, co s sebou nese. Každý, kdo to nebere v úvahu, pravděpodobně skončí nepříjemným šokem. Je to jako snažit se postavit dům a tvrdohlavě odmítat zvážit, jaké suroviny jsou na trhu k dispozici, jak odolávají povětrnostním vlivům a jak dlouho vydrží.

Nejde o to, že bychom to chápali špatně; jde o otázku času a zkušeností. Zdá se, že hranici uznáme jako hranici teprve tehdy, když ji nedokážeme překročit, bez ohledu na to, jak moc se snažíme tlačit, manipulovat, fňukat, kňourat, intrikovat, meditovat, běhat, držet dietu, ničit, psychoanalyzovat nebo si ji koupit. Nikdy bychom neměli být překvapeni neochvějností Saturna, i když se zdá, že potřebujeme několik kritických aspektů Saturnova cyklu, abychom začali ztrácet toto překvapení. Někteří lidé ho nikdy neztratí.

Přesto se zdá, že selhání je nezbytnou součástí saturnské zkušenosti. Toto je jedna z nejhlubších lekcí, které nám planeta může dát. Není žádná záruka, že se tuto lekci naučíme, i když dostáváme příležitost pokaždé, když Saturn v tranzitu vytváří tvrdý aspekt ke svému natálnímu místu. Selhání můžeme vnímat jako něco, co dokazuje naši „špatnost“ nebo neschopnost, nebo potvrzuje ošklivost světa a ostatních lidí. Přesto se nemůžeme oddělit, pokud jsme se nesetkali s frustrací z neúspěchu – hněvem a zklamáním z toho, že nám v cestě brání osoba, kolektiv, fyzické tělo nebo vnitřní vlastnost, která se, stejně jako matka, ukáže jako nedokonalá a neochotná či neschopná nám dát přesně to, co chceme, když to chceme. Jako děti očekáváme od matky bezpodmínečnou lásku, protože ji vnímáme jako prodloužení sebe sama. Jako dospělí můžeme také očekávat bezpodmínečnou lásku a přijetí od lidí kolem

nás, i když nevědomě, protože se s nimi ztotožňujeme jako s prodloužením sebe sama. Frustrace v obou fázích života je saturnskou nutností.

Fáze prvního Saturnova cyklu

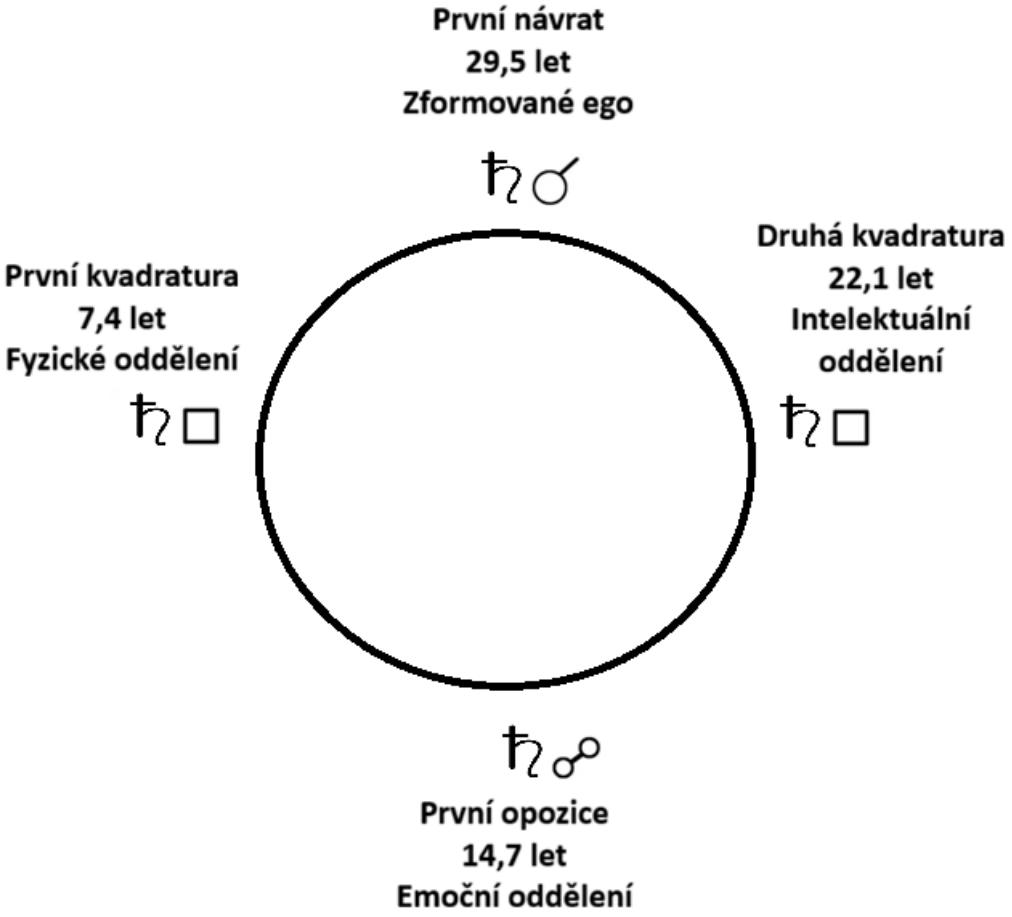

První Saturnův cyklus

V tomto diagramu, který je stejně zjednodušený jako ten předchozí, ale také užitečný, pokud s ním pracujeme flexibilně, jsou přesně uvedena období kritických bodů cyklu. Samozřejmě víme, že nejsou tak přesné, protože musíme vzít v úvahu dráhy a také fenomén retrogradity, což může znamenat, že tranzit opakuje svůj přesný aspekt dvakrát nebo třikrát. Takže ačkoli je návrat Saturnu obvykle přesný ve dvaceti devíti a půl letech, může se dostat do konjunkce o rok dříve, a skončit až o rok nebo více později. Bylo by vhodnější, i když chaotičtější, uvažovat v termínech zhruba dvouletého období, během kterého jsou tyto kritické body aktivní. Přirozeně bychom si přáli úhlednější uspořádání, ale provedení nám pravděpodobně nebude vyhovovat.

Kolem věku sedmi let a čtyř měsíců Saturn tranzituje a vytváří první kvadraturu vůči svému vlastnímu postavení. Jak jsem právě řekla, musíme mít na paměti, že tomuto období přesného aspektu předchází rok nebo i více přípravy. Pro tuto první kvadraturu Saturnu tedy musíme uvažovat v termínech dětství mezi pěti a sedmi lety. Je zajímavé, že Freud toto období vnímal jako období, kdy končí Oidipův komplex a dítě prochází obdobím relativního klidu – „latence“ – dokud se staré boje znovu neprobudí v pubertě. V této době je dosaženo důležitého oddělení – pocitu, že má vlastní tělo, že je samostatnou fyzickou entitou. Do sedmi let věku přemýšlíme v termínech „já“, a to se obvykle vztahuje k fyzickému tělu. Stále se můžeme emocionálně ztotožňovat s rodiči, ale obýváme svá vlastní těla. Frustrace a následný rozvoj fyzické a instinktivní kontroly dosáhly svého účelu.

Mezi čtrnáctým a patnáctým rokem života se Saturn dostává do první opozice vůči svému vlastnímu místu. Puberta obvykle proběhne až o tři roky dříve, ale psychologické následky těchto tělesných změn trvají mnohem déle. V této velké fázi iniciace lidského života zjišťujeme, že jsme sexuální bytosti, již ne androgynní a schopni se sami reprodukovat. Dopad hormonálních změn a doprovodné psychologické změny vytvářejí hluboké odloučení od rodičů a probouzejí staré oidipovské konflikty v nové podobě. A protože Saturnovy tranzity vždy nesou to, co z předchozích tranzitů zůstalo nedokončeno, tato první opozice probudí všechny nevyřešené problémy, které vznikly v době první kvadratury. Jinými slovy, pokud byl proces odloučení v raných letech přerušen, narušen nebo zatížen nepřiměřeným utrpením, opozice tyto pocity a vzpomínky probudí, čímž se přechod od předpubertálního dítěte k sexuálně uvědomělému teenagerovi stane obzvláště stresujícím a děsivým.

Co by mohlo tento dřívější proces narušit nebo do něj zasahovat? Prakticky cokoli. Neexistuje nic jako dokonalý přechod z dětství do dospělosti. Všichni se vydáváme po klikaté cestě plné špatných odboček, obratů a zdánlivých chyb, a tato cesta je spíše obloukovitá než přímá. Obecně však lze říci, že vztah mezi matkou a dítětem – a v menší míře také mezi otcem a dítětem – může být plný nevědomého nepřátelství nebo invaze, což dítěti značně ztěžuje rozvoj nezávislého ducha, protože rodič ho nechce pustit, nebo ho pustí příliš tvrdě.

Někdy se dítě samo nepustí, možná kvůli jiným faktorům v horoskopu – například silnému Neptunu – které to ztěžují. Někdy příliš náhlé odloučení nebo nedostatečná kontrola v raném věku může tento proces učinit děsivým a nesnesitelným. Pokud jsme něco neměli, nemusíme být schopni se zbavit touhy po tom a dítě, které bylo nuceno se odloučit příliš bolestně nebo příliš brzy, se může zdráhat odejít, stále hladové po tom, co nikdy nemělo. Takové situace se obvykle odrážejí v konfiguracích horoskopu. V případě neochoty pustit ze strany rodiče a/nebo dítěte můžeme vidět něco jako konjunkci Měsíce s Neptunem nebo kvadraturu s Plutonem, a v případě příliš brzkého nebo náhlého odloučení pak kvadraturu nebo opozici Měsíce s Uranem, Cheirónem nebo Saturnem. Nebo může být směsice obou.

Druhá kvadratura Saturnu nastává krátce po dvaadvaceti letech, a jak jsem již řekla, odráží dobu intelektuálního a sociálního oddělení – pohyb do širšího světa a dobu, kdy je třeba učinit rozhodnutí o budoucím směřování. V této době se očekává, že si člověk udělá názor na to, co bude v životě dělat – i když všichni vědí, že rozhodnutí později změní. Ve dvaadvaceti letech jsme ve světě sami. Předtím, pokud nemáme smysl pro směr, lidé říkají: „No dobře, máš spoustu času.“ Ale ve dvaadvaceti letech se od nás očekává, že budeme mít nějakou představu o tom, kam směřujeme.

I když v tomto věku můžeme mít vlastní tělo a vlastní sexualitu, ještě nemáme vlastní myšlenky. Jsme ovládáni rodinným zázemím a rodinnými očekáváními způsoby, které si možná neuvědomujeme, ale které omezují naši schopnost čelit životním výzvám a reagovat na ně. Tato kvadratura Saturnu k jeho natálnímu místu vynese na povrch všechny nevyřešené problémy, které patří k dřívější opozici a první kvadratuře. Mnoho lidí se v tomto věku ubírá z rodičovského domu do manželství, možná proto, že stále není dokončeno emocionální odloučení v pubertě, a proto je pro ně příliš děsivá výzva myslet samostatně a vybojovat si místo ve světě. Člověk se takřka vrhá zpět do rodinného lůna a bohužel nakonec si vybere partnera, který může vykazovat nejméně atraktivní vlastnosti jednoho nebo obou rodičů.

Saturn dokončuje svůj první návrat kolem věku dvaceti devíti a půl let. Ačkoli není měřítkem inteligence, schopností ani talentu, je tento první Saturnův návrat měřítkem psychické zralosti, pokud ji posuzujeme schopností ega stát na vlastní půdě. Saturn nyní prošel všemi dvanácti domy horoskopu a

člověk získal dostatek zkušeností k tomu, aby si vytvořil vlastní hodnoty a postoje, oddělené od hodnot a postojů rodinného zázemí.

Ti z vás, kteří ještě nedosáhli doby prvního návratu Saturnu, se mohou cítit neurčitě uraženi, jako bych naznačovala, že jste nezralí. Na běžné úrovni to tak nutně není – člověk v pozdním dospívání nebo na začátku dvaceti let může být extrémně nadaný, intuitivní, bystrý a schopný důležitého rozhodování. Existuje však úroveň, na které je ego stále poddajné a proměnlivé a kde se nějaká základní vnitřní struktura ještě plně nezformovala. Zralost v tomto smyslu nenastává dříve než s návratem Saturnu. Z tohoto důvodu ti, kteří ještě neprošli návratem Saturnu, mohou zjistit, že problémy a konflikty se snáze řeší v terapeutické situaci a že dětské rány se snáze hojí – z velké části proto, že si člověk ještě nevykrystalizoval své obranné systémy a je stále otevřený kreativním a léčivým vstupům od rodičovských postav a zástupců, kteří by mohli poskytnout něco výživnějšího než to, co člověk přijal doma.

Návrat Saturnu je obdobím velkých výzev, potenciálních odměn, ale i potenciálních šoků, pokud se nevyřeší nedokončené záležitosti z dřívějších kvadratur a opozice. Někteří lidé považují toto období za mimořádně uspokojivé a mají pocit, že sklízejí plody dřívějších let tvrdé práce. Jiní to prožívají hrozně a zjišťují, že struktury, které si vybudovali, zejména v době druhé kvadratury, se hroutí. Při návratu Saturnu se postavíme tváří v tvář své vlastní realitě a dobře a tvrdě se podíváme na to, kdo jsme a co jsme ze svých životů doposud udělali. Obraz nemusí být moc hezký, pokud jsme se vyhýbali dřívějším saturnským výzvám. Můžeme si uvědomit, že jsme falešní, nebo že jsme uzavřeli manželství s lidmi, kteří jsou ve skutečnosti rodičovskými zástupci, nebo že jsme se zatmelili do finančních či profesních situací, které dusí ducha.

Mnoho lidí spěchá se sňatkem v době návratu Saturnu. Nemají rádi nepříjemný pocit samoty a odloučení ve světě, a tak se snaží tento pocit v manželství ztratit, což se může ukázat jako katastrofa, pokud je založeno na zoufalé nejistotě a potřebě najít ochranu. Ne všechna manželství po návratu Saturnu jsou postavena na takových základech. Některá jsou uzavřena kvůli jasnému povědomí o tom, kam člověk směřuje. Ta pravděpodobně vydrží. Ale kdykoli se zavazujeme pod vlivem silných tranzitů Saturna, naše motivy jsou obvykle smíšené a mnohem složitější, než si v danou chvíli uvědomujeme.

V období prvního Saturnova cyklu je ego víceméně formované – nebo je značně neformované, pokud existují silné prvky osobnosti bojující proti oddělenosti. V druhém případě bude návrat Saturnu pravděpodobně dost drsný. Ale s rozumnou mírou soběstačnosti a sebedefinice (podobně jako Winicottův „dostatečně dobrý matkový příklad“ – dokonalost není vyžadována, ale spíše něco funkčního) máte relativně zralou entitu s dostatečně dobrým sebevědomím a adekvátní schopností přežít ve světě. Člověk může být neurotický, excentrický a plný konfliktů, ale má schopnost stát na vlastní půdě a hluboký pocit, že je někým skutečným.

Úroveň manifestace Saturnova cyklu – tranzity Saturnu jako události – se enormně liší. Je to proto, že Saturn je v každém horoskopu umístěn jinak a „faktory X“, které horoskop nezobrazuje – úroveň vědomí, povaha společnosti, ve které člověk žije, atd. – se také zcela liší od jednotlivce k jednotlivci. Přesto existuje určitá neúprosná logika v tom, jak každý aspekt Saturna vůči svému vlastnímu místu navazuje na všechny minulé aspekty, podle rozhodnutí, která činíme v každém okamžiku. Tato neúprosná logika může působit jako osud, když nás zasáhne projev, který je pro nezaujatého pozorovatele jasně důsledkem dřívějších rozhodnutí.

V důležitých fázích Saturnova cyklu často děláme velmi hloupé věci, hlavně proto, že panikaříme. Jak jsem již řekla, jedním z hlavních emocionálních projevů Saturnu je osamělost, protože proces odloučení je bolestivý. Prožíváme svou existenciální osamělost – hluboké poznání, že bez ohledu na to, jak blízko jsme si s ostatními lidmi, nikdy nás nemohou plně poznat. Často také existuje hluboké poznání, někdy nevědomé nebo jen částečně vědomé, že i když můžeme mít nesmrtelného ducha, tělo přesto zemře.

Tento pocit smrtelnosti a osamělosti nás může velmi vyděsit a můžeme nutkavě toužit po čemkoli, co by tyto pocity zmírnilo. Během prvního saturnského cyklu proto dochází k mnoha zhroucením, mnoha uspěchaným sňatkům, mnoha ukvapeným pracovním rozhodnutím a mnoha nutkavým narozením, které se shlukují kolem těchto významných věkových kategorií – zejména druhá kvadratura Saturnu na začátku druhé dekády a návrat Saturnu ve dvaceti devíti letech. Někdy je nejlepší rada, kterou můžeme klientovi, který přichází v těchto dobách, dát, aby počkal a činil rozhodnutí a dával závazky až poté, co byl celý proces, včetně jeho možných důsledků, promyšlen. Impulzivní

jednání není obvykle pod vlivem Saturnu dobrým nápadem, ale co nejvíce se zamyslet nad vnitřním procesem může mít pozitivní důsledky na mnoho let dopředu. Jinak by člověk mohl kompenzovat falešnou strukturu – nebo falešné já –, jež nyní dosahuje svého vrcholu.

Mnozí z vás si prošli prvním návratem Saturnu. Chtěl by někdo z vás okomentovat, jak jste to prožívali v kontextu odloučení? Jak se to projevilo ve vašich životech?

Publikum: Na chvíli jsem rozbila své manželství a opustila rodinu. Nebylo to trvalé odloučení, ale bylo to odloučení.

Liz: To bylo během vašeho návratu Saturna? Jak dlouho trvalo odloučení?

Publikum: Asi dva roky. Mám Saturna v Býku.

Liz: Zní to, jako byste se chovala přesně tak, jak jsem popisovala. Možná jste se snažila uniknout procesu, kterého jste se bála, tím, že jste si vytvořila alternativní realitu, ve které jste necítila nepříjemné pocity. Podívejme se, jaké tyto pocity mohly být, na základě umístění Saturnu v horoskopu. Jaké jsou základní problémy Saturnu v Býku?

Publikum: Potřeba bezpečí.

Publikum: Strach ze změny.

Liz: Ano, obojí je pravda, ale musíme se dostat pod tyto charakteristické obranné postoje a pochopit, co vyžaduje Saturn v Býku – jaké to je uvnitř. Touha po absolutní jistotě je velmi silná a může se objevit silný pocit deprivace v oblasti zajištění. Často se stává, že rané domácí prostředí bylo materiálně nejisté nebo nebezpečné, což dítě se Saturnem v Býku nedokáže tolerovat.

Publikum: No, nebyli jsme chudí, ale měli jsme spoustu finančních starostí a několikrát jsme se stěhovali, když jsem byla docela mladá. Pokaždé jsem to nesnášela. Potřebuji si na věci zvyknout a vědět, jaké jsou.

Liz: Později se Saturn v Býku, který si s hrůzou pamatuje každou ranou událost nestability nebo nežádoucí změny, může velmi pevně držet známé situace, i když je to nepříjemné nebo dusivé pro jiné aspekty osobnosti. To je ta „negativní“ stránka. „Pozitivní“ stránka spočívá v tom, že velké odhodlání

nastolit stabilitu může tváří v tvář nepřízni osudu vytvořit obrovskou houževnatost, sílu a trpělivost. Lidé se Saturnem v Býku jsou často schopni snášet těžkosti, které by jiné lidi zlomily. Problém s touto vlastností, která je sama o sobě cenná a obdivuhodná, spočívá v tom, že pokud je v horoskopu naznačeno více svobodomyslných a nestálých vlastností, člověk se může cítit uvězněn svými saturnskými potřebami. Mám pocit, že totéž se stalo vám v době návratu Saturnu. Měla jste pocit, jako by se na vás život uzavíral, jako byste se kvůli svým potřebám bezpečí uvěznila ve vězení a čas vám utíkal?

Publikum: Přesně tak. Mám Slunce a Venuši ve Střelci.

Liz: Vrátila jste se k manželství z pocitu povinnosti, nebo proto, že jste v srdci cítila, že je to pro vás to pravé?

Publikum: Obojí. Mám silný smysl pro povinnost a nelíbila se mi představa, že bych zahodila něco, na čem jsem dlouho pracovala. Také zde byla zodpovědnost vůči dětem. Přišlo mi to jako velká škoda. Měla jsem v sobě mnoho rozporů. Nakonec jsem ale usoudila, že jsem člověk, pro kterého je povinnost velmi důležitá, a musím to přijmout. Pokud jsem chtěla stabilitu a nechtěla, aby mě trápilo svědomí, musela jsem něco obětovat. Jakmile jsem to přijala, přestalo mi to připadat tak omezující. Cítila jsem se klidnější, jako bych se smířila se svým osudem.

Liz: Takže jste zaplatila Saturnovu minci tím, že jste se postavila sama sobě a přijala své limity. Myslím, že svou zkušenost popisujete velmi upřímně. Často si přeji, aby více z nás kultivovalo tento druh upřímnosti, když čelíme Saturnovým dilematům, protože se to nakonec vždycky vyplatí. Jak se tranzitující Saturn pohybuje směrem ke svému nativnímu bodu, máme pocit, že se k nám plíží něco těžkého a tíživého. Myslíme si, že je to „tam venku“, a říkáme: „Já odtud mizím!“ Ale jak jednou ironicky poznamenal někdo, koho znám, kamkoli jdete, musíte vzít s sebou i sebe sama. Bojíme se, že na nás dopadne velmi těžké břemeno, velmi velká zátěž. Na jedné úrovni je to pravda. Na konkrétní úrovni to často není břemeno, ale tak to cítíme a my se můžeme velmi snažit uniknout. Ta tíha je ve skutečnosti nutností našeho nativního znamení, domu a aspektů Saturnu – naší vnitřní nutností, která nemusí odpovídat našim nadějím a snům do budoucna. To nás všechny různými

způsoby omezuje. Je to skutečně velká tíha – tíha naší podstaty, naší autenticity, našich pozemských zodpovědností v inkarnaci.

Publikum: Někdo někde napsal jeden příběh. Je to indický příběh. Jeden z bohů se snaží uniknout principu Saturna, a tak se na dva a půl roku zavře do láhve. Na konci tohoto období přijde Krišna a zeptá se: „Co to sakra děláš?“ Bůh odpoví: „No, blížil se můj návrat Saturna a já nechtěl prožít nic strašného a těžkého, tak jsem se uvěznil v malé nádobě a zahrabal se do bláta.“ A Krišna řekne: „No, ale ty jsi svůj návrat Saturna už prožil, ne?“

Liz: Znám tenhle příběh, ale v trochu jiné podobě. Ve verzi, kterou jsem slyšela, se bůh promění v hrocha a dva a půl roku sedí pokrytý bahnem, aby se vyhnul svému návratu Saturna. Je zřejmé, že pokusy vyhnout se saturnskému bahnu jednoduše vytvářejí jiný druh saturnského bahna, které může být mnohem horší než to, kterému se člověk snaží uniknout.

Utéct před něčím v naději, že se osvobodíte z otroctví vlastní vnitřní nutnosti. Konflikt, který člověk zažije, by však byl pravděpodobně stejně bolestivý jako ten, s nímž by se setkal, kdyby zůstal doma a bojoval s ním. Takže Saturna stejně dostanete, jen v jiné podobě. Bylo by naprosto nemožné posoudit takovou situaci z morálního hlediska a říct: „Měla jste udělat tohle, a ne tamto.“ Odchod, ke kterému došlo, otevřel vnitřní konflikt, který vás přiměl k růstu. Setrvání by vás mohlo uvrhnout do deprese, která by vyžadovala čelit vnitřnímu konfliktu, který by vás přiměl k růstu. Kupodivu téměř nezáleží na tom, jakou volbu člověk učiní, pokud se rozhodne upřímně a přijme konflikt. Jiné faktory – osobní morálka, újma způsobená druhým lidem, materiální a emocionální odpovědnost atd. – mohou učinit jednu volbu vhodnější než jinou. Ale tak či onak selžeme, protože vždy existuje nějaká hranice, kterou nemůžeme překročit.

Důležitou otázkou je čelit konfliktu. Snaha vyhnout se tomuto konfliktu je podle mého názoru hlavní součástí toho, co Řekové nazývali *hybris* (arogance). To ve skutečnosti znamená aroganci v postoji k bohům. Když se nad tím zamyslíme, vidíme, že odmítnutí čelit konfliktu, který nám život vnucuje, se rovná snaze ovládat život, víře, že se můžeme zbavit nutnosti procházet něčím. Můžeme si myslet, že se vyhýbáme ze zbabělosti, ale je v tom i silný prvek arogance.

Publikum: Zdá se, že nezmiňujete trigony a sextily jako součást Saturnova cyklu.

Liz: Nezmínila jsem se o trigonech a sextilech z prostého důvodu, že jsou jemnější a méně náročné. I ony odrážejí fáze procesu odloučení, ale více se zabývají upevněním po prožitku oddělenosti nebo odloučení. Snažila jsem se vám sdělit hlavní téma prvního cyklu, založené na spojení, které se obvykle nejsilněji projevuje. Často si nevšímáme tranzitujících trigonů a sextilů Saturnu, protože odrážejí dobu vnitřní stability a vyrovnávání se s rozhodnutími, která člověk učinil během předchozího těžkého aspektu. Samozřejmě jsou důležité. Trigony jsou však dokončením něčeho, co je zahájeno v době kvadratury a zpochybněno v době opozice. Sextily jsou mezistupněm mezi konjunkcí a kvadraturou a zdá se, že odrážejí dobu setí před zahájením něčeho ve vnějším světě. Význam a projevy Saturnu vidíme nejjasněji u těžkých aspektů.

Fáze druhého Saturnova cyklu

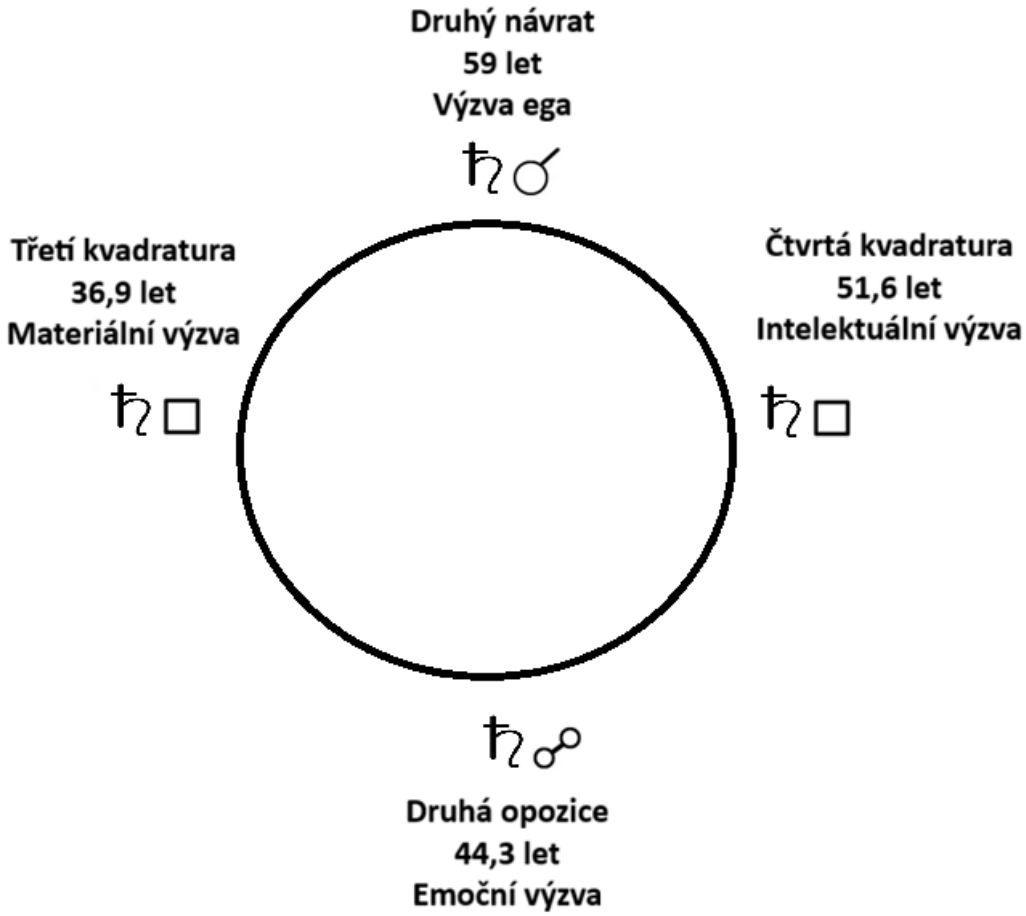

Druhý Saturnův cyklus

Saturn se samozřejmě znovu otočí; naštěstí nebo bohužel se nezastaví na nebesích, když dosáhneme dvaceti devíti a půl let. Základní význam druhého cyklu je stejný jako u prvního. Ale nyní máme na své straně čas a zkušenosti. Už jsme tam byli a máme pevný základ, ze kterého můžeme reagovat na cokoli, co nám přijde do cesty. Saturn má v sobě přirozenost budovat si sebedefinici prostřednictvím zkušeností. Nemůžeme to dělat intelektem ani city ve vakuu, ale musíme projít nějakou zkušeností, která na nás má vliv. Když jednáme se Saturnem, čas je naším přítelem.

Musíme také mít na paměti různé životní fáze a jejich různá ohniska, pokud jde o to, kam směřuje naše energie. Biologicky i psychologicky se s přibývajícím věkem měníme, a ačkoli na vnitřní úrovni existují dimenze lidské přirozenosti, které jsou konstantní – nebo možná dokonce věčné –, existují také dimenze, které se mění podle zkušeností a naší interpretace zkušeností. Například u ženy další kvadratura Saturnu po návratu, ke kterému dochází v

polovině třetí dekády, často připomíná ženám to, čemu se někdy říká „biologické hodiny“. Začnou velmi hlasitě tikat. Pokud si žena přeje mít děti, ale dosud tak neučinila, může to být kritické období, kdy existuje silný vnitřní a možná i vnější tlak na založení rodiny. Když dosáhneme poloviny této dekády, jsme „v nejlepších letech“, ale už ne v „prvním rozkvětu mládí“ a tělo začíná vykazovat známky stárnutí a zpomalení – i když se rozhodneme to ignorovat nebo napravit zvýšeným důrazem na fyzickou kondici.

V době druhé opozice Saturna, která nastává na začátku čtvrté dekády, se očekává, že muži i ženy dosáhnou vrcholu své kariéry. Žena sice ještě nemusí být v menopauze, ale v tomto okamžiku je pozdě uvažovat o početí dítěte a děti, které se narodily ve druhé dekádě, se nyní blíží dospělosti a jsou připraveny opustit hnízdo. „Biologické hodiny“ nemusí jen tikat; mohou přímo bít a dunět a u lidí, kteří chtějí založit rodinu, když jim je něco přes čtyřicet, se často projevuje zoufalství. Někdy je to kompenzace za něco jiného, čemu se člověk nedokáže postavit. Někdy je to druhá rodina, která zdánlivě slibuje nedosažitelné štěstí, a často se důsledky tohoto jednání neřeší upřímně. Všichni můžete vidět, jaké výzvy mohou nastat, které na úrovni „událostí“ odrážejí místo člověka ve světě, jeho sexuální identitu a jeho vztah ke kolektivu. Ozývají se ozvěny krize puberty z první opozice Saturna. Na vnitřní úrovni se stále zabýváme tématy odloučení.

Další kvadratura nastává mezi padesátým jedním a padesátým druhým rokem, a v tomto bodě obvykle proces stárnutí začíná mít silný vliv, fyzicky i emocionálně. Už nejsme mladí; eufemisticky se nám říká, že jsme „středního věku“, ačkoli pro naše děti a možná i pro naše vnoučata jsme jednoduše „staří“. Žena nyní vstupuje do menopauzy, nebo bude mít za sebou, se všemi silnými psychologickými a fyzickými důsledky, které s sebou nese. Pokud svou ženskost ztotožňovala s mateřstvím a schopností plození, může propadnout těžké depresi a ztrátě identity, protože takové kolektivní ztotožnění nyní končí a ona musí definovat, kým je jako nezávislá osobnost.

Pro muže i ženy může být obtížné, ne-li nemožné, posunout se v práci dále. Mohou být propuštěni v době, kdy nemohou snadno začít novou kariéru. Mohou začít přemýšlet o odchodu do důchodu, který je sice technicky stanoven na šedesát pět let, ale v mnoha oblastech (například v armádě) nastává už v padesáti pěti letech. Muž se sice může stát otcem, ale pokud ano, zjistí, že až

jeho děti dosáhnou dospělosti, bude mu přes sedmdesát, a musí to vzít v úvahu.

Druhý návrat Saturna nastává koncem páté dekády a na kolektivní úrovni je to předzvěst „oficiálního“ odchodu do důchodu. Pro ty, kteří se ztotožňují se svou prací a svým přínosem pro kolektiv, to může být kritické období, protože ztráta vlastního místa ve světě může doprovázet těžký pocit ztráty identity a bezúčelnosti. V tomto věku je vysoká míra rozvodovosti, možná proto, že problémy, kterým jsme se vyhnuli v době prvního návratu, se k nám vracejí v době druhého – a pak je s nimi mnohem těžší se vypořádat, protože naše možnosti se omezily.

Manželství, které je již léta emocionálně a sexuálně mrtvé, může uniknout odhalení prací a odpovědností za děti, ale v této fázi Saturnova cyklu děti vyrostly a odešly a práce končí; a pak se musíme postavit svým partnerům – bez přetvářky. Nové vztahy je těžší najít a udržet a vždy s sebou přinášejí problémy s bývalými partnery, dětmi, které mohou mít dokonce vlastní děti, a různými finančními a emocionálními závazky, které se nahromadily v průběhu let – nemluvě o ztrátě sexuální sebedůvěry, která často doprovází stárnutí. V době prvního návratu Saturna je otázkou: „Kdo jsem? Co chci od života?“ V době druhého návratu Saturna je otázka: „Kdo jsem teď? Kým jsem byl? Kde jsou moje chyby? Co očekávám od let života, které mi zbývají?“

Druhý návrat, stejně jako ten první, může být obdobím sklízení plodů vlastního úsilí a obnovení sebevědomí a sebeúcty. Může také znamenat hluboké obrácení se do sebe, smíření se sebou samým, které doprovází hluboké duchovní odhodlání. Stejně tak to může být těžká zkouška, zejména pokud byly základy života postaveny na písku a pokud se člověk neustále klamal a vyhýbal se vnitřním problémům.

V této době se mohou objevit nově vznikající nemoci, a to nejen proto, že odolnost těla je menší, ale také proto, že nahromaděný vnitřní konflikt po mnoho let si nyní může začít vybírat svou daň na fyzickém těle. Mnoho nebezpečných zdravotních stavů, které jsou pro toto období běžné – zejména ty, které se týkají srdce – může částečně odrážet postupné hromadění stresu, který tělo již nedokáže zvládat se stejnou pružností jako v mládí. Saturn nám někdy připomíná, že se musíme podřídit zákonům přírody, vnitřním i vnějším,

tím, že nám to říká prostřednictvím našich těl. Pokud se poučíme, můžeme být odměněni mnoha lety dobrého zdraví a vitality, pokud budeme respektovat zákony zachování přírody, kterým Saturn vládne.

Když se zamyslíme nad třetím cyklem, opět se potýkáme s otázkami oddělení a sebedefinice. I na ně je však třeba nahlížet v kontextu životní fáze, které jsme dosáhli. Tomu se teď nebudu věnovat, protože se musíme přesunout k Uranu. Mělo by však být zřejmé, že jak pokračujeme na naší cestě, Saturn nám stále více připomíná naši smrtelnost, která zase stále více definuje smysl a hodnotu života, který jsme prožili, a identity, kterou jsme si vybudovali. Povaha času je velkým tajemstvím a pohled na život očima zralým časem mění vnímání hlubokými způsoby, které je prakticky nemožné sdělit těm, kteří ještě nedokončili dva Saturnovy cykly. Pocit osamělosti ve stáří je často spojen s touto neschopností sdílet to, co člověk nyní chápe o čase. Čas sám nás odděluje.

Závěrečné poznámky k Saturnovu cyklu

Než se podíváme na celkový význam Uranova cyklu, je tu ještě několik posledních věcí, které bychom chtěli zmínit o Saturnově cyklu. Když si během tvrdých tranzitů Saturnu vytváříme konkrétní závazky, jako je svatba, narození dítěte nebo založení firmy, musíme si uvědomit, že věc, kterou jsme přivedli na svět – lidská či jiná – bude mít svůj vlastní horoskop a její Saturn bude v kvadratuře, opozici nebo konjunkci s naším vlastním. Tyto konkrétní produkty našich tranzitů Saturnu tedy bývají velmi svazující a jen zřídka se nám podaří se jich zbavit, i když prodáme firmu, opustíme manželství nebo se děti odstěhují.

V rodinách je velmi zajímavé sledovat planetární cykly, které probíhají, když rodiče mají děti. Mnoho lidí má děti pod návratem Saturna a prožívají toto dítě jako součást procesu zrání. Toto dítě se stává nástrojem Saturnu. Dítě je součástí podstaty oddělení a krystalizace. Někdy jsou s tím spojeny omezující materiální okolnosti, jako například v případě samoživitele, který musí dítě vychovávat sám, nebo v případě manželství, ke kterému dochází kvůli těhotenství, kde je dítě katalyzátorem otroctví rodičů. Nebo může být tato zkušenost radostná a velmi žádaná, ale nevyhnutelně omezuje svobodu rodičů.

Pokud se někomu narodí dítě v kritických fázích saturnského cyklu, pak se natální Saturn tohoto dítěte bude s jeho vlastním Saturnem sbližovat,

aspektovat kvadraturou a opozicí. To nemusí být nutně „špatná“ věc. Může to být nesmírně kreativní, protože to nutí rodiče i dítě, aby se rozvíjeli jako samostatní jedinci s vlastní identitou. Často však dochází k velkému tření, obvykle obranného charakteru. Rodič i dítě se cítí zraněni nebo odmítnuti obranou toho druhého, která je mobilizuje k ochraně před zraněním nebo odmítnutím. Výsledkem těchto saturnských interakcí, zejména kvadratur a opozic, je často emocionální patová situace. Potkala jsem mnoho lidí, kteří byli ohromeni, když zjistili, že sami odmítají rodiče, o němž tvrdí, že je tak hlasitě odmítá.

Saturn, jak všichni víme, je hlavním faktorem v jakémkoli hlubokém vztahu, a proto není divu, že tolik důležitých vztahů se vytváří nebo rozpadá v kritických bodech Saturnova cyklu. Je také užitečné přemýšlet o tranzitech Saturnu, stejně jako o jeho natálním umístění – z hlediska synastrie. Pokud je člověk ve vztahu s někým, jehož Saturn je v konjunkci, kvadratuře nebo opozici s jeho vlastním postavením, rozhodl se být ve vztahu s někým, kdo je součástí jeho vlastního cyklu. Pokaždé, když Saturn tranzituje přes jeho natální Saturn, tranzituje také přes Saturna druhé osoby a u obou lidí spustí problémy s odloučením. A pokud vezmeme v úvahu také kompozitní horoskop, uvidíme, že pokud je Saturn v jednom horoskopu v konjunkci, kvadratuře nebo opozici se Saturnem v druhém, kompozitní Saturn bude také aktivován tvrdým aspektem ze stejného tranzitu Saturnu, který zasáhne oba horoskopy. Může se jednat o semikvadraturu nebo seskvikvadraturu, ale je pravděpodobné, že bude důležitý z hlediska otázek oddělenosti a sebedefinice ve vztahu.

Publikum: Který dům je důležitější, dům, ve kterém se nachází natální Saturn, nebo ten, kterým tranzituje?

Liz: Musíme se podívat na obojí. Dům natálního Saturnu popisuje specifické oblasti života, ve kterých se budeme muset vypořádat s problémem odloučení prostřednictvím přímé zkušenosti. Toto je konstanta. Je to vždy s námi a nikdy nás to nepustí. Je to místo, kde můžeme trpět osamělostí a ztrátou, ale také místo, kde si můžeme vybudovat velmi silné základy a silný pocit přežití. V této sféře života získáváme mnoho těžkých zkušeností, a pokud jsme připraveni se z nich poučit, místo abychom se stali zahořklými a defenzivními, můžeme se časem stát extrémně moudrými a kompetentními.

Dům, kterým prochází Saturn, je přechodnou[92] (slovní hříčka záměrná) arénou, skrze kterou přicházejí zdánlivé obtíže, jež spouštějí základní životní výzvu popsanou natálním Saturnem. Později se můžeme podívat na některé příklady horoskopů, abychom viděli, jak to funguje. Saturnův cyklus je univerzální a archetypální, ale individualizuje se prostřednictvím arény, ve které člověk prožívá výzvu odloučení – domu, ve kterém je umístěn v horoskopu. Důležitý je i dům, kterým prochází, ale nakonec nejdůležitější je natální dům, protože to je základní životní téma Saturnu.

Znamení, ve kterém se nachází natální Saturn, hodně vypoví o tom, jak se vypořádáváme se saturnskými problémy a jaké obrany mobilizujeme, abychom si pomohli vyrovnat se s prožitkem odloučení. Dům bude odrážet oblast působení Saturnu, ale znamení popisuje i něco z našich vlastních osobních „věcí". Pokud je tedy například Saturn ve 2. domě v Beranu, proces oddělování, destilace a krystalizace bude probíhat převážně prostřednictvím zabezpečujících a materiálních záležitostí. Prožitek odloučení bude spojen s materiální soběstačností (nebo jejím nedostatkem), získáváním vnitřních i vnějších zdrojů a budováním pocitu vlastní hodnoty zakořeněného v bezpečí, které si člověk dokáže v průběhu času vybudovat.

To je sféra života, ve které dojde k procesu odloučení. Způsob, jakým jedinec reaguje na Saturnovy výzvy, však bude podle Berana – jinými slovy, se silným soutěživým instinktem, silnou potřebou být první a nejlepší, odporem vůči autoritě druhých a nutkáním překonávat pocity osobní nedostatečnosti tím, že se prokáže tváří v tvář obtížným výzvám. Jak se člověk postupně definuje jako individualita prostřednictvím fází Saturnova cyklu, atributy Berana se krystalizují jako obranný a sebeochranný vzorec chování. Existuje mnoho způsobů, jak si se Saturnem ve 2. domě nastolit materiální a emocionální soběstačnost; ale pouze Beran to dokáže tím, že porazí konkurenci a bude se věnovat hrdinství. A když Saturn ve 2. domě v Beranu selže na materiální úrovni, pocity selhání budou spojeny s pocitem zuřivé bezmocnosti, hněvivé frustrace a zmařené vůle.

Během prvního cyklu Saturna máme tendenci rozvíjet vlastnosti Saturna a jeho znamení a domu prostřednictvím vnějších kanálů. Saturnova vnitřní síla a

[92] „Tranzitní". RS

autorita nejsou automatické. Formují se postupem času, skrze těžké zkušenosti kritických fází cyklu. Například pokud je Saturn v Kozorohu v 10. domě v době první opozice kolem čtrnácti až patnácti let, mohou se vyskytnout problémy s autoritami ve škole nebo spory s rodiči ohledně osobní autonomie. Vnitřní autorita jako archetypální téma se zabývá autenticitou a zdokonalováním a formováním vlastních talentů a energií. Saturn v 10. domě v Kozorohu může v konečném důsledku přeměnit vnější autoritu – odpovědnou pozici a dlouhodobý přínos širšímu světu – na autoritu vnitřní a tyto dvě věci se postupně stávají tou samou věcí. Ale v patnácti letech člověk ještě nedosáhl bodu, kdy by dokázal pochopit, co vnitřní autorita obnáší.

Takže v patnácti letech může člověk bojovat s vnějšími autoritami, aby si stanovil své vnitřní hranice. Definování individuality závisí na stanovení osobní autority, což člověk může udělat až poté, co si uvědomí, co je pro něj na autoritě – jiné než té jeho vlastní – netolerovatelné. Každý z nás má jedinečnou kombinaci Saturnu v určitém domě a znamení a se specifickými aspekty k jiným planetám. Žádní dva jedinci se tedy nebudou s archetypálním problémem odloučenosti setkávat ani se s ním vypořádávat stejným způsobem.

Musíme se samozřejmě podívat na další planety aspektující Saturna, a v některých ohledech je to nejdůležitější rozměr individuálního projevu cyklu. Natální Saturn bude propojen s ostatními planetami aspektem, nebo pokud není aspektován, dispozitorem znamení, ve kterém se nachází. Když tranzitující Saturn vytvoří důležitý úhel k natálnímu Saturnu, aktivuje také síť aspektů, ve kterých vystupuje natální Saturn. Ve skutečnosti neexistuje nic jako „čistý“ Saturn v opozici se Saturnem, nebo „čistý“ návrat Saturnu, protože budou aktivovány jiné planety, a tedy i jiné dynamické energie nebo pudy v osobnosti. Pokud máme natální kvadraturu Saturna a Jupitera, každá fáze Saturnova cyklu aktivuje tuto kvadraturu a spolu s problémy naznačenými domem se bude vždy opakovat zásadní kolize mezi ideálem a realitou, mezi optimismem a cynismem, mezi potenciálem a omezením. Čím silnější je postavení Saturna v horoskopu, tím silnější bude pravděpodobně jeho cyklus – a to na základě zapojení dalších planet a možná i úhlů.

Toto jsou obecné principy a musíme vidět, jak fungují v jednotlivých horoskopech. Obecné principy nám však mohou pomoci pochopit základní význam cyklu a charakteristické způsoby, jakými na něj lidé reagují. Reakce jsou

důležité, protože se s problémy spojenými s odloučením nevyrovnáváme dobře. Odloučení není něco, co děláme přirozeně; je to něco, co děláme pod nátlakem, skrze deprivaci a frustraci. Formování ega probíhá prostřednictvím popírání, obrany a kompenzace. Tření a konflikt vytvářejí něco pevného, stejně jako je tomu v alchymické symbolice.

Oddělení nevzniká samo od sebe jako přirozený lidský stav. Je jako kus žuly. Žula neroste jako rostlina. Vzniká pod enormním tlakem během velmi dlouhého časového období. Není výsledkem přirozeného, snadného toku ani pohodlného organického cyklu. Existují věci, které se v přírodě tvoří pouze pod tlakem, a žula a lidské ego se mezi ně zdají patřit. Člověk si vyvíjí pocit „já“ tím, že je nucen oddělit se od lidí a předmětů, s nimiž se instinktivně ztotožňuje. Kdybychom měli na výběr, my lidé bychom mnohem raději zůstali spojeni se zdrojem života. Pak bychom mohli být nesmrtelní. Jsme nuceni akceptovat existenci v omezeném těle a být oddělenou entitou skrze deprivaci. Tak se formuje ego.

Saturnův proces vždy probíhá prostřednictvím nátlaku, tření a deprivace, deprese a popření. Existují lidé, kteří to dokážou lépe než ostatní, protože chápou jeho nezbytnost. To jsou saturnští lidé tohoto světa. To neznamená, že se jim to líbí. Je to pro ně stejně bolestivé jako pro kohokoli jiného. Ale ti se silným Saturnem nebo mnoha planetami v Kozorohu instinktivně znají důležitost samoty, i když se proti ní v rané fázi života bouřlivě vzpírají.

Ti se silným Neptunem nebo s důrazem na Ryby či 12. dům mohou shledávat proces Saturnu děsivým a extrémně bolestivým. Mohou udělat vše pro to, aby se tomu vyhnuli. Jupiter v tom také není moc dobrý, pokud neexistuje jasná intuice smysluplnosti celého procesu. Mars se s tím v případě potřeby vyrovná a disciplínou získává sílu a sebevědomí – proto je Mars v Saturnově znamení „povýšen“. Merkurické povahy se Saturnem vyrovnají, ale s odloučeností se obvykle vyrovnávají na intelektuální úrovni a mohou se vyhýbat emocionálnímu utrpení, které je s tím spojeno. Silně venušský typ může považovat fáze Saturnova cyklu za výrazně nepříjemné – kvůli osamělosti. Zároveň však Saturnova exaltace ve Vahách naznačuje, že Venuše oceňuje smysl pro řád a strukturu, který hranice poskytují. Silně lunární typ bude přirozeně bojovat proti jakémukoli prožitku odloučení – proto je Saturn v Raku v detrimentu, to samé Měsíc v Kozorohu. Toto jsou přirozené spřízněnosti a

antipatie v rámci planetární rodiny. Pokud máme představu o celkové rovnováze horoskopu – na základě planet a živlů –, můžeme si také udělat představu o tom, jak rychle se člověk může naučit cyklický proces, kterým nás Saturn nutí procházet.

Kontakty Saturn-Neptun

Publikum: Mám Neptuna a Saturna v kvadratuře. Znamená to, že pro mě bude Saturnův cyklus obzvláště těžký?

Liz: Na tuto otázku je vždy nemožné odpovědět. Pravděpodobně máte na mysli „těžký“ ve smyslu bolesti. Občas se můžete cítit hluboce nešťastně, depresivně a osaměle a můžeme zažívat značné utrpení v důsledku deziluzí a kompromisů nebo rozbití našich snů, když tranzitující Saturn zasáhne tuto natální kvadraturu tvrdým aspektem. Ale nemůžeme opravdu měřit bolest jednoho člověka proti bolesti druhého a říci, že konkrétní druh bolesti, kterou prožíváte – ztráta kontaktu s věčností – je horší nebo větší než bolest někoho, kdo má například v horoskopu kvadraturu Merkur-Saturn, a kdo může prožívat intenzivní intelektuální izolaci a neschopnost komunikovat s ostatními v kritických fázích cyklu.

Vaše kvadratura zaručuje, že Saturnův cyklus vždy vyvolá neptunské záležitosti – touhu po věčnosti, odpor k vtělení, touhu po splynutí – spolu se saturnskou výzvou odloučení. To znamená, že pravděpodobně zažijete určitý zvláštní druh emocionální bolesti, protože odloučení je pro Neptuna velmi těžké a tato kombinace planet s sebou často přináší velkou životní únavu a smutek. Přesto je aspekt Saturn-Neptun také známý jako aspekt umělce – kvůli hluboké potřebě převést věčné obrazy do světa tvarů. Myslím, že tato natální kvadratura, když je spuštěna tranzitem Saturnu, vás může intenzivně upozornit na propast mezi představivostí a fyzickou realitou a mohla by prohloubit a zesílit váš pocit mnohoúrovňového vesmíru. Může vás to podnítit k nějaké tvůrčí práci, která by tuto propast překlenula. Zostřuje to konflikt mezi smrtelností a věčností. U lidí se Saturnem a Neptunem je tento rozpor často velmi intenzivní, a to i s trigonem a sextilem.

Publikum: Je pravda, že jsem v minulosti byl silně rozčarovaný, když Saturn udeřil do této kvadratury. Mám tendenci docela snadno upadat do depresí a v těchto chvílích jsem se stávalo, že jsem byl vážně depresivní – s

pocity beznaděje. Ale ne vždy jsem měl jasno v tom, co se týče vnitřních problémů. Vždycky jsem se cítil zraněný a zklamaný z lidí, kteří jsou mi blízcí. Mám pocit, jako bych si stavěl hrady z písku.

Liz: Myslím, že obraz hradu z písku je velmi dobrý. Bolest a zklamání, které cítíte, jsou pravděpodobně úměrné intenzitě vašeho idealismu a nereálnosti vašich očekávání. Natální kontakt Saturnu a Neptunu může odrážet tendenci kolísat od příliš velkého očekávání k příliš malému očekávání. Člověk se přesouvá ze stavu extáze – „Našel jsem to pravé!“ – do stavu cynismu – „Dříve nebo později mě všichni zklamou.“ Tranzity Saturnu zaručeně vyvolají druhou reakci. Samozřejmě se člověk může přestat snažit o to, aby byl hrad z písku trvalý, a přijmout myšlenku, že ho staví pro radost – a nechá ho s přílivem zmizet.

Saturn má však rád hrady z litého betonu a s ocelovou výztuží. Je tedy třeba najít kompromis, kde ideál není tak vysoký a následné rozčarování je menší. Hrady postavené z jednoduchých, ale trvanlivých materiálů, jako jsou barvy, hlína nebo psaná slova, se mohou ukázat jako účinnější než ty nejkrásnější barevné hrady z písku. V okamžiku, kdy se pokusíte zachovat neptunský hrad, má tendenci se rozpadat a odplavat na vodě. Ale odmítnutí stavět jakékoli hrady odebírá určitý, éterický druh radosti. Existuje způsob, jak se dostat k radosti z tvoření a kouzlu romantické lásky, které vás může odvést od extrémů utrpení – ale člověk musí být ochoten nechat extatický okamžik pominout a vstoupit do běžného života.

Publikum: Také mám aspekt Saturn-Neptun, sextil, a po dokončení obrazu často zažívám deprese. Jsem umělec. Ztrácím sebevědomí tvořit, někdy na dlouhou dobu, protože mám vždycky pocit, že to, co jsem vytvořil, není dost dobré. Nikdy to nevypadá jako to, co jsem si původně představoval.

Liz: Toto vystihuje dilema Saturn-Neptun. Pochybuji, že se někdy „vyléčí“. Je to nevyhnutelný důsledek setkání říše pomíjivého a fyzického s říší věčného a nehmotného. Také to vystihuje jeden z charakteristických zážitků Saturnu v tranzitu. Když se přesuneme k Uranu, myslím, že stojí za to si připomenout obraz Saturnu, jak Urana kastruje. Saturn je kastrátor, i když psychologicky tato událost není vždy tak hrůzostrašná, jakou je ve fyzickém smyslu. V okamžiku, kdy člověk něco zformuje, nejenže se odděluje od ideální říše. Také ničí

schopnost této věci mít nekonečné možnosti. Člověk musí přijmout něco omezeného.

Proto je kolem Saturnových tranzitů vždy cítit určitá tíha. Bez ohledu na to, jak úspěšný je člověk v materiálním smyslu, nebo jak psychologicky úspěšný je v nalezení vnitřního klidu, vždy zůstává pocit: „Je to všechno?“ Protože jakmile něco definujeme, přestává to být tekuté a neomezené. Přestává mít potenciál; byl omezen. Toto je Saturnova kastrace. Odteď už může být jen tím, čím je. Co se týče tvůrčí práce, často to vede k depresi, protože člověk se trápil a trápil, a je tu obraz, kniha nebo hudební skladba, jež se mu dívají do tváře, a člověk si říká: „Ještě to není dokonalé!“ A nebude to ani po třiceti přepracováních, a pak se člověk musí smířit s tím, že to nikdy nebude dokonalé, protože neexistuje způsob, jak by mohl obsáhnout celou původní vizi nebo myšlenku. To není možné. Forma je omezená v tom, co může sdělit z nepopsatelného. Pokud se s tím člověk smíří, znamená to, že se musí vzdát něčeho z nesmrtelnosti – musí se oddělit od božského.

Na psychologické úrovni, když se s něčím v sobě smíříme, ve skutečnosti říkáme: „Přijímáme se takoví, jací jsme,“ což znamená, že jsme omezili fantazii, že se můžeme stát čímkoli, pokud na tom jen budeme pracovat nebo dostatečně dlouho počkáme. Všechny psychoterapeutické přístupy nakonec závisí na tom, zda se jedinec smíří s tím, kým je, aby mohlo dojít k jakémukoli uzdravení. Tímto způsobem se člověk může dostat do období deprese. Toto byl proces, na který Melanie Klein kladla takový důraz – přechod z „paranoidně-schizoidního“ světa kojence (který je plný idealizovaných obrazů a nevyhnutelného rozčarování a vzteku) do „depresivní pozice“, která ohlašuje přijetí smíšené a omezené povahy života a sebe sama. Na tomto pustém a kamenitém místě uznáváme, že nemůžeme být vším, ani ostatní lidé nemohou být vším pro nás. Můžeme žít jen maximum toho, čím jsme, a to, co jsme, je tak či onak omezené. Deprese nebo melancholie je tedy běžným, možná i nevyhnutelným doprovodem Saturnova cyklu, bez ohledu na to, jak úspěšný je produkt. Je to cena, kterou platíme za žulu.

Příliš mnoho Saturnu?

Publikum: Mám ve svém horoskopu silného Saturna, také několik planet v Kozorohu a někdy mám pocit, že potřebuji méně odloučenosti, ne více. Mám sklon být velmi soběstačný a neochotný experimentovat se životem.

Liz: Máte pocit, že jste až moc saturnský?

Publikum: Ano.

Liz: Pak budete muset počkat na tranzit Uranu, aby to oživil.

Publikum: Mám pocit, že bych se měl snažit být jiný, spontánnější, méně vázaný na svět.

Liz: Myslím, že musíte přijmout to, co jste, ocenit to a vytěžit z toho maximum. Veškerá „vylepšení“, která se na sobě snažíme provést, musí být provedena z pozice sebepřijetí a sebeocenění. Jinak mohou představovat nutkavou snahu naplnit očekávání ostatních nebo idealizovaný obraz dokonalosti, a proto jsou neautentická a nakonec zbytečná. Být silně saturnským je stejnou výhodou jako jakýkoli jiný důraz v horoskopu. Pokud se občas cítíte příliš omezeně a uzavřeně, mohou existovat problémy, na které byste se měli zaměřit, možná související s ranými zábranami nebo pocity odmítnutí či nedůvěry, které vám ztěžují vyjadřování radosti a spontánnosti. Je to však otázka míry a síly vaší obrany, spíše než otázka toho, abyste se stali někým jiným.

Neexistuje žádná kosmická kniha pravidel, která by říkala, že bychom všichni měli mít pěkně vyvážené horoskopy – s něčím v každém živlu, nebo že je lepší být jupiterský nebo uranský než saturnský. Ať už je nám dáno cokoli, je to náš jedinečný dar a já věřím, že pokud budeme žít své životy kreativně a čestně, budeme si schopni říct: „Možná mám oblasti, na kterých musím zapracovat, ale nechci být někým jiným.“ Neumím si představit lepší způsob, jak přivítat věčnost, než s hlubokým vědomím, že člověk udělal to nejlepší, co mohl, s maximální integritou, a neopustil tento svět s přáním, aby byl někým jiným. Pochybuji však, že to dokáže mnoho lidí, protože mají jiné představy o tom, proč žijí, které obvykle získali od rodiny, sociálního prostředí nebo konvenčního náboženského zázemí.

Být silně saturnským typem je trochu jako mít jeden zvláštní talent, dovednost, kterou člověk ovládá mimořádně dobře. Řekněme, že jste extrémně dobrý tesař, naprosto skvěle se vyznáte v řezbářství, výrobě nábytku a tak dále. Přáli byste si být skvělým umělcem, možná byste si také užili kariéru skladatele a sníte o napsání několika románů, ale ve skutečnosti máte tuto jednu věc, tento jeden talent, který vás dělá výjimečnými. Buď jste rádi, že ho máte, a děláte s ním to nejlepší, co můžete, a vytváříte si na něm co nejkreativnější život, nebo promarníte život stěžováním si na všechny věci, které nemáte, ale které zdánlivě mají jiní lidé, a pak si zkazíte to, co je vaším zvláštním darem.

Stejné je to s psychologickou vlastností. Jako jednotlivci jsme všichni v některých věcech dobří a v jiných špatní. Měřítko, které říká, že jedna vlastnost je „lepší“ než jiná, je velmi subjektivní, a stejně jako krása je obecně v očích pozorovatele. Schopnost navazovat vztahy s ostatními může být nenápadná a nezíská si zmínku v *Times Literary Supplement*, ale je stejně cenná, a v mnoha ohledech možná i cennější. Dar pro vyrovnávání se s realitou může být nenápadný a nepřinášet žádné ceny a možná nezískáte Řád britského impéria za to, že se vyhnete dluhům a čestně a dobře plníte své každodenní úkoly, ale je stejně cenný jako okázalejší činy veřejné služby, které získávají odměny. I když možná budete muset pracovat na tom, abyste ve svém nitru dosáhli lepší rovnováhy a zjistili, zda některé vaše omezení nejsou způsobeny strachem nebo starými zraněními, měli byste si uvědomit, že neexistuje nic jako dokonale vyvážený člověk. Omezení osobnosti je třeba přijmout, a pokud máte nadměrný vliv určité planety, znamená to, že máte všechny dary této planety, ale také její nedostatky.

Ať už jsou naše nerovnováhy v natálním horoskopu jakékoli, samozřejmě by pro nás bylo lepší, kdybychom si rozvinuli určitou flexibilitu a větší přizpůsobivost v těch oblastech, kde nemáme přirozenou snadnou adaptaci. Musíme se ale také naučit co nejlépe využít něco velmi cenného, protože čím je něco koncentrovanější, tím je to hlubší. Mít horoskop, který je silně zatížen jedním směrem, ať už saturnským nebo jiným, není „špatná“ věc a může to být velmi „dobrá“, protože to znamená, že člověk má přístup k mnohem většímu rozsahu archetypální úrovně dané planety.

Když nás motivuje nutkání žít podle očekávání ostatních ohledně toho, kým „máme“ být, nemyslím si, že úmyslná a vypočítavá kompenzace

nerovnováhy někdy funguje. Když se snažíme kompenzovat pocity selhání a nedostatečnosti spojené se Saturnem, může to být velmi produktivní, protože si přitom rozvíjíme určité dovednosti a silné stránky. Ale je to docela jiná věc, když se člověk snaží kompenzovat to, kým skutečně je. Kompenzace založená na vlastní nelibosti není cestou, jak to udělat.

Možná si budete muset vypěstovat schopnost smát se sami sobě a životu, což je jedna z věcí, které se saturnské povaze daří nejméně dobře. Život může být pro saturnské osobnosti zatraceně vážný, částečně proto, že cítí hluboký význam času, a částečně kvůli vrozené hrdosti. Saturnu tu a tam prospěje občasný pořádný smích; někdy potřebuje trochu uvolnění. To ale neznamená, že byste se měli snažit být někým, kým nejste. A vážnost a reflexivní schopnost Saturnu jsou hlavní součástí toho, kým jste. To je to, co si zaslouží být ceněno a rozvíjeno, ne „nahrazováno“ snahou o vytvoření falešného Jupitera.

Pokud je Saturn v horoskopu velmi silný, může být Saturnův cyklus stejně napjatý jako pro ty, kteří jsou více v souladu s jinými planetami. Může se však také objevit pocit „návratu domů“, který člověku umožňuje nést krizové body s větší sebekontrolou. Ponaučení, která tranzitující Saturn přináší osobě ovládané Saturnem, jsou lekce, které jsou obecně okamžitě rozpoznány jako lekce. Je to instinktivní pocit: „Ano, to uznávám, a jakkoli je to omezující, je to také místo, kde musím být.“ Z takového přístupu lze vytěžit mnohem více než z přístupu lidí, kteří se po celou dobu vztekají a protestují a poté pociťují zášť a hořkost.

Obranné systémy Saturnu

Saturn má tendenci více než kterákoli jiná planeta předstírat úzkost. Existuje tendence schovávat se za vnější vzhled a doufat, že pokud věc „vypadá“ správně, možná vnitřní problém zmizí. Podstata saturnské síly však není vnější, ale vnitřní. Oprava fasády domu, zatímco se vnitřní struktura rozpadá, negeneruje takovou sílu a klid, které odrážejí nejlepší stránku Saturnu. Podstata saturnské stability nespočívá ve schopnosti ovládat ostatní lidi; spočívá ve schopnosti udržet se, zevnitř i zvenčí. Ale tento druh saturnského zdroje přichází jen pomalu, v průběhu saturnského cyklu.

Máme tendenci začínat s jakýmsi „falešným“ Saturnem. Myslím, že to děláme všichni, když jsme mladší – snažíme se kompenzovat své pocity nedostatečnosti tím, že se jevíme silní a nepropustní ve vnějším světě. Můžeme to dělat na intelektuální, emocionální, materiální, fyzické nebo duchovní úrovni. Síla je však falešná, protože existuje ve vztahu k vnějšímu světu, aby udělala dojem. Nevychází zevnitř. Je prázdná a křehká. Může se projevovat jako dominantní, ovládající vlastnost, i když ta může být jemná a nejedná se o dominanci typu „Udělej to, protože to říkám!“. Chybí však vnitřní autorita a místo toho může být potřeba mít autoritu nad ostatními lidmi, aby se člověk cítil bezpečně, důležitě a efektivně. To můžeme vidět kolem sebe neustále, ale nedokážeme rozpoznat, co vlastně vidíme. A možná to děláme i sami.

Například se v práci můžeme setkat s člověkem, který se zdá být velmi silný a schopný, který působí velmi saturnsky (a astrologicky jím může být), ale má neptunského partnera. Pokud daného člověka poznáme, můžeme se dozvědět vše o jeho ukňourané, hysterické manželce nebo o jejím závislém, alkoholickém manželovi. Ale proč si tento houževnatý a soběstačný jedinec našel partnera neptunského typu, který ho neustále dráždí? Co se stalo se saturnským slavným realismem a zdravým úsudkem? Saturn nemá Neptuna moc rád; mezi těmito základními typy panuje vrozená antipatie. Proč si tedy náš saturnský kolega nenašel partnera typu Venuše, kde by byli dostatečně odlišní na to, aby mezi nimi vznikly jiskry, ale zároveň by sdíleli určité hodnoty skrze vzájemné ocenění kvality a jistoty; nebo partnera typu Merkura, který je flexibilní a zajímavý, ale zároveň dostatečně racionální, aby se Saturnem inteligentně a prozíravě vedl dialog? Proč zrovna neptunskou osobnost?

Když vidím takovou situaci, vím, že v horoskopu najdu silného Neptuna, který se skrývá za zdánlivě silným Saturnem a který se promítá na partnera. Nebo se budu dívat na někoho, kdo se nenaučil, jak se Saturnem autenticky pracovat. Ta síla není skutečná a hluboko uvnitř se ten člověk pravděpodobně zmítá v neptunské misce. Ještě nedospěl k Saturnu. Jediný způsob, jak se tito lidé mohou přesvědčit, že jsou opravdu silní a saturnští, je najít někoho, kdo je natolik potrhlý, že vedle něj vypadají lépe. Smějete se, protože je to vtipné, nebo protože je vám to povědomé?

Publikum: Je to povědomé. Je to také vtipné, i když nevím, proč se směju. Obvykle jsem ten, kdo je v háji. Jsem Ryba s Měsícem ve Vahách, který je v konjunkci s Neptunem. Právě jste popsala můj vztah.

Liz: Nemyslela jsem to osobně. Ale nevadí. Připomíná mi to kvízovou show, kterou dávali v televizi, když jsem byla dítě, jmenovala se „*To Tell the Truth*.“ Kdo je tady ten opravdový hysterický člověk?

Svět je plný lidí, kteří Saturna opravdu nepřijali, a domnívám se, že každý z nás to někdy udělal, pokud ne pravidelně. Tento druh obrany je spíše kostýmem Saturnu, převlekem Saturnu, než silou a soběstačností, které existují uvnitř a byly vybudovány v průběhu času prostřednictvím sebepoznání a tvrdých zkušeností. Během první části života, před prvním návratem Saturnu, obvykle zažíváme směs pravého a falešného Saturnu a doufejme, že pravý začne s postupujícím cyklem převažovat nad falešným. Pokud budeme i nadále žádat ostatní, aby nám dodávali sílu, a nebudeme ji rozvíjet uvnitř sebe, naše skrytá slabost se nevyhnutelně začne projevovat ve vztazích, které nám nás samé zrcadlí. Pak se může stát, že budeme muset udržovat někoho jiného v bezmocnosti, abychom se mohli i nadále cítit silní. A dříve či později se naši vězni vzbouří a utečou, a pak to budeme muset draze zaplatit.

Publikum: Myslím, že právě zde přichází na řadu černý humor. Pokud se dokážu smát sám sobě, když se snažím dokázat, jak jsem silný, a smát se ironii toho, že všechno je tajně opakem toho, co se zdá, pak dokážu hrad z písku proměnit v realitu. Pak mi nevadí, že ze sebe dělám blázna, zatímco se učím být silný. Myslím, že tajemství spočívá ve fantastickém černém humoru Saturna.

Liz: Ano, souhlasím. Ale Saturnův humor závisí na čase a zkušenostech, které mu dodávají jeho ostrost. Nevíme, jak absurdní život je, dokud ho

nebereme příliš vážně, stejně jako sami sebe, a nakonec se ztrapníme. Povím vám jeden strašný vtip, který jsem slyšela a který nějakým způsobem vyjadřuje tento pocit. Byl jednou jeden muž, který zemřel a ocitl se v pekle. Stráže ho odvedly, aby si vybral, ve které trestní cele bude přebývat. Nejprve mu ukázali celu, ve které všichni stáli po krk ve výkalech. Řekl: „Ne, tahle pro mě není.“ Potom mu ukázali celu, ve které všichni stáli po pás ve výkalech. Tu také odmítl. Nakonec mu ukázali celu, ve které všichni stáli po kolena ve výkalech. Pomyslel si: „Ta není tak špatná,“ a řekl strážcům, že si ji vezme. Vešel dovnitř, chvíli stál po kolena ve výkalech a pomyslel si: „To zvládnu.“ Najednou zazvonil zvonek a ozval se hlas: „Tak jo, lidi, přestávka na čaj skončila, teď si stoupněte na hlavu.“

Čas, zkušenosti a dobře vyvinutý smysl pro ironii nám mohou pomoci posunout se od povrchní, obranné úrovně Saturnu k pocitu pevné vnitřní půdy, kde víme, že v případě potřeby dokážeme přežít a zvládnout to sami. V průběhu Saturnova cyklu jsou to právě naše usilovné pokusy o něco, co vlastně nevíme, jak na to, co postupně buduje tuto vnitřní půdu. Nedokážu si představit lepší paralelu než sexuální akt. Když to zkusíme poprvé, obvykle jsme z toho zmatení, protože se snažíme vzpomenout na to, co jsme viděli v tom pornografickém filmu, co nám řekli naši přátelé, že máme dělat, a tak dále. Jsme paralyzováni stydlivostí, strachem a očekáváním neúspěchu, takže považujeme za zázrak, pokud se vůbec něco stane. Pak se ptáme: „Bylo to dobré?“, což je opravdu hloupá otázka, protože pokud to byla katastrofa, je nepravděpodobné, že se dozvíme pravdu. Porovnejte to s tím, co rozvíjíme a prožíváme po mnoho let, když máme skutečný vztah s osobou, se kterou se milujeme. Není to nepodobné tomu, kde začínáme se Saturnem a kde s trochou vhledu, tvrdé práce a pokory skutečně skončíme.

Každá fáze Saturnova cyklu vynáší na povrch to, co je falešné, a dává nám znát, co jsme si v sobě správně nevybudovali. Pokud jsme starému ďáblu spláceli to, co mu patří, budeme schopni ocenit to, co jsme udělali dobře, s vědomím, že je to skutečně naše a nemůže nám to být znovu odňato, bez ohledu na to, co nám život přinese. Tak či onak, to je to, co odhaluje cyklus Saturna. Takže našemu hypotetickému silnému saturnskému partnerovi uvízlému v neptunském vztahu budiž řečeno: „Ještě ses doopravdy nevypořádal s hlubšími problémy Saturnu, a proto jsi v tomto vztahu. Problém tvého neptunského partnera je ve skutečnosti tvůj problém. Skutečná síla by ti

umožnila ho rozpoznat, ovládnout, žít s ním a přestat ho promítat na někoho jiného.“ Tento proces přechodu a transformace z falešného na autentické můžeme nejživěji vidět, pokud se podíváme na fáze našeho vlastního saturnského cyklu. Možná je „falešný“ špatné slovo, protože implikuje něco negativního. Nerozvinutý Saturn je spíše jakýmsi pokusem. Je to počáteční nešikovný pokus vyvinout něco, o čem si nejprve myslíme, že je „tam venku“, a pak si postupně uvědomujeme, že tam venku nakonec není. Bylo to celou dobu uvnitř. Pak si můžeme dovolit humor, protože jsme se skutečně odloučili.

Tranzitující Saturn k jiným planetám

Když bereme v úvahu tranzity Saturnu k jiným planetám, máme co do činění s přesně stejným typem cyklu, jako když zkoumáme tranzitní aspekty Saturnu k sobě samému. Pokud se skutečně chceme dozvědět, jak to funguje, musíme sledovat naše vlastní tranzity Saturnu k jiným planetám, a to stejným způsobem, jakým se díváme na cyklus Saturnu k jeho vlastnímu umístění.

Vezměte si například blížící se tranzit Saturnu, který se blíží k natálnímu Slunci. Abychom tomuto tranzitu skutečně porozuměli, musíme se podívat na první konjunkci Saturnu s natálním Sluncem, k níž by mohlo dojít někdy v prvních dvaceti devíti a půl letech života, možná když byl člověk ještě docela mladý. Tato „úvodní“ konjunkce je začátkem cyklu Saturn-Slunce.

Pokud jsou obě natální planety v separační konjunkci – jinými slovy, pokud Slunce již prošlo kolem Saturnu – pak Saturn tranzitem Slunce dožene v prvních několika letech života. Můžeme to vnímat jako dobu, kdy se vnitřní význam natální konjunkce Slunce a Saturnu projevuje navenek, skrze určitý pocit omezení nebo neštěstí v prostředí nebo ve vztahu k rodičům. Například není neobvyklé, že takový raný tranzit Saturnu přes Slunce odráží odloučení od otce, rozvod rodičů nebo dobu, kdy finanční potíže rodiny způsobily, že raná domácí atmosféra byla napjatá a nepříjemná.

Pokud jsou natální Saturn a Slunce v aplikační konjunkci – jinými slovy, Slunce v okamžiku narození ještě nedosáhlo Saturnu – pak Saturn ve skutečnosti neuskuteční svou první přesnou konjunkci, dokud dané osobě nebude kolem dvaceti devíti a půl nebo třiceti let. Vnitřní pocit omezení a nedostatku sebeúcty v kombinaci s odhodláním „stát se“ někým skutečným a efektivním se pravděpodobně projeví právě v době, kdy je jedinec v nejlepší

pozici k tomu, aby učinil rozhodnutí, která zajistí skutečnou efektivitu ve světě. Stejně tak může učinit úplně špatná rozhodnutí, čímž zjevně ospravedlňuje základní nejistotu, kterou natální aspekt odráží.

Pokud Saturn a Slunce tvoří jiný aspekt, první konjunkce tranzitujícího Saturnu se Sluncem by mohla nastat kdykoli během prvních dvaceti devíti let života. Kdykoli k tomu dojde, znamená to začátek cyklu Saturn-Slunce. Pokud je Slunce zodiakálně dále než Saturn – a tvoří-li kvadraturu zpět k Saturnu (například ze Střelce k Saturnu v Panně) –, pak by k první konjunkci došlo kolem věku dvaceti jedna nebo dvaceti dvou let. Pokud je Slunce v kvadratuře k Saturnu a pohybuje se s ním směrem ke konjunkci (například ze Střelce do Saturnu v Rybách), pak k první konjunkci dojde kolem sedmi let. Pokud Slunce a Saturn nejsou v aspektu, může k první konjunkci dojít kdykoli před dosažením dvaceti devíti let. Nebude to však mít stejný zásadní význam, jako kdyby tyto dvě planety byly natálně v aspektu, protože pak jedno z hlavních životních témat bude vždy zahrnovat saturnské záležitosti. To by mělo být zřejmé, protože kdykoli se tranzitující Saturn dotkne hlavním aspektem Slunce, dotkne se zároveň i svého vlastního místa.

Proces odloučení, který Saturnův cyklus představuje na vnitřní úrovni, bude probíhat ve vztahu k formování individuality pokaždé, když bude tvořit hlavní aspekt ke Slunci. Můžeme proto očekávat, že otázky týkající se otce, autority, postavení ve světě, sebevyjádření a víry v sebe sama se budou utvářet náročným způsobem. I když se události mohou lišit, vnitřní jádro významu se lišit nebude. Pochopením tohoto vnitřního jádra vytváříme cenná spojení mezi různými zkušenostmi v různých obdobích života a můžeme v něm rozpoznat hluboký a inteligentní vzorec.

Pokud vezmeme Saturnův cyklus ve vztahu k natálnímu Měsíci, Saturnův oddělující, krystalizující účinek bude utvářet otázky emocionální soběstačnosti a osamělosti, kdykoli Saturn vytvoří aspekt k Měsíci. Výzvy kvadratur, konfrontace a realizace opozice a vynucené přijetí a transformační potenciál konjunkce se vztahují na jakoukoli planetu, když vezmeme v úvahu Saturnovy tranzity ve vztahu k ní. Musíme tyto časy zpětně sledovat ve svých vlastních životech a zjistit, zda dokážeme objevit nit významu – a pocitu – jež spojuje různé epizody, které se vztahují k těmto důležitým fázím Saturnova zapojení s jinými planetami. I když se události mohou zdát nesouvisející, je

pravděpodobné, že budou hluboce propojeny na vnitřní úrovni a budou zahrnovat stejná témata, v závislosti na domě, ve kterém se nachází natální Slunce, Měsíc atd.

Ještě důležitější je, že musíme zvážit aspektování natální planety tranzitujícím Saturnem v kontextu jejích vlastních aspektových vzorců v horoskopu. Pokud planeta není neaspektovaná (a tehdy bude mít stále dispozitora a bude umístěna v domě ovládaném jinou planetou, pokud se nejedná o neaspektovaný Saturn v Kozorohu), bude si vytvářet vztahy s určitými dalšími planetami a jakýkoli tranzit Saturnu spustí celou konfiguraci. Vzhledem ke své krystalizující povaze má Saturn tendenci ukotvovat takové konfigurace v realitě prostřednictvím přímých konfrontací – často zahrnujících vztahy, peníze, práci, zdraví nebo jiné „konkrétní“ situace, s nimiž se setkáváme ve vnějším životě.

Celá konfigurace se tak stává „ztělesněnou“ a my máme šanci si ji přivlastnit – jinými slovy, oddělíme ji od kolektivní nevědomé úrovně a začneme ji žít vysoce individuálním a definovaným způsobem. Tranzitující Saturn má na natální konfigurace velmi často podobný vliv porodní báby, která přivede k narození něco, co dříve existovalo pouze v oblasti nevědomého potenciálu. A přivedením k narození jsou potenciály omezeny, „kastrovány“ a my pak máme specifický soubor zkušeností, které nemůžeme vrátit zpět. Stávají se naší minulostí a jsou nevymazatelné. A pokaždé, když tranzitující Saturn vytvoří v konfiguraci další aspekt, „vzpomeneme si“, co se nám stalo, a přinášíme si již vytvořený soubor reakcí a postojů do všech budoucích fází cyklu.

Tranzitující Saturn v konjunkci s Venuší

Publikum: V následujících několika letech se mi blíží tranzitující Saturn ke konjunkci s mou Venuší, a to mě strašně znepokojuje. Má Venuše je v Beranu a je v opozici se Saturnem v konjunkci s Neptunem ve Vahách. Obávám se, že se mi rozpadne manželství. Nevím proč, protože si myslím, že s manželem máme dobrý vztah, ale zároveň mě naplňuje strach. Asi je pro někoho jako já špatný nápad studovat astrologii! Zatímco jste hovořila, přemýšlela jsem o minulosti a právě jsem si uvědomila, že když se Saturn poprvé spojoval s Venuší, bylo mi patnáct a moji rodiče se rozvedli. Obvinila jsem z toho otce a od té doby jsme se téměř neviděli. Myslíte tohle spojením mezi událostmi?

Liz: Ano, i když se zatím zdá, že jde o spojení na emocionální úrovni. Zda se vaše manželství skutečně rozpadne, se teprve uvidí. Ale vaše city k otci, a tedy i k mužům obecně (včetně vašeho manžela), budou pravděpodobně velmi složité a pravděpodobně je třeba je prozkoumat. Pokud s tímto spojením nepracujete, můžete nevědomě vyvolat to, čeho se bojíte. Obviňovat jednoho z rodičů z rozpadu manželství není nikdy příliš užitečné, protože k rozchodu jsou obvykle zapotřebí dva. Většina lidí však k tomuto přístupu inklinuje, když jsou mladí, protože pro dítě nebo teenagera je velmi těžké udržet rozdělenou loajalitu a obvykle na něj vyvíjí tlak rodič, s nímž žije (obvykle matka), aby se vzdal všech citů k druhému rodiči.

Bohužel to zní jako typická manželská přestřelka, do které se opět dostalo další dítě. Dejte si pozor, abyste se příliš neztotožňovala se svou matkou, abyste nakonec neopakovala její životní vzorec místo svého vlastního. Mám podezření, že vaše city k otci jsou mnohem složitější, než si uvědomujete, a projevují se ve vztahu k vašemu manželovi, který je možná nevinným terčem vašich nevědomých projekcí. Nebo možná není tak nevinný a vy jste si ho vybrala nevědomě, protože tyto problémy je třeba vyřešit a on je ideální osobou, se kterou je můžete vyřešit.

Natální Venuše v opozici se Saturnem a Neptunem naznačuje hluboký konflikt mezi hledáním ideální, dokonalé lásky a uznáním, že veškerá láska je omezená a nedokonalá. Už dříve jsme se podívali na Saturna a Neptuna a jejich boj mezi ideálem a realitou, a zde to zasahuje do vašich hodnot a vnímání ve vztahu. Možná jste si svého otce do vysoké míry idealizovala, a když se vaši rodiče rozešli, vaší reakcí byla pravděpodobně hluboká deziluze a cynismus.

Možná jste na někoho ukvapeně svalovala vinu. Možná jste si také idealizovala svého manžela jako jakýsi „opak“ svého otce a nyní se možná musíte postavit realitě jeho limitů jako obyčejné lidské bytosti. Myslím, že byste mohla tento blížící se tranzit proměnit v něco hluboce léčivého, pokud se vám podaří na těchto problémech pracovat v době, která mu předchází. Nemyslím tím, že to zaručí bezpečnost vašeho manželství. Žádný astrolog není v pozici, aby to posoudil. Ale pokud by se mělo rozpadnout za tohoto Saturnova tranzitu, pak by vám vhled pomohl pochopit takovou událost. A ať už se rozpadne, nebo ne, možná se vám konečně podaří vyléčit některé ze svých strachů, které vás, jak tuším, trápí celý život.

Publikum: To je pravda. Vždycky žárlím a jsem podezřívavou. Vždycky si myslím, že mě opustí lidé, které miluji.

Liz: Musím zdůrazňovat něco očividného? Jeden ano, jednou. Zřejmě jste ještě nepochopila, proč k tomu došlo. Risknuto a dám vám konkrétní radu – ne jako astrolog, ale jednoduše na základě psychologického selského rozumu. Žije ještě váš otec?

Publikum: Ano.

Liz: Ale vy ho téměř nevidíte.

Publikum: Ne.

Liz: Jděte za ním – před tranzitem Saturnu. Zkuste zjistit, kdo doopravdy je. Zeptejte se ho, proč se to, co se stalo, a zkuste mu naslouchat, spíše než soudit. Kdybyste ho nemilovala, nenesla byste teď následky. Potlačování lásky může být stejně destruktivní jako potlačování čehokoli jiného, co patří našim duším. Pokud vás odmítne, vraťte se a zkuste to znovu a omluvte se. Možná mu to dlužíte. Koneckonců, odmítáte ho už téměř třicet let. A není to mladý muž. Bude to mnohem těžší, když se s tím nevypořádáte. I když váš pokus selže, alespoň budete vědět, že jste to zkusila a konečně jste byla věrná svému vlastnímu srdci.

Publikum: Neodvážila bych se říct matce, že jsem se ho snažila kontaktovat.

Liz: Ne, teď asi ne. A pokud to někdy uděláte, možná to bude znamenat, že jste vyléčila část téhle velmi staré rány.

Význam Uranova cyklu

Přejdeme k Uranu? Saturn a Uran jsou úzce spjaty, a mýtus nám to říká velmi jasně. Procesy, které tyto dvě planety odrážejí prostřednictvím svých cyklů, na sobě závisí, vzájemně se vyvažují, staví se proti sobě a vzájemně se doplňují. Mytický Kronos-Saturn je synem Úrana a jak většina z vás ví, vykastruje a svrhne svého otce a stane se vládcem bohů. K této revoluci dochází, protože Úranos odmítl své titánské potomky a uvrhl je do podsvětí. Vina leží na obou stranách; každý se dopouští „křivdy" vůči tomu druhému. Tito dva nejsou jen otcem a synem v mýtu, a tedy stejného původu, ale jsou také smrtelnými nepřáteli. V astrologii je spojuje to, že jsou spoluvládci Vodnáře. Jsou protikladní, přesto stejné podstaty. V některých ohledech se zabývají stejnými problémy, ale z opačných perspektiv, z jiného úhlu pohledu a světonázoru a na různých úrovních. Jejich cykly jsou propleteny nejen z hlediska načasování a významu, ale také z hlediska událostí a emocionálních reakcí. Tranzity každého z nich spouštějí ten druhý.

Protože obě mytické postavy jsou vládci bohů, božskými králi, díváme se na obrazy autority a moci. Jakou funkci král plní? Vládne a stanovuje zákony, podle kterých musí žít ti, kterým vládne. Mluvím samozřejmě o mytických králích, nikoli o dnešních „monarchiích", které nevládnou. Bitva mezi Saturnem a Uranem se točí kolem otázky autority a vlády. Kde nakonec leží autorita? Jaká pravda je konečnou pravdou, podle které musíme žít? Leží v nebi, nebo na zemi? Kde nakonec spočívá moc a kontrola? V realitě, nebo v myšlenkách? V jednotlivci, nebo ve skupině? Formuje realita naše myšlení, nebo formuje realitu naše myšlení? A jsme nakonec zodpovědní za svůj vlastní osud, nebo jsme v konečné analýze součástí většího systému – sociálního nebo kosmického – jehož zákony a pohyby definují běh našich individuálních životů?

Vím, že si všichni budete přát říct „Obojí!", protože na racionální úrovni je to zřejmé, i když paradoxní, řešení. Je to také filozoficky elegantní řešení. Ale pokud jde o to, jak tuto polaritu prožíváme, jsme obecně nuceni se v různých momentech života rozhodovat. Někdy musíme být věrní ideálu, jindy realitě; někdy budoucnosti, jindy minulosti; někdy sobě samým a svému vlastnímu

přežití, jindy celku, jehož jsme součástí. A někdy nás trhá nerozhodnost a neschopnost poznat, kde v dané situaci leží pravda, konečná autorita.

Cyklus Uranu kopíruje cyklus Saturnu, i když jen přibližně, a existují určité kritické okamžiky, kdy oba aspektují svá vlastní místa v nativitě. Neděje se to přesně ve stejný den, ale pokud si vzpomenete, co jsem říkala dříve o orbisech, uvidíte, že jeden se může nacházet v orbisu jednoho ze svých cyklických kritických bodů, zatímco druhý je také v orbisu jednoho ze svých vlastních cyklických kritických bodů. Během několika let se mohou proti sobě spojit. Mytické obrazy se mohou ukázat pro pochopení jako velmi užitečné, o jaký druh sdružování se jedná. Uran odsuzuje Saturna do podsvětí; Saturn Urana kastruje. Saturnská část v nás je Uranem ohrožena odmítnutím a potlačením; uranská část v nás je Saturnem ohrožena kastrací.

Uran má cyklus 84 let. První kvadraturu k jeho vlastnímu místu vytváří mezi dvaceti a dvaadvaceti lety věku. To se shoduje s druhou kvadraturou Saturnu, která se také vyskytuje kolem dvaadvaceti let věku. Tyto kvadratury nedosahují přesného aspektu ve stejné odpoledne při čaji. Vzhledem k proměnlivosti jejich přímého a retrográdního pohybu se mohou na nějakou dobu překrývat, ačkoli Saturn vždy následuje Uran. Tyto tranzity ohraničují extrémně turbulentní a zranitelné období počátku druhé dekády. Jsem si jistá, že si všichni pamatujete důležité věci, které se v té době odehrály v souvislosti se Saturnovým cyklem. Nedíváme se však jen na druhou kvadraturu Saturnu k jeho vlastnímu místu. Toto je také doba první kvadratury Uranu. Co to tedy znamená? O co v Uranově cyklu skutečně jde?

Protože Uran není osobní planeta, nezabývá se budováním ega jako Saturn. Saturn slouží jednotlivci a poskytuje schránku pro vyjádření Slunce. Co Slunce symbolizuje na vnitřní úrovni – osud, smysl a účel, schránku pro to, co je věčné – Saturn buduje na vnější úrovni procesem odloučení. Dává tvar a uzavírá všechny osobní planety, zejména ty, které přímo aspektuje.

Uran však neslouží osobnímu egu. Jeho kolektivní, prométheovský, vizionářský proces otřásá a rozbíjí ty vnitřní i vnější struktury, které omezují život a brání jednotlivci prožít větší jednotu, jejíž je součástí. Uran odhaluje fungování kosmu, což transformuje naši perspektivu a nenávratně mění naše definice reality. Saturn a Uran jsou nepřátelští, stejně jako bohové v mýtu.

Mytičtí nepřátelé jsou však vždy tajně součástí téže jednoty a konflikt nějakým způsobem slouží vyššímu cíli. Totéž lze říci o astrologické symbolice, která popisuje stejné procesy jako mýtus, ale jiným a individualizovanějším způsobem.

Teleologie Saturnova cyklu se týká naší schopnosti formovat se jako nezávislé vtělené entity, žijící v mezích smrtelnosti. Cyklus Uranu se zabývá potenciální dokonalostí celku. Zatímco Saturn pilně vkládá kousky cementu do trhlin a podpírá základy zdí ega, přichází Uran a říká: „V té zdi není žádné okno. Nejde vidět ven. Jak budeš vědět, že tam venku je celý vesmír? Ta zeď narušuje pokrok skupiny a stojí jako bariéra kolektivní evoluce. Promiň, ale musí se zbourat. Možná ti dovolím postavit zeď, ale budeš ji muset udělat flexibilnější. Dejte tam pár dalších dveří. Dejte tam okna. Použijte dřevo místo cihel. Ještě lépe, použijte lehké montované panely, které pak bude možné v případě potřeby rozebrat a přemístit.“

Uran slouží kolektivu. Stejně jako Titán Prométheus nepřináší svou inspiraci, svůj božský oheň, jednomu zvláštnímu, zasloužilému člověku. Nabízí vizi pokroku a evoluce každému, ať už v dobrém nebo zlém. Slouží lidské rodině prostřednictvím vývoje idejí a konceptů; slouží větší entitě, jejíž je jedinec součástí. Každý, kdo se příliš uzavřel do svého vlastního malého světa-ega, může trpět tranzity Uranu, protože Uran ničí všechny bašty, které si vytváříme, abychom se ochránili a potvrdili svou stabilitu ve světě.

Tyto dvě planety jsou tedy vždy v opozici na úrovni významu a vnitřního prožívání. Samozřejmě nejsou vždy v astrologické opozici, tedy o 180° od sebe, i když se někdy nacházejí v horoskopu, nebo jedna může tranzitovat naproti druhé. Jsou protikladné, co se týče jejich funkcí.

Někdy se události spojené s jejich tranzity mohou na povrchní úrovni jevit stejně. Máme tendenci předpokládat, že protože konkrétní forma události je identická, bude i význam a reakce identické. Ale nejsou. Odloučení a ztráta mohou doprovázet důležitý tranzit Uranu, stejně jako důležitý tranzit Saturnu, a otřesy na materiální úrovni mohou být společné pro obě. Stejně tak „štěstí“ na materiální i emocionální úrovni. Obě planety mohou být také spojeny s vnitřními, duchovními odhaleními, a obě planety se mohou shodovat s obdobím deprese. Vnitřní logika a význam se však velmi liší. Když se tranzit

Saturnu shoduje s ukončením vztahu, možná se budeme muset naučit větší soběstačnosti. Když se tranzit Uranu shoduje se stejnou zkušeností, možná se budeme muset zbavit svých vazeb, abychom se otevřeli novým myšlenkám a novému vnímání života.

Individuální a kolektivní

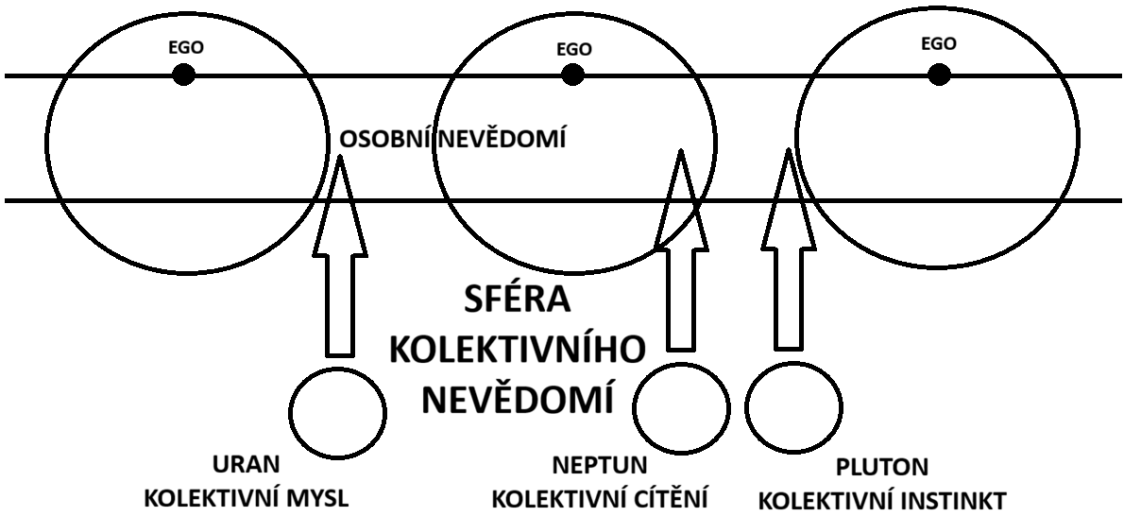

Zde je další zjednodušený diagram, ačkoli tento vypadá trochu jako návod na pěstování pýchavek nebo kam umístit golfový míček. Je určen k demonstraci vztahu mezi jednotlivcem a kolektivem, kterému musíme co nejlépe porozumět, abychom pochopili Uranův cyklus. Tři větší kruhy představují tři lidi. Každý z nich byl formován jako jednotlivec Saturnovým cyklem a každý si myslí, že je oddělený. Pod prahem vědomí ega leží osobní nevědomí, které je proměnlivé a neustále interaguje s vědomím. A pod ním a prostupuje jím sféra kolektivního nevědomí, která je v rozporu s prožíváním oddělenosti, na kterém ego závisí. Pro stručnost jsem do této sféry umístila tři vnější planety, z nichž každá symbolizuje dimenzi tohoto rozsáhlého kolektivního psychického života – kolektivní mysl, kolektivní cítění a kolektivní instinkt.

Ačkoli to byl Jung, kdo zavedl termín „kolektivní nevědomí“, tento koncept sahá až ke starověké řecké představě kosmu, jednotného a uspořádaného živého systému, jehož je veškerý život součástí. Emocionální prožitek jednoty, který tuto jednotu odráží, může být spojen s Neptunem, ale i Uran a Pluton mohou přinést prožitek jednoty, i když bez dojemné, obětní příchuti, kterou Neptun odráží. My lidé všichni sdílíme určité ideály, sny,

potřeby, vize a instinkty přežití. Na této úrovni jsme stejným tvorem – jedním obrovským tělem s mnoha malými hlavami.

Když zažíváme kolektivní pohyby reprezentované vnějšími planetami, mají tendenci nejprve pronikat do sféry osobního nevědomí, rozněcovat naše osobní komplexy a probouzet myšlenky, pocity a vjemy, které jsou nové a znepokojivé. Nevíme přesně, co nás zasáhlo. Nakonec se nám možná podaří něco z toho přenést do vědomí a formovat to podle směru a hodnot ega. To je úkol zejména Slunce a Saturnu, i když doufejme, že si uvědomíme, že se podílíme na něčem mnohem větším. Můžeme však být také bičováni, nutkavě hnáni nebo dokonce rozerváni těmito kolektivními proudy.

Uran na počátku druhé dekády věku

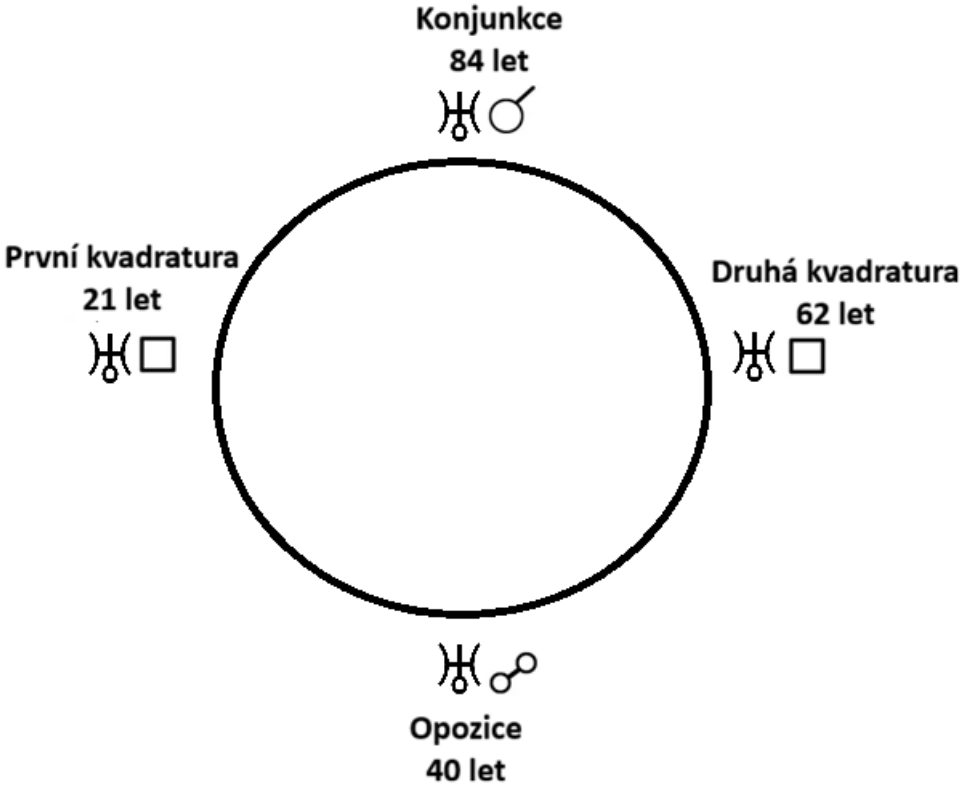

Uranův cyklus

Na začátku druhé dekády se objevuje obrovský impuls stát se definovanou osobností a vydat se do světa – opustit matku a rodinu a vybudovat si život jako soběstačná osobnost s nezávislými myšlenkami a cíli. To se odráží v Saturnově náročné druhé kvadratuře k jeho vlastnímu místu, která není dokončena dříve než kolem třiadvaceti let. Abychom dosáhli takové

oddělenosti, musíme zavřít dveře a vytvořit si hranice. Říkáme: „Budu studovat postgraduálně, stanu se učitelem, chci vystudovat na zdravotní sestru.“ Možná jsme taková rozhodnutí učinili dříve, ale v době druhé kvadratury Saturnu cítíme nutkání uvést svá rozhodnutí do praxe, nebo – abychom použili méně vznešený výraz – dát své peníze tam, kde jsou naše ústa. To je to, co děláme na začátku druhé dekády – alespoň to, co se snažíme dělat, nebo si myslíme, že bychom měli dělat, nebo k čemu jsme nuceni. I když jsme pod tlakem zvenčí, je v nás něco, co s tím souhlasí. Můžeme odmítnout volání, ale hluboko uvnitř víme, že je čas opustit domov. Začínáme omezovat své možnosti. Musíme, protože pokud tato rozhodnutí neuděláme, skončíme v mateřské náruči a nedokážeme se formovat jako jednotlivci.

Ale zároveň s těmito saturnskými volbami se děje i něco jiného. Můžeme zažívat znepokojivý pocit, že se zároveň s volbou sami věžníme. Riskujeme, že si uzavřeme potenciály, schopnosti, talenty a aspekty osobnosti, na kterých nám záleží a o kterých intuitivně víme, že je budeme později v životě potřebovat jako součást celého člověka, kterým se nakonec staneme. Takže na začátku druhé dekády dochází k obrovskému konfliktu.

Uranský duch, který se projevuje asi o rok dříve než Saturn, říká: „Nechte dveře otevřené! Nezavazujte se! Existuje tolik potenciálů, které čekají na rozvoj! Svět se potřebuje změnit a jen vy to můžete udělat! Jste příliš mladí na to, abyste se položili do rakve. Nic neslibujte, nic nepodepisujte – cestujte nalehko a buďte připraveni porovnávat nabídky. Život je větší, než jste si mysleli. Zůstaňte věrní svým ideálům!“ Samozřejmě, tento hlas nemusí být vědomý. Může být dokonce vydáván přáteli, partnerem, zaměstnavatelem nebo dokonce vlastním tělem. Může být projektován a vrací se k nám jako nečekaná událost, která nás nutí nechat minulost za sebou. Je to však velmi naléhavý, ba až neodolatelný hlas.

Ale po všem tom vzrušení a pocitu, že se otevírá nový život, se ozve realistický hlas starého ďábla, který říká: „Přestaň se chovat jako adolescent. Nauč se o sebe postarat. Musíš si najít práci, něco se naučit, připravit se na budoucnost. Už se nemůžeš spoléhat na rodiče. Pokud budeš dělat hloupá rozhodnutí a marnit čas přelétáním od jedné věci k druhé kvůli divokým ideálům, budeš toho později litovat. Možná věříš v kosmickou jednotu a rovná

práva pro všechny, ale svět tam venku takový není. Jdi ven a dělej něco praktického.“

Obě tyto planety, které provádějí kritické tranzity do svých natálních pozic, vyvolávají obrovské napětí. Je to potenciálně tvůrčí napětí, které nás žene do života. Ať už jsou si tyto vnitřní hlasy vědomé, nebo ne, přesto uvnitř bojují a my jsme mezi nimi zmítáni. Když se ohlédneme zpět do tohoto období a zvážíme tyto tranzity, můžeme se divit, jak jsme ho přežili. Pro mnoho lidí není konflikt tak bolestivý; spíše je stimulující a podněcující k činnosti. Záleží na tom, jak je člověk schopen konflikt ovládnout a udělat s ním něco užitečného. To závisí na stavu Saturnu i Uranu v horoskopu, na dalších tranzitech a progresivních aspektech, které se v daném období vyskytují, a na horoskopu jako celku. Záleží také na tom, zda se nám podařilo úspěšně projít dřívějšími tranzity Saturnu a zda máme dostatek vnitřní pevnosti, abychom víceméně viděli, kam směřujeme.

Pár let před návratem Saturnu je Uran v trigonu se svým vlastním postavením, a jakmile začne působit návrat Saturnu, Uran se seskvikvadraturou posune vůči svému vlastnímu místu. Dochází ke stejnému konfliktu a napětí, ale rovnováha je jiná. Saturn, protože tvoří konjunkci se svým natálním postavením, obvykle dominuje scéně a neklid uranského ducha tvoří nenápadné pozadí, zatímco se na chvíli dostává do centra pozornosti upevňování ega.

Energie, inspirace a nadšení sedmadvacetiletého člověka ustupují vnitřní reflexi a střízlivosti devětadvacetiletého, což zase ve třiceti letech dává prostor obnovenému neklidu, když seskvikvadratura Uranu začíná vyvolávat pochybnosti o učiněných rozhodnutích. Při zvažování malých aspektů uranského cyklu bychom se mohli také zamyslet nad první opozicí Saturnu k jeho vlastnímu postavení kolem patnácti let, jež následuje po Uranově semikvadratuře k jeho vlastnímu postavení kolem jedenácti nebo dvanácti let. Součinnost obou aspektů s procesem puberty, jež spojuje začátek a konec, nám hodně říká o psychickém napětí, které je s tím spojeno.

Uran v polovině života

Uran tiká jako časovaná bomba a mezi třiceti devíti a čtyřiceti dvěma lety vytváří opozici vůči svému vlastnímu postavení. Tato opozice dobře předchází Saturnu, který se v polovině čtvrté dekády postaví vůči svému vlastnímu postavení, ačkoli vzhledem k tomu, jak fungují orbisy v tranzitu, obvykle ještě přetrvávají ozvěny Uranu, když se Saturn dostává do orbisu své opozice. V polovině života se oba cykly začínají stále více a více propojovat, protože Uran se řídí poměrně těsnými sedmiletými násobky, zatímco Saturnovy násobky jsou o něco delší než sedm let. Čím jsme tedy starší, tím větší je mezi nimi rozpor. Na začátku druhé dekády věku jsou si cykly blíže. V polovině života přichází Saturn až dlouho po Uranu a povaha tohoto vztahu není tolik konfliktní, jako spíše úklid trosek, zúžení a zaostření vize a kompromis ideálů.

Po často ničivém dopadu Uranu v opozici s Uranem přichází Saturn, aby uklidil nepořádek. Celé toto období – od konce třetí dekády do poloviny čtvrté – je dnes eufemisticky známé jako krize středního věku. Tento termín se v současnosti používá k ospravedlnění nejrůznějších problémů, do kterých se lidé sami dostanou. Zahrnuje období až šesti let a je to dlouhý a složitý proces, nikoli okamžité osvícení za tři týdny. Tato nechvalně známá krize středního věku ve skutečnosti odráží dva různé, i když vzájemně propojené, fungující procesy, z nichž jeden je uranský a druhý saturnský.

Uran je nepřítelem všeho, co se příliš ustálilo v rigidním tvaru, protože stagnace je nepřítelem evoluce, a proto znemožňuje dosažení konečné dokonalosti. V době, kdy dosáhneme středního věku, se mnozí z nás velmi zafixovali. Příliš jsme zakořeněni v bezpečnostních strukturách nebo jsme příliš rozvinuli určité dimenze osobnosti na úkor jiných, neprožitých možností a potenciálů. Rodinné struktury, pracovní struktury, sociální identifikace, sexuální role a modely – to vše může začít jako podpůrné systémy a koncem třetí dekády věku se stát vězením, ve kterém jsme uvězněni. Stali jsme se tak zaujati vlastním přežitím, že jsme zapomněli na celek, jehož jsme součástí.

Naše vztahy možná uspokojovaly lidi, kterými jsme byli, když jsme byli mladší, ale možná nejsou schopny vyhovět lidem, kterými se stáváme. Představa, kterou si o sobě vytváříme, může být pohodlná a známá, ale může nás uvnitř dusit. Začneme se nudit. Říkáme si: „Je tohle všechno?“ Cítíme, že naše možnosti jsou čím dál omezenější a brzy už žádné nezbudou. Saturnova

kvadratura, která se objevuje v polovině třetí dekády, nám připomněla, že tělo brzy dosáhne středního věku a zkušenost stárnutí nelze déle odkládat. Ale místo abychom se v tomto saturnském procesu pohodlně usadili, něco pod námi zažehne oheň a my vybuchneme, nárokujeme si právo být opět mladiství, osvobodit se od omezení, dosáhnout hvězdné oblohy.

Uran říká: „Podívej, nemusíš se ztotožňovat se všemi těmito strukturami. Tvé tělo možná stárne, ale jsi jen tak starý, jak se cítíš. Nejsi omezený tím, co jsi dosud vybudoval. Nevzdávej se. Nepodléhej času, tradici a plachosti. Jsi teprve v polovině svého života. Ještě jsi doopravdy nežil. A co ty ideály, které jsi měl, když ti bylo dvacet jedna? Kam se poděly? A co tvoje víra v lidský potenciál? Kam se poděla tvá vize? Stal ses nudným a přímočarým. A co ten širší svět kolem tebe? Co ty talenty a potenciály, které jsi zahlédl, když jsi byl mladý, a které se postupně, rok od roku, uzavíraly, když ses snažil přežít a vybudovat si bezpečí? A opravdu se budeš ráno co ráno probouzet po zbytek života a dívat se na tu samou tvář na polštáři vedle sebe?“

Pro mnoho lidí je to hlas ďábla. Představuje strašlivé pokušení a hrozbu, a jakmile se planeta dostane do vzdálenosti 10° od svého protilehlého postavení, začnou na všechny dveře připevňovat zámky. V době, kdy se tento aspekt přiblíží, propadají záchvatu úzkosti, chovají se kompulzivně saturnským způsobem a jsou vyděšeni, že se stane něco, co naruší jejich hezký, uspořádaný malý svět. Uzavřou sebe, své partnery, své děti a svá těla do klecí v naději, že budou takto chráněni. Zdají se jim znepokojivé sny o padajících domech, lavinách, výbuších a přistávajících vesmírných lodích. Stávají se „neurotickými“, protože se jim život zdá plný nebezpečí. Tento zdánlivě ďábelský útok samozřejmě přichází zevnitř, ale často se zdá, jako by byl zvenčí.

Tranzity Uranu jsou někdy doprovázeny náhlými událostmi, nad kterými zjevně nemáme žádnou kontrolu a které nelze vykládat jako naše vlastní výtvory nebo osobní odpovědnost. Máme však na výběr, jak na takové události zareagujeme. A někdy nevědomky vyvoláváme narušení vnějšího světa, často prostřednictvím našich partnerů, kteří se už nemohou dočkat našich saturnských visacích zámků a dopřejí si menší či větší flirt, aby si trochu oddechli; nebo prostřednictvím našich zaměstnavatelů, kteří chtějí trochu více rizika a experimentování a hledají někoho mladšího, s větším nadšením a

energií. Pak je pro nás Uran „naplněn“, místo aby odrážel ducha růstu a pohybu, se kterým dobrovolně spolupracujeme.

Ať už jsme iniciátory nebo příjemci, opozice Uranu je pro lidi často těžkým šokem. Mohou si říkat: „Jsem v pasti. Nechci takhle strávit zbytek života. Dusím se.“ A buď vybuchnou a vyhodí do povětří dlouho existující struktury, nebo si najdou někoho jiného, kdo to udělá za ně. Nebo si nic neřeknou, ale nějak se dostanou do situace, kdy se struktura na ně zhroutí, aniž by to byla zjevná chyba.

U lidí je toto rozbití přebytečných struktur velmi dramatické; u jiných je tiché a nenápadné, i když neméně silné a transformativní. Opozice Uranu vůči Uranu nemusí nutně znamenat rozpad manželství, kariéry nebo světového názoru, ale něco se musí změnit, a v závislosti na tom, jak rigidní člověk je, bude rušivý vliv opozice Uranu vůči Uranu o to větší. Někteří lidé se poblázní a dělají velmi legrační věci. Snaží se získat zpět mládí způsoby, které někdy fungují, ale stejně tak je mohou nechat vypadat jako naprosté idioty. Mohou uspět v otevírání života nesmírně kreativními způsoby, ale někdy se také musí vyrovnat s tím, že budou vypadat a cítit se velmi hloupě. A pár lidí – i když jsem jich mnoho nepotkala – dokáže dát na dveře tolik visacích zámků, že jimi Uran vůbec neprojde. Jen chvíli duní, zmizí a vrátí se později, v další semikvadratuře, která nastane krátce po padesátém roku (těsně před další kvadraturou Saturnu) – s většími explozemi.

Střední věk je obdobím velkého napětí a stresu. Někdy se objevuje pocit, že hodiny tikají, čas se krátí a je tolik věcí, které člověk ještě neudělal. Pocit zoufalství může prostupovat rozhodnutími a činy. Protože zoufalství není vždy vědomé, lze ho potlačit. Existují lidé, kteří si prostě nechtějí připustit příchod Urana. Nechtějí slyšet klepání na dveře a veškeré jeho povědomí odsouvají do nevědomí. Pak se na povrch začíná vynořovat úzkost. Tato úzkost je často velmi intenzivní a doprovází ji pocit, že každou chvíli něco vybuchne. Tváří v tvář takové úzkosti se člověk může stát docela fobickým. Elektrické zásuvky je třeba kontrolovat pokaždé, když člověk vyjde ven, stejně jako všechny zámky na oknech. Zdá se, že každá ulice je plná lupičů a násilníků a nebezpečí číhá na každém rohu.

Někdy lidé po určitou dobu neprožívají nic jiného než depresi a ztrátu smyslu života a tu strašnou úzkost, kterou nechápou a pro kterou nemohou najít vysvětlení. To je samozřejmě okamžik, kdy se mnoho lidí obrací na své lékaře s žádostí o pomoc, aby jim předepsali antidepresiva na zvládnutí úzkosti a deprese, místo aby se zamysleli nad minovým polem, kterým procházejí. Všechno, co v životě člověka stagnuje, je ohroženo a dlouho potlačované emoce také vyžadují přijetí. Je opravdu mnohem lepší snažit se žít s Uranem upřímně. Prométheus nevynaložil tolik úsilí na krádež ohně, jen aby ho vzpurní lidé ignorovali.

V období kvadratury – na začátku druhé dekády věku – není taková upřímnost snadná. Získání nadhledu a ovládnutí obtížných pocitů, spíše než impulzivní reakce, závisí na funkci Saturnu, a jak jsme již viděli, ten se plně rozvine až v době Saturnova návratu. Je snazší získat nadhled ve čtyřicítce. To neznamená, že to nelze. Bohužel však ti, na jejichž rady se mladí lidé spoléhají, často nevědí, co se děje, a je to případ, kdy slepý vede slepého – zvláště pokud má někdo kvadraturu s Uranem ve dvaceti jedna letech, a jeho rodič má Urana v opozici s Uranem ve čtyřiceti, což se stane, pokud se člověk ožení mladý a má záhy děti.

Uran v pozdějším životě

Druhá kvadratura Uranu k jeho vlastnímu místu nastává kolem šedesátého nebo šedesátého druhého roku. To je po druhém návratu Saturna a před první kvadraturou Saturna k jeho vlastnímu místu v dalším cyklu. Toto vtěsnání Uranu mezi dvě křižovatky Saturnova cyklu by v ideálním světě mohlo poskytnout čas inspirace po přehodnocení a vyrovnání se s koncem páté dekády věku, kdy se blíží odchod do důchodu a rozpoznání počínajícího stáří má tendenci lidi vést k zamyšlení. Svět bohužel není ideální, a proto je neklid a touha po nových horizontech, která odráží podobný pocit ve dvaceti jedna letech, často vnímána se strachem a potlačováním.

Toto období, stejně jako začátek druhé dekády věku, je kritické, ačkoliv mezera mezi kvadraturou Saturnu a Uranu je delší než na začátku druhé dekády. Je to těžký věk, jak ví každý důchodce. Statistiky ukazují, že když lidé odcházejí do důchodu, velká část z nich brzy poté zemře, a proto soukromé penzijní a rentové společnosti vydělávají tolik peněz. To, co tyto společnosti drží

v podnikání, nejsou důchodci, kteří se dožívají vysokého věku, ale spíše ti, kteří odejdou dříve, než si stihnou užít výhod svých nahromaděných úspor. Člověk si spořil velké množství peněz na důchod v naději, že se dožije dalších třiceti let, a očekával všechny možné hezké věci, na které během svého pracovního života neměl čas. A pokud někdo zemře předčasně, pojišťovna dostane vše – s výjimkou malé části, která může být vyplácena v měsíčních splátkách po omezenou dobu manželovi/manželce.

Proto se pojišťovny snaží prodávat nám penzijní a rentové programy, které pohltí naše úspory, místo aby nás povzbuzovaly k investování našich peněz, žití z úroků v důchodu a ponechání si celé částky pro sebe nebo své rodiny. V tomto věku se většina lidí připravuje na dokončení své práce. Pro ty, kteří se s touto prací plně ztotožňují, to také znamená ztrátu místa ve společnosti a pak najednou ztratí veškerý smysl života. Kromě toho může práce skrývat spoustu hříchů, v neposlední řadě špatné manželství, kterému se člověk může vyhnout tím, že každé ráno brzy spěchá do kanceláře a každou noc se vrací domů pozdě – s občasným pracovním víkendem. Najednou je člověk neustále doma s někým, kdo se mu před lety stal cizincem; a tato vyhlídka může být děsivá. A existuje také mnoho lidí, kteří prostě nemají vnitřní zdroje k nalezení smyslu života, kromě toho, kým jsou v práci. Přemýšlejí o hraní golfu nebo cestování, ale když na to dojde, bez práce a společenského postavení, které s ní souvisí, nejsou nikým.

Z všech těchto důvodů upadá mnoho lidí ve věku od šedesáti do šedesáti pěti let do hluboké deprese, která se někdy může projevit jako nemoc, protože se nedokážou vyrovnat se změnami, které je postihují. Kvadratura Uranu k jeho vlastnímu místu v dospělosti slibuje nejrůznější zlaté příležitosti. Je zajímavé, že jsem nedávno narazila na statistiky, které ukazují, že míra rozvodovosti prudce stoupá kolem šedesáti let, stejně jako kolem čtyřiceti. Víra, že člověk má ještě jednu šanci najít štěstí a smysl, se s věkem nutně nesnižuje. Pak se ale jako obvykle objeví Saturn a řekne: „Dveře se zavírají, sluníčko, ne otevírají. Tvé možnosti jsou dost omezené. Teď jsi jen outsider. Z pohledu společnosti už nejsi nikdo. Možná máš jízdenku na autobus zdarma, ale jsi starý a k ničemu. Možná máš důchod. Ale co se ti podařilo našetřit ve vnitřním světě?“ To je drsný hlas, a pokud nemáme žádné odpovědi, může to být dokonce hlas osudný. Ale jako obvykle se o psychologických dopadech odchodu do důchodu

nic neučíme, stejně jako se na této úrovni neučíme nic o žádných dalších důležitých životních etapách.

Pokud je někdo OSVČ, je na tom lépe, protože může dál pracovat. Tělo mu ale nemusí dovolit stejný druh věnování energie a času jako kdysi. Saturn nám tedy může opět skrze naše těla připomínat naše limity. Uran nedávno dokončil kvadraturu vůči svému vlastnímu místu a řekl: „Ještě jsi neskončil. Stále jsou věci, které jsi neudělal, věci, kterými ses nestal, potenciál, který jsi nevyužil. Vyraž ven a udělej to. Tvůj život ještě neskončil. Co děláš uvězněný na zájezdu Saga s bandou vrásčitých starců?“ Pocit zklamání, když Saturn kastruje Urana, může být obrovský a není divu, že lidé umírají s infarktem na golfovém hřišti nebo na plavbě po Středomoří a spřátelená pojišťovna dostane dalších 100 000 liber, které může vložit do prasátka.

V ideálním světě může Saturn dát tvar a trvalost novým myšlenkám, které se objevují kolem šedesátky, v době kvadratury Urana. Odchod do důchodu může být novým začátkem, a to jak v praktickém, tak v duchovním smyslu, a pro některé lidi tomu tak skutečně je – ale pro příliš málo z nich. Kompromis bude přirozeně nutný; ale deprese a ztráta naděje nikoli. Konec páté a začátek šesté dekády věku je rozhodujícím obdobím, pokud jde o pochopení toho, co člověk udělal se svým životem, protože v tomto věku je těžké začít znovu bez obrovského úsilí. Uran, protože odráží prométheovského ducha reformy a obnovy, v nás obvykle vyvolává touhu zkusit to znovu, přetvořit nebo napravit staré, překročit naše osobní hranice. Navzdory rostoucím věkovým omezením se některým lidem skutečně podaří převrátit zvyky a struktury života a vydat se do neznáma s intelektuální a duchovní silou mládí – navzdory antagonismu, který kolektiv má tendenci projevovat vůči těm, kteří dělají věci považované za „nevhodné“ pro staršího člověka.

Protože Uran je kolektivní planeta, cítíme se v kontaktu s důležitými hnutími a proudy ve světě kolem nás a status quo – osobní i kolektivní – se jeví jako anatéma. V této době vyžaduje odvahu rozšířit si obzory, spíše než se bezútěšně usadit ve stáří, které spočívá hlavně v ohlížení se za tím, co člověk neudělal. Tuto příležitost nabízí druhá kvadratura Uranu. Pokud se tak nestane, mohou se na povrch dostat hluboké zášti, které vyvolají hořkost nad tím, co bylo promarněno, a někdy také negativně ovlivní tělo, které se již nedokáže zotavit tak, jak tomu bylo dříve.

Návrat Uranu

Návrat Uranu, který nastane v osmdesáti čtyřech letech, není pro nás všechny zaručen. Přestože se statistiky neustále mění a žijeme déle než před deseti lety, stále nemůžeme předpokládat, že se tohoto zralého věku dočkáme. Protože naše možnosti jakéhokoli vnějšího projevu uranské vzpoury jsou kvůli křehkosti těla značně omezeny, je pravděpodobnější, že k probuzení dojde na vnitřní úrovni, pokud se neshoduje se samotnou smrtí, a to je často doba intenzivního duchovního probuzení. Náboženské konverze nejsou neobvyklé a odmítnutí dřívějšího, užšího náboženského přístupu ve prospěch holističtějšího je v příkladech, které jsem viděla, jedním z častých projevů. Mohou se také objevit překvapivé vhledy a odhalení, pokud jde o vztahy s rodinou a komunitou. Léčivý odstup je často jedním z darů Uranu.

Jedním z vhodných úkolů na konci života je rozpoznat život a smrt jako jednotu. Vlastní život lze vnímat v širším kontextu a vzorce, které dříve unikaly naší pozornosti, se nyní stanou živě zřejmými. Návrat Uranu do jeho vlastní natální pozice nám může nabídnout pocit většího kosmu, který poskytuje nový pohled na smrt a nový pocit vlastní role jako součásti této větší jednoty.

Kombinované cykly Saturnu a Uranu

Když se začneme blíže zabývat souhrou těchto dvou planetárních cyklů ve vztahu k dobře známým kritickým fázím života, můžeme si uvědomit, kolik životů je ovládáno opakující se sekvencí Saturn-kastrující-Urana, Uran-vyhlazující-Saturna, aniž bychom skutečně chápali, co se děje. Prostřednictvím astrologie máme pozoruhodnou příležitost pochopit, o čem tyto cykly jsou, a pracovat s nimi kreativněji a vědoměji. Tolik lidí je pouze oběťmi nevyhnutelných životních procesů, které tyto planety popisují. Nemyslím si, že bychom měli zvažovat naši interpretaci cyklu kterékoli z planet, aniž bychom měli na paměti cyklus té druhé, protože jedna otevírá to, co druhá uzavírá. Jsou na sobě závislé, aby naplnily svůj význam, a my musíme rozpoznat jejich vzájemnou interakci, abychom mohli co nejlépe využít kritická období, spíše než abychom se cítili jako oběti života.

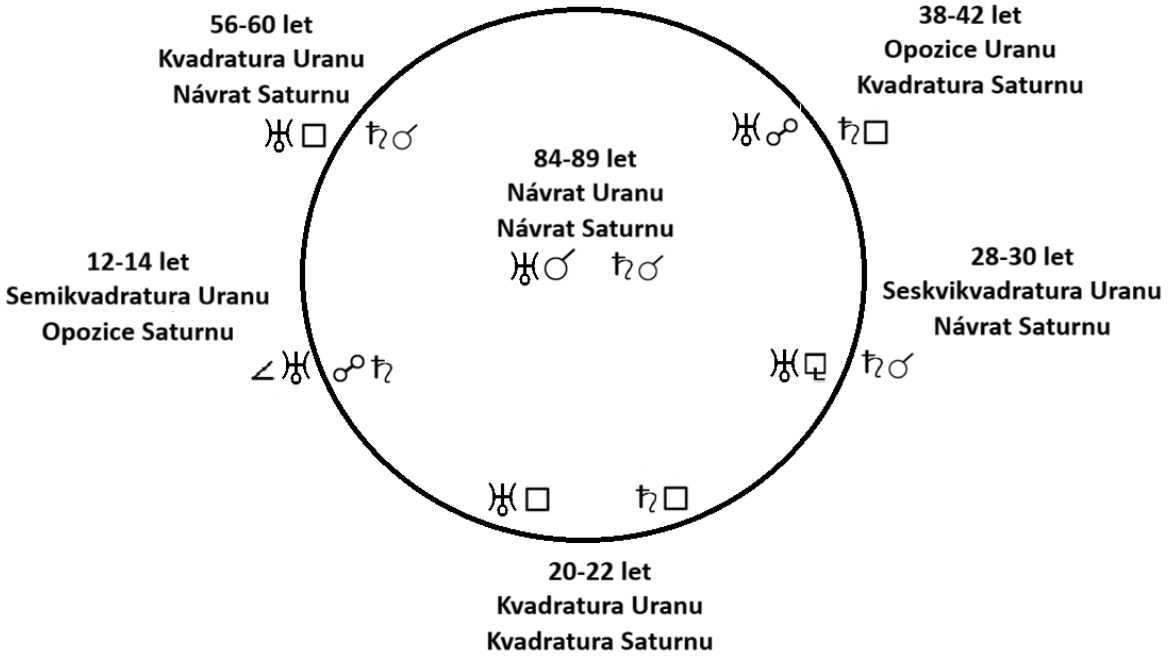

Kombinované cykly Saturnu a Uranu

Střední věk je pravděpodobně nejnapínavějším ze všech kritických období, protože máme navíc potěšení z kvadratury Neptunu s Neptunem, která nám dále komplikuje situaci. Zdá se, že Urana ve středním věku zvládáme lépe, pokud jsme byli schopni pochopit návrat Saturnu. Ale i tehdy, se vším vhledem do světa, stále nedokážeme předvídat ani ovládat prométheovského ducha, který má svou vlastní neosobní logiku a zákony. A možná není špatné se v opozici Uran-Uran mýlit. Jsou to naše chyby i inspirace, které nás otevírají, a pokud se vrhneme do budoucnosti a naděláme nepořádek, alespoň se o to pokusíme. Možná nevíme, co se děje, nebo co bychom měli dělat sami se sebou, a každé naše rozhodnutí se může o den později změnit. Opozice Uranu může být vzrušující a osvěžující, ale obvykle je třeba zaplatit, pokud rozbijeme stávající struktury. A účet přijde, když se Saturn přiblíží k opozici vůči svému vlastnímu místu.

Zdá se, že v době druhé opozice Saturnu je nutné hluboké a velmi důležité přehodnocení, které vyvolá ozvěny první opozice v patnácti letech. Zklamání a lítost se nikdy nenaplní v jednom životě. Saturn říká: „Dobře, prožil jsi své uranské dobrodružství a možná si myslíš, že jsi konečně svobodný. Ale omezení, která jsou součástí tvé osobnosti, nezmizela. Stejně tak jako lidé, kteří jsou součástí tvého života už dlouhou dobu a vůči nimž máš určité závazky.

Stále se s nimi budeš muset vypořádat, a už nejsi nejmladší. Nyní musíš definovat a ospravedlnit to, co jsi udělal, kdo jsi a co budeš dělat dál.“

Saturn se tedy vrací znovu a vyžaduje definici, oddělení a krystalizaci – právě v okamžiku, kdy si člověk myslel, že se zbavil všech omezení a depresivního pocitu smrtelnosti. Tato doba je jakousi psychologickou křižovatkou dálnic a vyžaduje velmi ostražitého řidiče, protože pocit osvobození se s Uranem velmi rychle vede k pocitu: „Bože, nadělal jsem nepořádek.“ Pokud někdo začal něco zcela nového – nový vztah, novou kariéru, nové prostředí – je pravděpodobné, že se při vzájemné opozici Saturnu setká s překážkami.

Saturnova opozice, která přichází hned po vzájemné opozici Uranu, je těžkým důsledkem, protože Saturn se, jak je jeho zvykem, pokouší Urana vykastrovat. Všechny nové možnosti, které se otevřely pod vlivem opozice Urana, jsou nyní podrobeny velmi přísnému zkoumání a člověk je postaven před výzvu, aby své sny uskutečnil, nebo se jich vzdal jako špatného nápadu. Často je třeba uklidit spoustu trosek, které po opozici Urana zůstaly, a které zpočátku možná nevypadaly jako problém, ale nyní pravděpodobně všechno zaneřádí. Chyby se stávají zřejmými, zatímco v zajetí uranské vize neexistuje nic jako chyba – pouze experiment, který nevyšel.

V dobách, kdy byly sociální a vztahové struktury rigidnější než dnes, měl Uran tendenci explodovat skrytěji, protože nebylo tak snadné vyskočit z manželství, opustit děti, emigrovat nebo změnit práci či společenské postavení. Exploze měla tendenci být omezená a častěji implodovala. Nemám statistický důkaz, ale mám podezření, že četnost toho, co bylo ve Freudově době známé jako „konverzní hysterie“, souvisí s neschopností vyjádřit uranskou energii v tomto kritickém období života. Nevím, ale domnívám se, že „náhlá událost“ v rámci uranské zkušenosti může být také více patrná, když neexistují žádné jiné úrovně, skrze které by se planeta mohla projevit. Dnes máme mnohem větší mobilitu a díky médiím a komunikačním technologiím jsou nové myšlenky okamžitě dostupné všem. Uranské erupce tak mají větší prostor pro kreativitu. Uranské chování již není vnímáno v podobně neměnném patologickém světle jako kdysi.

Například naši prarodiče si nemohli dovolit být v osobním životě uranskými křesťany, aniž by se setkali se značnou veřejnou kritikou. Uran má

nyní větší svobodu. Ve skutečnosti má tolik možností, že se Saturn na kolektivní úrovni stává stále více obhajovaným. Za tuto zvýšenou otevřenost vůči Uranu bude třeba na úrovni reality zaplatit důsledky a cenu. Možná ji již vidíme v jakési saturnské negativní reakci, která v současnosti probíhá v Americe. Fundamentalismus je jednou ze saturnských reakcí na příliš mnoho Uranu.

Publikum: Řekla jste, že Saturn kastruje Urana – po opozici Uranu se objeví opozice Saturnu a omezí všechny nové možnosti. Mohla byste říct i opak? Objeví-li se ve třetí dekádě opozice po kvadratuře Saturnu, sesadí z trůnu Uran Saturna?

Liz: Ano; ale sesazení z trůnu nemusí být nejlepším obrazem. Pokud budeme uvažovat mytickým způsobem, Uran nesvrhne Saturna. Uran je vládcem stvoření a Saturn je jeho dítě. Vyhání Saturna do podsvětí, což je jiný způsob, jak říct, že saturnský pocit smrtelnosti a omezení je vyhnán do nevědomí tváří v tvář věčné vizi, kterou přináší Uran. To je skutečně to, co vytváří opozice Uranu. Vyhání vkrádající se pocit věku, omezení a smrtelnosti, který se objevuje v polovině třetí dekády, a pozvedá naše oči k nebi. To je jeden z důvodů, proč si lidé pod opozicí Uranu vždy dokáží racionalizovat to, co dělají. Mohou se chovat mimořádně, někdy velmi brutálně a zraňovat ostatní, ale v kontextu širšího obrazu to nějak dává smysl.

Publikum: Právě jsem přemýšlel o něčem, co se děje ve vztazích. Velmi často se stává, že se lidé vezmou a velmi často je muž o dva nebo tři roky starší, takže začne pociťovat uranskou neklidnost, zatímco žena prochází kvadraturou Saturnu se Saturnem, a může to přehnat. Potom tam ta struktura může stále být, ale on má věci rozbité. Pak chce přibít koberce, protože jeho Saturn je v opozici k Saturnu, a manželka má Urana v opozici k Uranu.

Liz: Je zřejmé, že mluvíte z vlastní zkušenosti. Ano, je to jeden z možných scénářů. Ten chlap se na chvíli zblázní a pak se vrátí a řekne: „Ve skutečnosti to nic neznamenalo, jsi to ty, koho opravdu miluji, a nechci ztratit tebe, rodinu a domov," zrovna když se blíží její opozice s Uranem. A s obdivuhodným uranským duchem řekne: „Promiň, ale jdeš pozdě." Ale ve skutečnosti to není kvůli tomu, co se stalo v minulosti — je to proto, že je připravená vyzkoušet si svá křídla a on jí dal perfektní záminku. Nevím, jak statisticky častý je dvouletý nebo tříletý věkový rozdíl. Věkové rozdíly mezi partnery se mohou enormně

lišit. Někdy se sejdou lidé stejného věku a mají opozici s Uranem ve stejnou dobu.

Publikum: Mí rodiče byli zhruba stejně staří, rozešli se a oba se rozhodli znovu uzavřít sňatek v době Uranovy opozice.

Liz: Podobné příklady nejsou ve stejné věkové skupině neobvyklé. Můžete také pozorovat souhru cyklů mezi rodiči a dětmi. Dítě například prožívá kvadraturu Uranu s Uranem ve dvaceti jedna letech, zatímco rodič si užívá opozici se Saturnem v polovině čtvrté dekády věku. Obě planety se zabývají otázkami autority a struktury, ale z různých perspektiv. Zatímco Saturn se zabývá formováním odděleného ega (osobní autority), Uran se zabývá expanzí a transformací ega prostřednictvím vystavení většímu celku (kolektivní nebo kosmické autoritě). Jedno krystalizuje, zatímco druhé se rozpadá. Ale identické vnější zkušenosti mohou být odrazem obou.

Někdy se uranská potřeba jedné osoby vymanit se ze struktury odráží v tom, že se její partner musí přijmout limity reality, včetně limitů vztahu nebo limitů druhé osoby. Uranský člověk zažívá, že je katapultován z existující struktury, ať už dobrovolně nebo nedobrovolně, zatímco saturnský člověk musí čelit problémům osamělosti a nutnosti vnitřní struktury. Často, když se tranzitující aspekty dvou planet u dvou lidí shodují, může dojít k odloučení jako vnějšímu projevu. Někdy dochází k manželství. Hlubší motivy a pocity za manželstvím se pak u každého partnera velmi liší, i když událost je pro oba stejná.

Někdy se Uranovy tranzity projevují i vážnějšími následky – například náhlý nástup nemoci, vážné finanční potíže, nehody nebo úmrtí rodičů. Člověk se může setkat s některými z těch nejrušnějších prvků z řady životních dobrot. Uran může být pro prediktivního astrologa extrémně obtížný, protože je na úrovni událostí tak nepředvídatelný. Saturn se snáze předpovídá, protože základní příčiny, které vedly k současným důsledkům, jsou s trochou zamyšlení pochopitelné. Ale ať už si o blížícím se tranzitu Uranu myslíte cokoli, vždy to bude odrážet tu jednu věc, na kterou jste nepomysleli, protože význam a proces planety se zdají být závislé na prvku překvapení.

Transformativní dopad Uranu závisí na nepřipravenosti ega. To je jeho teleologie – protahuje ego vystavením větším, neosobnějším zákonům a ničí

identifikaci ega se stávajícími strukturami a postoji. Toho nemůže dosáhnout, pokud nám pouze předkládá něco, na co jsme již mysleli a na co máme čas se připravit. Svého odhalení může dosáhnout pouze tím, že nám předloží něco, co si ego nedokáže představit, protože toto „něco“ je větší než ego – „transpersonální“. Uranův dar prométheovského ohně je nový a neznámý dar, ukradený bohům. Prométheus nevynaložil tolik práce jen proto, aby opět využil něco, co lidské bytosti již měly.

Proto je zbytečné se snažit jakýmkoli konkrétním způsobem předvídat, co se stane za tranzitů Urana. Nevědomě přehlédneme, vyhneme se nebo se nebudeme zabývat jedinou oblastí, kde se Uran objeví, protože nás mění to, co ještě nevíme. Pokud si to dokážeme představit, pak to už víme. Můžeme samozřejmě provést obecné zhodnocení. Pokud se například natální Uran nachází v 7. domě a tranzitující Uran je v opozici vůči svému vlastnímu místu při pohybu 1. domem, pak je to v pořádku – za dobrý a informovaný odhad se neudělují žádné ceny. Něco v oblasti vztahů – osobních nebo profesních – se zvrtne.

Nikdy si ale nesmíme být příliš jistí tím, co si myslíme, že vybuchne, nebo jakým způsobem a s jakým výsledkem, protože nás to obvykle překvapí. Uran nám dává uvědomit si, že naše vnímání je velmi úzké. Vidíme jen kousek života a pak se probudíme ze spánku a uvědomíme si, jak málo vidíme a víme. Uranův účinek spočívá v tom, že nás probudí krátkým, ostrým šokem. Šok může být šťastný, nešťastný nebo směs obou, ale vždy závisí na překvapení, protože to, co ego očekává, naruší, a pak už žádné překvapení neexistuje. Uranova probuzení mají obrovskou sílu, protože nemůžeme Prométheovi říct, co má dělat se svým ohněm.

Povaha událostí

Publikum: Ale tranzity Uranu trvají dlouho a vy jste dříve říkala, že musíme brát v úvahu orbisy. Něco, co trvá tak dlouho, není žádným překvapením!

Liz: Ne, ale tranzity Uranu zahrnují také získávání zpětného pohledu a myslím si, že je to částečně proces asimilace důsledků šoku, který trvá tak dlouho. Události, které se odehrávají pod vlivem tranzitů Urana, ať už vnitřních nebo vnějších, jsou obvykle velmi prudké a rychlé. Nevědomé přípravy a následný úklid mohou trvat podstatně déle.

Řekněme, že tranzitující Uran se blíží do opozice vůči vlastnímu postavení, a vy odcházíte ze semináře a jdete domů, kde na vás čeká váš partner a říká: „Musím ti něco říct. Před pár měsíci jsem potkal někoho jiného.“ To mu zabere jen třicet sekund. Ale trvalo mu mnohem déle, než se dostal do bodu zlomu. A než si plně uvědomíte, co to znamená, může to trvat roky. Za prvé, dojde k emocionální reakci, a ta bude pravděpodobně složitá. Úzkost pravděpodobně provází každou událost spojenou s Uranem, ať už se jedná o krátký, prudký a nepříjemný šok, nebo o událost mírnějšího charakteru. Někdy Uran není náchylný k tak dramatickým událostem. Někdy odráží šťastné události, protože opozice Urana nejsou ze své podstaty nepříjemné. Hodně záleží na tom, co planeta vytváří v natálním horoskopu, a také na vnímavosti jednotlivce k uranskému probuzení.

Konkrétní událost obvykle proběhne velmi rychle. Důsledky – vymanění se zpod zastaralých struktur, rozvázání příliš těsných vazeb, vymanění se z dusivých situací, objevení myšlenek, které mění světonázor, nebo učení se rozpoznat, že svoboda, kterou člověk nedobrovolně obdržel od někoho jiného, je ve skutečnosti svobodou, kterou sám nejzoufaleji potřebuje – však mohou přetrvávat donekonečna. To je to, co vyžaduje čas. Ego se musí rozepnout za svá omezení a dívat se na svět jinak a méně egoisticky.

Události spojené s Uranem se mohou odehrát kdykoli během tranzitu, včetně období, kdy se planeta dostane do orbisu 10°, a období, kdy exaktně prošla a stále se nachází v orbisu 10°. Události se nemusí nutně odehrávat během první fáze tranzitu, kdy je planeta přímá a pohybuje se do aspektu, nebo když je retrográdní a pohybuje se od aspektu nebo zpět k němu. Někdy se

vyskytnou dvě nebo tři zdánlivě nesouvisející události, které jsou spojeny společným významem, protože uranské probuzení může osvětlit několik situací, které mohou vypadat, jako by spolu neměly nic společného. Samozřejmě že mají, protože se všechny odehrály pod stejným tranzitem a všechny se na jedné nebo druhé úrovni budou týkat uvolňování energie, rozšiřování vize a rozbíjení zastaralých struktur.

U důležitých tranzitů nejsou události nutně jedinečné. To by mělo být zřejmé, pokud se zamyslíme nad různými úrovněmi tranzitu a uvědomíme si, že inherentní význam a emocionální reakce mohou být spuštěny nebo ztělesněny celou řadou vnějších událostí. Uranické události nejenže nejsou nutně jedinečné, nebo dokonce předvídatelně dobré nebo špatné; nemusí být konkrétní ve fyzickém smyslu, ale mohou se vyskytnout na emocionální, intelektuální nebo duchovní úrovni. Náhlé odhalení jednoty kosmu, platnosti astrologie nebo propojenosti lidských bytostí je skutečnou událostí, ale není konkrétní v materiálním smyslu. Není nic, co by se dalo držet v ruce, zvážit a změřit.

Také povaha tranzitujícího aspektu nám ne vždy prozradí, jak se budeme cítit ohledně toho, co se stane, protože kvadratury a opozice nemusí nutně vést ke „špatným“ výsledkům. Jsou to náročné aspekty, ale pro některé lidi jsou výzvy elixírem života. Kvadratury a opozice Uranu k jiným planetám mohou přinést velmi kreativní, pozitivní a vzrušující výsledky a trigony mohou někdy vyvolat nepříjemné situace, ve kterých se člověk cítí v pasti, ale příliš pasivní na to, aby si proklestil cestu ven.

Publikum: Došlo k rozpadu vztahu, když se Uran dostal do vlastní opozice, a kupodivu si i další členové mé rodiny prošli těžkým obdobím. Bylo to velmi zvláštní. Přibližně ve stejnou dobu onemocněla moje matka, manželství mé sestry prošlo velmi špatným obdobím a otec mého partnera zemřel. Bylo to, jako bychom všichni měli tranzit mého Uranu!

Liz: Ano, často se to tak stává, zejména v rodinách, které jsou „propletené“ nebo silně propojené na nevědomé úrovni. Pokud jedna osoba – zejména jeden z rodičů – potlačuje Urana, má tendenci se projevovat u všech kolem ní, zejména u dětí, a někdy i bez příslušných tranzitů Uranu v ostatních horoskopech. Člověk má pocit, že všichni členové rodiny jsou proti své vůli

tlačeni do rolí spojených s Uranem, a to kvůli „naléhavé potřebě osoby, která nechce uznat to, co je uvnitř“. Nebo bychom možná mohli říci, že tranzitem Urana prochází spíše rodinný komplex než jednotlivci.

Uran má tendenci takové projevy podporovat, protože je to kolektivní planeta. Pokud této planetě nedáme prostor k dýchání, ostatní nám dveře otevřou a prostor nám stejně poskytnou, protože každý ho potřebuje. Pak musíme být dost moudří, abychom se nenechali zlákat velkým luxusem obviňování, a myslím, že k tomu je potřeba být dost velkorysým člověkem. Je to jedna z nejtěžších věcí při práci s klienty, kteří mají tranzity Urana. Často můžeme vidět, jak Uran zasahuje své vlastní místo nebo jinou planetu (zejména Slunce, Měsíc, Venuši, Ascendent či Descendent), a někdo jiný se rozhodl říct: „Odcházím.“ Povzbuzení klienta k pochopení, že k tomuto tranzitu dochází v jeho vlastním horoskopu, a tedy i v jeho vlastní psychice, může vyžadovat značnou dávku taktu a vytrvalosti. V klientovi je něco, co tuto zkušenost potřebuje. Nejde jen o druhou osobu, je to vzájemné. Ale pýcha a touha po pomstě mohou být někdy tak silné, že člověk odmítá uznat pravdu. Když se něco takového stane v době, kdy je někdo v opozici Uran-Uran, a o pár let později následuje opozice Saturn-Saturn, může konečně dojít k uznání pravdy, i když bolestivě a s velkým zpožděním.

Publikum: Jak můžeme žít podle žebříčků jiných lidí?

Liz: Snadno. Stačí jen nevědomě. Obvykle je potřeba nějaký háček pro projekci, i když malý, ale protože všichni máme ve svých horoskopech všechny planety, včetně Urana, máme je k dispozici. Když je na nás promítnuto něco silného, můžeme se stát tou věcí, i když dobře víme, že to není v souladu s naší povahou. Je obzvláště běžné, že děti sehrávají to, co jejich rodiče nemohou nebo nechtějí žít. Proto se v přítomnosti různých lidí stáváme jinými lidmi. Každý vztah aktivuje zvláštní oblasti našeho vlastního charakteru a některé vztahy vyvolávají tyto oblasti v nepoměru k tomu, co o sobě víme, protože se od nás vyžaduje, abychom nesli něco z psychiky druhé osoby.

Když se v našich horoskopech objeví silné tranzity, prožíváme je jedinečným způsobem, podle naší individuální povahy a úrovně vědomí. Pokud jsme však blízko jiné osobě, můžeme prožívat i její důležité tranzity a čím rozmazanější jsou hranice našeho ega, tím méně dokážeme rozlišovat mezi

vlastními psychickými zážitky a zážitky našich blízkých. Pokud dokážeme rozpoznat, kdy jsme nevědomě vyzýváni k určitému jednání, můžeme být schopni pomoci jak druhé osobě, tak i sobě samým. V psychoterapii je pochopení toho, co se nazývá přenos a protipřenos, důležitou součástí terapeutické práce. Jung tuto otázku nevědomé identifikace velmi hluboce zkoumal ve své knize „*Psychology of the Transference*“. Někdy je velmi obtížné odmítnout toto pozvání, zvláště když se shoduje s naším vlastním tranzitem. Je to prakticky neodolatelné.

Publikum: Řekla jste, že tranzity Neptunu hrají roli i v období středního věku. Nehraje roli i Pluton?

Liz: Někdy, ale ne pro každou věkovou skupinu. Tranzitující Neptun je zapojen do sedmiletého násobku (tranzit znamením trvá čtrnáct let), takže jeho tranzity se v určitých okamžicích obvykle shodují s cyklem Uranu. O tom jsem se podrobněji nezmínila, protože by si to opravdu zasloužilo další seminář. Revoluce Neptuna má sto šedesát osm let, zatímco Uranova má osmdesát čtyři, což je jen polovina. V období středního věku, kdy je Uran v opozici s Uranem, Neptun dosáhne kvadratury. Musíme se tedy také vypořádat s deziluzí a opuštěním fantazií o dokonalé lásce. Může se také stát, že Pluton bude ve vlastní kvadratuře, v závislosti na tom, ve které části zvěrokruhu se Pluton nacházel v nativitě. To může znamenat, že si člověk uvědomí boj o přežití na kolektivní úrovni a vypořádá se se silnými prvotními emocemi. Plutonova dráha je eliptická. Ti, kteří mají Plutona ve Lvu a Panně, dosáhnou této kvadratury ve středním věku.

To je smůla. Ne každý v tomto věku dosáhne kvadratury Pluton-Pluton; protože se přes Štíra a Střelce pohybuje rychle, dosáhne kvadratury k natálnímu postavení ve Lvu a Panně dříve, než když prochází Býkem a Blíženci. Tito lidé se s tím setkávají, až když jsou mnohem starší. Člověk s Plutonem uprostřed Blíženců, narozený kolem roku 1905 nebo 1906, by měl Plutona ve vlastní kvadratuře kolem poloviny šesté dekády věku, tedy asi ve věku padesáti pět let. V té době už Uran dávno prošel opozicí vůči svému vlastnímu postavení, ačkoli se může rýsovat druhý návrat Saturnu. Pro lidi s Plutonem ve Lvu a Panně to tedy přináší smůlu, protože planeta se právě teď pohybuje tak rychle, že vytváří kvadraturu s natálním postavením, zatímco oni se nacházejí přímo uprostřed Uranovy opozice vůči Uranu, a Neptunovy kvadratury vůči Neptunu.

Publikum: Proč je to smůla?

Liz: Protože je to další věc, se kterou se musíme vypořádat. Teoreticky můžeme mluvit o úžasných výzvách a příležitostech k růstu. Na papíře to vypadá skvěle a teleologie může být mimořádně pozitivní. Ale získat všechny tyto tranzity najednou není vždycky velká zábava na emocionální nebo materiální úrovni.

Publikum: Aspoň že se vše najednou vyřešilo.

Liz: Ano, máte to všechno za sebou, pokud to přežijete, a v tom smyslu to lze považovat za štěstí. Záleží na tom, jestli máte rádi, když vám všechny účty přijdou najednou, nebo jestli je raději rozložíte do celého měsíce. Možná, pokud jste dvojitým Beranem se Štírem na Ascendentu a Marsem v konjunkci s Plutonem a v trigonu se Sluncem, je to opravdu zábava.

Tranzity Uranu k jiným planetám

Když se podíváme na tranzitujícího Urana v aspektu k jakékoli natální planetě, vytvoří se s ní cyklus, stejně jako Saturn se svými tranzity k natálním planetám. Cyklus je však samozřejmě mnohem delší. Přechod z konjunkce s natální planetou do kvadratury ke stejné planetě trvá přibližně dvacet jedna let a ke konjunkci mohlo dojít ještě před narozením, což naznačuje, že problémy skutečně začaly v rodinném zázemí a později se projevily ve vlastním životě. Pokud jste v tomto druhu sledování tranzitů nováčkem, doporučila bych vám začít s velkými cykly Saturnu a Uranu k jejich vlastním postavením a zamyslet se nad tím, co se v té době ve vašem životě dělo. Snažte se pochopit, jak tyto kritické cykly fungují. Všichni je máme přibližně ve stejném věku, takže v této oblasti nejsme individuální. Všichni prožíváme Saturna a Urana jako lidský kolektiv. Procházíme stejnými druhy zkušeností a stejnými druhy procesů, i když se aréna života bude lišit v závislosti na znamení, domě a aspektech natálního Saturnu a Uranu.

Tranzity Uranu k jednotlivým planetám v horoskopu se mohou vyskytnout v jakémkoli věku. Odrážejí vliv kolektivní mysli na život jednotlivce a v důsledku toho se jedinec mění. Raději – než abych o těchto tranzitech mluvila jako z kuchařky – bych začala příkladem. Později odpoledne se podíváme na některé horoskopy, které mi poskytli členové skupiny. Nejprve bych ale ráda

použila příklad horoskopu „slavné osoby“, abychom mohli sledovat cykly Saturna a Urana a pokusili se uvést do praxe některé věci, které jsme prozkoumali.

Horoskop č. 1 (C. G. Jung)[93]

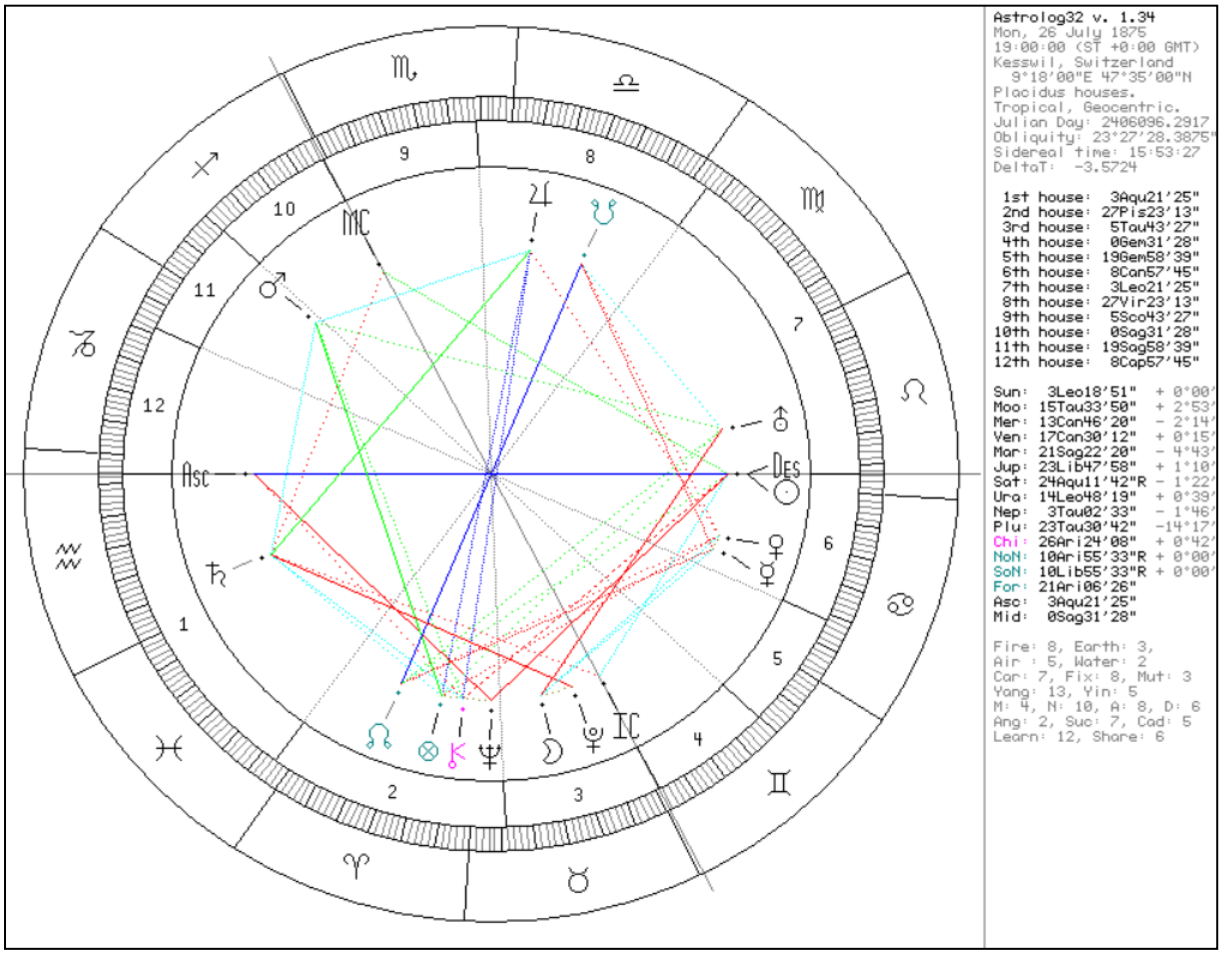

C. G. Jung

26. 7. 1875, 19:00 UT, Kesswil, Švýcarsko, Placidus

Myslela jsem, že by tohle mohlo být obzvláště zajímavé – kvůli natální opozici Saturnu a Uranu, což znamená, že jakýkoli tranzit jedné z planet na její vlastní místo automaticky spustí tranzit té druhé.

Toto je samozřejmě horoskop C. G. Junga.[94] Mnozí z vás ho jistě znají. O jeho osobním životě víme poměrně dost – navzdory snahám rodiny informace v průběhu let potlačit –, a já se pokusím propojit jedno nebo dvě důležitá období,

[93] https://www.astro.com/astro-databank/Jung,_Carl
[94] Údaje poskytla Jungova dcera Gret Baumann.

události a tvůrčí vývoj s odpovídajícími body v tranzitních cyklech. Můžeme začít pohledem na natální Saturn a Uran a získat představu o tom, co by mohly popisovat. Máte nějaké první postřehy?

Publikum: No, Uran je v 7. domě a měl docela pestrý osobní život.

Liz: To je slušný způsob, jak to vyjádřit. Ačkoli byl celý život ženatý s jednou ženou a udržoval si zdání normálního rodinného života, měl řadu větších i menších milostných afér, včetně vztahů s pacientkami. Ve druhé polovině svého života udržoval vztah se svou ženou a Toni Wolff, což oběma ženám způsobovalo značnou bolest.[95]

Uran je v těsné kvadratuře s Měsícem, a Jungovy vztahy se ženami obecně, a zejména s jeho matkou, byly nevyzpytatelné a obtížné. Zdá se, že na základě různých dopisů a komentářů, které adresoval ostatním, věřil, že má jakési Bohem dané právo se takto chovat, a navzdory bohatosti a hloubce svých teorií o animu a animě byly jeho osobní názory na příslušné role pohlaví, mírně řečeno, spíše dogmatické. Přesto měl intuitivní talent v posuzování potenciálu a nevědomé dynamiky jiných lidí a jádro jeho práce se týká vztahu jako dynamického „systému" – mezi egem a nevědomím, a mezi jednotlivcem a kolektivem. Máme tedy velmi živé ztvárnění Uranu v 7. domě.

Publikum: Také se pohádal s Freudem. Byl to takový druh rozejití.

Liz: Ano, Freud byl jeho „partnerem" v nejhlubším slova smyslu, jakousi otcovskou postavou a zároveň blízkým kolegou, a po rozchodu mezi nimi panovala velká zahořklost. Zdá se, že Jung měl problém s mnoha svými mužskými kolegy. Těžko toleroval kohokoli, kdo s ním nesouhlasil, a protože tito kolegové měli vlastní názor, konflikt byl nevyhnutelný. Také trpěl v rukou veřejnosti a jeho pověst si ji ostatně udržuje dodnes, protože byl v různých dobách a různými kritiky vnímán jako sympatizant nacistů, podvodník, zlověstný kultický vůdce nebo schizofrenik. Uran je však také v trigonu s Marsem ve Střelci v 11. domě, a Jungova svéhlavá a autokratická povaha

[95] Relevantní informace o Jungově osobním životě pocházejí z knihy Franka McLynna *„Carl Gustav Jung: A Biography"*, Bantam Press, Londýn, 1996. Tato biografie je bezostyšně nepřátelská, což by bylo naprosto přijatelné, kdyby autor lépe rozuměl Jungovým konceptům a měl větší zkušenosti s analytickým procesem a prokázal určitou schopnost rozlišovat mezi soukromým chováním tohoto muže a udržitelností jeho psychologických teorií. Navzdory tomuto nedostatku je však kniha užitečná pro detaily Jungova osobního života.

obsahovala také velkou odvahu, vynalézavost a fyzickou i duševní výdrž. Uran v 7. domě často působí na veřejnost jako cizí, abstraktní a znepokojivý element, protože ztělesňuje kolektivní vizi, kterou jednotlivec nemusí být schopen taktně vyjádřit vůči vnějšímu světu.

A co Saturn?

Publikum: Saturn v první linii by z něj vytvořil velmi defenzivního a houževnatého hráče.

Liz: Tohle se o něm často říká. Jung v biografiích nepůsobí dobře, protože na mnoho lidí působil jako tvrdý, dominantní muž. Nepochybuji o tom, že s ním bylo velmi těžké se osobně ztotožnit. Zdá se, že dával přednost žákům a akolytům před přátelstvím mezi rovnými. Saturnské – ovládající – sklony jsou velmi patrné. Saturn je také v kvadratuře s Plutonem, což je často defenzivní, nedůvěřivý aspekt, neuvěřitelně tvrdý a odolný a zuřivě odolný vůči jakékoli závislosti na ostatních. Saturn ve Vodnáři v opozici s Uranem ve Lvu však naznačuje víc než jen defenzivnost.

Publikum: Saturn je v trigonu s Jupiterem ve Vahách v 9. domě.

Liz: A?

Publikum: To z něj dělá seriózního myslitele, filozofa.

Liz: Ano, Saturn ve Vodnáři, které je zároveň znamením Ascendentu, dává velkou hloubku myšlení a zaujetí univerzálními problémy. Ne vždy milý muž, a už vůbec ne laskavý k ženám, ale s hlubokou a vrozeně náboženskou myslí a pohledem na svět a silnou potřebou nějakým způsobem sloužit kolektivu. A co Saturn v opozici s Uranem?

Publikum: Rebel.

Liz: Myslím, že to odráží konflikt mezi rebelskou, autokratickou a vizionářskou stránkou, a hluboce konzervativní a tradiční stránkou. Tento Saturn jako by odrážel represivní švýcarské zázemí konce 19. století. Opozice mezi Saturnem a Uranem naznačuje obrovské napětí, jakýsi pocit života na hraně, jako by byl neustále rozpolcený mezi touhou být přijatelný v očích kolektivu a touhou sám nastolit Nový báječný svět. Hodně psal o mytické postavě Prométhea i o postavě Fausta, a obě tyto postavy zřejmě ztělesňovaly

jeho dilema – aroganci, krádež ohně a hrozivé důsledky. Saturn ve Vodnáři se bojí být odlišný; Uran ve Lvu bude bojovat na život a na smrt, aby mohl naplnit individuální vizi. Definováním filozofického a psychologického modelu, v němž se jedinec a kolektiv neustále pohybují v nekončícím tanci, se pokusil tento konflikt vyřešit na teoretické úrovni. Ale z osobního hlediska pochybuji, že se mu to někdy podařilo.

Nyní se podívejme na jedno nebo dvě kritická spojení Saturnu a Urana. Nemůžeme udělat vše, jinak tu budeme tři dny. Nejprve stojí za to prozkoumat, co se dělo, když se Jung začal rozcházet s Freudem. Byl to postupný proces. První známky se začaly projevovat v roce 1910. V květnu téhož roku vstoupil Saturn do Býka, vytvořil konjunkci s Jungovým Neptunem a kvadraturu s Ascendentem a Sluncem. To naznačuje rozčarování z otcovské postavy a naléhavou potřebu upevnit si vlastní identitu.

Skutečný rozkol se však projevil po vydání *Symbols of Transformation*. Tato kniha byla vydávána po částech od konce roku 1911 do začátku roku 1913 a odrážela rozhodující rozchod s Freudovými teoriemi. Na konci roku 1911 se v jejich korespondenci začala projevovat zjevná nevraživost. Jistě vás všechny pobaví i to, že právě v této době začal Jung studovat astrologii. A jeho celoživotní aféra s Toni Wolff zřejmě začala, nebo se alespoň zrychlila do něčeho vážného, ke konci roku 1911, což vedlo k prudkým hádkám mezi ním a jeho manželkou.

V polovině roku 1911 se Saturn přesunul do střední části Býka, kde v červnu vytvořil konjunkci s Jungovým Měsícem a kvadraturu s natálním Uranem. Během druhé poloviny roku byl Saturn retrográdní, opět v kvadratuře s natální kvadraturou Měsíce a Uranu. V lednu 1912 se dostal do direktního pohybu na 13° Býka, blízko natální kvadratury. Jung se mimo jiné musel cítit hluboce uvězněn ve svém manželství. Když se Saturn v únoru 1912 začal pohybovat direktně a aspektoval Měsíc a Urana potřetí a naposledy, Uran vstoupil do Vodnáře a přiblížil se k Jungovu Ascendentu a natální kvadratuře Slunce a Neptunu. V květnu 1912 se Uran dostal do přesné opozice ke Slunci a do kvadratury s natálním Neptunem. Saturn v té době dosáhl 24° Býka a ve stejném měsíci byl v kvadratuře s natálním Saturnem.

Během tohoto měsíce došlo k různým incidentům, které účinně znemožnily další vztah mezi Freudem a Jungem, i když to trvalo celý zbytek roku, než si to uvědomili všichni ostatní. Osobní vztahy mezi těmito dvěma muži byly zcela přerušeny na počátku roku 1913, kdy se Uran, který se vrátil zpět do konce Kozoroha, přesunul opět do Vodnáře, aby vytvořil konečnou opozici vůči Jungovu Slunci.

Myslím, že nemusím rozvádět, jak se tyto důležité tranzity – kvadratura Saturnu s Uranem, konjunkce s Měsícem a kvadratura k jeho vlastnímu místu a opozice Uranu se Sluncem a kvadratura Neptunu – projevily v Jungově životě. Kvadratura Saturn-Saturn byla odcházející kvadraturou druhého Saturnova cyklu, která ohlašovala odloučení od „otce“ Freuda a stanovení toho, co se později stalo Jungovým specifickým individuálním přínosem pro hlubinnou psychologii. Je zajímavé, že v době této kvadratury Saturnu během prvního saturnského cyklu – když bylo Jungovi něco málo přes sedm let – trpěl záškrtem a záchvaty dušení a měl noční můry, ve kterých se dusil. Vyvinul si silně negativní postoj vůči Ježíši a nenáviděl chození do kostela.

Tranzitní Uran v opozici se Sluncem byl doslova naplněn, a to nejen jeho „rozejitím“ s Freudem, ale také jeho osobním životem. V době, kdy se Uran poprvé dostal do opozice se svým vlastním místem, počátkem roku 1915, byl již hluboko ve fázi, kterou životopisci obecně interpretují jako psychotickou epizodu. Strávil celé tři roky ve tmě, prakticky celou dobu, kdy byl Uran v orbisu opozice se svým vlastním místem. Během tohoto období se zrodil jeho zájem o gnosticismus a alchymii, které ovlivnily veškerou práci, která následovala později. Toto období zmatku je většinou jungiánů vnímáno jako semeno jeho nejkreativnějšího a nejoriginálnějšího díla. Jistě by to odpovídalo tomu, co víme o Uranu. Prométheův oheň se svou vizí a přístupem k většímu kosmickému systému ho spálil, ale zanechal mu mnohem hlubší a širší porozumění.

V druhé polovině roku 1918, kdy se Uran přesunul do třetího dekanu Vodnáře a postavil se do opozice k natálnímu Saturnu, čímž dokončil svůj dlouhý tranzit přes natální opozici Saturnu a Uranu, se Jung z krize dostal. Podařilo se mu také trvale nastolit svůj „ménage à trois“. V říjnu 1918 dosáhl Saturn 24° Lva a postavil se do opozice k vlastnímu místu a také do opozice k tranzitujícímu Uranu. Shodou okolností s Jungovým psychologickým bezpečným návratem do přístavu skončila první světová válka.

Tato sekvence naznačuje, že silné projevy spojené s takovými tranzity jsou patrné od okamžiku, kdy tranzitující planeta vstoupí do orbisu. Rozchod s Freudem dozrával mnoho let, ačkoli se zdál být náhlý – v jednu chvíli byl Jung „korunním princem“ psychoanalytického hnutí, a v další minutě se oba navzájem hanobili. Než se tranzit naplní, skutečná psychologická práce je hotová. Zbývá už jen odklidit trosky a ukotvit změny v reálném životě.

Skupinové horoskopy a diskuse

Nyní se můžeme podívat na horoskop, který mi dal někdo ze skupiny. Vidíme, že probíhají hlavní tranzity Saturnu a Uranu.

Horoskop č. 2

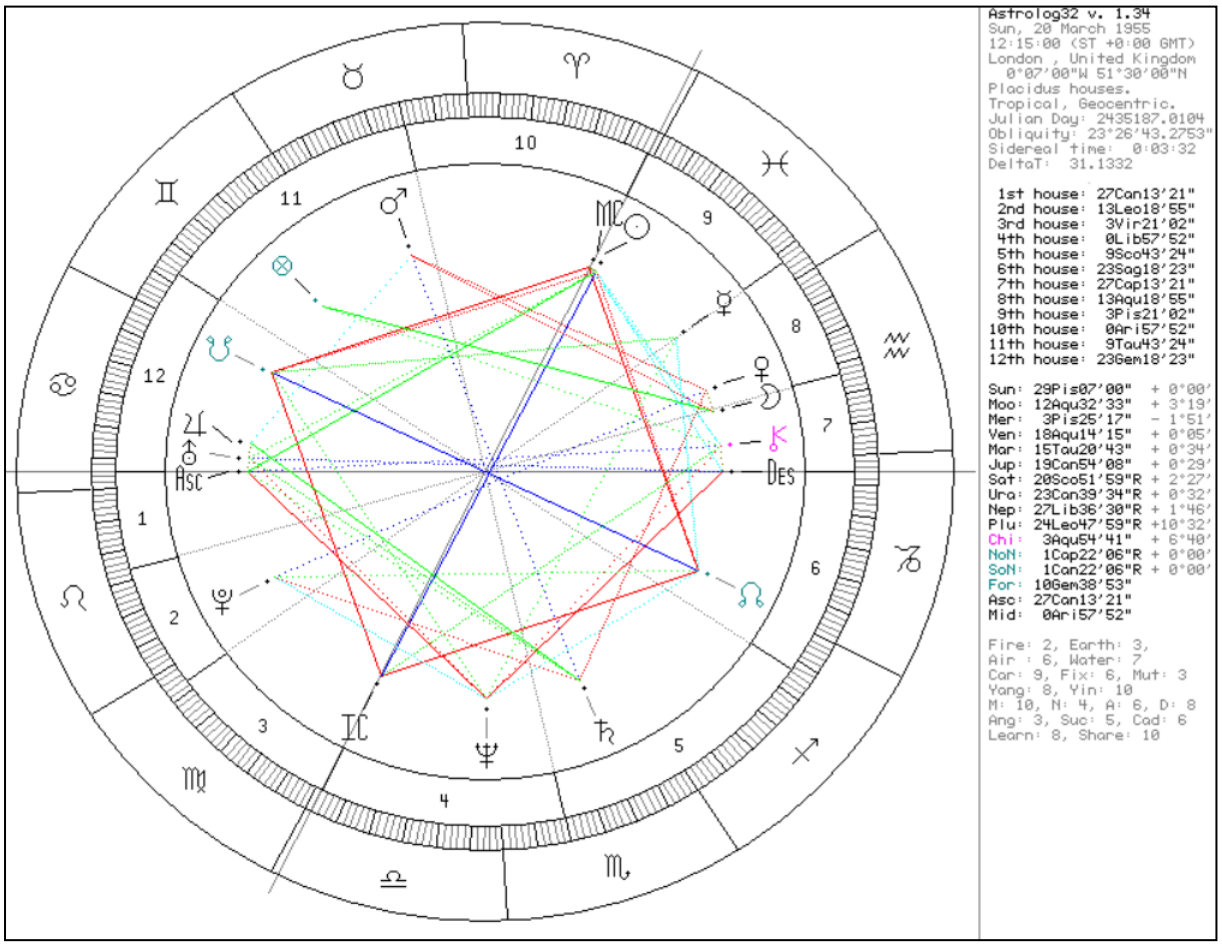

Žena, 20. března 1955, 12:15 UT, Londýn, Placidus

Můžete nám říct, co vás znepokojuje? Zdá se, že máte momentálně dvojí problém – Saturn se Sluncem a Uran v opozici s Uranem. Doufám, že najdeme něco, o čem si budeme moci promluvit.

Publikum: Pracuji několik let v muzeu, převážně v administrativě v textilním oddělení. Už nějakou dobu jsem z této práce cítila velkou frustraci a v poslední době jsem začala hledat práci nezávislého konzultanta s myšlenkou, že bych si mohla vybudovat klientelu a nakonec muzeum opustit a založit vlastní podnikání. Pro tento druh konzultační práce existuje velký prostor, například v oblastech, jako je kostýmní návrhářství ve filmech. Ale cítím se sama sebou velmi nejistá. Někdy si myslím, že svou práci už nevydržím ani minutu, ale pak si

začínám klást otázku, jaké mám šance pracovat samostatně. Momentálně není moc peněz. Lidé nejsou ochotni platit tak vysoké konzultační poplatky jako na konci 80. let a možná jsem příliš ambiciózní a slepá, pokud jde o to, abych se pustila do práce sama. Cítím velký zmatek a nerozhodnost.

Liz: Takže se snažíte jednou rukou držet myšlenky nezávislé konzultační práce, která je mobilní a umožňuje sebevyjádření, a druhou rukou se držet bezpečnosti zavedené struktury muzea a zjišťujete, že si nemůžete dát dort a sníst ho.

Publikum: Ano, tak to je, ale zdá se, že se nedokážu rozhodnout.

Liz: O světě muzeí něco vím od klientů a přátel, kteří v něm pracovali. Opravte mě, prosím, pokud se mýlím, ale myslím si, že je to vysoce institucionalizovaný svět a do značné míry skrytá záležitost rodičů. Je vyžadováno určité vzdělání a vhodné je i určité sociální zázemí. Jakmile se na danou cestu vydáte, vystoupáte po určitém žebříčku na předem určený „vrchol“, bez skutečného prostoru pro samostatný rozvoj. Je to velmi saturnský, hierarchický svět a nepodporuje originalitu. Pokud dojde k objevu nebo se nový nápad ukáže jako úspěšný, zásluhy za něj si připisuje ředitel muzea, nikoli jednotlivý člen personálu, který s ním přišel. Zdánlivě se jedná o „týmovou práci“ – alespoň tak se takový přístup racionalizuje – ale pro jednotlivce je to náročné.

Publikum: Přesně tak.

Konjunkce tranzitujícího Saturnu se Sluncem

Liz: Podívejme se nejprve na tranzit Saturnu ke Slunci. Abychom tomu porozuměli, musíme zvážit aspekty, které Slunce vytváří k ostatním planetám, a také jeho znamení a dům. Slunce je hned za MC, v trigonu se Saturnem ve Štíru a také v trigonu s konjunkcí Jupitera a Uranu hned za Ascendentem ve 12. domě. Takže je zde velký vodní trigon. Tranzit Saturnu v konjunkci se Sluncem tento velký trigon spustí.

Svět muzeí by mohl vyhovovat Slunci v trigonu se Saturnem. Máte ale také Slunce v trigonu s Jupiterem a Uranem, což naznačuje, že ve vás je něco svobodnějšího a flexibilnějšího, ne nutně nekonvenčního v rebelském smyslu, ale intuitivního a inspirativního. Se Sluncem v 9. domě, což je Jupiterův dům, může být důraz na trigon Slunce-Jupiter, něco, co vám dává nezávislost, možnost cestovat a šanci otevřít se oblastem 9. domu a setkat se s lidmi z 9. domu, velmi naplňující. Slunce je také velmi blízko MC, že by se dalo číst i jako Slunce v 10. domě, což naznačuje, že potřebujete mít vlastní autoritu. Váš silný Saturn, který je součástí velkého trigonu, vám dává prozíravost a zdravý rozum a umožňuje vám pracovat v rámci konvenčních struktur. Vy však nemáte konvenční pohled na život. Jste nápaditý člověk, který myslí univerzálně, a šplhání po muzejním žebříčku se vám musí zdát bez radosti.

Tranzit Saturnu přes Slunce je časem vlastní konfrontace, kdy jste vyzváni k tomu, abyste definovali, kdo jste a čeho si ceníte. Zpochybňování své práce a budoucnosti je v tuto chvíli na místě. Saturn dorazí k MC bezprostředně po Slunci, což zdůrazňuje potřebu přehodnotit svůj směr a učinit rozhodnutí, která utvářejí další třicetiletý cyklus. Protože Slunce je zapojeno do takových blahodárných aspektů, může to být také doba, kdy můžete najít nové způsoby, jak syntetizovat rozmanité potřeby planet zapojených do velkého trigonu. Saturn chce bezpečí, ale Jupiter-Uran chce inspiraci a výzvy. Ačkoli jste Ryba, Jupiter je koneckonců králem bohů a těší se malé záři reflektorů. To dodává olej do ohně ambicím Slunce ve velkém trigonu. Být pouhým členem personálu, neznámým veřejnosti, se všemi svými kreativními nápady, které budou živit vyhlídky ředitele vašeho muzea, vás nemusí moc potěšit.

Desátý dům se také zabývá obrazem matky a povahou mateřského dědictví. Musíme tedy zvážit tuto hlubší úroveň tranzitu ke Slunci v hlavním domě, MC. Mohou se vyskytnout problémy se snahou žít život, jaký si vaše

matka přála, abyste žila, nebo život, který si přála, aby mohla žít sama. Může se také objevit vina z toho, že jste „sobecká“, což obecně znamená být sama sebou a potěšit spíše sebe než ostatní. Se Sluncem v desátém domě je člověk často úzce ztotožňován s matkou, která mohla mít mnohem více kreativity a ambicí, než jí život dovolil projevit, a která mohla od svého dítěte hodně očekávat. Mezi matkou a dítětem často panuje velká láska, ale může být plná vykupitelských fantazií a narcistických snů.

Tento druh identifikace vás mohl vést k pracovním rozhodnutím, která nejsou zcela založena na vašich vlastních hodnotách a identitě. Tranzit Saturnu tyto volby zpochybní a může se objevit pocit hluboké nespokojenosti a frustrace. Nevyhnutelně se začnete ptát, zda opravdu chcete být tím, kým jste se stala. Tíha nevědomých rodičovských očekávání se začne zdát velmi těžká a možná se jich budete chtít osvobodit. Ale co dělat? Vaše úzkost a nerozhodnost mohou souviset se strachem z formování se jako jedinec – strachem z toho, stát se sám sebou, což je v nejhlubší rovině oddělení se od rodičovské matrice.

Tranzitující Saturn v MC

Když tranzitující Saturn přechází přes Střed nebe, problémy týkající se rodiny a rodinných očekávání mají tendenci vyplout na povrch, i když se může zdát, že se potýkáte se světskou situací. Kořeny však obvykle sahají mnohem hlouběji. Není to tak jednoduché jako rozhodnutí o zaměstnání. Je to také rozhodnutí o tom, kým jste, a v minulosti vám mohly úzkosti z odloučení od matky zastínit schopnost žít tím, kým jste. Ať už tedy ve snaze o rozhodnutí bojujete s čímkoli, zdroj vašeho dilematu byl pravděpodobně stanoven už velmi dávno.

Naučit se ve stávající situaci stát sám – vydat se na vlastní pěst a spoléhat se výhradně na své vlastní talenty – znamená oddělit se od toho, co mohlo být poměrně propleteným raným rodinným prostředím. Protože je Slunce tak dobře aspektováno, možná jste to dříve ve svém životě nepociťovala jako konflikt. Proto jsou trigony tak nejednoznačné. Jsou to krásné aspekty, které odrážejí vrozené talenty a schopnosti. V našich trigonech ale také býváme laxní a nevědomí, a pokud byla rodina příliš náročná nebo klaustrofobní, ani si to neuvědomujeme. Je to tak pohodlné, že si neuvědomujeme, že jsme se ještě nenarodili.

Bylo by zajímavé sledovat dřívější aspekty Saturnu k vašemu Slunci, abyste zjistila, zda je spojovací nit rozeznatelná. S tímto tranzitem ještě nejste hotova. Saturn je stále v Rybách a stále se pohybuje kolem Slunce a význam tranzitu bude stále relevantní i poté, co se přesune do Berana. Na 9° Berana a mimo orbis Slunce se nedostane dříve než v roce 1997. V polovině roku 1996 se zastaví na 7° Berana, v dosahu MC. Takže dilema bude pravděpodobně v té či oné podobě přetrvávat ještě nějakou dobu. Možná, že vaše počáteční nadšení pro založení konzultační firmy bylo intuitivním zábleskem předvídavosti Jupitera a Uranu, ale pak jste zpanikařila. To by bylo pochopitelné, protože Jupiterovy intuice musí být podpořeny tvrdým saturnským a zdravým rozumem a velmi rozumně jste se – s trigonem mezi Saturnem a Jupiterem – rozhodla dále tím zabývat. Také jste velmi vodní a přijetí ostatních lidí pro vás hodně znamená. Ale možná se ho budete muset vzdát, alespoň v tom smyslu, že jste ho měla – být zakotvena v establishmentu.

Publikum: Nevyvolal by tranzitující Saturn v MC v ní touhu být součástí establishmentu?

Liz: Ne nutně. Sklízíme plody toho, co jsme vybudovali, když Saturn přechází úhly, ale pokud jsme stavěli budovu někoho jiného, pak odměnou může být hluboká nespokojenost a zklamání z establishmentu. Saturn z nás nedělá to, čím nejsme. Tento tranzit spouští velký trigon, a to přináší dobré věci v tom smyslu, že se mohou naskytnout určité materiální příležitosti k ukotvení velkého trigonu ve vnější realitě. Ale podívejte se, z čeho je velký trigon tvořen.

Jupiter a Uran jsou ve 12. domě, za Ascendentem, ačkoli jsou „na Ascendentu“, protože s ním jsou v konjunkci. Jsou v Raku a zprostředkovávají obrazy a inspirace z kolektivní psyché. Toto je úžasně imaginativní umístění, plné uměleckého cítění a hluboké lásky a porozumění minulosti. Člověk by si myslel, že svět muzeí by byl dokonalý. Ale je tak vysoce strukturovaný a tak náročný na individuální tvůrčí talent. Tranzitující Saturn v MC často odráží dobu, kdy člověk dosahuje profesionálního vrcholu, protože krystalizuje identitu, kterou se snaží ve světě vybudovat. Stejně tak může představovat dobu, kdy člověk selhává nebo má pocit, že selhal, protože identita, kterou krystalizuje, není pravým odrazem jeho nejniternějšího nitra. Máte pocit selhání?

Publikum: Ano. Je to absurdní, ale cítím to tak. Zdá se, že to nikdo jiný u mě necítí. Ale já mám pocit, že bych měla dávat víc.

Liz: Existuje nějaká kvóta? Kým je stanovena?

Publikum: Jak říkáte, svět muzeí je institucionalizovaný. Očekává se od nás, že vytvoříme určitý počet zpráv, publikací a tak dále, a podle toho jsme posuzováni. Kvalita není tak důležitá jako správný počet vlastní tvorby. Už mě to unavuje. Nechci se nutit čekat příliš dlouho.

Liz: Pocit, že byste měla produkovat víc, bez ohledu na to, jak dobře se vám daří, může být ozvěnou pocitů z dětství. To mě vede k podezření, že muzeum je pro vás jakýmsi náhradním rodičem a ať děláte cokoli, nemůžete mu vyhovět a zlobíte se, protože máte stále pocit, že se mu musíte vyhovět, což znamená zradit něco v sobě. Ale nejde o to, abyste se nutila čekat. Sama jste řekla, že jste stále nejistá a nerozhodná. Možná by bylo moudré vyhnout se nucení se k rozhodování dříve, než budete připravená. Nikdo nad vámi nestojí a nežádá odpověď, kromě vás samotné. Něco ještě není úplně „dochucené“. Proces, stejně jako tranzit, který ho odráží, není dokončen.

Publikum: Mám tendenci odolávat tlaku ze strany ostatních lidí.

Liz: Jsem si jistá, že se tomu divoce bráníte. Ale možná se sama sebe tlačíte, pokud si stanovujete časový limit, v němž musíte volit. V tomto horoskopu je velký fixní kříž a také velký trigon, a kříž zahrnuje Venuši ve Vodnáři v opozici s Plutonem ve Lvu a v kvadratuře se Saturnem a Marsem. Měsíc technicky vzato není součástí, ale je v konjunkci s Cheirónem ve Vodnáři a také v kvadratuře se Saturnem i Marsem. Když jste nucena podřídit se požadavkům někoho jiného, myslím, že to vyvolává velmi hluboký odpor. Něco se ve vás uzavře a doutná. Pokud jste se snažila naplnit očekávání jiných lidí – své matky, kolektivu –, pak se teď můžete extrémně zlobit, ať už si to uvědomujete, nebo ne.

Publikum: Mám tak silnou potřebu potěšit ostatní.

Liz: To je zajímavé. Před chvílí jste říkala, že odoláváte tlaku ostatních lidí. Ve skutečnosti v tomto horoskopu není moc věcí, které by popisovaly tak silnou potřebu potěšit. Přijde mi zvláštní, jak silná se tato touha potěšit zdá být, bez jakéhokoli jasného astrologického znázornění. Tento druh rozporu mě vždycky

fascinuje. Když je touha potěšit v horoskopu zjevně znázorněna, například s Neptunem ve Vahách nebo Měsícem v Rybách v trigonu s vycházející Venuší v Raku, je to přirozený a zdravý rozměr osobnosti a obvykle je spojen s darem plynulého a snadného vyjadřování se k ostatním. Mohli bychom předpokládat, že se zde jednalo o někoho, kdo byl hluboce a zcela oprávněně závislý na uznání ostatních – alespoň do určité míry –, aby se cítil šťastný, skutečný a hodnotný.

Ale ve vašem případě by mě zajímalo, co se doopravdy děje, protože váš temperament, jak ho popisuje váš horoskop, není zrovna proměnlivý. Slunce v Rybách je proměnlivé a přizpůsobivé a je zde hodně vody, což naznačuje, že chcete být blízko ostatním a potřebujete jejich přijetí. Ale je tu tolik věcí, které tomu odporují. Slunce je v MC, což vyvolává solární vlastnosti. A aspektuje silné a nekompromisní planety: Saturna, Jupitera a Urana. Navíc velký kříž je vším, jen ne ochotný se zavděčit. Zdání nadměrné proměnlivosti a přizpůsobivosti může maskovat něco pod povrchem, co není moc spokojené s takovou vstřícností. Touha se zavděčit může pramenit spíše z hluboké nejistoty a strachu než z opravdové radosti ze sdílení a splynutí s ostatními.

Velký fixní kříž může být tvrdohlavý, vášnivý, houževnatý, loajální, hrdý, nepoddajný, svéhlavý, soběstačný a dokonce i vyloženě krvavý, ale netrpí břemenem přílišné flexibility. Ale kvadratura Venuše a Saturnu, konjunkce Měsíce a Cheiróna, a kvadratura Měsíce a Saturnu, které všechny mohou nést všudypřítomný pocit dětské osamělosti a izolace, mohou být za touto neustálou snahou být tím, kým si myslíte, že vás chtějí mít ostatní. Můžete se hluboce bát, že budete odmítnuta, pokud se budete definovat příliš jasně. Možná tomu tak bylo v dětství. Mám podezření, že zde působí hluboká bolest a můžete stále doufat, že se nějak uzdravíte, pokud vás saturnský svět „tam venku“ přijme a bude vás považovat za hodnou. Strach ze selhání, pokud pracujete samostatně, může být jen povrchem problému a strach z emocionální izolace může být skutečným strachem pod ním.

Rozhodnutí, která děláme během tranzitů Saturnu – zejména v konjunkci se Sluncem –, jsou velmi závazná. Pokud jsme k sobě upřímní, tato rozhodnutí vycházejí ze srdce, protože jsme se zbavili mnoha věcí a již se před sebou neskrýváme. Volby, které v těchto dobách děláme, určují směr pro dalších třicet let. Jakmile si jednou vytvoříme toto prohlášení o individuální definici, nemůžeme ho vrátit zpět. Zní to, jako byste měla více věřit v to, co vám tento

tranzit může nabídnout. Nepříjemné pocity a zmatek, které pociťujete, jsou pochopitelné a přirozené; v sázce je více než jen výplata. Snažte se, aby vám vaše úzkost nebránila v hlubším porozumění.

Publikum: Natální Saturn je v 5. domě této dámy. Takže otázka osobního vyjádření je velmi důležitá, ale je tu jeden problém. Myslím, že si ráda hraje s nápady a kreativními obrazy. Ale možná je to s tímto Saturnem těžké. Jiskra je tam, připravená k zapálení.

Publikum: Myslím, že je to víc než jen jiskra.

Liz: Jste nejstarší dítě?

Publikum: Ano.

Liz: Musela jste se starat o mladší sourozence? To je u Měsíce a Saturnu běžné. Člověk nemá možnost mít opravdové dětství.

Publikum: Vlastně ano. Očekávalo se ode mě, že se budu starat o svou mladší sestru a bratra, když byla moje matka nemocná, což bylo často.

Liz: Jak říkáte, tahle jiskra je víc než jen jiskra, je to sopka. Ale někdo do ní pořád vkládá obrovský korek. Myslím, že všichni máme pocit velmi represivního pozadí. Obraz matky je velmi silný, ale velmi těžký, velmi uvězněný, velmi frustrovaný. A se Sluncem v Rybách v trigonu Jupiter-Uran mám obraz otce, který je patrný svou schopností zůstat mimo oheň. Musel to být okouzlující a vynalézavý muž, ale nepolapitelný. Možná se vaše matka snažila všechno zvládnout sama, ale zjistila, že to nedokáže.

Publikum: To je pravda. Můj otec byl milý a velmi inteligentní, ale když byly problémy, prostě tu nebyl.

Liz: Možná vám to zní divně, ale zajímalo by mě, jestli se snažíte být svým otcem, spíše než svým vlastním spontánním já. Nemyslím tím, že chcete být svým skutečným otcem. Ale možná se snažíte být tím, kým váš otec nebyl – silnou a spolehlivou. Role, kterou hrajete ve svém pracovním životě, je tak saturnská, je to skoro, jako byste nevědomě napodobovala své dětství a snažila se nabídnout své matce stabilitu, kterou jí manžel nemohl dát. V dětství jste musela být saturnská a starat se o rodinu. V tomto smyslu jste byla pro svou matku náhradním manželem. Pak jste zjistila, že stejnou roli hrajete i v práci.

To může poškodit nejen váš tvůrčí projev, ale i váš pocit, že jste žena. Musí pro vás být těžké používat ve své práci svůj velmi jemný instinkt a cit, protože není příliš přijatelné používat takové funkce ve světě, kde musí být vše zdokumentováno a změřeno. Nemůžete se řídit intuicí ani příliš básnit při popisování něčeho.

Publikum: Tohle mě neustále frustruje. Není tu místo pro mou fantazii.

Liz: Myslím, že chápu, co vás na této práci vůbec přitahovalo. Zdá se, že máte velkou lásku ke kráse a lásku k významu starých předmětů – zejména textilií, které lidé nosili a které zachovávají pocit kontinuity s lidmi v minulosti. Vaše fantazie si s takovými věcmi může pohrávat. Pro vás to nejsou jen kousky látek. Lidé, kteří tyto látky používali, žili a všichni měli osobní příběhy. Ale tohle vlastně ředitel muzea nechce slyšet.

Publikum: Předpokládám, že hluboko uvnitř jsem se už rozhodla.

Liz: Ano, zní to tak. Jen v tuto chvíli možná panikaříte, protože, jak jsem řekla, jde o hlubší problémy, které sahají až do vašeho dětství a vašich rodinných vztahů.

Tranzitující Uran velkým fixním křížem

A co Uran? Co si vy všichni myslíte o jeho tranzitech? Nyní je na Descendentu, a jakmile vstoupí do Vodnáře, začne se pohybovat k velkému fixnímu kříži.

Publikum: Uran procházející opozicí s Ascendentem v Raku zřejmě říká, že opouští domov, opouští matku.

Publikum: Je to začátek úplně nového života.

Publikum: Otřesy v osobních vztazích.

Liz: Tak tady to máte – prognóza zní, že si musíte zapnout bezpečnostní pás a připravit se ke vzletu.

Publikum: Nebojím se startu. Jde o to, kde přistanu!

Liz: Pilot vám to pravděpodobně neřekne. Opozice Uranu k jeho vlastnímu umístění v posledním roce nebo dvou pravděpodobně přispěla k

vašim pocitům úzkosti, protože spouští 12. dům a veškerý neprožitý imaginární a duchovní život, který je naznačen konjunkcí Jupitera a Uranu, která se tam nachází. Ale zdá se, že vás to probudilo. Nyní začne konjunkci s Cheirónem a pak za rok nebo dva s Měsícem, a postupně se přesune do kvadratury s Marsem, konjunkce s Venuší, kvadratury se Saturnem a nakonec do opozice s Plutonem. Na tyto konfigurace se nemůžeme dívat odděleně. Musíme se podívat na fixní kříž jako celek a přemýšlet o tom, co s ním tranzitující Uran udělá. Tranzit Uranu přes kříž bude trvat pět nebo šest let.

Publikum: Budou spuštěny problémy ve vztazích.

Publikum: Ve skutečnosti nejsem ve vztahu.

Liz: Předpokládám, že jste měla ve vztazích složitý vzorec chování s mnoha zklamáními.

Publikum: Ano.

Liz: Saturn nebo Cheirón v aspektu k Měsíci nebo Venuši, případně Saturn nebo Cheirón v 7. domě – a máte toho prakticky dost – obvykle odráží velkou nedůvěru a očekávání odmítnutí. Nedůvěra je často založena na oprávněných důvodech, protože obvykle v raném věku došlo k extrémně bolestivým zážitkům. Tyto aspekty popisují hluboké pochybnosti o sobě, pocity zranění nebo poškození a tendenci nevědomě si vytvářet opakující se vzorec bolesti a zklamání.

Také vztahy jsou nesmírně vážné, když se Saturn a Cheirón dotýkají Venuše a Měsíce. Povrchní vztahy bývají nudné. Člověka přitahují složití lidé, kteří mají svá vlastní zranění. Je třeba prožívat lásku do hloubky, aby se oba lidé mohli transformovat nebo uzdravit. Uzdravení samozřejmě není zaručeno a další utrpení může být někdy důsledkem takovýchto vztahů. Po chvíli může člověk začít mít pocit, že to za tu bolest nestojí.

Publikum: Poslední dobou se tak cítím.

Publikum: Možná Uran otevře Měsíc-Cheirón a poskytne šanci se uzdravit.

Liz: Ano, taky bych to tak viděla. Existuje možnost, že se staré rány otevřou a vhled, který získáte – uranský vhled do širších fungujících vzorců – by

mohl uvolnit spoustu starého jedu a přetrhnout starý řetěz. Možná budete muset pochopit, proč vás přitahují lidé, které máte. Vaše vlastní obrana, zakořeněná ve strachu z odmítnutí a opuštění, může diktovat určitý typ vztahu. Některé z těchto problémů mohly vzniknout za opozice Uran-Uran a konjunkce Uran-Descendent, protože Uran má ze své podstaty tendenci uvolňovat neprožité dimenze osobnosti. A s těmito silnými aspekty Saturnu a Cheiróna k planetám vztahů byla velká část vašeho emocionálního a vášnivého života pravděpodobně omezena, zablokována nebo poškozena strachem.

Tranzit Urana přes fixní kříž, který je spojen s vaším vztahem k ostatním, bude pravděpodobně pokračováním Uranovy opozice. Když Uran narazil na natální Uran, pravděpodobně jste učinila překvapivé objevy o sobě a o osobě, za kterou jste se považovala. Váš obraz sebe sama prošel procesem radikální změny, kterou ještě zhoršil přechod Urana přes Descendent.

Tohle všechno je jako první kapitola příběhu. Druhá kapitola vás pravděpodobně zavede do mnohem hlubších vod, protože první planetou velkého kříže, přes kterou tranzituje, je váš Cheirón v 7. domě. Zdá se, že to v sobě shrnuje tolik pocitů nedůvěry, zrady, osobní nedostatečnosti, poškození a nespravedlivého zacházení ze strany ostatních. Pravděpodobně to bude velmi zajímavé. Možná budete překvapena, co se stane. Uran setrvá ve velkém kříži dlouhou dobu. Stacionární je na 4° Vodnáře, retrográdní zpět na 0°, a poté se v květnu 1997 zastaví přímo na Cheirónu. To je jen začátek.

Publikum: Můj poslední vztah skončil v prosinci 1994, kdy byla konjunkce Uran-Neptun v opozici s mým Uranem. Tehdy jsem měla pár odhalení. Uvědomila jsem si, že mám problémy s mocí a že uvnitř jsem byla strašně nejistá.

Liz: Můžete nám říct, co myslíte pod pojmem „problémy s mocí“?

Publikum: Manipulace, asi. Uvědomila jsem si, že úmyslně potlačuji své pocity nebo partnerovi věci velmi ztěžuji, kdykoli jsem se cítila nejistě. Pořád jsem ho tak nějak testovala. Chtěla jsem, aby si tím vším prošel a zjistil, co se skrývá pod povrchem. Ale on to nikdy neudělal.

Liz: V horoskopu mohou být s tímto druhem chování spojeny jak Saturn ve Štíru, tak i Venuše v opozici s Plutonem. Jste k sobě v tomto ohledu

neobvykle upřímná a to vám může hodně pomoci vyhnout se budoucímu opakování scénáře. Saturn ve Štíru často využívá ústup, silné emocionální atmosféry a manipulaci s pocity druhých jako obranu proti odmítnutí a ponížení. Velmi intenzivně se připoutá k jedné osobě a má obrovskou schopnost loajality. Stejně tak Venuše v opozici s Plutonem, která může ztrátu moci ve vztahu vnímat jako otázku života a smrti. A Saturn v 5. domě také má tendenci nabízet absolutní oddanost a věrnost jedné osobě. S tím vším je kvalita vaší lásky velmi intenzivní a svazující. To ve vás může vyvolávat pocit strašlivé zranitelnosti, a vaše hrdost je velmi velká. Takže obranné mechanismy, které popisujete, nejsou překvapivé.

Byla jste hluboce zraněna a nezapomněla jste na to, ani jste to neodpustila. Možná ve vás je spousta tvrdé, ztuhlé hořkosti a cynismu, což je v rozporu s jemnějšími vlastnostmi Slunce v kvinkunxu s Neptunem v Rybách a idealismem Venuše ve Vodnáři v trigonu s Neptunem. Podobný druh hořkosti mohl být přítomen i u vaší matky. Aspekty Cheiróna a Saturnu k Měsíci to naznačují. Pokud byla životem těžce zraněna a zklamána, mohla na vás cítit nevědomou žárlivost. To není neobvyklá situace. Člověk může cítit určitý soucit s matkou, která strávila nejlepší léta svého života v neštěstí, přičemž vidí svou dceru vyrůstat zdravě, atraktivně, svobodně a s potenciálem pro štěstí, kterého sama nikdy nedosáhne.

Vzhledem ke Slunci v MC, a ke kombinaci konjunkce Měsíce a Cheiróna a kvadratury Měsíce se Saturnem ve Štíru by mě zajímalo, zda se ve vašem dospívání jako mladé ženy jakýkoli projev sexuální přitažlivosti a vitality setkával s nevědomou nevraživostí ze strany vší matky, protože sama měla ve svém životě tak málo naplnění. Základním tématem je: „Já to neměla, tak proč bys to měla mít ty?“

Oba vaši rodiče možná hodně utrpěli a ti zase dokázali ublížit, aniž by to vědomě chtěli. Takže nemáte důvod důvěřovat něčí lásce, protože buď zmizí, nebo přichází s podmínkami – závazky, které jsou spíše zatěžující než naplňující. Manželství vašich rodičů vám pravděpodobně nedalo moc šťastný model vztahu. Není tedy „nenormální“, že se snažíte udržet si ve vztahu kontrolu. Je to prostě velmi lidské. Tranzit Urana přes tyto planety může vše uvolnit, právě tak, abyste mohla vyzkoušet způsoby vztahů, které nejsou tak silně omezovány. Nemohu slíbit, že se tyto věci naučíte bez bolesti. Mám podezření, že budete

muset projít něčím obtížným, než se dostanete na druhou stranu. Ale myslím, že to bude stát za to.

Velká část vašeho života je stále neprožitá a tranzit Urana vám pravděpodobně nedovolí zůstat v defenzívě tak, jak jste byla dosud. Uran rozbíjí staré obranné mechanismy a struktury, které blokují tok života, a vy se možná otevřete způsobem, který zpočátku vyvolá velkou úzkost, protože se budete cítit velmi zranitelná. Je však čas, aby se všechen ten neprožitý život osvobodil.

Publikum: Všimla jsem si, že Uran může přinést potřebnou zkušenost ve vztahu, která může změnit váš život, ale která nemusí v životě zůstat. Najednou se objeví vztah, který vás přivede k životu.

Liz: Ano, Uran se účastní zkoušek. Vztahy, které vznikají pod tranzitem Uranu, někdy dlouhodobě fungují velmi dobře, ale stejně často nevydrží. Jsou však katalyzátory. Jsou transformativní. Narušují staré vzorce a člověk je pak připraven na jinou kvalitu lásky. To, co se děje pod tranzitem, je jako experiment; nezůstává to v životě člověka, ale otevírá to dveře a poskytuje pohled do většího vesmíru. I když člověk odejde, dveře zůstávají otevřené.

Temná strana lásky

Publikum: Můžete nám říct něco víc o tom, kdy vás přitahují komplikovaní lidé?

Liz: No, zamyslete se nad tím. Pokud nás život těžce zranil, vidíme ho v hlubších a temnějších rozměrech. Pokud byly naše rané zkušenosti s láskou složité a plné nevědomých podtónů, pak je to to, co o lásce víme. Jsme tak připraveni o nevinnost a nemůžeme se naivně domnívat, že existují svatební šaty a příběhy s happy endem. Ať už jsme jakkoli romantičtí, hluboko uvnitř nás je neustálé vědomí, že láska není tak jednoduchá. Vidíme věci tak, jak jsou. Proto potřebujeme velmi zvláštního partnera, který také ztratil svou nevinnost – doufejme, že ne jako oběť nebo jako tyran, i když obvykle si člověk musí alespoň jednou vyzkoušet jednu nebo obě tyto role, ale někoho, kdo si tím prošel a vyšel z toho na druhé straně. Pak existuje velmi hluboké místo setkání, které může začít zamilováním, ale které má mnohem větší soucit a trvání. To je potenciál Venuše-Cheirón, Venuše-Saturn a také Venuše-Pluton.

Tyto aspekty se nehodí pro povrchní vztahy. Člověk se velmi rychle začne nudit ve vztazích, které pro jiné lidi mohou být naprosto přijatelné a uspokojující. Když už si člověk prošel všemi fázemi zamilovanosti, o čem se má bavit? O počasí? Pokud nechápeme, co tyto aspekty potřebují k naplnění, vytváříme ošklivé zmatky a krize a neustále hledáme uzdravení a proměnu, o které víme, že někde existuje, a která ospravedlňuje hloubku života.

Publikum: Takže říkáte, že tyto aspekty si samy vytvářejí neštěstí. Není to „předurčené".

Liz: V raném věku tyto aspekty nezpůsobují neštěstí. Zažívají neštěstí a obvykle k tomu mají skutečný důvod, i když selektivní vnímání nám může způsobit, že si pamatujeme jen ty špatné věci. Později si myslím, že mohou odrážet nevědomé vzorce, které člověka chytají do pasti a opakují rané bolesti. To není „osud". Myslím, že se dotýkáte něčeho velmi důležitého. Je zde hádanka. Můžeme se na to podívat jedním způsobem – kauzálním způsobem, který je v konvenční psychologii obvyklý – a říci, že kvůli dětským zážitkům existuje nutkání hledat krize, které nesou potenciál transformace a uzdravení. To ne vždy funguje a může to vést k opakovanému vzorci utrpení.

Můžeme se na to ale podívat i z druhé strany. Lze se narodit s konjunkcí Venuše a Cheiróna nebo Měsíce a Cheiróna, nebo s kvadraturou Venuše a Saturnu, nebo s opozicí Venuše a Plutona. Dětské zkušenosti tyto aspekty v horoskopu nevytvořily. Aspekty jsou synchronní s okamžikem v čase, kdy prostředí a rodinné zázemí, stejně jako novorozené dítě, převzaly vlastnosti dané doby. Dalo by se tedy říci, že se člověk rodí s instinktivní představou, že lidské vztahy jsou hluboce složité a zahrnují spektrum od velmi světlých po velmi tmavé, se všemi odstíny mezi nimi. Tento člověk ví, že láska může obsahovat jed i extázi, a může zraňovat i léčit; a také ví, že život může být velmi nespravedlivý. Tato znalost je v počáteční formě vrozená při narození.

Zdá se, že v těchto věcech působí záhadná synchronicita. Rodičovské zázemí obvykle odráží vnímání dítěte; rodiče zraňují nebo jsou zraněni a raný rodinný život může být plný obtíží, kterým ostatní děti čelit nemusí. Ale působí zde také selektivní vnímání a na to nesmíme nikdy zapomenout. Ať už rodiče dělají cokoli a jakkoli se snaží, dítě s těmito komplexními aspekty si vždy bude pamatovat zranění a vždy „vycítí" jejich skryté proudy. A takové dítě bude chtít

lásku, která může být zcela nad rámec toho, co je kterýkoli z rodičů schopen dát. Tyto aspekty chtějí upřímnost a zralost, kterou může nabídnout jen velmi málo rodičů.

Většina, ne-li všichni lidé, má rodinné problémy v té či oné formě. Ale zde máme konjunkci Měsíc-Cheirón, opozici Venuše-Pluton, kvadraturu Venuše-Saturn a kvadraturu Měsíc-Saturn. A Cheirón je v přirozeném domě Venuše. Všechny tyto aspekty jsou intenzivně naladěny na způsoby, jakými se láska může pokazit stejně jako povést, protože jejich potřeby a hodnoty jsou tak složité. Ať vaši rodiče udělali cokoli, nemohli to udělat správně. Ať udělá váš partner cokoli, pravděpodobně zůstanete s pocitem zklamání a odmítnutí, protože neustále hledáte něco víc. V mládí je nepravděpodobné, že to najdete, a i v dospělosti budete stále hledat něco, co vám žádný lidský člověk nemůže poskytnout – řešení životní nespravedlnosti a omezení. Pokud ale víte, o co v tomto vzorci jde – a tranzitující Uran vám tuto znalost může poskytnout – můžete začít vnímat ostatní lidi jako lidi a neočekávat, že vám vykoupí všechna dětská zranění.

Nakonec, osud je duše, jak řekl básník Novalis. Spíše než vnímat bolestivé opakující se vzorce těchto aspektů jako chybu rodičů, můžete jít dále a pochopit, že tyto aspekty popisují něco o vás a vašich hodnotách, očekáváních, obavách a obranách ve vztahu. Dobrou zprávou ohledně těchto aspektů je, že se s věkem, stejně jako dobré víno, zlepšují. S přibývajícím věkem pravděpodobně potkáte více lidí, kteří dokážou reagovat na vaši konkrétní úroveň vztahů. Na začátku dvacátého roku by se vám vaše vrstevnická skupina pravděpodobně zdála z romantického hlediska velmi nezajímavá nebo hrozivá. S přibývajícím věkem vaše sebevědomí vzroste, protože vaše zkušenosti doženou vaše vnímání. Když jste byla dítětem, vaše vnímání bylo na vaše zkušenosti příliš staré. To je jiný způsob, jak se na to dívat.

Podívejte se, do čeho jsme se dostali, když jsme hlouběji zkoumali tyto tranzity Saturnu a Uranu. Bez této práce tranzitům skutečně neporozumíme. A kdybychom měli další týden na to, abychom to všechno udělali pořádně, měli bychom se také vrátit ke každému minulému aspektu tranzitujícího Saturnu ke Slunci a každému minulému aspektu Uranu k velkému kříži, abychom získali lepší představu o tom, jak cykly fungují. Je zřejmé, že tohle všechno nemůžeme udělat s každým klientem. Můžeme to ale udělat s našimi vlastními horoskopy,

což nám dává zázemí a perspektivu, ze které můžeme klientovi klást relevantní otázky.

Venuše ve Vodnáři

Publikum: Myslela jsem, že Venuše ve Vodnáři má problém se závazky.

Liz: Nezjistila jsem, že by to tak bylo, a myslím, že musíme být přesnější v termínech, které používáme, zejména když popisujeme osobní situace prostřednictvím astrologické symboliky. Vodnář je fixní znamení a je schopen nesmírné loajality. Venuše ve Vodnáři se spíše bojí emocionálního udušení než závazku. Člověk může být naprosto oddaný a nezaujatý hledáním lásky a náklonnosti jinde, ale stále se může bát, že ho zaplaví příliš mnoho emocionálních požadavků, ať už vlastních nebo partnerových. Venuše ve Vodnáři se děsí udušení nekontrolovanými emocemi. Tito lidé potřebují ve vztahu prostor k nadechnutí. Některé věci je třeba nechat nevyřčené a pokusy o emoční manipulaci mohou vyvolat zřetelně nepřátelskou reakci. Venuše ve Vodnáři vnímá partnera jako přítele a požadavky přátelství zahrnují respekt k soukromí toho druhého, stejně jako toleranci a smysl pro fair play. Venuše ve Vodnáři se může vyhýbat vztahu, ve kterém nejsou respektovány hranice.

Emocionálněji naladění lidé, kteří pozorují ustupující záda partnera s Venuší ve Vodnáři, jak odchází ze dveří, mohou cítit problém se závazky. Venuše ve Vodnáři se může zdát výrazně chladná těm, kteří mají Měsíc nebo Venuši v Raku, Štíru nebo Rybách. Strach z udušení a strach ze závazků však nejsou totéž. Ne každý projevuje lásku stejným způsobem. Venuše ve Vodnáři, které vládne jak Saturn, tak Uran, potřebuje ve vztahu jistotu a ochotu budovat silné struktury – na úrovni sdílených ideálů, ne-li materiálně – ale ne tehdy, když probíhá emocionální hysterie.

Horoskop č. 3

Podívejme se na další horoskop z naší skupiny.

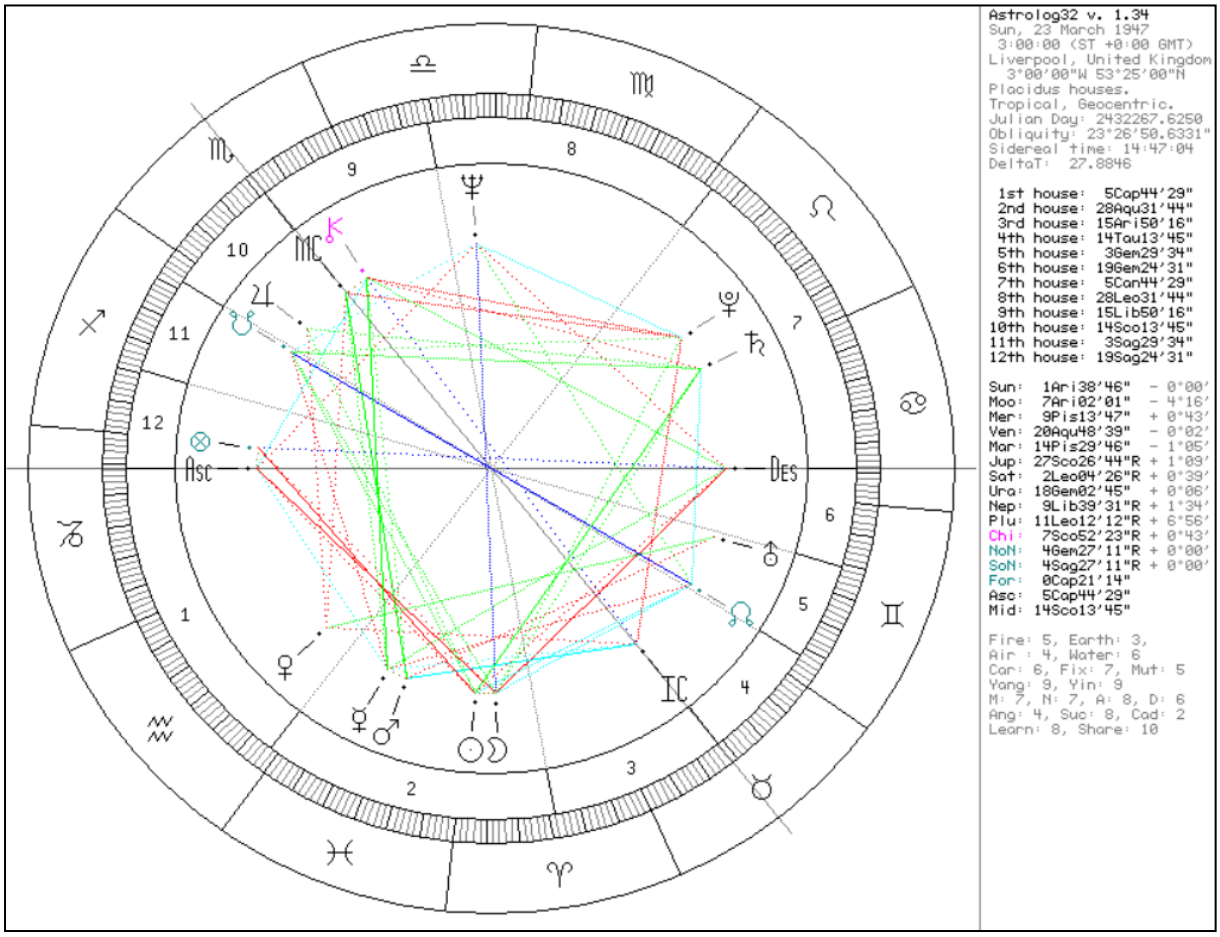

Žena, 23. 3. 1947, 3:00, Liverpool, Placidus

Chtěla jste prozkoumat blížící se tranzit Uranu nebo blížící se tranzit Saturnu?

Publikum: Chtěla jsem se podívat zejména na tranzit Saturnu.

Tranzitující Saturn přes NOV

Liz: Dobře, můžeme začít tam, ale myslím, že bychom se měli pokusit podívat na obojí. Není dobrý nápad ignorovat Urana, zvláště když tvoří sextil s konjunkcí Slunce a Měsíce a opozici s konjunkcí Saturn-Pluton. Saturna jste už před časem měla v konjunkci Merkuru a Marsu a jak se přesouvá do Berana, přejde přes Slunce, Měsíc a nakonec bude v opozici s Neptunem. Tato opozice mezi tranzitujícím Saturnem a natálním Neptunem ve Vahách se může ukázat jako docela překvapivá. Bude to nějakou dobu trvat, než bude přesná; Saturn se

v Beranu po celý tento rok a na začátku roku 1997 pohybuje tam a zpět kolem Měsíce.

Mohli bychom se nejprve dozvědět něco o tom, co se dělo, když Saturn procházel konjunkcí Merkuru a Marsu a vytvořil kvadraturu s natálním Uranem? K tomu po celý loňský rok. Saturn byl v létě v kvadratuře s Uranem v 6. domě.

Publikum: Pracuji jako programátorka pro BBC World Service. Často se nacházím v situaci, kdy musím dělat rozhodnutí o programech, která se mohou ukázat jako hrozné chyby, i když se někdy ukážou jako naprosto správná. Mám pod sebou řadu lidí, ale konečná rozhodnutí jsou moje, a pokud se stane nějaká chyba, musím za ni nést vinu.

Liz: Takže máte práci, která v jistém smyslu slouží kolektivu. Tisíce posluchačů po celém světě se naučily anglicky z poslechu BBC World Service, stejně jako expatrioti, pro které je to jediné spojení s domovem. Vaše práce ale také vyžaduje, abyste riskovala a někdy dělala i veřejné chyby.

Publikum: Ano. Ale ve skutečnosti si užívám pocit hazardu. Když se mi to podaří a je pozitivní zpětná vazba, mám pocit, že jsem udělala něco opravdu užitečného. Když se mi to podaří, obvykle se z toho můžu poučit. Nevadí mi, když na veřejnosti vypadám hloupě. Někdy vyhrajete, ale někdy i prohrajete.

Liz: jste velmi saturnská, navzdory důrazu na Berana. Máte Saturna v trigonu s konjunkcí Slunce a Měsíce, a je to také váš vládce v horoskopu, takže vás pravděpodobně lákají těžké výzvy. I když vás srazí k zemi, budete pokračovat dál. Konjunkce Saturna a Plutona v trigonu se Sluncem a Měsícem v Ohni odráží obrovské odhodlání a houževnatost a schopnost proměnit nové kreativní nápady v praktické a funkční formy. Takže si s tímto blížícím se tranzitem moc nespojuji obtíže ve vaší práci. S těmito obtížemi žijete neustále a zdá se, že se s nimi dokážete vypořádat a dokonce se jimi cítíte povzbuzována. Tento tranzit na mě působí jiným, osobnějším dojmem. Přístup tranzitujícího Saturnu k natální konjunkci Slunce a Měsíce a v opozici k natálnímu Neptunu v 8. domě, ve stejné době, kdy tranzitující Uran vstupuje do opozice s natální konjunkcí Saturna a Plutona v 7. domě, se zdá být více spojen s hluboce osobními emocionálními, a možná i sexuálními problémy.

2. dům, stejně jako všechny domy v horoskopu, má několik úrovní významu. Jakožto *templum*[96] používané pro „světské účely“ je spojováno s tím, jak si vyděláváte na živobytí a jak se vám daří v materiálním světě. Ale na hlubší úrovni se 2. dům zabývá sebeúctou a sebehodnotou – jak hodnotná jste jako člověk. Vzhledem k tomu, že jste se narodila za novoluní v Beranu ve 2. domě, je na tento dům kladen silný důraz, takže vaše schopnost prosadit se ve světě bude tvořit základ vašeho pocitu sebeúcty. To je částečně důvod, proč máte tolik ráda výzvy – pokaždé, když vyhrajete, předefinujete si svou hodnotu ve vlastních očích i v očích lidí kolem vás. Nemůžete jen tak dosáhnout úspěchu a sedět na něm. Musíte ho neustále obnovovat a pokaždé to musí být, jako by to bylo poprvé.

Publikum: Přemýšlela jsem, zda změnit svou práci. Možná mi došly výzvy.

Liz: Je možné, že by to mohlo být součástí uskutečnění tranzitu. Ale myslím si, že je to složitější. Z hlediska materiální manifestace by konečným produktem mohl být posun směru. Význam, teleologie, má však hlubší kořeny a je třeba zvážit i psychologické důsledky a dopady.

Publikum: Jako například?

Liz: Například začít zpochybňovat určité základní hodnoty, které jste v minulosti považovala za samozřejmost. Možná si začnete klást některé poměrně těžké, vážné otázky. Kdo jste a co doopravdy chcete? Nyní, když jste se osvědčila ve vnějším světě, jakou hodnotu máte jako člověk a jako žena? Jste úspěšná, ale jste emocionálně spokojená? Čeho si skutečně ceníte a co můžete nabídnout? A čemu vám vaše práce pomohla na osobní úrovni se vyhnout? Myslím, že tento tranzit může odrážet dlouhé období sebezkoumání, ale nemusí to být spojeno ani tak s událostmi, jako spíše s vážným přehodnocením způsobu, jakým jste si uspořádala svůj život a definovala svou identitu. Možná dojdete k nepříjemným závěrům o tom, co jste udělala se svými vnitřními potřebami, abyste dosáhla postavení ve světě. Váš život může být příliš omezující nebo příliš vázaný na zemi a můžete mít pocit, že jste vyrostla z mnoha věcí, které jste si dříve velmi přála. Na konci tranzitu možná budete chtít změnit práci, protože jste se tolik změnila.

[96] Chrám. Odkaz na Manilia. RS

Publikum: Mám matné tušení, že je v tom víc než jen pracovní problémy.

Liz: Ano, předpokládám, že ano. Ohnivá znamení obvykle intuitivně cítí hlubší význam dané doby. Představte si, že přijde Saturn a řekne: „Dobře, všechno, co je tady falešné, musí pryč. Co je pravé, je vaše a můžete si to nechat. Ale nebuďte si příliš jistou, že teď víte, co je co.“ S tranzitem Saturnu přes Slunce tato výzva obecně vyvolává otázku: „Jaký je můj smysl života?“ Pro mnoho lidí je práce a směřování obvykle spojeno s touto otázkou. Takže se často objeví pracovní problémy, tranzituje-li Saturn přes Slunce. Pod tímto se skrývá několik hlubokých otázek: „Pro co jsem tady? Co mám dávat? Jaký je můj zvláštní dar a jak ho mohu rozvíjet?“ Všechny solární problémy se týkají smyslu pro osud, i když mu říkáme jinak. „Jaký je můj smysl jako jednotlivce, založený na tom, čeho si nejvíce cením?“

Měsíc se naopak nezabývá osudem, ale emocionálními a instinktivními potřebami. Měsíc se obrací k bezprostředním zkušenostem a prostřednictvím vztahů – s ostatními a se životem – nás informuje o tom, co potřebujeme, abychom se cítili bezpečně, jistě a emocionálně naplněni. Měsíc nás spojuje s ostatními prostřednictvím našich sdílených emocionálních zážitků. Když Saturn tranzituje přes Měsíc, místo aby se Měsíc ptal: „Proč jsem tady?“, ptá se: „Proč jsem tak osamělý? Proč není nikdo, na koho se mohu spolehnout? Proč tu není nikdo, kdo by se o mě postaral?“ Saturnův vliv na Měsíc je emocionální krystalizace. Odráží proces zrání, který nám umožňuje uvědomit si, co instinktivně potřebujeme, abychom se cítili bezpečně a šťastně. Abychom to objevili, musíme nejprve rozpoznat, co nás činí nebezpečnými a nešťastnými, a to prostřednictvím pocitu oddělenosti a osamělosti. Saturn může vyžadovat, aby Měsíc opustil závislosti, které nás udržují v dětství a nutí nás neustále hledat mateřské mléko v někom nebo něčem „tam venku“.

Jednou ze zvláštních vlastností novoluní je, že potřeby Měsíce jsou velmi často zastíněny silou a výrazností Slunce. Člověk je tedy ne vždy vidí, stejně jako je novoluní na nebi tmavý Měsíc. Na obloze ho nevidíme. Za úplňku se Země nachází mezi Měsícem a Sluncem, které jsou astrologicky v opozici, a tak Měsíc odráží sluneční světlo. Za novoluní Slunce zakrývá Měsíc, což lze chápat psychologicky i doslovně, zejména ve znamení exaltace Slunce v Beranu, kde je solární pud obzvláště energický. Cíle a aspirace ega dominují nad instinktivními potřebami, které jsou ve stínu.

Takže se pro vás pravděpodobně vše soustředilo na práci a důležité emocionální potřeby – potřeba patřit do skupiny nebo být její součástí, nebo potřeba určité reakce od ostatních lidí – se nemusí jevit jako důležité. Ale důležité jsou a Měsíc se může „odhalit“, pakliže přes něj přechází Saturn. Zpočátku se můžete cítit jen nespokojená, osamělá, zanedbaná a rozmrzelá. Zpočátku nemusí být jasné, proč se cítíte tak skleslá. Saturn má způsob, jak si uvědomit, kdo jsme, tím, že objevuje, co nejsme, a vy můžete zjistit, že nejste tak emocionálně nezávislá, jak jste si myslela.

Lidé s novoluním často nevědí, co cítí, protože Slunce je tak mocné. Nebo si nemyslí, že jejich pocity jsou důležité, i když je konjunkce ve vodním znamení. Pak dojde k nějakému silnému tranzitu, Měsíc se aktivuje a najednou přijde odhalení – „Bože můj, na mých pocitech opravdu záleží!“

Novoluní má také rodičovské důsledky. Slunce a Měsíc nám hodně říkají o archetypálních vzorcích, které fungují v rodičovském manželství, což je model, který „dědíme“ o tom, o čem vztahy jsou. Když je Měsíc v okluzi Slunce, implikuje to, že matka je „ve stínu“, zakrytá silnější energií otce. Tuto konfiguraci jsem viděla v horoskopech mnoha lidí, jejichž matky se zdály být víceméně zrcadlem toho, co otec chtěl, a obětovaly svou vlastní identitu a potřeby ve prospěch jednoty v manželství. Měsíc, stejně jako Slunce, mohou být ve spojení s jinými planetami, takže realita matky může být mnohem složitější. A matka v uzavřeném prostředí může vřít pod povrchem. Když v horoskopu ženy nastane novoluní a další faktory naznačují velkou sílu vůle – jako je tomu ve vašem horoskopu – pak se může nevědomě snažit být „čímkoli, jen ne“ pasivní matkou, soutěžit s muži v mužském světě a zanechávat stopu, která definuje její moc a odmítá pasivitu matky.

Netvrdím, že takový postup je „špatný“, ale někdy je snaha být opakem něčeho stejně zotročující jako ztotožňování se s tím. A paradoxně se můžete obětovat stejně jako vaše matka, i když v očích světa nejste ničí rohožkou ani obětí. Možná jste také více závislou na lidech, se kterými pracujete, a více se snažíte jim vyhovět, než jste si připouštěla. To může být součástí „odhalení“ Měsíce. Je to opozice Měsíce a Neptunu, která mě k tomu vede. Nebo si možná vybíráte partnery, kteří od vás hodně berou, a nakonec se z vás stane jejich „oběť“, aniž byste si to uvědomovala. Během tohoto tranzitu se mohou objevit velmi překvapivá osobní uvědomění, která mohou souviset s objevením vaší

hluboké potřeby po jiných lidech. Můžete je nevědomě využívat k tomu, abyste si dodala pocit bezpečí. Toto je Měsíc ve 2. domě.

Publikum: V horoskopu není žádná Země.

Liz: Země je skutečně chybějícím živlem, s výjimkou Ascendentu, ale přesto se zdá, že Ascendent je velmi silný. Je to jakýsi jedináček v Zemi a trigony od vládce horoskopu, Saturnu, ke Slunci a Měsíci, jako by zdůrazňovaly vlastnosti Saturnu a Kozoroha. Ačkoli by rigidní „počet“ planet v živlech teoreticky ukazoval Zemi jako slabou, ve skutečnosti se zdá, že nejtěžší je projevit Vodu. Mám podezření, že je to částečně proto, že v říši vody došlo v rané fázi života k velkému zranění. Částečně to naznačuje Cheirón ve Štíru v kvadratuře s konjunkcí Saturn-Pluton. Ne vždy automaticky projevujeme silně zakořeněný živel. Pokud jsme byli těžce zraněni nebo zklamáni sférou života, kterou představuje, pak se jí můžeme v dětství vyhýbat, čímž narušujeme přirozenou rovnováhu horoskopu. Ačkoli je v horoskopu silně zastoupena, Voda se vám může zdát nebezpečná, a proto je většinu času potlačována. Opozice Měsíc-Neptun je vodní povahy a zdá se, že je také těžké ji projevit.

Publikum: Myslím, že můj Měsíc-Neptun se projevuje tím, že tři týdny ležím v posteli.

Liz: Opravdu ležíte v posteli tři týdny? Nebo se zapletete s lidmi, kteří tři týdny leží v posteli?

Publikum: Obojí.

Liz: Ale ne zároveň.

Publikum: Bohužel ne.

Liz: No, Neptun vždycky chce, co mít nemůže. Tato opozice Měsíc-Neptun mi připadá nesmírně důležitá. Je skrytá i výrazná zároveň, protože je to jediná opozice v horoskopu. Je velmi silná a protíná přímo konjunkci Slunce a Měsíce. Je to jako vaše tajná polovina. Pod silnou a schopnou povahou Berana a Kozoroha se skrývá křehká, intuitivní, mystická a zranitelná stránka, která se pravděpodobně často cítí bezmocná. Když provádíte svůj třítýdenní akt zapomnění, vyjadřujete ho, Když si vybíráte partnery, kteří to dělají, promítáte to.

V horoskopu je kladen velmi silný důraz na neptunské vlastnosti, přesto je proti těmto vlastnostem zuřivý odpor. Spojení Saturn-Pluton je povahou hluboce podezřívavé a vše vnímá jako boj o přežití. To posiluje spojení Berana a Kozoroha. Nejlepší by bylo, kdybyste se mohla zapojit do projektů, které vám umožní fungovat imaginativně, spíše než abyste byla omezena v těsné saturnské struktuře.

Přemýšlela jste o psaní? Máte dobrou pozici k psaní scénářů, spíše než abyste se omezovala na administrativní stránku médií. To by mohlo pomoci zapojit Neptuna. Také by to skvěle využilo vaši konjunkci Merkuru a Marsu v Rybách, což je velmi imaginativní a expresivní konfigurace plná nápadů. V tuto chvíli se zdá, že jediný způsob, jak se Neptun projeví, je strávit tři týdny v posteli. Protože máte Slunce v trigonu se Saturnem, dokážete dobře vykonávat saturnské úkoly. Dokázala jste, že je zvládnete, ale musíte být velmi vyčerpaná. To je často problém lidí, kteří mají silného Saturna. Jsou tak dobří v zodpovědnosti. Jejich kolegové, přátelé a rodina říkají: „Ach, jsi tak schopný. Tohle ti naložíme.“ A saturnský člověk v poměrně raném věku zjistí, že si může vydělat body zodpovědností. Ale možná si neuvědomujete cenu, kterou platíte. Vaše zodpovědnosti vás chrání před zranitelností a pomáhají vám skrývat se sama před sebou.

Publikum: Nerada se cítím závislá na lidech. Raději bych byl tou, kdo má vše pod kontrolou.

Liz: Myslím, že je to zřejmé nám všem. Máte velkou sílu a schopnost zvládat povinnosti důkladně a svědomitě. Ale jsem si jistá, že vidíte, jak účinnou obranou tato síla je. Žádný člověk není jen jedna věc a i ve vás je „slabost“ (i když to není termín, který bych použila já – myslím, že byste ho použila vy) – touha rozpustit se a splynout s ostatními. V jistém smyslu ti, za které přebíráte odpovědnost – slabí, zranitelní, potřební – jsou také ve vás.

V tomto horoskopu je obrovská dichotomie, která se částečně odráží v trigonu Slunce a Měsíce v Beranu se Saturnem a Plutonem na jedné straně a v opozici s Měsícem a Neptunem na straně druhé. Jste skutečně silná a, což není překvapivé, preferujete pozici síly. Zdá se však, že máte hluboký strach z pozice „slabosti“, jako by se ve vaší mysli ztotožňovala s ponížením a bezmocí. Může to také souviset s nutností starat se o matku v příliš mladém věku. Měsíc a

Neptun jsou však také klíčem k vašemu imaginativnímu a emocionálnímu životu a vaší schopnosti cítit s ostatními a pro ostatní. Tím, že to potlačujete a promítáte, amputujete něco křehkého, delikátního, citlivého a nesmírně důležitého pro život vaší duše.

Tyto tranzity Saturnu se skutečně točí kolem výzvy stát se tím, kým jste – nejen na solární úrovni, kterou jste již dobře rozvinula, ale také na emocionální a imaginativní úrovni. Myslím, že se musíme podívat i na tranzity Uranu, které probíhají současně, abychom získali ucelenější obraz. Zatímco Saturn je v konjunkci s vaším Sluncem a Měsícem v Beranu, Uran s nimi bude v sextilu. Bude také v opozici s natálním Saturnem v 7. domě a v kvadratuře s natálním Cheirónem a nakonec bude v kvadratuře s natálním Plutonem, čímž se po dlouhou dobu spustí celá konfigurace Saturn-Pluton-Cheirón. Tento proces již začal, takže pravděpodobně máte nějaké tušení, o co by mohlo jít. Chtěl by se někdo vyjádřit k tranzitnímu Uranu v opozici s natálním Saturnem?

Publikum: Nějaký průlom ve vztazích. Nebo rozpad vztahu.

Publikum: Prolomení obranných mechanismů.

Publikum: Paranoia!

Liz: Ano, cokoli z toho, nebo všechno. Oblast, kde bude vaše obrana pravděpodobně nejsilnější, je ve sféře vztahů a toto období by mohlo znamenat konec starého vzorce budování vztahů, v nichž mocenské boje a problémy s kontrolou ztěžují skutečnou emocionální intimitu. To by mohlo zahrnovat opuštění starého vztahu, v němž skrytá témata dominance a závislosti vytvářela omezení. Nebo by to mohlo znamenat otevření se a ochotu nechat ostatní lidi, aby se k vám přiblížili. První možnost může být na úrovni události a druhá může být konečným vnitřním výsledkem. Paranoia – spíše v běžném než v klinickém smyslu – je charakteristická pro spojení Saturn-Pluton, které je často hluboce podezřívavé vůči motivům ostatních lidí a extrémně neochotné ocitnout se v situaci zranitelnosti, kdy by ostatní mohli převzít kontrolu.

Publikum: Myslím, že takhle to cítím většinu času. Lidé jsou vinni, dokud se neprokáže jejich nevina.

Liz: Tento postoj se může během tranzitu změnit. Přinejmenším si můžete více uvědomit svou defenzivnost a míru a povahu hořkosti a

podezřívavosti, kterou chováte vůči ostatním. Cheirón ve Štíru v 9. domě naznačuje hlubokou nedůvěru k životu, možná i k Bohu, nebo čemukoli, co pod Bohem chápete. V rodinném náboženském zázemí se mohou vyskytnout problémy, které jsou zde relevantní. Existuje zde rána v oblasti víry, naděje v budoucnost a víry v základní dobrotu života. Toto je velmi nedůvěřivé a obranné nastavení a očekávala bych, že se projeví jako hluboká potřeba ovládat jakoukoli situaci, ve které jste emocionálně ohrožena. Tranzit Uranu může tuto situaci trochu uvolnit a pomoci přinést větší flexibilitu. Než k tomu dojde, mohou být nutné určité bolestivé zkušenosti. Nelze předvídat, jaké okolnosti pravděpodobně nastanou, i když spojení Saturn-Pluton v úhlovém domě jistě naznačuje změny ve vašem partnerském životě.

Tranzitující Uran v sextilu s NOV-em

Zároveň tranzitující Uran tvoří sextily se Sluncem i Měsícem. To naznačuje probuzení jemného, inspirativního druhu – možná zvýšené vědomí většího celku, jehož jste součástí, což vám může pomoci získat šťastnější pohled na lidi a život. Může to mít samozřejmě také dopady na pracovní úroveň a korespondovat s novými tvůrčími příležitostmi, ale já bych to viděla spíše jako možný vedlejší produkt, nežli jako skutečný význam tranzitu.

Blízká setkání uranského typu, zejména v trigonu nebo sextilu, se často shodují s uvědoměním si souvislostí mezi zkušenostmi a s uvědoměním si „systému“ jako celku. Člověk vidí svůj život v perspektivě. Tento druh perspektivy, ačkoli sám o sobě není emocionálním uzdravením, může změnit váš postoj k sobě i k ostatním, a tím umožnit nové druhy vztahů a větší emocionální otevřenost. Protože natální Uran je v 6. domě, bude s sebou přinášet témata související s prací, takže se určitě nabízí kreativnější přístup k práci nebo nové a vzrušující nápady a projekty. Ale nemyslím si, že můžeme oddělit emocionální povahu člověka od jeho schopnosti kreativního vyjádření. Obojí vychází ze stejné osoby a obojí může být kontaminováno podezíravostí a obranou. Obojí odráží srdce a míru jeho otevřenosti vůči životu.

Horoskop č. 4

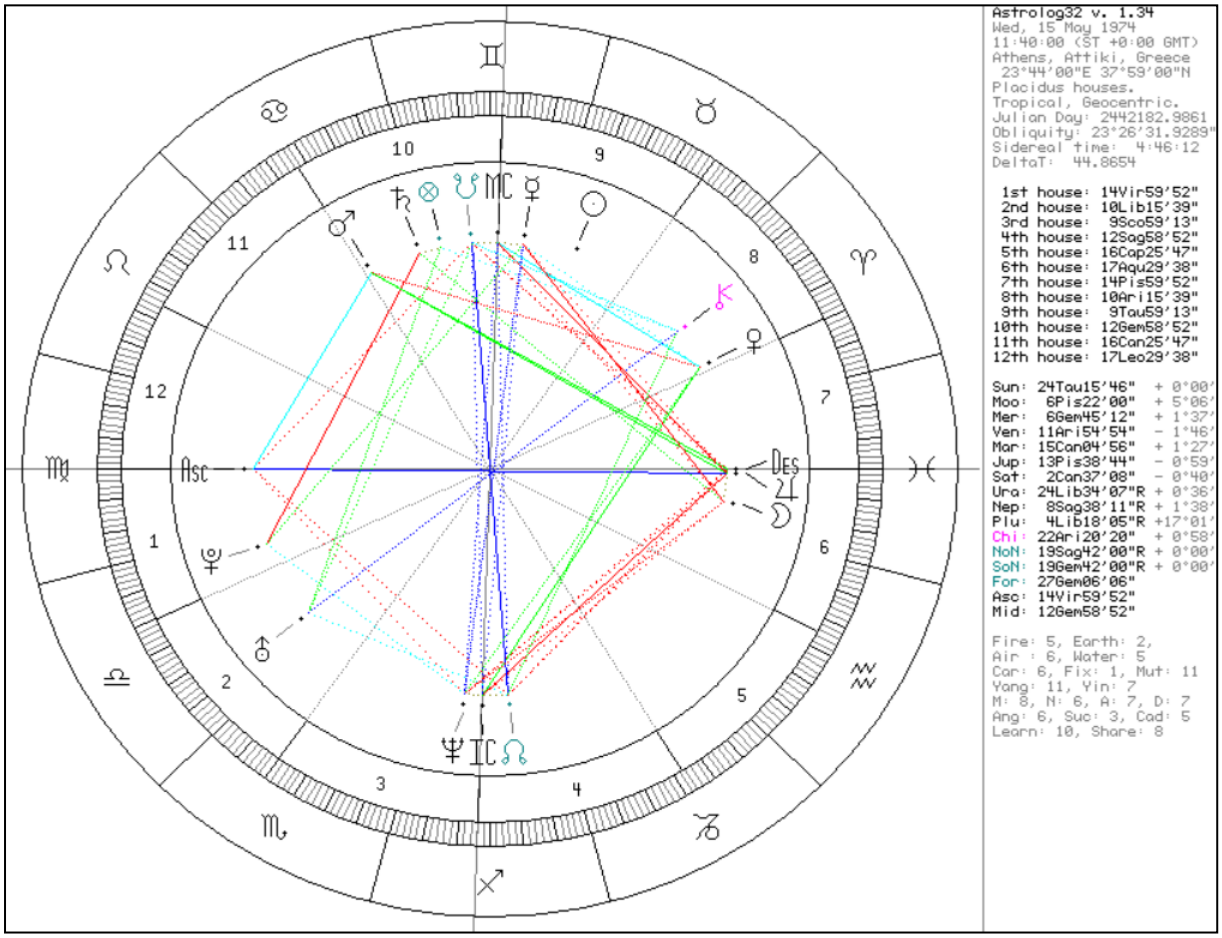

Žena, 15. 5. 1974, 11:40 UT, Atény, Placidus

Možná bychom se mohli podívat na jiný horoskop ze skupiny. Co jste chtěla, abychom prozkoumali?

Publikum: Tranzitující Saturn je v kvadratuře s mým Saturnem a také v kvadratuře s Plutonem. Cítím se teď velmi osaměle, jako bych neměla rodiče, domov, nic. Chtěla jsem vědět, co se doopravdy děje, co to znamená.

Tranzitující Saturn v kvadratuře se Saturnem

Liz: Ano, chápu, že se momentálně necítíte moc dobře. V horoskopu je kardinální T-kvadratura, Saturn na 2° Raka v kvadratuře s Plutonem na 1° Vah a Venuše na 11° Berana v široké opozici s Plutonem a v kvadratuře se Saturnem. Tranzit Saturnu celou T-kvadraturu spouští. Uran právě dokončil první kvadraturu vůči svému místu n 24° Vah. Na to se můžeme podívat později, protože tranzit Saturnu zpochybní a omezí to, co tranzit Uranu vyvolal. Ale začněme tím, že tranzitující Saturn spouští kardinální T-kvadraturu a vytvoří

druhou kvadraturu na své vlastní místo. Zdá se, že to odráží pocity, které popisujete.

Natální Saturn v 10. domě naznačuje velký důraz na to, abyste byla v očích světa „někým“. To se může týkat očekávání rodičů, ale odráží se to i vaše vlastní ambice. Dříve jsem mluvila o „falešném“ a „autentickém“ Saturnu. V tomto bodě vašeho života se síla Saturnu, která se v 10. domě může projevit pocitem, že máte něco solidního a praktického, co můžete ostatním přispět, s největší pravděpodobností projeví v závislosti na tom, že vás ostatní uznávají. Výzva tranzitujícího Saturnu v kvadratuře se Saturnem bude nevyhnutelně zahrnovat mnoho sebezkoumání ohledně toho, kam směřujete, co máte dělat, co od vás vaši rodiče očekávají a zda máte schopnost skutečně se ve světě prosadit.

Tranzitující Saturn v kvadratuře s Venuší

Ale to není všechno, protože natální Saturn vytváří kvadraturu s Venuší, která je v 7. domě. Tranzitující Saturn bude tedy v konjunkci s Venuší, i když se to nestane dříve než v roce 1997. Nyní je však v orbisu. To naznačuje, že se pravděpodobně aktivují osobní pochybnosti a nejistoty a spustí se staré bolesti sahající až do dětství – pocity nemilovatelnosti a nepřijetí a očekávání odmítnutí nebo opuštění. Mnoho z toho, co cítíte, zejména osamělost a pocit, že nemáte rodiče a podporu, může být jakousi emocionální vzpomínkou na velmi rané období vašeho života, kdy jste možná měla pocit, že musíte být přijatelná, abyste byla milována.

Pokud se podíváme na natální kvadraturu Saturnu a Venuše pozorněji, uvidíme, že Saturn, který se pohyboval od místa, kde byl při narození, by dokončil přesnou kvadraturu během prvních dvou let života. Kolem sedmého roku by se dostal do opozice k Venuši, hned po konjunkci s Plutonem. Když byl v opozici vůči svému vlastnímu místu mezi čtrnáctým a patnáctým rokem, těsně poté vytvořil kvadraturu s Venuší. Takže jste již prožila tři důležité životní období, kdy byl tento pocit osamělosti a odmítnutí pravděpodobně velmi silný.

Venuše-Saturn je aspekt, který často odráží „podmíněnou lásku“ v dětství. To neznamená, že vás vaši rodiče nemilovali, ale mohli vaši potřebu jejich lásky využít jako prostředek k dosažení dobrého chování. A jejich láska mohla být omezena nebo smíchána s jejich okolnostmi, aspiracemi a

společenským postavením. Myslím, že víte, co tím myslím – „Pokud se ti ve škole nebude dařit, bude mi to velmi líto a budu se k tobě tři týdny chovat chladně.“ Člověk je nucen cítit, že musí podávat výkon, aby si lásku zasloužil. Neprojevuje se svobodně a bezpodmínečně. Saturn v Raku je obzvláště citlivý na odepření náklonnosti a jako dítě byste si pravděpodobně všimla každého jemného posunu v citech a interpretovala ho jako odmítnutí. Pravděpodobně to děláte i nyní.

Publikum: To je pravda. Ale nikdo to neví. Všichni si myslí, že jsem velmi sebevědomá a uzavřená.

Liz: Není pochyb o tom, že děláte vše, co můžete, abyste tento falešný dojem podpořila, protože je do toho zapojena vaše pýcha. Projevování nouze a nejistoty by vás v dětství učinilo zranitelnou, a předpokládám, že něco ve vás je odhodlané se do stejné situace už neocitnout. Mimochodem, kdo je to „všichni“?

Publikum: Lidé, které dobře neznám. Známí. Lidé, se kterými pracuji.

Liz: Lidé 10. domu. Ano, budou předpokládat, že máte všechno pod kontrolou, a budou očekávat, že tam zůstanete, protože jim ukazujete „falešného“ Saturna. Lidé, kteří jsou vám blízcí, nepochybně velmi dobře vědí, jak jste citlivá, a vidí Měsíc v Rybách v kvadratuře s Neptunem a Venuši v opozici s Plutonem a v trigonu s Neptunem. Vědí, že jste ve skutečnosti snílek a romantik, chytře maskovaná jako pragmatik. V tom, co jste právě řekla, jste popsala svůj Saturn. Všichni od vás očekávají, že budete někým, že budete sebevědomá a úspěšná. Ale myslím, že tito „všichni“ jste ve skutečnosti vy a možná i vaše matka, která vám tato očekávání mohla vštípit, protože sama chtěla být někým. Saturn je v 10. domě, a to je jeden z rodičovských domů.

Publikum: Narodila jsem se v době, kdy měla moje matka návrat Saturnu. Máme Saturna v konjunkci v našich horoskopech. Dokázala mi dát najevo, jakou jsem pro ni přítěží. Přála by si mít univerzitní vzdělání a pořádnou kariéru.

Liz: Takže v raných letech jste cítila, že jste přítěží, která nějakým způsobem kazila šance vaší matky. Abyste tento zločin odčinila, musíte se stát tím, kým by si přála být ona. Nemůžete být obyčejným člověkem s obyčejnými potřebami, nedostatky a pocity. Takhle jste asi interpretovala matčina sdělení.

Jak vážná a pravdivá tato sdělení skutečně byla, je otázkou. Bohužel rodiče často říkají mnoho zraňujících věcí, aniž by si uvědomili, jak dlouho budou trvat následky, protože se v danou chvíli necítí moc dobře. Zda se vaše matka skutečně takto cítila, je diskutabilní. Nemohu to opravdu posoudit. Ale zjevně byla dost nešikovná ve způsobu, jakým se vyjadřovala dítěti se Saturnem v Raku, které ji se Saturnem v 10. domě vnímalo jako esenci veškeré pozemské autority.

To nám hodně vypovídá o tom, co kontakty Venuše a Saturnu často odrážejí. Zajímalo by mě, jestli touha dokázat se ve vnějším světě není způsobem, jak matce říct: „Možná mě nechceš mít u sebe, ale já nemůžu žít bez tvé lásky, takže tě přiměju, abys mě milovala, tím, že udělám něco důležitého.“ Máme v Zemi Slunce a Ascendent, které přebírají bolest a nacházejí praktický způsob, jak se s ní vypořádat.

Když se zemská znamení cítí nejistě, mají tendenci se snažit dělat věci pro ostatní, stát se nepostradatelnými, aby si získali lásku a úctu. Oheň provází je záchvaty vzteku, a říká: „Podívejte se na mě! Věnujte mi pozornost! Jsem výjimečná!“ Ale Země říká: „Nemůžu házet kolem sebe jako hysterka, to je úplně mimo kontrolu a budu odmítnuta ještě víc. Ale když budu velmi tvrdě pracovat a dosáhnu něčeho, čeho si všichni cení, pak mě lidé uznávají.“ Saturn v Raku v 10. domě se snaží získat si lásku a náklonnost Raka – rodinnou lásku, matčinu lásku – dosahováním věcí v pozemské aréně. Ale pokaždé, když tranzitující Saturn zasáhne jeho nativní místo, propast mezi snahou získat si lásku a realitou toho, jak se cítíte, se zvětšuje a zasáhne vás.

Publikum: Všichni si myslí, že to mám snadné, že jsem se nemusela namáhat, abych se dostala tam, kde jsem. Ale není to tak.

Liz: Víte toho hodně o tom, co si „každý“ myslí, že? Pokud nejste kosmický telepat, zajímalo by mě, jestli věříte, že si každý myslí tyto věci, protože si je myslíte i vy sama. Kdybych měla přeložit, co říkáte, ze saturnštiny, slyšela bych něco úplně jiného. Slyšela bych vás říkat: „Moje matka se musela dřít a věci byly ještě těžší, protože jsem se narodila já. Já to mám ve srovnání s ní příliš snadné. Měla bych dřít a trpět jako ona. Myslí si, že to mám snadné, protože můj život je snazší než ten její.“

Zajímalo by mě, jestli se snažíte na lidi působit dojmem, že jste bezchybně kompetentní, protože se vám nelíbí, když zníte, jako byste si stěžovala. Takže budíte dojem, že je to všechno hračka, i když jste se s tím velmi trápila. Pak vás lidé berou za slovo a vy se na ně kvůli tomu zlobíte. Měli by to vědět lépe. Měli by vědět, jak se cítíte, aniž byste jim to musela říkat. Vaše matka by to měla vědět také. Tato defenzivnost je také Saturnem v 10. domě. Dusí Venuši v 7. domě. Říká: „Vidíš, mám to pod kontrolou. Jsem kompetentní a silná. Nemám žádné problémy.“ Říct: „Opravdu se trápím a potřebuji pomoc!“ se zdá velmi obtížné. Nežádáte o pomoc. Proč je tak hrozné žádat o pomoc?

Publikum: Mám pocit, že musím všechno dělat sama.

Liz: Jaký má smysl dělat všechno sama?

Publikum: Pokud se budu spoléhat na ostatní, mohli by mi přestat pomáhat.

Liz: A pak?

Publikum: A pak… předpokládám, že bych to nezvládla.

Liz: Ale vy už víte, že to zvládnete, protože si od nikoho nenecháte pomoct. Nebo se bojíte, že byste to odmítnutí nezvládla?

Publikum: Ano.

Liz: Tohle všechno je velmi bolestivé. Je to přímo v jádru toho, co tranzit vynáší na povrch. Vždycky to tam bylo pod povrchem, ale kvadratura Saturnu se Saturnem to vynáší na povrch, což mi připadá velmi dobré, protože pokud si toho jste vědoma, máte šanci to vyléčit. Když si toho nejste vědoma, jste v sevření komplexu. Ta kvadratura Venuše a Saturnu z 10. do 7. domu je místem velké bolesti. Ale jsem si také vědoma toho, že když nás žádáte, abychom se podívali na váš horoskop, žádáte nás, abychom pochopili, jak se doopravdy cítíte, a pokud to bude možné, pomohli vám. To je samo o sobě velký krok.

Publikum: A co její Jupiter v Descendentu? Nepomohlo by to jejím pocitům izolace?

Liz: Často ano – když tranzitující Saturn není v kvadratuře k vlastnímu umístění a nesepíná Venuši a Saturna. Jupiter je v konjunkci s Měsícem v

Rybách, který je v konjunkci s Descendentem z 6. domu. Toto je vysoce emotivní, teatrální, velkorysé a společenské umístění, které naznačuje, že vaše práce a vaše vztahy musí být vzájemně propojeny, a že byste byla nejšťastnější při spolupráci s ostatními v nějaké kreativní nebo umělecké oblasti, ne-li v samotných pomáhajících profesích. Část vašeho zdání otevřené sebedůvěry je upřímná a pravděpodobně nemáte potíže s přitahováním lidí. Jen jakmile je zaujmete, jste přesvědčena, že vás nebudou chtít, pokud vás poznají. Mars v Raku v trigonu Jupiter-Měsíc v Rybách je vysoce inspirativní a energická konfigurace. Není nijak zvlášť vhodná pro práci v kanceláři a rutinní činnosti. Je zde velká potřeba emocionálního a imaginativního vyjádření, kterému může dát formu Slunce a Ascendent v Zemi. Je to pozitivní, optimistická a odvážná kombinace, která nemá sklon k sebedestruktivním pochybnostem.

Znepokojuje mě, že vás zřejmě pohání něco, co pramení z hluboké osobní nejistoty. Pocit, že vás nikdo nemiluje a že jste přítěží, ve mně vyvolává pocit, že musíte dělat něco, co ostatní lidé definují jako hodnotné. To, co považujete za hodnotné, se vám doopravdy nestává žádnou oporou. Dokud se nezbavíte sevření tohoto komplexu, nebudete mít z toho, co děláte, moc radosti, i když budete velmi úspěšná, protože to neděláte pro sebe. Děláte to proto, abyste získala odezvu, o kterou se neustále bojíte, že o ni přijdete, pokud jen na chvíli polevíte.

Co se dělo dříve, když Uran vytvořil kvadraturu s Kozorohem? Byla to šťastnější a sebevědomější doba?

Publikum: Ano. Tehdy se věci začaly opravdu otevírat. Přijela jsem do Londýna a zdálo se, že se mi otevírají všechny dveře. Cítila jsem, že můžu dokázat cokoli. Ale už to tak necítím. Teď si říkám, jestli jdu správným směrem. Přemýšlela jsem o práci profesionálního astrologa, studiu, získání kvalifikace a tvorbě horoskopů. Ale teď si opravdu nemyslím, že bych byla lidem vůbec k něčemu užitečná.

Liz: Zpochybňování vašeho směru může být v tuto chvíli špatná otázka. Ať už si dáte jakoukoli odpověď, bude vycházet z vašeho komplexu, ne od vás. Během tranzitu může být lepší nedělat žádná praktická rozhodnutí, dokud se nepodíváte na to, do jaké míry jsou vaše rozhodnutí řízena nejistotou kvadratury Venuše a Saturnu a také kompulzivností kvadratury Saturnu a

Plutona. Tento aspekt staví ego-kontrolu proti instinktivním potřebám a vše proměňuje v boj na život a na smrt. Se Saturnem a Plutonem má člověk pocit, že musí bojovat o přežití. Někdy je to spojeno se skutečným nebezpečím v dětství, ale často pro to neexistuje žádný konkrétní „důvod“ – člověk se prostě cítí ohrožen. Pocit ohrožení může být spojen se skrytými proudy velkého hněvu a frustrace ve vašem raném prostředí. Když to spojíte s nejistotou Venuše a Saturnu, odmítnutí je víc než jen bolest; je to zničení. Pracujete s někým na terapii?

Publikum: Ano.

Liz: Tak se toho držte. Nespěchejte s rozhodováním, co dělat se zbytkem svého života. Jste v jedné z kritických fází, mezi kvadraturou Uranu s Uranem a kvadraturou Saturnu se Saturnem. Dejte si na čas; s těmito tranzity se něco uvolní. Tato fáze Saturnova cyklu by vám mohla pomoci osvobodit se od zoufalství, které vás, zdá se, žene do hlubin. Jde o velmi osobní bolest, která se projevuje prostřednictvím 10. domu, ale směřování není ve skutečnosti jádrem toho, o co v ní jde. Vaše přijatelnost v očích světa je v této fázi vašeho života ovládána strachem z toho, že budete v jakémkoli blízkém vztahu nepřijatelná a nemilovaná.

Možná budete potřebovat být na chvíli sama, protože Saturn prochází 7. domem a je v konjunkci s Venuší. Jste ve vztahu?

Publikum: Ne. To je součástí té osamělosti.

Liz: Rozumím. Ale možná by bylo lepší, kdybyste se kvůli své osamělosti nezabývala zoufalým hledáním vztahu. Kdokoli, koho byste v takovém stavu zoufalství našla, by vás pravděpodobně neudělal příliš šťastnou, protože byste přitahovala někoho, kdo by chtěl zoufalého partnera, a jaký by to byl člověk? Osamělost je také součástí rodičovského komplexu, který se dostává na povrch, a možná se s tím budete muset vypořádat nezávisle na partnerovi nebo milenci. Možná je terapie tím nejlepším místem, kde to prozkoumat. Jinak byste mohla partnera proměnit v náhradního rodiče. Saturnovy tranzity často přinášejí výzvu osamělosti, a pokud ji člověk dokáže snést a prozkoumat, co cítí a co se skrývá pod povrchem, může být později mnohem svobodnější vybrat si osobu, kterou chce, místo toho, aby si vybral někoho, protože má pocit, že je to vše, co může dostat.

V jistém smyslu jste si kopala vlastní hrob, protože jste kompetentní a talentovaná a také příliš hrdá na to, abyste přiznala, že se trápíte. Takže někteří lidé mohou být tímto ohromeni a myslet si: „Ach, máte to opravdu snadné.“ Ale pomáháte jim si to myslet a možná by bylo lepší, kdybyste byla upřímnější. Ještě jsme se nepodívali na nadcházející tranzity Uranu. Uran se postupně přesune do několika velmi příjemných aspektů, jak bude procházet prvním dekanem Vodnáře. Momentálně tvoří trigon s Merkurem a Plutonem, čímž vytváří velký vzdušný trigon. To by mohlo vyvolat mnoho hlubokých vhledů a odhalení. Poté vstoupí do sextilu s Neptunem i Venuší, čímž spustí natální trigon Venuše-Neptun. Než začnete vkládat reklamy do rubrik Osamělá srdce, mohlo by být užitečné si připomenout tento blížící se tranzit, na který se nepochybně vyplatí počkat.

Musím zde skončit. Ráda bych pokračovala, ale došel nám čas. Děkuji vám všem za váš příspěvek k tomuto dni.

Bibliografie

Jung, C. G., “The Psychology of the Transference” in *The Practice of Psychotherapy*, Vol. 16, Collected Works, Routledge & Kegan Paul, London 1976.

Jung, C. G., *Symbols of Transformation*, Vol. 5, Collected Works, Princeton University Press, 1976.

McLynn, Frank, *Carl Gustav Jung: A Biography*, Bantam Press, London, 1996.

Taeger, Hans Hinrich, *Internationales Horoskope Lexikon*, Verlag Hermann Bauer, Freiburg, 1992.

O Centru pro psychologickou astrologii

(*CPA: Centre for Psychological Astrology*)

Ředitelé:

Liz Greene, Ph.D., D. F. Astrol. S., Dip. Analyt. Psych.

Charles Harvey, D. F. Astrol. S.

Centrum pro psychologickou astrologii nabízí unikátní workshop a program odborného vzdělávání, jehož cílem je podpořit vzájemné propojení oblastí astrologie a hloubkové, humanistické a transpersonální psychologie. Hlavní cíle a záměry kurzu odborného vzdělávání CPA jsou:

a. Poskytnout studentům pevný a široký základ znalostí v oblasti tradiční astrologické symboliky i psychologické teorie a techniky, aby mohli citlivě porozumět astrologickému horoskopu a interpretovat jej ve světle moderního psychologického myšlení.
b. Zpřístupnit studentům psychologicky kvalifikovanou supervizi případů spolu se semináři o poradenských dovednostech a technikách, které by zvýšily úroveň a efektivitu astrologických konzultací. **Je třeba poznamenat, že kurz neposkytuje žádné formální školení poradce nebo terapeuta**.
c. Podporovat výzkum a zkoumání vazeb mezi astrologií, psychologickými modely a terapeutickými technikami, a tím přispívat k již existujícímu souboru astrologických a psychologických znalostí a rozvíjet je.

Studium v Centru je založeno na akademickém modulovém systému, v němž se za každý absolvovaný seminář se získávají kredity. Student je povinen absolvovat padesát jednodenních seminářů a čtyřicet hodinových skupinových konzultací k případovým studiím a odevzdat semestrální práce na vybraná témata. Semináře, jejichž příklady jsou uvedeny níže, jsou rozděleny do devíti základních témat, přičemž pro každé téma je stanoven minimální počet seminářů. Každé základní téma je obvykle pokryto alespoň jedním seminářem v každém semestru. Z padesáti seminářů jsou čtyři povinné. Jedná se o semináře „Psychologické přístupy“, které zahrnují zkoumání díla Freuda, Junga, psychosyntézy, gestaltismu a dalších přehledů a technik, a seminář

„Poradenské techniky“. Zbývajících čtyřicet šest seminářů se skládá z výběru seminářů z každého klíčového tématu s použitím uvedeného „požadovaného počtu“ jako vodítka. Kurz probíhá třísemestrálním systémem, nové semestry začínají v září, lednu a květnu. Pravidelnými lektory kurzu jsou Liz Greene, Charles Harvey, Melanie Reinhart, Darby Costello, Erin Sullivan a Juliet Sharman-Burke. CPA také pravidelně zve hostující lektory. CPA nabízí také kurzy pro začátečníky a mírně pokročilé. Ty nejsou součástí diplomového kurzu, ale lze je využít jako přípravu na kurz.

Aby se studentům usnadnila výuka, konají se jednodenní semináře o víkendech, obvykle v neděli, a supervizní setkání se konají ve všední dny večer. Všichni supervizoři jsou jak vyškolení psychoterapeuti, tak zkušení astrologové a každý student má možnost prezentovat případové materiály z horoskopů, na kterých pracuje. Skupiny se skládají zhruba z osmi, nikdy ne více než deseti lidí. Třikrát ročně se provádí hloubkové ústní hodnocení v malé skupině maximálně šesti lidí, které se započítává do hodin supervize případů. Po absolvování požadovaného počtu seminářů a supervizních skupin má student nárok na certifikát z psychologické astrologie.

Aby student získal diplom z psychologické astrologie, musí po splnění požadavků na seminář a supervizi odevzdat práci v rozsahu 15 000–20 000 slov. Ta se může týkat jakéhokoli zvoleného tématu v rámci obecné psychologické astrologie, za předpokladu, že k ilustraci jakékoli teorie nebo historického výzkumu jsou použity vzorové horoskopy osob, s nimiž student provedl rozhovor. Mnohé z těchto prací mohou mít publikovatelnou kvalitu a CPA je může zvážit k případné publikaci pod svým vlastním nakladatelstvím, *Centre for Psychological Astrology Press*.

Učební plán semináře pro hloubkový vzdělávací program

Účast na orientační schůzce, která se koná každý září, je povinná pro všechny nové studenty. Po ní následuje setkání studentů a zaměstnanců, které novému studentovi poskytuje příležitost setkat se s pedagogickým sborem i stávajícími studenty. Níže je uvedeno devět klíčových témat, na kterých je diplomový kurz založen, spolu s několika ukázkovými semináři. V rámci každého tématu jsou neustále přidávány nové semináře a opakující se semináře se neustále mění v závislosti na dalším výzkumu a zkušenostech lektorů.

Základní téma 1. Cykly. Požadováno 6 seminářů:

Životní cykly

Retrográdní planety

Krize středního věku

Tranzity Saturnu a Uranu

Cyklus progresivního Měsíce

Astrologie kolektivu 1. část (aktuální tranzitní cykly)

Astrologie kolektivu 2. část (generační a historické cykly)

Pluton ve Střelci – sňatek nebe a pekla

Základní téma 2. Planetární archetypy. Požadováno 11 seminářů:

Slunce a Měsíc – kořeny charakteru

Slunce a Saturn – rozvoj ega

Merkur jako zprostředkovatel a komunikátor

Venuše – aspekty lásky

Mars a touha

Jupiter a Saturn – strážci prahu

Uran a umění krást oheň

Saturn a Neptun – bezprostřední a transcendentní

Neptun a hledání vykoupení

Cheirón a zraněný léčitel

Cheirón, Folos, Nessus a Kentauři

Pluton a cesta do podsvětí

Základní téma 3. Prognóza. Požadovány 3 semináře:

Etika předpovídání

Progrese

Tranzity v horoskopu

Horární astrologie

Solární a lunární návraty

Fatalismus v akci: Řecko-římské predikční techniky

Základní téma 4. Vztahy. Požadováno 7 seminářů:

Synastrie

Kompozitní horoskop

Muž a žena v horoskopu

Měsíc a primární vztah

Dětství a vývoj

Představy rodičů

Manželství rodičů

Rodinná dynamika

Ascendent a čtyři úhly

Vztah ke světu: Astro-Kartografie

Jarní bod a náš vztah ke světu

Základní téma 5. Modely v interpretaci/filozofii. Požadovány 4 semináře:

Boží obraz v horoskopu

Platonismus a hudba sfér

William Lilly a „tradiční“ astrologie

Osud a svobodná vůle

Čtyři živly a psychologické typy

Základní téma 6. Astrologie ve světě. Vyžadovány 3 semináře:

Techniky poradenství

Astrolog, poradce a kněz

Využití horární astrologie

Profesní astrologie

Dvanáct domů (části 1, 2 a 3)

Základní téma 7. Tělo/mysl, nemoc a zdraví. Požadovány 4 semináře:

Symboly těla v astrologii

Zdraví a šílenství

Deprese

Neptun a hysterie

Horoskop a obrana osobnosti (1. a 2. část)

Komplexy a projekce

Základní téma 8. Obraz a symbol. Požadovány 4 semináře:

Astrologie, mýty a pohádky

Mýty zvěrokruhu

Slunce a tvůrčí proces

Astrologie a mytický tarot

Neptun a umělec

Představivost a element ohně

Základní téma 9. Hlubší geometrie a perspektivy. Požadovány 4 semináře:

Psychologie midpointů (části 1 a 2)

Harmonický horoskop (části 1 a 2)

Použití stálic

Povaha aspektů (části 1 a 2)

Kvalifikace

Splnění požadavků na seminář a supervizi v rámci hloubkového profesionálního výcvikového kurzu opravňuje studenta k získání certifikátu z psychologické astrologie. Po přijetí diplomové práce má student nárok na diplom Centra z psychologické astrologie s povolením používat titul D. Psych. Astrol. Úspěšný absolvent bude schopen aplikovat principy a techniky získané během kurzu ve své profesní činnosti, ať už jako konzultační astrolog, nebo jako užitečný doplněk k jiným formám psychologického poradenství. Kariérní vyhlídky jsou dobré, protože stále roste poptávka po službách schopných psychologicky orientovaných astrologů. Diplom Centra nenabízí diplom Fakulty astrologických studií ani žádný jiný základní astrologický výcvikový kurz. Studenti jsou vedeni, aby se co nejdůkladněji naučili základy astrologie, ať už prostřednictvím Fakulty nebo jiného renomovaného zdroje, než se zúčastní hloubkového profesionálního výcvikového kurzu. CPA nabízí úvodní kurzy psychologické astrologie, které se konají ve všední dny večer.

Diplom CPA nepředstavuje formálně poradenský ani psychoterapeutický výcvik. Studenti, kteří chtějí pracovat jako další poradci nebo terapeuti, by měli absolvovat další výcvik zaměřený na tyto dovednosti. Fakulta astrologických studií pořádá speciálně navržený dvouletý post-diplomový kurz poradenství pro astrology. Ve Spojeném království i v zahraničí je k dispozici také mnoho vynikajících kurzů a škol různého zaměření. Studenti

CPA, kteří úspěšně absolvovali diplomový kurz a kvalifikovali se v uznávané psychoterapeutické nebo poradenské výcvikové skupině, mohou být, pokud si přejí, zařazeni na náš doporučující seznam poradenských astrologů.

Semináře v Curychu

Některé semináře z programu Centra jsou k dispozici v Curychu. Jsou přístupné veřejnosti. Pro více informací prosím napište na adresu Astrodienst AG, Dammstrasse 23, 8702- Curych-Zollikon, Švýcarsko. Ti, kteří se chtějí zúčastnit hloubkového vzdělávacího kurzu, se však budou muset zúčastnit seminářů a supervize v Londýně, aby získali diplom, a měli by o to požádat prostřednictvím londýnské adresy.

Stipendium Howarda Sasportase

Stipendium je k dispozici jednomu studentovi ročně, a to buď na zářijový, nebo lednový kurz, který pokrývá všechny poplatky za diplomový kurz CPA. Toto stipendium je udělováno na základě zásluh a studenti, kteří se o něj chtějí ucházet, musí nejprve složit zkoušku Fakulty astrologických studií (certifikát nebo diplom). To je nutné provést před zahájením kurzu CPA. Úspěšný uchazeč musí složit jednu z těchto zkoušek na nejvyšší úrovni a po získání výsledků by měl tyto zkoušky spolu s vyplněnou přihláškou předložit CPA k posouzení.

Individuální terapie

Aby mohli studenti absolvovat hloubkový profesionální výcvik, Centrum požaduje, aby se po dobu minimálně jednoho roku studia zúčastnili uznávané formy hloubkové psychoterapie s kvalifikovaným terapeutem, analytikem nebo poradcem dle vlastního výběru. Poplatek za školení v Centru nezahrnuje náklady na tuto terapii, které musí student nést sám. Základem tohoto požadavku je naše přesvědčení, že žádný zodpovědný poradce jakéhokoli zaměření nemůže doufat, že bude citlivě a moudře jednat s psychikou jiného člověka, a to bez vlastních zkušeností. Ačkoli je student zodpovědný za zajištění této terapie, Centrum může studenty v případě potřeby odkázat do různých psychoterapeutických organizací.

Kritéria pro přijetí

Pro přijetí do programu hloubkové odborné přípravy platí následující pravidla:

a. Důkladná základní znalost významu znamení, planet, domů, aspektů, tranzitů a progresí, odpovídající certifikační úrovni Fakulty astrologických studií. Vlastní úvodní a středně pokročilé kurzy Centra také dovedou studenta k požadované úrovni znalostí.
b. Schopnost a ochota pracovat na vlastním individuálním rozvoji, což se odráží v požadavku na individuální terapii během programu. Ačkoli je vyžadován minimálně jeden rok, předpokládá se, že student plně rozpozná účel a hodnotu takové vnitřní práce a rozhodne se v ní pokračovat po delší dobu.
c. U uchazečů bude vyžadována odpovídající úroveň vzdělání a komunikačních dovedností, stejně jako empatie, integrita a smysl pro odpovědnost.

Postup zápisu

Pro informace o poplatcích, dalších informacích a formuláři žádosti se prosím obraťte na Centrum pro psychologickou astrologii, BCM Box 1815, Londýn WCIN 3XX. Pokud píšete ze zahraničí, přiložte prosím SAE a mezinárodní poštovní kupóny. Centrum je také možné kontaktovat telefonicky/faxem na čísle 0181-749-2330.

UPOZORNĚNÍ

a. Centrum nenabízí korespondenční studium.
b. Kurz neopravňuje zahraniční studenty k získání studentského víza.
c. Kurz je určen pouze pro obyvatele Evropského společenství, i když někdy mohou být uděleny výjimky.

O ředitelích

Liz Greene má doktorát z psychologie, má diplom na Fakultě astrologických studií a je kvalifikovanou jungiánskou analytičkou (Dip. Analyt. Psych. od Asociace jungiánských analytiků v Londýně). Pracuje jako profesionální astroložka a analytička a hojně vyučuje a přednáší po celé Evropě. Je patronkou Fakulty astrologických studií. Je autorkou mnoha knih na astrologická a psychologická témata, včetně knih *Saturn*, *Relating*, *Astrology for Lovers, the Astrology of Fate, The Mythic Tarot* (s Juliet Sharman-Burke), *The Outer Planets and Their Cycles, Mythic Astrology*, série *Seminars in Psychological Astrology* (čtyři svazky, s Howardem Sasportasem), *Barriers and Boundaries* (1. svazek série seminářů CPA Press) a *The Astrological Neptune and the Quest for Redemption*. Většina těchto knih byla přeložena do němčiny, francouzštiny, italštiny, španělštiny, portugalštiny, dánštiny, holandštiny, hebrejštiny a japonštiny. Napsala také texty pro několik astrologických počítačových programů, včetně Analýzy psychologického horoskopu, Analýzy vztahového horoskopu a Analýzy dětského horoskopu. Tyto programy, navržené ve spolupráci s Dr. Aloisem Treindlem z Astrodienst AG v Curychu, byly také přeloženy do několika evropských jazyků.

Charles Harvey pracuje na plný úvazek jako konzultantský astrolog od roku 1966, kdy získal diplom na Fakultě astrologických studií. Od té doby na fakultě pravidelně vyučuje a v letech 1977 až 1986 byl jejím patronem. V letech 1973 až 1994 byl prezidentem Astrologické asociace a nyní je jejím patronem. Od roku 1970 je správcem Urania Trust a od roku 1982 jejím předsedou. Po mnoho let úzce spolupracoval s Johnem Addeyem na rozvoji využití harmonických konceptů v astrologii a s Ebertiny na rozvoji využití midpointů. V roce 1991 mu byla udělena Astrologickou lóží cena Alana Lea za službu astrologické komunitě. Vyučuje a přednáší po celé Evropě a Severní Americe. Kromě psaní četných článků pro astrologické časopisy je autorem *The Astrology of the Individual and the Collective* a spoluautorem *Mundane Astrology* (autoritativní dílo na toto téma), *Working with Astrology* (o psychologii harmonických, midpointu a astro-kartografie) a *Sun Sign – Moon Sign*, kterou napsal se svou ženou Suzi.

CPA Press

Semináře v tomto svazku jsou dva ze série seminářů přepsaných a upravených pro publikaci nakladatelstvím CPA Press. Ačkoli byl některý materiál upraven z důvodu srozumitelnosti nebo ochrany soukromí studentů, kteří během seminářů poskytli osobní údaje, jejich účelem je věrně reprodukovat nejen astrologický a psychologický materiál probíraný na seminářích, ale také atmosféru skupinového prostředí.

Od založení Centra si mnoho lidí, včetně studentů astrologie žijících v zahraničí i těch, kteří se účastní seminářů CPA, opakovaně vyžádalo přepisy seminářů. Na podzim roku 1995 se Liz Greene, Charles Harvey a Juliet Sharman-Burke rozhodli založit Centrum pro psychologickou astrologii (Centre for Psychological Astrology Press), aby astrologické komunitě zpřístupnili materiály, které by jinak byly omezeny pouze na účastníky seminářů, a jednotliví lektoři by je nikdy nemuseli zahrnout do svých budoucích písemných prací. Vzhledem k modulovému programu Centra je mnoho seminářů „jednorázových“ prezentací, které se pravděpodobně nebudou opakovat, a jinak by se ztratila velká část pečlivého výzkumu a důležitého astrologického zkoumání. Svazky ze série seminářů CPA jsou určeny pro seriózní studenty astrologie, kteří si přejí rozvinout hlubší znalosti o souvislostech mezi astrologií a psychologií, aby hlouběji a pronikavěji porozuměli horoskopu i lidské bytosti. Svazky nejsou k dostání ve většině knihkupectví, ale měly by být k dispozici přímo od CPA nebo zakoupeny volně v knihkupectví Midheaven Bookshop, 396 Caledonian Road, Londýn N1.